SYRIASMVS,

ID EST,

GRAMMATICA LINGVAE SYRIACAE,

CVM

FVNDAMENTIS NECESSARIIS,

TVM

PARADIGMATIBVS PLENIORIBVS,

TVM

DENIQVE VBERE SYNTAXI,

ET

IDIOMATIBVS LINGVAE,

INSTRVCTA.

AVCTORE

D. CHRISTIANO BENEDICTO MICHAELIS,

THEOL. ET LINGVARVM SS. PROF. ORD.

HALAE MAGDEBVRGICAE,

IMPENSIS ORPHANOTROPHEI.

MDCCXLI.

LECTORI BENEVOLO

S.

OPtatum accidit, vt ſuperiori anno, qui inuentæ artis typographicæ feſtiuus & ſæcularis fuit, *Grunertus* noſter, qua diligentia, & ad iuuandas Orientales litteras prona voluntate eſt, typographiam ſuam, ceterum bene inſtructam, & vlterius inſtruendam, Syriacis ditauerit typis,

quibus adhuc vrbs & academia noſtra florentiſſima caruerat. Igitur quod fuerat in deſideriis, & quod bono omine ſæcularis annus euenire fecit, id nunc merito in vſum verto tum auditorum meorum, tum aliorum, quibus, vt ceteras Orientis linguas, ita Syriacam inprimis colere volupe eſt. Do enim illis grammaticam eius linguæ inſtitutionem, ex Syriaca ſacrorum librorum V. & N. Teſtamenti verſione diligenter lecta concinnatam, qua ad cognoſcendum Syriaſmum duci commode, ac prouehi queant: quod (vt equidem ſpero) tanto

minus

minus ingratum erit, quo magis incommodum hucusque accidit, vt in prælectionibus Syriacis commilitones exemplaria grammaticæ huius linguæ vel nulla omnino, vel nimis macra, vel rara, vel non nisi diuersa diuersorum auctorum, non sine docentis discentiumque molestia, nanciscí potuerint. Tractationem omnem tribus absolui libris: in quorum primo fundamenta, hoc est, quatuor momenta lectionis & scriptionis, consonantes, vocales, notas diacriticas, & tonum vocum, totidem explico capitibus; in altero partes orationis, Verbum,

Nomen & Particulam, quod ad illorum accidentia, & flexionem inprimis, adtinet, tribus capitibus, & eo perſequor ordine, qui & naturæ rei, & mori grammaticorum Orientalium conueniat, incipiendo a Verbis, quæ regulariter ſunt primitiua, pergendo ad Nomina, quæ, vt & Particularum pleræque, a Verbis ordinarie deducuntur, & ſubiungendo Particulas, quæ ſiue Verbis ſiue Nominibus adiiciuntur, aliquæ vero, hoc eſt, Pronomina, vicem Nominum gerunt; tertio denique ſyntaxin, & idiomata Syrorum ſyntactica in Verbis, Nominibus

&

& Particulis, tribus doceo capitibus. In ſingulis exempla & paradigmata addidi, ex ſacro Codice Vet. & Noui Fœderis depromta, idque tam larga manu, & eo ordine, vt pleniora & magis digeſta apud alios auctores vix repertum iri, confidere poſſim: quamuis illorum honori, qui ante me in hoc genere elaborarunt, nihil detractum velim. Plura, quæ præfari poſſem, lubens nunc prætermitto: cum, ſi Deus vitam viresque conceſſerit, ſeparato opuſculo agere conſtituerim de Syrorum gente ac lingua; de luminibus, quæ Syrus ſermo

tum

tum grammaticæ Ebraicæ & Biblico-chaldaicæ, tum etymologiæ & phraſeologiæ Ebraicæ, tum Græciſmo ſacro, & N. Teſtamenti inprimis, præbet; porro de exſtantioribus monumentis & præſidiis linguæ Syriacæ; de verſionibus tum V. tum N. Teſtamenti Syriacis, & quem vſum maxime Syriaca N. T. verſio habeat, & antiquitate & præſtantia ſua venerabilis. Nihil igitur iam reſtat, quam vt hanc meam opellam Philo-Syris dicem tradamque, & eos valere iubeam quam optime. Dabam Halæ d. XII. April. A. cIↃIↃCC XLI.

GRAM-

GRAMMATICAE SYRIACAE

LIBER I.
DE
HIS QVAE AD LECTIONEM ET SCRIPTIONEM PERTINENT:

Vt ſunt 1. *Conſonantes*, 2. *Vocales*, 3. *Notæ diacriticæ*, & 4. *Tonus*.

CAPVT I.
DE
CONSONANTIBVS.

§. I.

Litteræ ſeu *Conſonantes* apud Syros, vt apud Hebræos, *numero* ſunt XXII. quarum *ordo*, *figura*, *nomen* & *valor*, ex ſequenti liquent ſchemate:

Figura, eaque Separata,	Connexa.	Nomen, Latine,	Syriace.	Valor, isque Essentialis,	Numericus.
ʾ	ـا	Olaph	ܐ	א Spiritus lenis	1.
ب	ـبـ	Beth	ܒ	ב b	2.
ج	ـجـ	Gomal	ܓ	ג g	3.
د	ـد	Dolath	ܕ	ד d	4.
ه	ـهـ	He	ܗ	ה h	5.
و	ـو	Wau	ܘ	ו w vel v	6.
ز	ـز	Zain	ܙ	ז z gallicum	7.
ح	ـحـ	Cheth	ܚ	ח hh Orient.	8.
ط	ـطـ	Teth	ܛ	ט t	9.
ي	ـيـ	Iud	ܝ	י j	10.
ك	ـكـ	Coph	ܟ	כ k	20.
ل	ـلـ	Lomad	ܠ	ל l	30.
م	ـمـ	Mim	ܡ	מ m	40.
ن	ـنـ	Nun	ܢ	נ n	50.
س	ـسـ	Semcath	ܣ	ס ſ	60.
ع	ـعـ	Ee	ܥ	ע ſpiritus aſperrimus.	70.
ف	ـفـ	Pe	ܦ	פ p vel ph	80.
ص	ـصـ	Tzode	ܨ	צ tz	90.
ق	ـقـ	Quoph ſ. Koph	ܩ	ק k	100.
ر	ـر	Riſch	ܪ	ר r	200.
ش	ـشـ	Schin	ܫ	ש ſch	300.
ت	ـتـ	Thau	ܬ	ת th	400.

§. II.

§. II. Ratione *figuræ*:

a) Caue, confundas ܐ *Olaph* & ܙ *Zain*; ܨ & ܥ seu ܩ *Coph*; ܕ *Dolath* & ܪ *Risch*; ܠ *Lomad* & ܥ *Ee*; quæ siue ex figura vel altiore vel depressiore, siue ex ductu vel oblongiore vel rotundiore, siue denique ex puncto diacritico vel inferno vel superno, facile distinguntur.

b) *Olaph* & *Lomad*, illa huic, hæc illi vel sibi ipsi, in scribendo adcommodantur: vt ܐܠܗܐ pro ܐܠܗܐ *Deus*, ܠܐ pro ܠܐ *non*, ܡܠܠ pro ܡܠܠ *loquutus est*; & in diuersis vocibus, v.g. ܥܠ ܐܪܥܐ *super terram*, *Olaph* initiale *Lomad* finali implicatur.

c) Triplex Syriacarum litterarum genus innotuit: α) MENDAEAE, quarum specimina dederunt *Theuenotius To. I. Itiner. collect.* & *Hydius in Hist. relig. vet. Persarum. p.* 521. Has *Matur. Veyss. La-Croze* diss. philol. quam *Io. Chamberlayne* editæ a se Amstelodami A. 1715. *Orationi Dominicæ multilingui* subiecit, p. 125. vel ideo pro antiquissimis omnium haberi posse credit, quod vocalium litterarum vsum seruauerint, quem omnibus omnino litteratis initio familiarem fuisse censet. β) ESTRANGELO dictæ, a græca voce στρογγύλος *rotundus*; quod litterarum genus, quum Mendæorum characteres ob apices quosdam minus promte in charta vel membranis describi possent, ceu expeditius & facilius, excogitatum esse, idem *La-Croze* l. c. suspicatur. γ) VVLGATAE, quæ passim hodie, maximeque in impressis libris, adhibentur.

d) *Figura* litterarum est vel α) *separata*, qua scribuntur extra connexionem siue cum antecedente, siue cum consequente; vel β) *connexa*, idque vel ℵ) cum sequente solum littera, vel ב) cum præcedente & sequente simul, vel ג) solum cum præcedente: vnde quadruplex, quanquam satis exigua, figuræ litterarum variatio, vti ex præmisso adparet schemate.

e) Attamen octo litteræ ‏לִיֵמוֹסְרִיף‏, id eſt, *Olaph, Dolath, He, Wau, Zain, Tzode, Riſch & Thau,* connexionem neque ſecum ipſis, neque cum aliis ſequentibus, ſed ſolum cum aliis præcedentibus, patiuntur. Hinc iunctura litterarum negligitur, v. g. in ‏יֻלָּד‏ *generatio,* ‏שָׁמַם‏ *obſtupuit,* ‏נָחַם‏ *pœnituit,* ‏יָדַע‏ *fœdauit;* hinc fit item, vt dictas litteras in præmiſſo ſchemate non ſecum ipſis, ſed v. g. cum ‏ـבـ‏ præcedente connexuerimus, nempe ‏בַ, בִ, בֹ, בֻ, בֵ, בֶ, בַ, בָ.

§. III. *Valor eſſentialis* ſeu *primarius* litterarum quarundam in certis caſibus variatur. Nam

a) ‏ו‏ mobile in medio vocis legitur vt ‏ـֻـ, idque *α*) ante vel poſt aliud ‏ו‏; vt ‏אֲוִיר‏ *ojar aer,* ‏מְלֹוא‏ *mlojo plenitudo,* ‏בְּשׂוֹרָה‏ *bujojo conſolatio;* *β*) in Participio Præſenti א) Verborum quieſcentium media ‏ו‏, vt ‏קָם‏ *Kojém ſtans;* & ſecundum aliquos, ב) geminantium mediam radicalem, vt ‏בָּא‏ *ojél intrans,* ab ‏בָּוָא‏ contracte pro ‏בָּאָה‏ *intrauit;* nec non ג) mediam radicalem ‏ה‏ habentium, vt ‏עֹלֶה‏ *ſchojel petens,* a ‏עָלָה‏ pro ‏עָלֶה‏ *petiit.*

b) ‏ו‏ ab initio vocis legitur vt *Wau,* ſeu W Anglicanum & Arabicum, vt ‏וַיֵּלֶד‏ *wilef & didicit;* alias vt *Vau,* v. g. ‏וְאָנֹכִי‏ *avono manſio:* at poſt homogeneam vocalem O vel V quieſcit, vt ‏קוֹף‏ *Coph,* nomen literæ, ‏יוֹם‏ *dies;* poſt heterogeneam vero A diphthongeſcit, vt ‏יְמִינוֹ‏ *jaumo dies* ‏לוֹא‏ *lau non.*

c) ‏ـֵـ‏ cum ſubſtrata vocali ‏י‏, ab initio vocis legitur vt ‏י‏, vt ‏יֵלֶד‏ *ilad peperit,* ‏יֵקַר‏ *ikar grauis fuit:* vnde in aliquibus Nominibus præmittitur ‏י‏ prostheticum, vt ‏יְמִינוֹ‏ pro ‏יְמִינוֹ‏ Chald. ‏יְמָמָא‏ *dies,* ‏יְקַר‏ pro ‏יֵקַר‏ Chald. ‏יְקָר‏ *honor,* ‏יְמִינוֹ‏ pro

pro ܐ Chald. יָד *manus;* in aliis vero ſcriptio eſt indifferens, ſine & cum ܐ, vt ܐܝܣܪܝܠ & ܝܣܪܝܠ *Iſrael*, ܝܗܘܕܐ & ܗܘܕܐ *Iudas.*

d) Spiritus aſperrimus ܥ ſeu *Ee*, vbi eſt prima radicalis littera, ante mediam ܬ legitur mollius vt ſpiritus lenis ܐ; v. g. ܙܟܬ *recordatus eſt*, legitur ܙܟܐ; ܥܬܝܕ *vtilia*, haud aliter ac ſi ſcriberetur ܥܬܝܕ: vnde ܥ iisdem adfectionibus ſubiacet ac ܐ, nempe vt initiale vocis, vbi per Schua pronunciari debuiſſet, loco eius adſumat vocalem, v. g. ܙܟܬ pro ܙܟܬ; præcedente vero littera ſchuata, ad eam remittens vocalem ſuam ipſa occultetur atque quieſcat, v. g. ܕܥܬܝܕ *quæ vtilia*, pro ܕܥܬܝܕ. Vide paulo abhinc regulas *Quieſcentium* ܐ§. 7. a. & quæ c. III. §. 7. de *linea occultante* dicemus: it. lib. II. c. I. §. 14. g.

§. IV. *Valor numericus* ſeu *ſecundarius* litterarum, nec non ordo illarum alphabeticus, idem apud Syros qui apud Ebræos eſt: ita vt primæ IX litteræ *vnitates*, intermediæ a *Iud* vsque ad *Tzode*, *decades*, & reliquæ *centurias* (vti in ſchemate Alphabethi oſtendimus) exprimant.

§. V. *Diuiſio* litterarum inſtitui poteſt

a) ratione *organi* ſeu inſtrumenti, quo ſingulæ proferuntur, in

α) *Gutturales* ܐܗܥܚ,
β) *Labiales* ܒܘܦܡ,
γ) *Palatinas* ܓܝܟܩ,
δ) *Linguales* ܠܪܛ, &
ε) *Dentales* ܕܙܣܫ.

b) ratione *ſpeciei* in

α) *Radicales*, quæ de primitiuarum vocum ſubſtantia ſunt,

β) *Seruiles*, quæ vltra radicales litteras accedunt. Sunt autem vel א) *eſſentiales*, ſeu *formatiuæ*; ab initio quidem vocum, *præformatiuæ*; ab illarum vero fine, *adformatiuæ*: vel ב) *extraeſſentiales*, v. g. ʔ *prostheticum* in ʔ pro ʔ *ſicut*, ʔ ſeq. ʔ *ſicut qui*, ʔ pro ʔ *bibit*, ʔ *inuenit*, vt diſtinguatur a ʔ *oblitus eſt*; inprimis vero in exoticis, ab ſibilante ʃ inchoatis, vt ʔ σάββατα, ʔ σοὰ, ʔ σοιχεῖα, ʔ σπόγγος, cet. Quin & Syriaca ʔ *ſex*, & ʔ *ſexaginta*, legenda eſſe cum implicito ʔ prosthetico, ac ſi ſcripta eſſent ʔ (quod & ſic ſcribitur Luc. 1, 26.) & ʔ, Præfixorum docebit analogia. Ad *formatiuas* quoque referimus illas, quæ ex trilitteris quadrilittera formant, ſiue ab initio, vt ʔ *ſeruire fecit*, ab ʔ *ſeruiuit*; ſiue in medio, vt ʔ *communicauit*, a Chald. ʔ idem; ſiue in fine, vt ʔ *publicauit*, a ʔ *expandit*.

§. VI. *Accidit* litteris, vt vel 1. in præcedente vocali *quieſcant*; vel 2. *otientur* nonnunquam; vel 3. *permutentur* cum aliis; vel 4. *transponantur*; vel 5. denique *elidantur*. Singulas horum *Accidentium* ſpecies ſeparatis numeris perſequemur.

§. VII. *Quieſcentes* litteræ, nonniſi hæ tres ſunt ʔ. Nam ת, quod Cl. *Hardtius* illis ad imitationem Hebraismi addidit, in harum litterarum cenſu neque apud Syros eſt, neque apud Arabes. Caue igitur, pro quieſcente habeas ת Suffixi 3. perſ. ſing. maſc. & fem. v. g. ʔ *rex eius*, viri, & ת ʔ *rex eius*, feminæ: quod moueri, vel Chaldaiſmi analogia docet, vbi Suffixo ה, ſiue maſc. ſiue feminino, imprimitur *Mappik*, מַלְכָּהּ & מַלְכָּהּ. Speciatim

a) ʔ, idque

α) *medianum*, ſi præcedentem habere debuiſſet litteram vocali deſtitutam, remiſſa ad hanc vocali ſua, quæ-

quæ

quæ fuerit, quieſcit: vt ﬠﬢﬣ pro ﬠﬢﬣ *petet*, ﬠﬢﬣ pro ﬠﬢﬣ *comeſtus eſt*: ﬠﬢﬣ pro ﬠﬢﬣ *feſſus factus ſum*, ﬠﬢﬣ pro ﬠﬢﬣ *centum*, ﬠﬢﬣ pro ﬠﬢﬣ *decens*, ﬠﬢﬣ pro ﬠﬢﬣ *in via*. Extra hunc vero caſum ﬠ in Infinit. & Fut. Peal quieſcit in I, in Verbis quibusdam 1. rad. ﬠ, vt ﬠﬢﬣ *dicere*, ﬠﬢﬣ *abire* ﬠﬢﬣ *dicet*, ﬠﬢﬣ *abibit*; in Verbis quibusdam 1. rad. ﬠ, vt ﬠﬢﬣ pro ﬠﬢﬣ *parere*; ﬠﬢﬣ *paries*; item in exoticis ﬠﬢﬣ ζητήματα, ﬠﬢﬣ καιρὸς; & in ﬠﬢﬣ *dolor*, ﬠﬢﬣ *argentum*, ﬠﬢﬣ *feſtum*, ﬠﬢﬣ *fructus*, ﬠﬢﬣ *dæmon*, ﬠﬢﬣ *ficus*, ﬠﬢﬣ *conſcientia*, ﬠﬢﬣ *balbus* cet. In aliquibus ſcriptio eſt indifferens, vt ﬠﬢﬣ & ﬠﬢﬣ *puteus*, ﬠﬢﬣ & ﬠﬢﬣ *lupus*, ﬠﬢﬣ & ﬠﬢﬣ *feſtum*, ﬠﬢﬣ & ﬠﬢﬣ *arca* cet.

At β) *finale* regulariter non quieſcit, niſi in vocalibus ﬠ & ﬠ: vt ﬠﬢﬣ *reuelauit*, ﬠﬢﬣ *reuelabit*. Aliter ſe res habet de ﬠﬢﬣ *impurus fuit*, ﬠﬢﬣ *conſolatus eſt*, ﬠﬢﬣ *fœdauit*, ﬠﬢﬣ *condecoratus eſt*, eorumque deriuatis: quæ non *quieſcentibus*, ſed *gutturalibus*, vltimamque ﬠ mouentibus, accenſenda. Vide lib. II. c. I. §. 12. & §. 18.

b) o vocali deſtitutum regulariter quieſcit in ﬠ ſeu V, vt ﬠﬢﬣ *finis*; in exoticis vero vocibus ſimiliter in A, E, O, vt ﬠﬢﬣ ἀρχαὶ, ﬠﬢﬣ *Athenas*, ﬠﬢﬣ *Athenis*, ﬠﬢﬣ *thronus*; nec non ſecundum aliquos in his quadrilitteris, ﬠﬢﬣ *promiſſio*, ﬠﬢﬣ *notificatio*, ﬠﬢﬣ *cunctatio*, in quibus o geminum eſt, prius vt fulcrum τῦ *Etzotzo*, poſterius vero, ſeruandæ originis cauſſa, quia ſunt deriuata a Verbis ﬠﬢﬣ *promiſit*, ﬠﬢﬣ *notificauit*, ﬠﬢﬣ *cunctatus eſt*.

Vide

Vide infra de *linea occultante* c. III. §. 7. a. β. ד. Alias diphthongeſcit, vt ספוֹ *ſaupho finis*, לוּ *leuto labor.*

c) ـ vocali deſtitutum quieſcit in homogeneis vocalibus ◌ֵ & ◌ֶ, ſeu E & I, vt אֵמְנָם *vero*, עֶיִן *oculus*; at medianum, ſubſtratam habens vocalem, hac vocali ſua ad præcedentem ſchuatam (ſeu ſigno vocali vacuam) remiſſa, ipſum quieſcit; vt יְדְעוּ pro יְדִעוּ & *cognouerunt*, יִלְדְנִי pro יִלְדֶנִי *natus eſt:* at poſt vocales heterogeneas diphthongeſcit cum illis, vt בַּיְתוֹ *baito domus*, קַדְמוֹנִי *kadmoi primus*, אֲבִיהוּ *abui pater eius.*

§. VIII. *Otiantur* vero

a) ן vocali deſtitutum in Pronomine perſonali אַתֶּן *vos* M. & אַתֶּנָה *vos* F. poſt Participium Plurale, cuius ן affor-matiuum pariter otiatur; vt Matth. 11, 14. (ſec. Polygl.) קֹדְמִין, quod lege קָדְמִין *vultis*; & Luc. 24, 3. מְבַקְשִׁין, quod lege מְבַקְשִׁים *quæritis.* Vide lib. II. c. III. §. 21. a.

b) ◌ & ـ, quum in fine vocum vocalem ſub & ante ſe nullam habent; idque

α) in terminationibus quibusdam Verborum; vt פְּקַדְתְּ *viſitauiſti* F. פָּקְדוּ *viſitauerunt* M. פָּקְדָה *viſitauerunt* F. פְּקֻדָּה *viſita* F. פְּקֻדוּ *viſitate* M. יִפְקֹד *viſitabit* F.

β) In Pronominibus quibusdam ſuffixis; vt מַלְכִּי *rex meus*, מַלְכְּךָ *rex tuus* F. מַלְכֶיךָ *reges tui* F. מַלְכֵיהֶן *reges eius* M. אֲהֵבַנִי *amauit me*, cet. Hoc tamen *lud* ſuffixum fit mobile, quum ſequens vox inchoatur ab ה occultato; vt Ioh. 6, 51. הַבָּשָׂר, quod lege *pagrju.* Sic Eſa. 45, 14. הַבְּכֶה lege *bechju*, coll. infra c. III. §. 7.

γ) In

γ) in ſeparatis quibusdam vocibus: vt ܐܢܬ *tu* F. ܐܢܬܝ *quando*, ܐܬܡܠ *heri*, ܫܠܝ *tranquillitas*, a quo fit emphaticum ܫܠܝܐ: vnde viciſſim emphatica ܝܠܐ *eiulatus*, ܒܟܐ *fletus*, ܠܠܐ *nox*, conceperis ab abſolutis, quanquam inuſitatis, ܐܠ, ܒܟ, ܠܠ.

Nota: α) Probabile eſt, in tribus his exemplorum generibus ܘ & ܝ cum præcedente vocali ◦ V & ◦ I (furtiuo ſaltem ac dimidiato ſono) olim lecta, poſtmodum neglecta, ſcribendo tamen expreſſa eſſe, tum diſtinctionis, tum ſeruandæ originis cauſſa. β) Sunt & aliæ ſpecies *otiantium* litterarum, quæ, ſubducta linea, *occultari* Syris dicuntur, v. g. ܐܕܟ *chjon cognatus*, cet. de quibus infra agemus l. I. c. III. §. 7. de *linea occultante*.

§. IX. *Permutantur* inter ſe crebro litteræ:

a) Quæ ſunt *eiusdem organi*. Id quod vſu venit in commonſtranda maxime harmonia linguæ Syriacæ cum Hebraica: vt ܬܥܐ תָּעָה *errauit*, ܟܒܪܝܬ כִּבְרִית *ſulphur*, ܦܪܙܠ בַּרְזֶל *ferrum*, ܐܫܬܥܠ Act. 18, 20. & alibi paſſim, pro ܐܫܬܥܠ *perſuaſus eſt* Act. 23, 21. ܫܒ & ܐܫܒ *ſpreuit*. Inprimis ܐ characteriſticum Ethpeel & Ethpaal poſt ܙ mutatur in ܥ, & poſt ܢ in ܨ: vt ܐܨܛܠ pro ܐܨܛܠ *crucifixus eſt*, ܙܪܥ pro ܙܪܥ *ſeminatus eſt*, ܙܝܢ pro ܙܝܢ *armatus eſt*, ܐܨܛܒ pro ܐܨܛܒ *crucifixus eſt*. Sic ܙܕܩ *aſtutus factus eſt*, ܨܒܐ *complacuit*. Conf. §. X. b.

b) *Dentales & linguales*: vt ܚܕܬ חָדָשׁ *nouus*, ܛܡܪ טָמַן *occultauit*, ܬܕ שָׁדַיִם *vbera*, ܬܪܝܢ שְׁנַיִם *duo*, ܕܗܒ זָהָב *aurum*; ܪܘܥ רוּץ *cucurrit*, ܒܪ Hebr. בֵּן *filius*, pl. ܒܢܝ *filii*.

c) *Quieſcentes* ſeu quieſcibiles ܐ: nempe

α) ܐ 1. rad. in Coniugationibus Aphel & Ettaphal regulariter mutatur in ܐ; vt ab ܐܟܠ *comedit* fit ܐܐܟܠ pro ܐܟܠ *cibauit*, ܐܐܟܠ pro ܐܟܠ *cibatus eſt*; at in ܝ, ſpecialiter in ܐܐܬܐ *adduxit* ab ܐܬܐ *venit*, & in quadrilittero ܐܐܡܝܢ ab ܗܡܝܢ *credidit*, item 2. rad. in Pael & Ethpaal, vt ܐܐܓܪ *polluit*, & ܐܐܓܪ *pollutus eſt*, a ܓܪ *immundus fuit*; frequentiſſime vero 3. rad. vt ܙܟܝ pro ܐܙܟܐ *gauiſus eſt*, ܐܙܟܐ *purificauit*, & ܐܐܙܟܐ *purificatus eſt*, a ܙܟܐ Hebr. זָכָה *purus fuit*. Vide Paradigma verbale ܩܛܠ lib. II. c. I. §. 18. Idem fit ante terminationem emphaticam vel femininam ܐ; vt a ܡܪܐ fit emph. ܡܪܝܐ *dominus*; a ܒܚܝܪ *electus*, ܒܚܝܪܬܐ *electa*.

β) ܐ med. rad. mutatur in ܐ in Participio Peal Sing. maſc. vt ܩܐܡ pro ܩܝܡ *ſtans*; in ܝ vero plerumque in Coniugationibus Pael & Ethpaal, vt ܩܐܡ pro ܩܝܡ *ſtabiliuit*, ܐܐܬܩܝܡ pro ܐܬܩܝܡ *ſtabilitus eſt*; nec non in Participio Præſenti Peal ante incrementum ſyllabicum, vt ܩܐܡ *ſtans* F. ܩܐܡܝܢ & ܩܐܡ pro ܩܝܡܝܢ & ܩܝܡ *ſtantes* M. & F.

γ) ܝ 1. rad. mutatur in ܐ poſt præformatiuas Infinitiui & Futuri Peal, vt ܐܐܠܕ pro ܐܐܠܕ *parere*, ܢܐܠܕ pro ܢܐܠܕ *paries* F. In ܐ vero mutatur, regulariter in Aphel & Ettaphal, vt ܐܐܝܠ *generauit*, ܐܐܝܠ *generatus eſt*; item in Nominibus quibusdam, ܐܒܝܬܐ *domum*, a ܐܐܝܕ *dedit*, ܐܒܝܠܐ *onus*, ab ܐܐܬܐ in Aph. *duxit*, ܐܒܝܠܐ *partus*, cet. ſpecialiter in ܐܝ *conſti-*

conſtituit, & ܐܬܬܩܢ *conſtitutus eſt*, indeque deriuato Nomine ܬܩܢܐ *pactum.*

d) ܐ facile tranſit in ܠ: & quidem

α) ܐ feminínum Nominum, in ſtatu conſtructo, emphatico & ſuffixo; vt a ܚܟܡܬܐ *ſapientia* fit Conſtructum ܚܟܡܬ, emphaticum ܚܟܡܬܐ, & cum Suffixo ܚܟܡܬܝ *ſapientia mea.*

β) ܐ characteriſticum Aphel in deducta inde Coniugatione paſſiua Ettaphal perpetuo: vt ab ܐܬܦ *addidit*, fit ܐܬܬܬܦ pro ܐܬܬܬܦܠ *additus eſt*; ab ܐܬܕܐ *proiecit*, ܐܬܬܕܐ pro ܐܬܬܕܐܠ *proiectus eſt*; & ab ܐܬܥܪ *excitauit*, ܐܬܬܥܪ pro ܐܬܬܥܪܠ *excitatus eſt*; ܐܬܬܦܣ *perſuaſus eſt*, ab ܐܬܦܣ *perſuaſit.*

γ) ܐ 1. radicalis in Coniug. Ethpeel & Ethpaal aliquando, vt ܐܬܬܟܪ pro ܐܬܟܪ vel ܐܬܐܟܪ *clauſus eſt*; ܐܬܬܐܕ pro ܐܬܐܕ *ingemuit*; ܐܬܬܓܪ *negotiatus eſt*, ab ܐܓܪ *conduxit.*

e) Media rad. geminata, quæquæ ſit, in Participio Præſenti tranſit in ܐ: vt ܥܠ *intrans*, in Fem. ܥܠܐ, Plur. ܥܠܝܢ & in Fem. ܥܠܝܬ, pro ܥܠܠ, ab ܥܠ contracte pro ܥܠܠ *intrauit.*

§. X. *Transponuntur* inuicem litteræ, idque

a) Generatim in vocibus his illis, v. g. ܐܬܬܨܥ pro ܐܬܨܥ vel ܐܬܨܥ *male adfectus fuit*; ܐܬܪܥ *curre*, a ܟܪܥ *cucurrit*; ܐܬܬܐ *gramen*, a Chald. ܕܬܐ & Hebr. ܕֶשֶׁא idem;

 b) Spe-

b) Speciatim ל characteriſticum Coniugationum Ethpeel & Ethpaal, cum 1. radicali ſibilante: vt ܐܬܫܕ pro ܐܬܫܕܠ *reiectus eſt*, a ܫܕ *reiecit*; ܐܬܣܡܟ pro ܐܬܣܡܟܠ *innixus eſt*, a ܣܡܟ *fulciuit*; ܐܬܐܡܪ pro ܐܬܐܡܪܠ *adnunciatus eſt*, ܐܬܢܨܠ pro ܐܬܢܨܠܠ *ſubtractus eſt*; ܐܬܬܪܨ *acceleratus eſt*, a ܬܪܨ *accelerauit*; ܐܬܝܕܥ *notificatus eſt*, a ܝܕܥ *notificauit*; ܐܬܬܚܠ pro ܐܬܬܚܠܠ *repertus eſt*. Idem transpoſitum, poſt ת in ש, poſt ס vero in ע commutatur; qua de re vide ſuperius dicta §. 9. a. Ceſſat tamen metatheſis ל characteriſtici, vbi id geminatur: vt ܐܬܫܬܠ *poſitus eſt*, ܐܬܣܒܠ *irretitus eſt*, ܐܬܥܬܠ *contemtus eſt*.

§. XI. *Eliduntur* litteræ: vt

a) א in compoſitis ܒܪ ܐܢܫ pro ܒܪ ܐܢܫ *filius hominis*, ܟܠ ܐܢܫ pro ܟܠ ܐܢܫ *omnis homo*, ſeu *quisque*; item in ܣܘܦ pro ܐܬܣܘܦ *finis*; ܐܬܐ *veni*, ab ܐܬܐ *venit*; ܙܠ *abi*, ab ܐܙܠ *abiit*. Inprimis 1. rad. א poſt א præformatiuum Futuri Peal & Pael ſemper, poſt reliquas vero præformatiuas tum Futuri tum Participiorum earundem Coniugationum, tantum aliquando excidit; vt ܢܐܟܠ pro ܢܐܟܠ *comedam*; ܐܡܪ pro ܐܡܪ *dicam*; ܐܣܐ pro ܐܐܣܐ *ſanabo*; ܝܠܕ pro ܝܐܠܕ, & hoc pro ܝܠܕ *docebit*; ܡܠܕ pro ܡܐܠܕ, & hoc pro ܡܠܕ *docens*; ܝܠܕ pro ܝܐܠܕ ſeu ܝܠܕ *doctus*. Sic ܐܦ pro ܐܦ *etiamſi*.

b) ו & י, in ܟܢܫ *cœtus*, a ܟܢܫ *condixit*; ܩܡ *ſtetit*, pro ܩܘܡ, & hoc pro ܩܝܡ; ܐܩܘܡ *ſurgam* pro ܐܩܝܡ; ܐܩܡ *ſtare fecit*, pro ܐܩܝܡ cet. ܝܕܥ *cognoſcere*, ܝܕܥ *cognoſce*, ܐܝܕܥ *cogno-*

cognoſcam, ab ܝܕܥ *cognouit*; ܐܒܝ pro ܐܪܡܠܬܐ *viuam*; ܐܒܕ pro ܐܒܕ *viuificauit*; ܡܒܕ pro ܡܒܕ *viuificans*.

c) ع 1. & 3. rad. vt ܡܦܩ pro ܡܬܦܩ *exire*; ܦܩ pro ܬܦܩ *exi*, ܐܦܩ pro ܐܬܦܩ *exibo*, a ܦܩ *exiit*; ܓܦܢ pro ܓܕܦܢ *vitis*, Pl. ܓܦܢܐ *vites*, ab Hebr. גֶּפֶן idem.

d) Media rad. geminata, quæquæ illa ſit, (dummodo ו exceperis) in Coniugationibus Peal, Aphel & Ettaphal; vt ܕܨ pro ܕܨܨ *comminuit*; ܢܗܪ pro ܢܗܪܐ *prædabitur*; ܐܥܠ *ingredi fecit*, ab ܥܠ contr. ܥܠ *ingreſſus eſt*.

e) ܠ characteriſticum paſſiuarum Coniugationum, ſi aliud ܠ inſuper ſequatur, cedit præformatiuo *Thau* Futurorum, ne concurſus fiat trium *Thauin:* vt ܬܬܬܕܘܩ pro ܬܬܬܬܕܘܩ *conculcabitur* F. Matth. 5, 13. ܬܬܕܝܢ pro ܬܬܬܕܝܢ *iudicabimini* c. 7, 1. ܬܬܕܪ *efferas te* Rom. 11, 20. Sic ܬܬܬܕܡ *humiliaberis*, pro ܬܬܬܬܕܡ, a quadrilittero ܬܕܡ *humiliauit*, Matth. 11, 23. Luc. 10, 25.

CAPVT II.
DE
VOCALIBVS.

§. I.

VOcales vt a natura, ita Syris *numero* nonniſi quinque ſunt: quarum conſiderabimus *figuras*, *ſitum*, *nomina*, *valorem*, *diuiſionem* & *accidentia*.

§ II. Vocalium *figuras*, *ſitum*, *nomina* & *valorem*, declarabit ſequens ſchema.

Figura,			Nomen,		Valor.
Recentior	Antiquior		Latine	Syriace	
בָ vel בַ	בַ		Pethócho	פְּתוֹחָא	*Apertio* A.
בֵ vel בֶ	בֶ	בֵי vel בֵ	Revótzo	רְבוֹצָא	*Depreſſio* E.
בִ vel בֶ	בִ	בִ	Chèvótzo	חְבוֹצָא	*Adſtrictio* I.
בֹ vel בָ	בָ	בֹ	Zekópho	זְקוֹפָא	*Elatio* O.
בֻ		בְ vel בֻ	Etzótzo	עְבוֹצָא	*Oppreſſio* V.

§. III. *Figura* igitur (vt ex præcedente ſchemate adparet) duplex eſt: vna per *characteres*, qui, ſi a transuerſo ſpectentur, Græcas vocalium figuras, *α, ε, η, ο,* & *υ* ſeu *ου*, haud obſcure referunt; altera per *puncta*. Priorem figuram pro *antiquiore*, poſteriorem vero, quæ punctis abſoluitur, pro *recentiore* habuerunt *Opitius* atque *Cellarius* in ſuis, quas in Syriacam linguam dederunt, inſtitutionibus grammaticis: contrarium vero tuitus eſt Cel. *Hardtius*; cui & nos calculum hac in re adiicimus merito, ob cauſſas a Filio noſtro in diſſert. priore *de Punctorum Hebraicorum antiquitate* §. XXII. explicatas.

Nota autem:

a) ֫ ſeu *Zekopho* aliquando cum diacritico puncto litteræ ; ſeu *Riſch* coaleſcunt: vt ּ֫֫ *núro ignis*; ad inſtar Cholem Hebræorum, quod coaleſcit cum puncto diacritico *τ̃* ֹ & ׅ, v. g. in שָׁלֹשׁ *tres* & שְׁנֵא *oſor*.

b) In *Punctis* vocalibus, *Pethocho* & *Etzotzo* figura conueniunt quidem, ſed hoc ab illo diſcernitur per ֹ quieſcens adiectum.

§. IV. *Situs characterum* vocalium hic eſt: *Revotzo* & *Chevotzo* indifferenter ſuis conſonis vel ſuperimponuntur, vel ſupponuntur; *Pethocho* & *Zekopho* ordinarie ſuperimponuntur, rarius ſupponuntur; *Etzotzo* vero, quod nos quidem

dem meminerimus, nonnisi supernum signum est. Sed *punctorum* vocalium situs, prouti §. 2. in tabula expressus est, non variatur.

§. V. Quod ad *valorem, Etzotzo* vbique scribitur cum expresso fulcro ◌, & legitur vt *u*; exceptis tantum duabus vocibus, ܟܠ *omnis*, & ܒܓܠ *propter*, in quibus scribitur sine ◌, & legitur vt Kibbutz Hebræorum seu *ii*, nempe *kül* & *metül*.

§. VI. *Diuidi* possunt vocales

a) ratione *quantitatis*, in α) *longas*, quales sunt *Chevotzo*, *Zekopho* & *Etzotzo*, (exceptis tantum ܟܠ & ܒܓܠ, vt modo dictum §. 5.) vel β) *ancipites*, nempe *Pethocho* & *Revotzo*, quæ vel ad Chaldaismi analogiam, vel prout syllaba siue simplex fuerit siue composita, modo productius pronunciantur, vt ܦܓܐ *Pigáno ruta*, ܓܒܐ *gbé electus*, ܝܬܒ *ithêbh sedit* cet. modo breuius, vt ܓܒ *man quis*, ܒ *men ex*. In vocibus tamen mere Syriacis *Pethocho* reuera breuis est, respondens vbique Hebræorum Chaldæorumue *Patach* & *Chatephpatach*.

b) Ratione *qualitatis*, in α) *variabiles* seu *puras*, quæ in finali vocis incremento abiici possunt; vt ܓܒܐ *vir*, Pl. ܓܒܝ pro ܓܒܐ *viri*; ܡܠܟ *rex*, Pl. ܡܠܟܐ *reges* cet. & β) *inuariabiles* seu *impuras*, quæ manent in finali vocis incremento.

Sunt autem *inuariabiles*, א) in *penultima syllaba simplici*, seu per vocalem terminata, omnes in vniuersum vocales; ב) in *vltima* vero *syllaba composita* regulariter nonnisi I, O, V; at A & E, vbi mediam radicalem geminatam implicant: vt ܐܪܥ emph. ܐܪܥܐ *locus*, ܥܠܡ Pl. ܥܠܡܐ *sæcula*; ܒܪ emph. ܒܪܐ *filius*; at ܥܢܝ pl. ܥܢܝܐ *egentes*, ܟܬܒ pl. ܟܬܒܐ *scripta*, ܙܥܘܪ pl. ܙܥܘܪܐ *parui*; & ܩܕܝܫ pl ܩܕܝܫܐ *sancti*, ܐܡ pl. ܐܡܗܬ

indi-

iudices; ܕܝܢ pl. ܕܝܢܐ *tempora*, ܬܝܒ pl. ܬܝܒܐ *incolæ*; ܡܬܘܒ pl. ܡܬܘܒܐ *conuerſationes*; ܥܡܐ emph. ܥܡܡܐ *populus*, ab ܥܡܡ; ܓܦܐ emph. ܓܦܡܐ *ala*, a rad. ܓܦ pro ܓܦܦ.

Excipiuntur hic ܥܝܢ emph. ܥܝܢܐ, ܕܪܥ emph. ܕܪܥܐ *oculus*, ܝܘܡ emph. ܝܘܡܐ *dies*, & alia quædam, de quibus vide Paradigmata Nominum l. II. c. II. §. 11. Excipitur item *Etzotzo* ſuper media rad. Fut. Peal. vt a ܢܦܩܕ *viſitabis* M. fit ܢܦܩܕܝ *viſitabis* F. & ܢܦܩܕܘ *viſitabitis*.

§. VII. Vocalibus apud Syros, vt apud Ebræos, quatuor iſta accidunt: 1. *abiiciuntur*, 2. *aſſumuntur*, vbi nullæ erant aut eſſe debuerant, 3. inuicem *permutantur*, & 4. *transponuntur*. De quorum ſingulis nunc ſigillatim.

§. VIII. Vocalis *vltima*, in incremento vocis finali ſyllabico, minuendarum ſyllabarum cauſſa *abiicitur*, dummodo fuerit vocalis pura: vt ab abſoluto ܒܪ fit emph. ܒܪܐ *filius*, a maſc. ܦܩܝܕ fem. ܦܩܝܕܐ *viſitans*; a ܢܦܩܕ *viſitabit* pl. ܢܦܩܕܘ pro ܢܦܩܕܘܢ *viſitabunt*. Dicimus autem

a) Vocalis *vltima*; quia *penultima* regulariter eſt *inuariabilis*, §. 6. b. β. א.

b) in incremento finali *ſyllabico*; quia in incremento, quod ſyllabam nullam facit, vocalis vltima manet; vt quum a rad. ܩܛܠ *occidit*, fit ܩܛܠܬ *occidiſti*.

c) *minuendarum ſyllabarum cauſſa*; quia ſi ſyllabarum numerus in vocibus nimis multiplicaretur, impeditior fieret oratio.

d) *dummodo fuerit vocalis pura*: ob ea, quæ §. 6. b. β. א. obſeruauimus.

Excipitur tamen α) vocalis vltima Imperatiui ſingularis, alias pura, ante Suffixa: vt Ex. 26, 31. ܥܒܕܝܗ *fac illud*, ab

ab ܥܒܕ *fac*; Ioh. 17, 5. ܐܒܕܢܝ *eripe me*, a ܐܒܕ *eripe*; Luc. 11, 1. ܐܠܦܢ *doce nos*, ab ܐܠܦ *doce*; Rom. 12, 20. ܐܟܠܝܗ *ciba eum*, ab ܐܟܠ *ciba*. β) Cum ante Suffixa tertia radicis littera in Verbis & Particulis, vocali vacua manet; vt Hebr. 13, 21. ܢܫܠܡܟܘܢ *conſummabit vos*, a ܫܠܡ; Ioh. 12, 35. ܢܬܪܕܘܢ *adſequetur vos*, a ܪܕܦ; Zeph. 2, 5. ܐܫܬܝܟܝ *perdam vos*; Marc. 2, 14. ܒܬܪ *poſt me*; Phil. 3, 13, ܒܬܪ idem; Ioh. 18, 6. ܒܬܪܗܘܢ *poſt illos*; Apoc. 4, 6. ܒܬܪܝܗܝ *poſt illas*: quia tali in caſu, niſi vocalis maneret, pronunciari non poſſent litteræ. δ) In 3. perſ. plurali Præteriti, & 2. Imperatiui, generis feminini: vt ܦܩܕܢ *viſitarunt* F. a ܦܩܕ *viſitauit*; ܫܒܚܝ *laudate* F. a M. ܫܒܚ *lauda*; ܐܬܟܦܝ *ſubiectæ eſtote*.

§. IX. Pro litteris vocali deſtitutis, vt commode pronunciari queant, *vocalis aſſumitur*. Aſſumitur autem

a) *in concurſu duarum conſonantium ſine vocali,*

α) vſitatiſſime ◌ᵊ ſeu *Pethocho:* vt a ܫܡܝܐ *cælum*, cum præfixo ܒ fit ܒܫܡܝܐ *in cælo*; ab ܐܬܦܩܕ *viſitatus eſt*, adiecto ܐ, & abiecta ob incrementum finale vocali *Revotzo*, fit ܐܬܦܩܕ *viſitata eſt*; a ܦܠܓ *dimidium*, Pl. ܦܠܓܐ. Quo pertinet, quum ex abſoluto ܝܬܝܡ pro ܝܬܡ fit emph. ܝܬܝܡܐ *orphanus*.

β) aliquando ◌ᵉ ſeu *Revotzo:* vt a maſc. ܦܩܕ fit fem. ܐܦܩܕܬ *viſitauit*; ab abſoluto ܒܣܪ emph. ܒܣܪܐ *caro*. Quo ſpectat, quum ex maſc. ܝܠܕ pro ܝܠܕ fit fem ܐܝܠܕܬ *peperit*.

γ) Ante *Iud* vocali deſtitutum, ſub præcedente conſona, itidem vocali deſtituta, aſſumitur ◌ˣ ſeu *Chevotzo*, in quo *Iud* quieſcit: vt a ܙܢܝ *ſcortum*, fit ܙܢܝܬ pro ܙܢܝܬ; a

ܐܬܝܕ *electa*, ܐܬܝܕܐ pro ܐܬܝܕ; ab ܐܬܪ *fuga*, ܬܪܥܟ *fuga veſtra* Matth. 24, 20. a ܐܬܫ *potus*, ܟܬܫܟ *potus veſter*, & ܟܬܫܗ *potus illorum*, Dan. 1, 10. 16. Sic ab Hebr. מַעְיָן *fons* fit emphat. ܒܥܝܢܐ Marc. 5, 29. Ioh. 4, 6.

Excipe tamen Participia paſſiua *Pael* & *Aphel*, in quibus ſecundum ſuperius membrum α) aſſumitur *Pethocho*: vt a ܫܠܡ fit emph. ܫܠܡܐ *perfecta* Iac. 1, 16. & a ܫܩܠ emph. ܫܩܠܐ *reiecta* Hebr. 6, 8. vt diſtinguantur a Participiis actiuis earundem Coniugationum, ܫܠܡ *perficiens* F. & ܫܩܠ *reiiciens* F.

δ) Ante terminationem ſtatus emphatici Femininorum ܐ, ſi præcedat ܘ ſine vocali, adſumitur ̇ ſeu *Etzotzo*, in quo ܘ illud quieſcit: vt a ܒܘܫ fit emph ܒܘܫܐ pro ܒܘܫܐ *gaudium* Ioh. 3, 29. & a ܒܗܡܬ emph. ܒܗܡܬܐ pro ܒܗܡܬܐ *beſtia* Hebr. 12, 20. Sic & ante Suffixa, dummodo illud ܐ adformatiuum habeat vocalem; vt 1 Theſſ. 2, 20. ܒܘܫܢ *gaudium noſtrum*; Math. 13, 44. ܒܘܫܗ *gaudium eius*. Aſt ſi ante Suffixa illud ܐ formatiuum Femininorum vocalem nullam habeat, præcedens ܘ vocalem *Pethocho* aſſumit vſitato modo, ſecundum α): vt a ܒܘܫ emph. ܒܘܫܐ *gaudium*, dicitur ܒܘܫܝ *gaudium meum*, & ܒܘܫܟ *gaudium veſtrum* Ioh. 15, 11.

ε) *Etzotzo* item adſumitur in ſtatu emphatico ſingulari Nominum quorundam femininorum, auctorum ab initio & fine: vt ܟܫܠܐ *lapſus*, ܐܬܘܬܐ *miraculum*, ܫܒܚܐ *gloria*, a ܟܫܠ, ܐܬܐ, ܫܒܚ.

ζ) In

ζ) In medio vocis ſub priori concurrentium litterarum, vocalis *Revotzo* indifferenter vel adſumitur, vel omittitur: vt a ܩܘܕܫ *altare*, fit emphaticum ܩܘܕܫܐ vel ܩܘܕܫܐ; a ܫܪܝܪ *fidelis*, ܫܪܝܪܐ vel ܫܪܝܪܐ; a ܕܚܠ *timor*, ܕܚܠܐ vel ܕܚܠܐ; a ܫܠܡ *perfectus*, ܫܠܡܐ; plane vt apud Hebræos indifferenter dicitur נֶהְפְּכוּ & נֶהֱפְכוּ cet. Si tamen poſterior concurrentium litterarum ſit ܐ, ante hanc ſub illa neceſſe eſt adſumi *Revotzo*; vt ܫܐܠܘ pro ܫܐܠܘ *petetis*; ܐܬܚܛܝ pro ܐܬܚܛܝ *male adfectus eſt.*

b) *Pro ſolitariis litteris ſine vocali*; & quidem

α) Pro ܐ, ܘ ante ܣ, nec non ܒ, initialibus, pro illis quidem *Pethocho* vel *Revotzo*, pro hac vero *Chevotzo*: vt ܘܟܠ pro ܘܟܠ *comedit*; ܘܟܘܠ pro ܘܟܘܠ *comede*; ܙܟܪ pro ܙܟܪ *recordatus eſt*; ܐܙܟܪܘ pro ܐܙܟܪܘ *recordamini*; ܝܠܕ pro ܝܠܕ *peperit*; ܝܬܡ pro ܝܬܡ *orphanus*.

β) Pro media radicali, in Nominibus quibusdam ante ܐ terminatione plurali feminina veſtitum, *Pethocho*: vt ܪܥܝܬܐ pro ܪܥܝܬܐ *paſtores*, *a* ܪܥܝܐ *paſtor*; ܒܥܝܐ pro ܒܥܝܐ vel ܒܥܘܬܐ *preces*, a Sing. ܒܥܘܬܐ.

§. X. Vocalis cum vocali *commutatur*: vt

a) ◌ֲ ſeu *Revotzo*, cum ◌ֱ ſeu *Chevotzo*, ſub præformativis Infinitiui & Futuri Peal in Verbis quibusdam 1. rad. gutturalis: v.g. ܡܐܡܪ pro ܡܐܡܪ *dicere*, ܐܙܠ pro ܐܙܠ *abibit*, ܐܒܕ *pro* ܐܒܕ, & hoc pro ܐܒܕ *viuam*.

b) ◌ֲ ſeu *Revotzo* creberrime, & ◌ַ ſeu *Etzotzo* aliquando, cum ◌ַ ſeu *Pethocho*, ante gutturalem vel *Riſch*: vt ܦܠܚ pro ܦܠܚ

feruens; ܚܡܝ pro ܚܡܝ *miſit;* ܒܥܝ pro ܒܥܝ *conſolatus eſt;* ܐܬܪܫܥ pro ܐܬܪܫܥ *impie egit;* ܐܦܬܚ pro ܐܦܬܚ *aperiam;* ܫܡܥ pro ܫܡܥ *audi.* Contra in ܚܨܕ *metire;* ܟܦܝ *abnegabit* cet. manet *Etzotzo;* & in ܫܘܝܐ *æqualis* (Phil. 2, 6.) *Revotzo.*

c) *Zekopho* ſyllabæ ſimplicis ܟ, mutatur in *Pethocho*, ſi ſimplex illa tranſeat in compoſitam, hoc eſt, conſona mobili terminatam, ſiue in ſe ipſa, mutato ܟ in ܠ, vt cum ſecundum c. I. §. IX. d. *α.* a ܚܟܡ fit conſtr. ܚܟܡܬ *ſapientia;* ſiue ex adſumto ܘ ſequentis Pronominis ܗ in vnitatem ſyllabæ, vt ܒܣܪܗܘ *beſrau*, pro ܒܣܪܗ *caro eſt.*

§. XI. Vocalis *transponitur:* idque

a) In Imperatiuo plurali maſculino Peal. ante Suffixa: vt ܨܠܒܘܗܝ *crucifigite eum*, ab abſoluto ܨܠܒܘ *crucifigite;* & ad eius imitationem, ܫܡܥܘܢܝ *audite me*, etſi ab abſoluto dicatur ܫܡܥ, non vero ܫܡܥܘ *audite.*

b) In Verbo ܐܙܠ *abiit*, quoties media rad. debuerat eſſe ſine vocali, toties vltima *Lomad* ad eam remittit vocalem ſuam, ipſa otians: vt ܐܙܠ pro ܐܙܠ *abii;* ܐܙܠܘ pro ܐܙܠ *abibunt.*

c) In Nominibus quibusdam formæ ܩܘܕܫ *ſanctitas*, in incremento finali ſyllabico; v.g. in ſtatu emphat ܒܪܟܐ pro ܒܪܟ; ܒܪܟܐ *genu*, & ܒܪܟܝ *genua*, ab abſoluto ſing. ܒܪܟ. Nec non in ſtatu emphatico Nominum quorundam feminorum formæ ܒܛܢ & ܒܛܝ; vt, emph. ܚܒܠܬܐ *grauida*, ܥܓܠܬܐ *vitula*, ab abſolutis ܚܒܠܬ, ܥܓܠܬ.

d) In

d) In Particulis quibusdam compositis: vt ܠܥܕ̣ pro ܠܥܕ̣ *hucusque*, ܕܥܕ̣ pro ܕܥܕ̣ *vsque dum*; &

e) Generatim, quum ܝ & ܢ vocalem suam, illud quamlibet, hoc vero *Chevotzo*, ad præcedentem litteram vocali vacuam remittunt. Vide supra c. I. §. VII. sub a. & c.

CAPVT III.

DE

NOTIS DIACRITICIS.

§. I.

PEr *notas diacriticas* intelligimus reliqua post consonantes & vocales signa, quæ accuratiorem distinctioremque efficiunt scriptionem & lectionem. Eas doctrinæ de *tono* præmittimus: quia *tonus* integras voces, *notæ* vero *diacriticæ* litteras tantum & syllabas spectant. Sunt autem sequentes: *Ruchoch, Kuschoi, Ribbui, Marhetono, Mehaghjono, Linea occultans*, præter *interstinctionum* signa.

§. II. *Ruchoch* ܪܘܟ̈ܐ, seu *Lenitas*, est punctum infernum, litteris ܒܓܕܟܦܬ subiectum, ad significandam illarum adspirationem, seu adspiratam pronunciationem, *bh, gh, dh, ch, ph, th:* vt ܣܦ̈ܪ (si sine punctis vocalibus scribatur) lege *sebhár, putauit*, non *sabár* vel *sabbár, adnunciauit*. Respondet lineæ *Raphe* Hebræorum, ad easdem litteras בגדכפת relatæ, v. g. Ex. 20, 13. לֹא תִרְצָח, respectu versus.

§. III. *Kuschoi* ܩܫܝܐ, *Durities*, est punctum supernum, iisdem litteris ܒܓܕܟܦܬ superimpositum, ad tollendam de illis adspirationem, vt legantur tanquam tenues, *b, g, d, c,*

(seu *k*) *p, t:* vt ﬠﬨ, sine punctis vocalibus scriptum, lege *sabár* vel *sabbár*, *annunciauit*, non vero *sebbar, putauit.*

Obserua: a) Eadem litterarum ﬢﬤﬥ, sine vel cum adspiratione legendarum, lex est, ac apud Ebræos, & multo magis apud Chaldæos: vt ﬡ *rex, málco*, at Pl. ﬡ ﬡ ﬡ *reges*, lege *malchîn, malchái, málche*; quia Chaldaice scribuntur, illud ﬡ, hæc vero ﬡ ﬡ. Sic ﬡ *doctor*, non *malpóno*, sed *mallephóno*, Chald. ﬡ idem.

b) Aliis quoque litteris *Punctum* solitarium vel subiectum, vel superimpositum, diuersam illarum lectionem notat: vt ﬣ sine vocali scriptum, lege ﬣ, ast ﬣ valet ﬣ; ﬤ est ﬤ *manus*, ast ﬤ lege ﬤ *quænam?* ﬥ est ﬥ *seruus*, ast ﬥ est ﬥ *opus*. Inprimis vero Punctum, Suffixo ﬦ impositum, respondet τῷ *Mappik* Hebræorum, notans femininum; vt ﬧ est ﬧ *ei* in feminino, ad differentiam τῦ ﬧ *ei* in masculino; ﬨ *nomen illius*, feminæ, at ﬨ *nomen illius*, viri.

c) Habent & alios vsus ista vel inferna vel superna puncta, quos vero explicare supersedemus, quum in punctatis vtplurimum libris fere negligantur, aut exiguæ sint vtilitatis.

d) *Dagesch forte*, seu notam geminationis litterarum, non habent Syri. Vtut autem signo careant, tamen signatum, hoc est, geminationem litterarum habent, eamque vel

α) *characteristicam* in Coniugationibus *Pael* & *Ethpaal*, earumque deriuatis; vt ﬩ *pakked, præcepit*, שׁ *ethbattal*,

tal, abolitus eſt, ܓܒܰ *gannobh, fur,* cet. ad analogiam inprimis Chaldaicam, qua ſcribitur גַּנָּב, אִתְגַּלְיָא, גַּנָּב.

β) *compenſatiuam* eliſæ litteræ, & huius

א) ſiue 1. radicalis defectiuæ; v.g. ܐܦܰܩ *eppâk* pro ܐܶܬܦܰܩ *exibo,* ܢܦܰܩ *exiit;* ܬܰܕܥ *teddah* pro ܬܺܝܕܥ *cognoſces,* ab ܝܕܥ *cognouit;* ad analogiam Chald. אֶפֵּק & תִּדַּע idem.

ב) ſiue 2. rad. geminatæ, quæ excidens compenſatur: idque vel in ſequente littera, vt ܐܠܰܬ *ellath* pro ܐܶܬܠܰܬ *ingreſſa eſt,* ad inſtar Chald. עַלַּת idem, ab ܥܠ pro ܥܶܠ *ingreſſus eſt;* vel in præcedente, vt ܐܰܕܟ *addek* pro ܐܰܕܶܟ *comminuit.* Vide Lib. II. c. I. §. 20.

ג) ſiue 3. rad. defectiuæ; vt ܓܦܬܐ *gephettho,* pro ܓܦܬܐ *vitis;* emph. ܕܒܰܛܬܐ *chedhattho,* pro ܕܒܰܛܬܐ *noua.*

Nota: Quia igitur Syri explicitum geminationis ſignum non habent, aliquando litteram, apud Hebræos & Chaldæos Dageſch forti adficiendam, bis ſcribunt: vt ܐܬܰܚܕ, Ch. אִתְּחַד *comprehenſus eſt;* ܐܬܬܝܡ, Ch. אִתְּתִים vel אִתְּשִׂים *poſitus eſt;* ܐܶܬܡܶܛܝܳܐ, Chald. עַתְּמִיָּא, Hebr. עַתִּים cet. ſeruandæ originis & diſtinctionis cauſſa.

§. IV. *Ribbui* ܪܒܽܘܝ, *Multiplicatio,* eſt geminum punctum ſupernum, horizontaliter ſcriptum, notando Numero pluratiuo, vel collectiuæ ſingularium ſignificationi: vt ܡܫܡܫ *miniſtri;* Ioh. 4, 35. ܫܰܓܘ *pertigerunt,* 3. plur. fem. at ܫܰܓ *pertigit,* 3. ſing. maſc. Luc. 24, 1. ܐܰܝܬܘ *attulerunt,* & ܬܰܩܢܘ *parauerunt,* 3. plur. fem. Præt. ad differentiam ܩܰܢܝ *para,* 2. ſing. fem. Imperat. & ܐܰܝܬ *attulit;* Matth. 27, 51.

ܐܶܬܪ̈ܥ̈ܝ *ruptæ ſunt*, at ܐܶܬܪ̈ܥ̈ *ruptus eſt*; Luc. 19, 42. ܐܶܬܟܣ̈ *contectæ* ſ. *contecta ſunt*, at ܐܶܬܟܣ *contectus eſt*: ܥ̈ܢܐ *grex ouium* ſeu *oues*, at ܥ̈ܢܐ *ouis*; ܐ̈ܢܫ̈ *hominum genus* ſeu *homines*, at ܐ̈ܢܫ *homo*. Vide Ioh. 4, 12. 30. c. 6, 10. 14. c. 10, 1. 2. 3. ſqq. Sic Hebr. 7, 13. ſec. edit. Polygl. ܕܐܬܐܡ̈ܪ ܥ̈ܠ̈ܝ *de quo dictum eſt* (imperſonaliter) *hæc*, quia ܐ̈ܡ̈ܪ idem eſt ac ܐ̈ܡ̈ܪ̈ *dicta ſunt*.

Nota: Signum *Ribbui* per ſcribendi compendium coaleſcit a) cum puncto diacritico ̈ *Riſch*; vt ܥ̈ܢܐ *oues*, ܪ̈ܓ̈ܠ *pedes*; & b) cum ſuperno puncto vocali ̈ *Pethocho*, vt ſec. *Gutbier*. Matth. 7, 25. ܐ̈ܣܝ̈ܬ *fundamenta eius*.

§. V. *Marbetono* ܡܪ̈ܒܥ̈ܬܐ, *Curſor*, eſt lineola ſuperna horizontalis, ſignificans,

a) litteram iſtam, cui impoſita eſt, legi ſine vocali: vt ܙ̈ܕ̈ܩ̈ܬ̈ *zedktho*, *eleemoſyna*; ܥ̈ܙ̈ܩ̈ܬ̈ *annulus*, ܥ̈ܙ̈ܩ̈ *pudor*, ܡ̈ܠ̈ܟ̈ܬ̈ *regina*, ܢ̈ܫ̈ܩ̈ *rapient*, cet. cum ceteroquin in tali litterarum concurſu vocalis indifferenter vel adſumi vel omitti poſſit, vt ſupra diximus c. II. a. ζ.

b) ſcriptionis compendium, ſeu abbreuiaturam, vt ̈ pro ܫ̈ܒ̈ܚ̈ *gloria*. Quale probabiliter eſt Ioann. 8, 7. ̈ ſec. edit. *Angl.* & *Gutbier*. pro ̈ *qui eſt*, quod habet editio *Schaafii*.

c) *Wau* quieſcens in ̈ o! ad differentiam ̈ ܐ̈ *aut*, in quo *Wau* diphthongeſcens cum præcedenti vocali eſt mobile; coll. Matth. 15, 28. cum c. 12, 22.

§. VI. *Mehagjono* ܡ̈ܗ̈ܓ̈ܢ̈ܐ, *Syllabarum coagmentator*, eſt lineola horizontalis inferna, contrarium eius, quod *Mar-*

Marbetono §. V. a) notat; nempe concurrentibus duabus in medio vocis litteris, quæ vocalibus carere poterant, priorem per *Revotzo* moueri: vt ܦܫܺܝܛ *perfectus*, ܕܲܚܠܬܳܐ *timor*, ܡܰܕܺܝܚ *oriens*, ܡܗܰܝܡܢ *fidelis*, ܡܰܫܟܒ *lectus*, ܡܰܛܥ *ſeductor*, ܓܰܒܪ *bellator*, ܕܰܒܺܝܚ vel ܕܰܒܚ *victima*, ܡܰܪܘܺܐ *inebrians*. Otioſum vtrumque ſignum, tum ſuperius illud *Marbetono*, tum præſens *Mehagjono*, cum vocalis ipſa ſimul exſtet; niſi forte indicet, illud quidem, conſonam pronunciari ſine vocali, nec tamen ſine ſono rapidæ ac velut dimidiatæ vocalis; hoc vero, pronunciari eam cum vocali, ſed rapida illa ac dimidiata: plane vt Hebræi & יִחְמְלוּ dicunt, & יַחְמְלוּ. Paſſim, vt exigui vſus, ambo ſigna omittuntur.

§. VII.. *Lineola*, *occultans* dicta, eandem cum præcedente *Mehagjono* & figuram & ſitum habet. Notat autem, litteras, quibus ſubiecta eſt,

a) aut *plane non efferendas eſſe*, vtpote otiantes, & vel ſeruandæ originis vel differentiæ cauſſa expreſſas; idque vel

α) In vocum initiis: quo pertinent

א) ܐ *Olaph*, in ܚܝܳܐ *chjôn*, *cognatus*, ܚܝܳܬܳܐ *cognata*, ܚܝܳܬܽܘܬܳܐ *cognatio*; ܐܚܪܳܢ & ܐܚܪܺܝ *alius*, ܐܚܪܺܝܬ & ܐܚܪܺܝܬܳܐ *alia*, ܐܚܪܳܝ & ܐܚܪܳܝܬ *vltimus*, ܒܰܬܪ & ܒܰܬܪܳܐ *poſtremo*; ܐܢܫ *homo*, ܐܢܫܽܘܬ *humanitas*, ܐܢܫ *humanus*, ܒܐܢܫ *humaniter*; ܐܝ *arcanum*. Item in ܐܢܳܐ *ego*, quoties id vel ſibi ipſi, vel aliis vocibus ſubiectum, vicem gerit Verbi ſubſtantiui *Sum*: vt ܐܢܳܐ ܐܢܳܐ *ego ſum*, ܚܙܳܐ ܐܢܳܐ *videns ſum*, i. e. *video*. Vid. lib. II. c. III. §. 21. a.

ב) ה *He*, idque vel

*) in Pronominibus ſeparatis, ההוא *ille* & הוא *illa*, quæ ſi cum præcedente voce in pronunciatione coniungantur, vocalem ſuam vel ad præcedentis vocis vltimam litteram mobilem (ſi hæc propria vocali deſtituta ſit) remittunt; vt אתלטו *litu*, pro הוא מלוט *maledictus ille ſit*, אתמנ *mani*, pro אתמנ *quænam illa eſt?* אתבהד *debhêhu*, pro הוא בהד *in quo eſt*, אתבשרי *beſrju*, pro הוא בשרי *caro mea eſt*; ſin vero præcedens vox terminetur in vocalem, eadem Pronomina, abiecta vocali propria, ſuum ה & א cum præcedentis vocis vltima vocali faciunt diphthongeſcere; vt אתכשאו *Keſcheu*, pro הוא כשא *durum eſt*, אתהודוי *hodoi*, pro הוא הודו *hæc eſt*: ita tamen vt vltima vocis præcedentis vocalis O ſeu *Zekopho*, mutetur in A ſeu *Pethocho*; vt אתענאו *enau*, pro הוא ענו *ego ſum ille*; אתבשראו *beſrau*, pro הוא בשרו *caro eſt*. Vnde & in ſcribendo voces in vnam ſæpe coaleſcunt, per ſynæreſin: vt איפוא pro איה פוא *vbi eſt?* מיזה pro מי זה *quisnam eſt?* הזה pro הוא זה *hic eſt*. Vid. lib. II. c. III. §. 21. a. b.

**) In Verbo ſubſtantiuo היה *fuit*, ſi quidem id cum præcedente voce, vel ipſo ſecum in pronunciatione coniungi debeat: vt היתה לא *non ipſe erat*, היתה היה *hewo-wo*, *fuit fuit*, id eſt *fuerat*. Contra, in commatis initio legitur: vt Ioh. 1, 6. היה בארם *Hewo barnoſcho*, *Erat homo*.

β) In medio vocum, vt

א) Media radicis geminata, in incremento finali, v. g. גלים *fluctus*, מנהן *Manna*, עמים *populi*, מסוככים *obumbrantes*, מסבכן *loquela*, quaſi pro מִמְלִין & מִמְלָא, hæc vero

vero pro מַמְלִין & מַמְלָא: quæ legenda ſunt *galle*, *mattlin*, *mammlo*, *manno*. Nempe in his media rad. occultatur: in compenſationem vero eius geminatur vel vltima, ſi prima vocalem habeat; vel prima, ſi hæc vacua vocali ſit.

ב) ̣ ſeu *Dolath* ſine vocali, ante cognatam ל; vt ܚܕܬ̣ *nouus*, & ܟ̣ܬ̣ *cœtus*, lege *chatto* & *itto*, pro *chadto* & *idto*, ad inſtar. Lat. *attero*, *attingo*, pro *adtero*, *adtingo*.

ג) ה ſeu *He*, cum in Suffixis, v. g. ܐܒܗ *abui*, *pater eius*, ܐܝܕܗ *idau*, *manus eius*, ܩܪܝܗ *kroi*, *vocauit eum*, ܐܦܩܗ *appkui*, *eiicite eum*; tum in Verbo ܝܗܒ *jabh*, pro ܐܝܗܒ *ihabh*, *dedit*; tum in Propriis, ܪܘܡܝ *Roma*, & ܝܗܘܕ pro ܝܗܘܕܝ *Iudæus*.

ד) ו ſeu *Wau*, in ܡܘܥܕܐ *promiſſio*, cet. de quibus ſupra, c. I. §. 7. b.

ה) ̈ ſeu *Lomad*, in Verbo ̈ܐ *abiit*, quoties id per analogiam flexionis debuerat inſtrui vocali, media vero radicis vocali vacua eſſe: tum enim occultatur, remiſſa ad mediam vocali ſua. Vt ̈ܐܙ *ezath*, pro ̈ܐܙܠ *ezlath*, *abiit*; ̈ܐܙܠ *nizûn*, pro ̈ܐܙܠ *nizlûn*, *abibunt*. Vide ſupra, c. II. §. 11. b. Aſt idem Verbum, quum *prodeſſe* ſignificat, regulare eſt.

ו) ̇ ſeu *Nun*, in Pronomine ̇ܐܢܬ ̇ܐܢܬ ̇ܐܢ ̇ܐܢ ̇ܐܢ *tu* & *vos*; Participio ̇ܐܡܬ *emta*, & Nominibus ̇ܐܡܐ *nauis*, ̇ܐܡܪ *vrbs*, ̇ܐܡܟ *inops*, ̇ܐܡ *potens*, ̇ܐܡ *potentia*, ̇ܐܡ *annus*.

b) aut *ſine vocali efferendas eſſe*; quo pertinent

α) Media radicis in Imperatiuo *Ethpeel* Verborum perfectorum, quin (vt *Schaafius* Præf. in N. T Syriacum a ſe

editum arbitratur) etiam in *Ethpaal:* v. g. in *Ethpeel* Col. 3, 20. 22. ܐܶܬܰܦܰܠܚ *obedite;* c. 4, 2. ܐܶܬܰܨܕ *perſeuerate;* & in Ethpaal 2 Theſſ. 2, 15. ܐܶܬܰܨܒܛ *ſtabilimini*, ab ܐܰܨܒܛ *ſtabilitus eſt;* 1 Petr. 4, 1. ܐܶܬܰܙܪܚ *armamini;* 2 Tim. 2, 1. ܐܶܬܰܬܪܥ *confortare;* Eph. 6, 10. ܐܶܬܰܬܪܥܘ *confortamini*, ab ܐܰܬܪܰܥ *confortatus eſt.* Sic in ipſis quadrilitteris reperimus quidem Rom. 12, 2. ܐܶܬܰܬܰܪܓܡ *transformamini*, ab ܐܰܬܰܪܓܶܡ *transformatus eſt;* & tamen, qui legi poſſit *Lomad* ſine vocali *eſtachlph*, vix perſpicimus. Vnde ſuſpicamur, in tali caſu, ſi quando mediæ radicali in Imperatiuo ſubiicitur *occultans linea*, aut per abuſum id fieri, aut *lineam occultantem* ibi non notare litteræ pronunciationem ſine vocali, ſed tantum diacriticam eſſe pro diſcernendo Imperatiuo a Præterito: inprimis cum alicubi expreſſa reperiatur vocalis, vt Col. 3, 18. ܐܶܬܰܟܽܦܝ *ſubiectæ eſtote.* Vide infra, lib. II. c. I. §. X. d.

β) ʒ ſeu *Riſch* in Imperatiuo ܪܽܘܙ pro ܪܘܙ *curre*, a ܪܘܙ *cucurrit.* Vide eundem *Schaafium* in *Lex. Syr.* ſub illa radice; & nos, ſupra, c. I. §. 10. a.

c) Aut *primam radicalem* ʓ, ſeu *Ee*, *mollius tantum efferendam eſſe vt* ʔ ſeu *Olaph;* quod fit, vbi ſecunda radicis eſt ܗ ſeu *He:* vt ܕܟܝܪ *meminit;* ܝܬܪ *profuit*, ܕܟܝܬ *laſciuus fuit.* Vnde huiusmodi *Ee* iisdem, quibus *Olaph*, adfectionibus ſubiacet. Vide c. I. §. 3. d. & c. II. b. *α.* & cf. exempla Luc. 1, 72. ܕܟܝܪ, Ioann. 14, 26. ܢܝܬܪ, c. 15, 26. ܝܬܪ.

§. VIII. Puncta *diſtinctionis* apud Syros ſunt: vnum & ſolitarium omnibus fere diſtinctionibus inſeruiens; duo in ſiniſtram inclinata ◌̱, comma & ſemicolon; at in dextram verſa ◌̣, colon aut interrogationem (cui & tria ◌̣ adhibent

hibent) præſtare creduntur. Periodum denique quatuor .:. vel :: abſoluunt. Et tamen, iudice *Cellario* in *Porta Syriæ* p. 9. eorum differentia non ſatis liquida eſt. Appendicis loco monemus, *Schua* Hebræorum tam *ſimplex*, quam *compoſitum*, apud Syros non ſcribi, ſed ſubaudiri.

CAPVT IV.
DE
TONO VOCVM.

§. I.

Tonus vocum ordinarie eſt in ſyllabarum *penultima*: vt ܡܠܟܐ *málko*, *rex*; ܡܠܟ̈ܐ *málche*, *reges*; ܛܘܪܐ *túro*, *mons*; ܡܠܟܘܬܐ *malchútho*, *regnum*; ܟܘܬܝܢܐ *cuthinítho*, *tunica*.

§. II. At *vltimam* acuunt,

a) quæ terminantur conſona mobili ſine vocali: vt ܪܘܬܚ *rothách*, *feruens*; ܝܬܒ *ithêbh*, *habitauit*; ܡܠܟ̣ܝܢ *malchîn*, *reges*; ܓܒ̈ܘܪܘܢ *gbhurôn*, *fortitudines*.

b) Quæ apocopen ܐ adformatiui feminini paſſa, terminantur in ܘ vel ܝ̣: ſiue ſint *Nomina*, vt ܡܠܟ̈ܘ *malchú*, *regnum*, ܟ̣ܘܪܝ *Korí*, *trabs*; ſiue *Infinitiui*, vt ܡܫܬܘܦܘ *meſchautophú*, *communicare*.

§. 3. Quid vero ratione toni ſentiendum de illis vocibus, in quibus, ſecundum c. III. §. 6. concurrentes in medio vocis duæ conſonantes ſine vocali, vocalem *Revotzo* adſumunt, cum adſcripto *Mehagjono?* v. g. ܡܠ̈ܟ̈ܐ, ܟ̈ܬ̈ܒ̈ܐ, ܡ̈ܟ̈ܬ̈ܒ̈ܐ

ﭐﭑﭒﭓﭔﭕ cet. Non legenda ſunt, *meſchaméljo, dechélto, madéncho;* ſed *meſchámeljo, déchelto, mádencho:* ſcribuntur enim & ſine intermedio *Revotzo* indifferenter ﭐﭑﭒﭓﭔﭕ, ﭐﭑﭒﭓﭔﭕ. ﭐﭑﭒﭓﭔﭕ, quæ ſine dubio leguntur, *meſchámljo, déchltho, mádncho.* Haberemus igitur in huiusmodi vocibus exempla, in quibus *antepenultima* ſyllaba acueretur. Sed nimirum aſſumta in his exemplis vocalis *Revetzo* raptim, nec vt plena vocalis, pronunciatur: ac proinde nec ſyllabam, completam ſaltem, facit. Quo poſito, exempla iſta ſuo modo penacutis (de quibus §. 1.) accenſeri poſſunt, perinde ac Hebr. נַעֲמֹרָה pro נַעֲמֹרָה Eſa. 50, 8. cum cetero-

quin & apud Hebræos tonus nunquam in antepenultima ſit.

GRAM-

GRAMMATICAE SYRIACAE

LIBER II.
DE
ACCIDENTIBVS ET PARADIGMATIBVS PARTIVM ORATIONIS.

CAPVT I.
DE
PARADIGMATIBVS VERBORVM.

§. I.

PArtes *orationis* apud Grammaticos Orientales conſtituuntur tres, *Verbum*, *Nomen*, *Particula*. Nempe *Participium* partim ad *Verbum*, quatenus *agentem*, partim ad *Nomen*, quatenus *actorem* notat, referunt; *Pronomen* vero, *Aduerbium*, *Præpoſitionem*, *Coniunctionem* & *Interiectionem*, ſub *Particula* comprehendunt.

§. II. Et paradigmaticæ quidem tractationis initium cum Arabum Grammaticis merito facimus a *Verbo:* vtpote a quo, ceu primitiuo, *Nomen* & *Particula*, maximam partem, deriuantur.

§. III. Conſiderabimus autem *Verbum* ratione *Speciei*, *Qualitatis*, *Coniugationis*, *Modi*, *Temporis*, *Numeri*, *Perſonæ*, *Generis*, & *Flexionis*.

§. IV. Ratione *Speciei* Verbum eſt vel *primitiuum*, vel *deriuatiuum*. *Primitiuum* vocatur *radix*, quæ, vt apud Ebræos,

ita

ita heic quoque eſt tertia perſona ſingularis maſculina Præteriti primæ Coniugationis. Conſtat autem tribus litteris; ſiue explicite, vt ܩܛܠ *occidit;* ſiue implicite, vt ܩܡ pro ܩܘܡ *ſurrexit*, ܫܝܪ pro ܫܪܪ *contrectauit.*

Ad *deriuatiua* referimus quoque *quadrilittera*, vtpote a trilitteris orta, idque

ſiue a) per *geminationem* vnius alteriusue litteræ radicalis, vt ܐܬܪܘܡ *exaltauit*, a ܪܡ *altus fuit*; ܡܪܪܝܪ *exacerbauit*, a ܡܪ pro ܡܪܪ *amarus fuit*; ܒܘܨܨ *fumigauit*, a Chald. ܛܦܐ *extinctus eſt*; ܒܥܥ, vnde ܐܬܒܥܥ *cupiuit*, ab Ebr. יָאַב idem: ܐܬܟܒܪ *magnificauit*, pro ܐܬܟܒܪ ab Hebr. רַבַּב *multus* vel *magnus euaſit.*

ſiue b) per *adiectionem* litteræ,

idque α) vel per *Proſtheſin* ab initio, vt

ת in ܐܬܬܩܢ *credidit*, ab ܐܡܢ, vnde ܐܬܝܩܝܪ *ſtabilis*;

ת in ܐܬܬܚܫ, vnde ܐܬܬܚܫ *aduerſatus eſt*, a ܐܚܪ *obuius* ſ. *contrarius fuit*; ܐܬܬܥܩܠ *accelerauit*, a ܐܬܬ Aph. ܐܬܬܐ idem;

ה in ܐܬܬܗܕܪ *glorificauit*, ab Ebr. בָּהִיר *lucidus*; ܐܘܕܐ *confeſſus eſt, promiſit*, ab ידה Aph. ܐܝܕܐ idem; ܐܘܕܥ *notum fecit*, ab ידע Aph. ܐܝܕܥ idem; ܐܬܝܚܕ *deſolare*, ab Ebr. יָחִיד *vnicus*, *ſolitarius*; ܐܬܝܬܡ *tardauit*, ab ימה Aph. ܐܝܬܡ idem; ܐܬܫܛ *extendit*, ab יָשַׁט Hiph. הוֹשִׁיט Syr. ܐܫܛ idem; ܐܬܚܠܦ *mutauit*, a ܚܠܦ Aph. ܐܚܠܦ idem; ܐܬܟܠ *perfecit*, ab Hebr. כָּלַל idem; ܐܬܠܗܒ *inflammauit*, ab Ebr. לַהַב *flamma*; ܐܬܡܠܐ *impleuit*, a ܡܠܐ *plenus fuit*, ܐܬܥܒܕ *ſeruire fecit*, ab ܥܒܕ

operatus

operatus est; Hebr. עָבַד *seruiuit*; ܐܰܒܕ *exaltauit*, ab ܒܕ Pa. ܒܰܕ idem; ܐܰܫܬ *abundare fecit*, a ܫܬ *ebulliuit*. Sic quadrilitteris aliis additum, facit quinquelittera: vt ܐܶܬܦܠܶܓ *pellectus est*, ab ܦܠܓ idem.

ל in ܐܰܠܦ *docuit*, ab Ebr. לָמַד *didicit*; ܐܰܢܩ *transtulit*, ab Ebr. נָגַשׁ *transmisit, transfudit*; ܐܰܠܰܝ *tardauit*, ab ܐܰܝ idem.

β) vel per *Epenthesin* in medio, vt

ו in ܐܰܘܪ *abripuit*, ab Ebr. גָּזַל idem; ܐܰܘܓ *ruminauit*, a ܓ *traxit*; ܐܰܘܫ *exonerare fecit*, a Chald. שְׁנַר *emisit*; ܐܰܘܨ *eripuit*, a Chald. שְׁזִיב idem; ܐܰܘܩ *communicauit*, a Chald. שְׁתַּף idem.

ס in ܐܰܣܟ *sustinuit*, a Chald. סְבַר idem; ܐܰܣܝ *acceleruit*, a ܐܰܣ *caluit*.

ע in ܐܰܬܥܨ *sustinuit*, a ܬܥܨ *robustus fuit*.

ש in ܐܰܫܬ idem quod ܐܰܬ *post*.

ת in ܐܶܬܟ *voluit*, ab ܟ idem; ܐܶܬܟ *implicuit*, ab ܟ *neuit*; ܐܶܬܟ *contorsit*, ab ܟ idem.

γ) vel per *Paragogen* in fine, vt ܐܰܦ *publicauit*, a ܦ *expandit*; ܐܰܚ i. q. ܐܰܚ *mutauit*; ܐܰܕ *obfuscauit*, a ܕ *denigrauit*. ܐܰܙ Ethpaal ܐܶܬܙ *superbiuit*, a ܙ Ch. זְעַר idem; ܐܰܠ *humiliauit*, a ܠ *infra*; forte & ܙܰܥ *cibauit*, quanquam eius trilitterum non exstet amplius.

§. V. Ratione *Qualitatis* Verbum est vel *regulare*, v.g. ܩܛܰܠ *occidit*; vel *irregulare*: & hoc a) *gutturale*, in quo ali-

qua litterarum gutturalium ܐܗܚܥ vel; anomaliam facit, vt ܙܠܝ *ebulliuit*; b) *quieſcens*, in quo eſt aliqua quieſcentium ܐܗܝ, ſiue ab initio, vt ܐܟܠ *comedit*, ܝܠܕ *peperit*; ſiue in medio, vt ܩܡ *ſurrexit*; ſiue in fine, vt ܓܠܐ vel ܓܠܝ *reuelauit*; c) *defectiuum* 1. rad. ܐ, vt ܢܦܩ *exiit*; d) *geminatum* media rad. vt ܫܠ pro ܫܠܠ *prædatus eſt*; & e) *quadrilitterum*, vt ܐܦܣܩ *abripuit*. Sunt & *dupliciter irregularia*: vt ܐܙܠ *eiulauit*, ܐܡܠ *iurauit*, ܕܝܢ *litigauit*, ܐܬܦܥܠ *humiliauit*. Quin & formas ſuas ſæpe permutant irregularia, eodem aut cognato ſaltem manente ſignificatu, vt ܐܬܠܦ & ܝܠܦ *didicit*; ܐܫܦ *effudit* & ܐܝܫ *iecit*; ܐܙܠ & ܐܫܠ Aph. ܐܐܙܠ *eiulauit*; ܙܕ, ܙܕܐ, ܝܙܕ *auctus eſt, creuit*, ܫܟ & ܫܟܐ *traxit*; ܐܬܩܛܠ & ܩܛܠ *nominauit*.

§. VI. *Coniugationes* ſunt ſex; tres Actiuæ, totidemque iis reſpondentes Paſſiuæ: *Peal* & *Ethpeel*, *Pael* & *Ethpaal*, *Aphel* & *Ettaphal*. Quarum notamus

a) *Significationem*, quam *ſimplicem* habent *Peal* & *Ethpeel*, vt Ebræorum Coniugationes *Kal* & *Niphal*, prior actiua, altera paſſiua; *intenſam* vero, ac (ſi quidem *Peal* intranſitiva fuerit) *tranſitiuam*, *Pael* & *Ethpaal*, illa actiuam, hæc paſſiuam, conuenientes cum Ebr. *Piel* & *Pual*; *tranſitiuam*, eamque vel in ſecundum, vel in tertium Subiectum, (prouti *Peal* vel intranſitiua vel tranſitiua fuerit) *Aphel* & *Ettaphal*, illa actiuam, hæc paſſiuam, conuenientes cum Ebr. *Hiphil* & *Hophal*. *Reciproca* autem *actio*, quam Ebræorum *Hithpael* valet, apud Syros vel per paſſiuas Coniugationes exprimitur; vt ܐܬܢܛܪ *cautus fuit*, pro *cauit ſibi*; vel per actiuam cum

adiecto

adiecto Nomine & Suffixo, vt ܢܦܫܟ ܗܒ *libera animam tuam*, i. e. te ipſum.

b) *Formam & characterem.* Nempe *Peal* ſimplicem radicem exhibet ܩܛܠ; a qua formatur *Ethpeel*, adiecta ſyllaba præformatiua ܐܬ, mutataque vocali mediæ radicis in *Revotzo*, (niſi vltima gutturalis obſit, ſec. l. I. c. II. §. 10. b.) ܐܬܩܛܠ: *Pael* ſub 1. rad. *Pethocho* & ſub 2. rad. (quam & ad analogiam Chaldaismi קִטֵּל vel קִטֵּל geminare fas eſt) *Revotzo*, ܩܛܠ; a qua, mutato *Revotzo* in *Pethocho*, & præmiſſo ܐܬ, deducitur *Ethpaal*, ܐܬܩܛܠ: a *Peal* formatur *Aphel*, præmiſſo ܐ præformatiuo, & mutato *Pethocho* in *Revotzo*, ܐܩܛܠ; & ab hac denique, præmiſſo ܐܬ, ac mutato *Revotzo* in *Pethocho*, efformari debuerat *Ettaphal* ܐܬܛܩܛܠ, pro quo vero dicitur ܐܬܛܠ, mutato *Olaph* præformatiuo *Aphel* in *Thau*, ſec. l. I. c. I. §. 9. d. β.

Nota: α) Coniugatio *Ettaphal* in Verbis perfectis ac regularibus nullum (quod nos quidem meminerimus) exemplum habet: vnde & Cl. *Schaafius* in Præf. *Lexici Syr.* fatetur, eam rarioris vſus, nec agnitam fuiſſe a grammaticis & lexicographis prioribus, *Maſio*, *Waſero*, *Boderiano*, *Buxtorffio*, *Schindlero*, *Crineſio*, *Troſtio*. In imperfectis tamen ac irregularibus Verbis, quanquam perraro, adhibetur: vt ܐܬܬܠ *additus eſt* Matth. 6, 33. c. 25, 29. Marc. 4, 24. Luc. 12, 31. Act. 2, 41. c. 11, 24. ܐܬܪܡܝ *deiectus eſt* Apoc. 12, 9. 10. 13. c. 19, 20. c. 20, 10. 14. 15.

β) Raritas Coniugationis *Ettaphal* inde eſt, quod Syri Verba paſſiua, actiuis in *Aphel* reſpondentia, ſolent vt plurimum exprimere in *Ethpeel:* vt ab ܐܰܗܶܠܟ *tradidit*, ܐܶܬܗܶܠܟ *traditus eſt*; ܐܰܚܙܶܐ *videre fecit, oſtendit*, ܐܶܬܚܙܶܐ *oſtenſus eſt*; ܐܰܫܠܶܡ *commendauit*, ܐܶܬܫܠܶܡ *commendatus eſt*; ܐܰܣܬܟܶܠ *diſcumbere fecit*, ܐܶܬܣܬܟܶܠ *diſcumbere factus eſt*; ܐܰܘܕܺܝ *notificauit*, ܐܶܬܝܕܺܝ *notificatus* ſ. *manifeſtatus eſt*; ܐܰܪܝܡ *exaltauit*, ܐܶܬܪܝܡ *exaltatus eſt*; ܐܰܣܗܶܕ *commodauit*, ܐܶܬܣܗܶܕ *commodatus eſt*, ſeu *commodatum accepit.* Quin in Verbis med. rad. ○, *Ethpeel* & *Ettaphal* hanc ipſam ob cauſſam forma coincidunt.

γ) Quadrilittera in duabus tantum Coniugationibus flectuntur, nempe actiua in *Pael*, paſſiua in *Ethpaal;* vt ܐܰܓܰܕܰܠ *magnificauit*, ܐܶܬܓܰܕܰܠ *magnificatus eſt.*

§. VII. *Modi* ſunt tres, *Indicatiuus*, (qui & Subiunctiuum, & Græcum Optatiuum, vna comprehendit) *Infinitiuus* & *Imperatiuus.* De enallaga Indicatiui loco Imperatiui, & huius per Participium aut Adiectiuum, Verbo ſubſtantiuo ܗ̰ܘ̰ܐ *fuit* iunctum, periphraſi, vide Syntaxin lib. III. c. I. §. 14.

§. VIII. *Tempora* apud Syros eadem quæ apud Ebræos ſunt: *Præteritum perfectum, Futurum*, &, quod Præſentis vicem ſuſtinere poteſt, *Participium.* Reliqua vero Tempora, vt ſunt *Imperfectum* & *Plusquamperfectum*, Syri circumſcribunt. Nempe

a) *Præſens* tertiæ perſonæ per Participium nudum exprimitur; vt ܩܛܶܠ *interficiens* eſt, ſeu *interficit*, ܩܛܶܠܝܢ *interficientes* ſunt, *interficiunt*; ܩܛܺܝܠ *interfectus* fit, *interficitur*, ܡܶܬܩܛܺܝܠ

ܩܛܠ *interfecti* fiunt, *interficiuntur:* at primæ & ſecundæ, per Participium cum adiecto Pronomine *ego, tu, nos, vos;* vt ܐܢܐ ܩܛܠ *interficiens ego* ſum, pro *interficio,* ܐܩܘܠ vel per craſin ܐܩܛܠ *interficis* M. ܬܩܛܠ *interficis* F. ܢܩܛܠ vel ܢܩܛܠ *interficimus,* ܐܢܬܘܢ ܩܛܠ vel ܐܢܬܝܢ ܩܛܠ *interficitis* M. ܐܢܬܘܢ ܩܛܠ vel ܐܢܬܝܢ ܩܛܠ *interficitis* F.

b) *Imperfectum Præteritum* circumſcribitur per Participium cum adiecto Præterito Verbi ſubſtantiui ܗܘܐ *fuit:* vt ܗܘܐ ܩܛܠ *interficiens fuit,* pro *interficiebat,* ܗܘܘ ܩܛܠ *interficientes fuerunt,* pro *interficiebant.*

c) *Plusquamperfectum* effertur per Præteritum Perfectum cum adiecto Præterito Verbi ſubſtantiui ܗܘܐ *fuit:* vt ܗܘܐ ܩܛܠ *interfecit fuit,* pro *interfecerat,* ܗܘܘ ܩܛܠ *interfecerunt fuerunt,* pro *interfecerant.* De quibus plura vide in Syntaxi lib. III. c. I. §. 16.

d) A Præteritis ſingularum Coniugationum formantur Modi & Tempora reliqua: nempe

α) *Infinitiui,* præmiſſo vbique præformatiuo ܠ, & adiecto in reliquis Coniugationibus, præter *Peal,* adformatiuo ܐ præcedente *Zekopho:* vt in *Peal* a ܩܛܠ fit ܩܛܘܠ; in *Ethpeel* ab ܩܛܠ, ܐܬܩܛܠ pro ܐܬܩܛܘܠ; in *Pael* a ܩܛܠ, ܩܛܝܠ; in *Ethpaal* ab ܩܛܠ, ܐܬܩܛܠ pro ܐܬܩܛܘܠ; in *Aphel* ab ܩܛܠ, ܐܩܛܠ pro ܐܩܛܝܠ; & in *Ethaphal* ab ܩܛܠ, ܐܬܩܛܠ pro ܐܬܩܛܝܠ.

β) *Imperatiui*, vocalibus vel iisdem manentibus, vt in Pael, Aphel, Ettaphal, & aliquando in Peal & Ethpaal; vel leuiter mutatis, in *Peal* ordinarie, vt a ܩܛܠ fit ܩܘܛܠ; in *Ethpeal* ſemper, vt ab ܐܬܩܛܶܠ, ܐܬܩܛܸܠ; in *Ethpaal* indifferenter, vt ab ܐܬܩܛܸܠ, ܐܬܩܛܶܠ vel ܐܬܩܛܸܠ.

γ) *Futura*, additis ab initio præformatiuis ܢ, & in fine adformatiuis ܘܢ; ita tamen, vt & heic cedat ܝ præformatiuum Coniugationis præformatiuis Temporis; vt in *Ethpeel* ܢܬܩܛܶܠ pro ܢܬܩܛܶܠܝ; *Ethpaal* ܢܬܩܛܸܠ pro ܢܬܩܛܸܠܝ. *Aphel* ܢܩܛܶܠ pro ܢܩܛܶܠܝ; *Ettaphal* ܢܬܩܛܸܠ pro ܢܬܩܛܸܠܝ; coll. l.I. c.I. §.II. a. ܝ vero in *Pael* habeat vocalem, cum præformatiuæ reliquæ vocali careant, coll. l. I. c. II. §. 9. b. α. & denique med. rad. in Peal ordinarie habeat *Etzotzo*.

δ) *Participia*, quæ nonſolum in *Peal*, ſed etiam in *Pael* & *Aphel*, gemina ſunt, actiua & paſſiua; in *Peal*, mutatis tantum vocalibus, act. ܩܳܛܶܠ, paſſ. ܩܛܺܝܠ; in reliquis vero Coniugationibus, præmiſſo ܡ præformatiuo, cui ܝ præformatiuum Coniugationis cedit; vt ܡܬܩܛܶܠ pro ܡܬܩܛܸܠ cet. Paſſiua in *Pael* & *Aphel*, *Revotzo* in *Pethocho* mutant. Ceterum Participium *Peil* ſumitur quidem vt plurimum paſſiue; aliquando tamen & actiue ſeu deponentialiter: vt ܐ̈ܙܸܪ *accinctus* pro *accingens* Rom. 13, 4. ܐ̈ܚܸܕ *tenens*, q. d. *complexus* Hebr. 1, 3. ܐ̈ܒܺܝ *lugens*, qs. *lugere factus* Marc. 16, 20. Vide plura in Syntaxi lib. III. c. I. §. 4.

§. IX.

§. IX. *Numerus* & *Perſona* Verborum eodem ſe modo apud Syros, ac apud Ebræos habent. At *Genus* in 3. plurali Præteritorum (quæ apud Ebræos communis eſt), pariter vt in Singulari, diſtinguunt Syri, vt v. g. in maſc. quidem dicant ܦܩܕ, in fem. vero ܦܩܕܬ vel ܦܩܕܝ *viſitarunt.*

§. X. *Flexio* ex ſequente Paradigmate verbali ܩܛܠ *interfecit*, clariſſime liquebit. Hoc autem Verbum delegimus potius, quam frequentatum illud Grammaticis ܦܩܕ *viſitauit:* quia poſt illud adformatiua littera ܠ Præteritorum, quam poſt hoc, commodius auditur. Addemus tamen hic quæ ſingulæ Coniugationes in ſingulis Temporibus *ſingularia* ratione flexionis habent.

a) In PEAL,

α) PRAETERITVM ſub med. rad. loco *Pethocho* aliquando habet *Revotzo*, maximeque in Verbis *intranſitiuis:* ܒܛܠ *ceſſauit*, ܚܦܪ *erubuit*; ܕܒܩ *adhæſit*, ܕܚܠ *timuit*, ܪܕܡ *dormiuit*; ܫܟܡ *tenebroſus fuit*; ܛܥܡ *guſtauit*, ܟܒܕ *onuſtus fuit*; ܫܒܥ *eſuriit*; ܠܒܫ *induit*; ܢܚܬ *deſcendit*, ܕܒܩ *adhæſit*; ܣܓܕ *adorauit*, ܝܬܪ *teſtatus eſt*, ܣܠܩ *adſcendit*; ܚܠܦ *inualuit*; ܩܪܒ *adpropinquauit*; ܙܥܦ *iratus eſt*, ܪܬܟ *cucurrit*, ܪܚܡ *dilexit*, ܟܪܟ *murmurauit*, ܟܪܥ *inclinauit ſe*; ܟܒܫ *cubuit*, ܫܠܡ *conſummatus eſt*, ܣܟܬ *tacuit.* Quo pertinent etiam Quieſcentia med. rad. ܐ, v. g. ܒܐܫ *doluit*, ܙܥܐ *ægre tulit*, ܫܒܐ *canuit*, ܫܐܠ *rogauit.* Quædam vtramque vocalem admittunt, vt ܝܬܒ & ܝܬܒ *inſedit*, ܟܦ & ܟܦ *procubuit.* Schema flectendi Præteriti Revotzati hoc fuerit:

Plur.

Sing.	Plur.
ܐܫܬܩܠ ܫܩܠ	ܫܩܠܘ ܫܩܠ ܠܝ
ܐܫܬܩܠ ܫܩܠ ܐ	ܫܩܠ ܫܩܠ ܬܘܢ ܐ
ܫܩܠ ܐ	ܫܩܠ ܫܩܠ ܬܝ

Pro ܐܬܐ vel ܐܐ dicitur & ܐܐ *gauisus est*, de quo & similibus vide paradigma ܐ.

β) Porro *Præterita* nonsolum primæ, sed etiam omnium Coniugationum pro 3. plur. fem. ܐܠ habent aliquando ܐܠ; & in 1. plur. ܐܠ itidem ܐܠ: vt, quod ad prius, ܐܙܠ *abierunt* Matth. 28, 8. 11. ܐܡܪ *dixerunt* c. 25, 8. ܫܕܪ *miserunt* Ioh. 11, 3. quod vero ad posterius ܐܙܠ nisi *abierimus & emerimus* Luc. 9, 13. ܫܒܩ *passi eramus*, & *ignominia adfecti* 1 Thess. 2, 2. ܫܡܥ *audiuimus* 2 Petr. 1, 18.

γ) INFINITIVVS. ܠܡܦܩ pro ܡܦܩ *discedere* Matth. 9, 33.

δ) IMPERATIVVS & FVTVRVM sub med. rad. pro *Etzotzo* habent vel *Pethocho*; vt ܙܕ *time* Rom. 11, 20. ܢܡ *dormite* Marc. 14, 41. ܐܟ *comedite* Luc. 10, 8. ܣܒ *assume* Matth. 2, 13. ܢܣܒ *concipiet* F. Matth. 1, 23. ܢܙܕ *timeas* v. 20. ܢܢܡ *obdormiemus* 1 Cor. 15, 51. ܢܟܠ *esuriet* Ioh. 6, 35. cet. vel *Revotzo*; vt ܙܒܢ *emite* Matth. 25, 9. ܥܒ *facite* c. 3, 8. ܢܩܒ *emet* Luc. 22, 36. ܢܩܦ *impinges* Matth. 4, 6. Sic & in irregularibus ac defectiuis; vt ܐܡܪ *dic* Matth. 4, 3. ܐܠܦ *discite* c. 24, 32. ܩܒܠ *accipite* a ܩܒܠ Matth. 25, 28. ܙܠ *abi* ab ܐܙܠ *abiit* Act. 9, 15.

ܐܠ

ܝܬܒ *ſedete* Leu. 8, 35. ܢܦܠ *cade* Matth. 21, 21. ܙܠ *abibit* Marc. 5, 17. ܢܦܩ *pariet* Matth. 1, 23. ܢܣܒ *accipiet* c. 18, 23. ܝܬܒ *ſedebit* c. 25, 31. ܬܦܠ *cades* & ܐܬܠ *dabo* c. 4, 9. ܐܝܬ *traham*, a ܐܬܐ *traxit*, Ioh. 12, 32.

ε) *Futura* huius & reliquarum Coniugationum, tertiam Singularis femininam, nonſolum cum adiecto *Iud* adformatiuo, ſed etiam ſine illo formant. Vide cum *Iud*, ܬܥܒܪ *tranſibit* Matth. 24, 34. ܬܦܫ *ſecedet* 1 Cor. 7, 10. 11. ܬܫܒܩ *relinquet* v. 13. item ܬܬܐܣܐ *ſanabitur* Marc. 5, 23. ܬܪܡ *producet* Hebr. 6, 8. aſt ſine *Iud*, ܬܬܩܛܠ *ſalietur*, & ܬܬܗܬܪ *infatuabitur*, Marc. 9, 50. ܬܫܠܛ *poterit*, & ܬܫܪܐ *habitabit* c. 4, 32. ܬܫܬܒܩ *remittetur* Matth. 24, 2. cet.

ζ) *Futura* in 2. perſ. ſing. femin. aſſumunt aliquando in fine ـܝ vltra ordinariam ſyllabam afformatiuam ـܝ: vt ܬܥܒܪܝ pro ܬܥܒܪ *intrabis* Marc. 9, 25. ܬܚܝܝܢܝ *viuificabis* 1 Cor. 7, 16. vbi tamen *Polygl.* ܬܚܝܝܢ.

b) In *Ethpeel* & *Ethpaal*, ſi prima fuerit ex ſibilantibus, ܠ characteriſticum cum illa transponitur, vt ܐܬܫܡܟ pro ܐܬܟܫܡ *immixus fuit*, ܐܬܫܬܩܠ pro ܐܬܩܠ *ſublatus eſt*, ܐܬܫܩܠ pro ܐܬܩܠ *remiſſus eſt*, ܐܬܫܬܒܚ pro ܐܬܒܚ *glorificatus eſt*; & transpoſitum commutatur in eiusdem organi litteram, poſt ܐ in ܗ, poſt ܒ vero in ܦ; vt ܐܬܙܒܢ pro ܐܬܙܕܢ, & hoc pro ܐܬܙܒܢ *emtus eſt*, ܐܬܙܙܝܦ pro ܐܬܙܝܦ, & hoc pro ܐܬܙܐܦ *iuſtificatus eſt*, ܐܬܙܓܝܦ pro ܐܬܙܩܦ, & hoc pro ܐܬܙܩܦ *cru-*

cifixus

cifixus eſt, ܐܶܬܬܰܟ pro ܐܶܬܬܰܠ, & hoc pro ܐܶܬܰܟ *ignominia affectus eſt.* Vide ſupra l.l. §. IX. a. & §. X. b.

c) In *Pael*, præformatiuæ litteræ Futuri omnes vocali vacuæ ſunt, excepto ʾ, quod habet *Revotzo*, ܐܲܦܸܥ, ob rationem dictam Lib. I. c. II. §. IX. b. β.

d) In *Ethpaal* Imperatiuus mediam radicis perinde quidem, ac in *Ethpeel*, occultat; vt ܐܶܬܰܬܰܪ *confortamini*, ab ܐܶܬܬܰܬܪ *confortatus eſt*, ܐܶܬܬܰܟܰܟ *humiliamini*, ab ܐܶܬܰܟ *humiliatus eſt* 1 Petr. 5, 6. ܐܶܬܰܚܰܕ *reconciliamini* 1 Theſſ. 5, 13. ܐܶܬܶܓ (at *Gutbier.* ܐܶܬܰܓ) *perficimini* 2 Cor. 13, 11. ܐܶܬܰܚܰܕ (at *Gutb.* ܐܶܬܚܰܕ) *lætare* Luc. 12, 19. & Gal. 4, 27. & in quadrilitteris ܐܶܬܰܚܰܕܰܟ *ſubiecti eſtote* Iac. 4, 7. 1 Petr. 5, 5. cet. coll. ſupra Lib. I. c. III. §. VII. b. α. Reperias vero etiam cum expreſſa vocali ܐܶܬܪܰܚܡ *miſeratione adficitor* Matth. 9, 27. Luc. 16, 24. ܐܶܬܬܰܢ *conſolationem accipite* 2 Cor. 13, 11. ܐܶܬܬܰܒ *imitamini* 1 Cor. 11, 1.

e) In *Aphel*, *Olaph* characteriſticum Coniugationis manet aliquando poſt præformatiuas Temporum in Verbis imperfectis: vt ܬܰܚܰܝ *viuificabis* M. & ܬܰܚܝܝܢ *viuificabis* F. 1 Cor. 7, 16. ܡܰܚܝܢ *viuificantes* M. Ex. 1, 16. ܡܰܚܰܝ *viuificare* Hebr. 7, 25. ܢܰܬܪ *habitabit* Act. 2, 26. & 2 Cor. 12, 9. ܡܰܚܒ *diligere* Rom. 13, 8. ܡܰܢܓ *protrahens* 2 Petr. 3, 9.

f) ܐܶܫܟܰܚ *inuenit, potuit*, non eſt in *Aphel*, ſed in *Peal*, cum ʾ non præformatiuo, ſed prosthetico, coll. ſupra lib. I. c. I.

c. I. §. V. b. ב. perinde ac in ܐܶܫܬܶܐ *bibit*, de quo infra ad Paradigma ܦܰܬܰܚ. Liquet hoc ex vocali *Revotzo* prioris ſyllabæ; cum, ſi ܐ præformatiuum Aphel eſſet, habere debuiſſet Pethocho. Flectitur tamen vel quaſi vt Aphel. Nam in Infinit. habet ܐܰܫܟܳܚܳܐ Gen. 19, 11. in Fut. ܢܶܫܟܰܚ Marc. 11, 13. Pl. ܢܶܫܟܚܽܘܢ Luc. 9, 12. Particip. Præſ. ܡܰܫܟܰܚ pro ܡܰܫܟܶܚ Matth. 19, 26. & *Peil* ܫܟܺܝܚ *inuentus, præſens.* Aſt paſſiuum in *Ethpeel* flectitur regulariter ܐܶܬܫܰܟܰܚ 1 Petr. 2, 22.

§. XI. Sequitur nunc Paradigma Verbi regularis ܩܛܰܠ *interfecit.*

VERBVM PERFECTVM

Ethpaal.			Aphel.			Ettaphal.		
M.	C.	F.	M.	C.	F.	M.	C.	F.
ܐܬܩܛܠ	ܐܬܩܛܠܬ	ܐܬܩܛܠܐ	ܐܩܛܠ	ܐܩܛܠܬ	ܐܩܛܠܐ	ܐܬܩܛܠ	ܐܬܩܛܠܬ	ܐܬܩܛܠܐ
ܐܬܩܛܠ	ܐܬܩܛܠ	ܐܬܩܛܠ	ܐܩܛܠ	ܐܩܛܠ	ܐܩܛܠ	ܐܬܩܛܠ	ܐܬܩܛܠ	ܐܬܩܛܠ

REGVLARE ܩܛܠ *interfecit.*

	Peal. F.	Peal. C.	Peal. M.	Ethpeel. F.	Ethpeel. C.	Ethpeel. M.	Pael. F.	Pael. C.	Pael. M.
PRAETERITVM. Singular. 1	ܩܛܠܬ		ܩܛܠ	ܐܬܩܛܠ		ܐܬܩܛܠ	ܩܛܠ		ܩܛܠ
2	ܩܛܠܬ		ܩܛܠ	ܐܬܩܛܠܬ		ܐܬܩܛܠ	ܩܛܠܬ		ܩܛܠ
3	ܩܛܠ			ܐܬܩܛܠ			ܩܛܠ		
Plural. 1	ܩܛܠ̈	ܩܛܠ̈	ܩܛܠ l. ܩܛܠ̈	ܐܬܩܛܠ̈	ܐܬܩܛܠ̈	ܐܬܩܛܠ l. ܐܬܩܛܠ̈	ܩܛܠ̈	ܩܛܠ̈	ܩܛܠ l. ܩܛܠ̈
2	ܩܛܠ̈	ܩܛܠ̈	ܩܛܠ̈	ܐܬܩܛܠ̈	ܐܬܩܛܠ̈	ܐܬܩܛܠ̈	ܩܛܠ̈	ܩܛܠ̈	ܩܛܠ̈
3	ܩܛܠ̈		ܩܛܠ l. ܩܛܠ̈	ܐܬܩܛܠ̈		ܐܬܩܛܠ l. ܐܬܩܛܠ̈	ܩܛܠ̈		ܩܛܠ l. ܩܛܠ̈
INFINIT.	ܩܛܘܠ			ܐܬܩܛܘܠ			ܩܛܠ		
IMPERAT. S.	ܩܛܘܠ	ܩܛܘܠ		ܐܬܩܛܘܠ	ܐܬܩܛܘܠ		ܩܛܠ	ܩܛܠ	
P.	ܩܛܘܠ̈	ܩܛܘܠ̈		ܐܬܩܛܘܠ̈	ܐܬܩܛܘܠ̈		ܩܛܠ̈	ܩܛܠ̈	
FVTVRVM. Singular. 1	ܐܩܛܘܠ		ܢܩܛܘܠ	ܐܬܩܛܘܠ		ܢܬܩܛܘܠ	ܐܩܛܠ		ܢܩܛܠ
2	ܬܩܛܘܠ		ܢܩܛܘܠ	ܬܬܩܛܘܠ		ܢܬܩܛܘܠ	ܬܩܛܠ		ܢܩܛܠ
3	ܢܩܛܘܠ	ܬܩܛܘܠ	ܢܩܛܘܠ l. ܬ	ܢܬܩܛܘܠ	ܬܬܩܛܘܠ	ܢܬܩܛܘܠ l. ܬ	ܢܩܛܠ	ܬܩܛܠ	ܢܩܛܠ l. ܬ
Plural. 1	ܢܩܛܘܠ		ܢܩܛܘܠ	ܢܬܩܛܘܠ		ܢܬܩܛܘܠ	ܢܩܛܠ		ܢܩܛܠ
2	ܬܩܛܘܠ̈	ܬܩܛܘܠ̈	ܬܩܛܘܠ̈	ܬܬܩܛܘܠ̈	ܬܬܩܛܘܠ̈	ܬܬܩܛܘܠ̈	ܬܩܛܠ̈	ܬܩܛܠ̈	ܬܩܛܠ̈
3	ܢܩܛܘܠ̈	ܬܩܛܘܠ̈	ܢܩܛܘܠ l. ܢ	ܢܬܩܛܘܠ̈	ܬܬܩܛܘܠ̈	ܢܬܩܛܘܠ l. ܢ	ܢܩܛܠ̈	ܬܩܛܠ̈	ܢܩܛܠ l. ܢ
PARTICIPIVM. Præs.	ܩܵܛܶܠ	ܩܵܛܠ̈	ܡ̣	ܡܬܩܛܶܠ	ܡܬܩܛܠ̈	ܡ̣	ܡܩܰܛܶܠ	ܡܩܰܛܠ̈	ܡ̣
Præterit.	ܩܛܝܼܠ	ܩܛܝ̈ܠ	ܡ̣	ܡܬܩܛܝܼܠ	ܡܬܩܛܝ̈ܠ	ܡ̣	ܡܩܰܛܝܼܠ	ܡܩܰܛܝ̈ܠ	ܡ̣

§. XII.

§. XII. Verba, quæ *primam mediamque* radicis GVTTVRALEM habent, propria anomalia apud Syros (vt apud Ebræos) vix vlla laborant. Nam v. g. ܦܨ *vertit*, ܙܢܩ *accinctus eſt*, ܟܣ *accuſauit*; ܚܡܪ *erubuit*, ܕܚܠ *timuit*, ܪܟܫ *calcitrauit*; plane ad paradigma Verbi regularis flectuntur. Et quamuis anomaliam faciant *Verba* 1. & *2. rad.* ܐ, nempe ܐܟܠ *comedit* & ܛܒ *bonus* ſ. *hilaris fuit*; tamen anomaliam iſtam ܐ non tam qua *gutturalis* habet, quam qua vna ex *quieſcentibus* ܐܘ: adeoque Verba iſta potius ad *quieſcentia*, quam ad *gutturalia* pertinent. Aliter vero ſe res habet de Verbis, quæ *vltimam radicalem* ܐ vel ܗ agnoſcunt; quorum tamen anomalia vix alia eſt, quam vt *Revotzo* ante gutturalem in *Pethocho* mutent, ſecundum lib. I. c. II. §. X. b. v. g. in Participio Præſenti *Peal* ܙܪܚ *illuceſcens* diluculum, ܫܡܫ pro ܫܡܫ *ſeruiens*, ܗܒ *retribuens*, ܐܡܪ pro ܐܡܪ *dicens*; in *Pael* item atque *Aphel* vbique, v. g. ܫܕܪ pro ܫܕܪ *miſit*; ܐܫܝ pro ܐܫܝ *impie egit*. Quibus ex *Verbis 3. rad.* ܐ accedunt ܢܚܐ pro ܢܚܐ *conſolatus eſt*, ܛܡܐ pro ܛܡܐ *contaminauit*, ܫܦܐ pro ܫܦܐ *condecorauit*, ܫܓܐ pro ܫܓܐ *fœdauit*, cum deriuatis ſuis: aliquando & ܫܪܐ, vnde in *Ethpa.* ܐܬܪܡ & ܐܬܪܡ *elatus fuit*, Ex. 15, 1. Eſa. 2, 12.

§. XIII. QVIESCENTIA, quæ a Verbi perfecti flexione ſecedunt, ſunt vel a) *primæ radicalis*, eaque vel α) 1. rad. *Olaph*, vt ܐܟܠ *comedit*, vel β) 1. rad. *Iud*, vt ܝܠܕ *peperit*; vel b) *mediæ radicalis*, eiusque vel α) *Olaph*, vt ܛܒ *bonus fuit*; vel β) *Wau*, vt ܩܡ *ſurrexit*, vel γ) *Iud*, vt ܡܝܬ *mortuus eſt*,

quo

quo & ܚܝ *vixit*, referri poteſt, vtpote a quo, eliſa media rad. *Iud*, dicitur ܢܚܝ pro ܢܚܝܚ *viues*, ܐܚܝ pro ܐܚܝܚ *viuifi-cauit*; vel denique c) *vltimæ radicalis Olaph*, vel quæ in eius locum aliquando ſuccedit, *Iud*, vt ܐܬܝ *manifeſtauit*, & ܫܟܝ *multiplicatus eſt.* Nam quæ in ܐ terminantur, v. g. ܐܬܥ *obſtupuit*, ܐܟܚ *ægrotauit*, ܐܪܝ *illuxit*, ܐܦܛ *infatuatus eſt*; non *quieſcentia* ſunt, ſed *gutturalia*, de quibus modo egimus §. XII.

§. XIV. Quod igitur ad *Quieſcentia* 1. *rad. Olaph*, ea

a) in *Peal*

ſub ܐ initiali, vbi vocali vacare debuiſſet, vbique aſſumunt vocalem: *Revotzo* quidem in *Præterito*, vt ܐܟܠ pro ܟܠ *comedit*; at in *Imperatiuo* & *Participio Peil Pethocho*, vt ܟܠ pro ܟܠ *comede*, ܐܟܝܠ *comeſtus*; excepto tantum ܐܡܪ *dic.*

In *Infinitiuo* & *Futuro* duplicem habent formam, vnam ܡܟܘܠ *comedere*, ܢܟܠ pro ܢܐܟܠ *comedam*; alteram ܡܐܡܪ *dicere*, & ܐܡܪ pro ܐܐܡܪ *dicam.* Priore modo flectuntur ܐܬܪ *conduxit*, ܐܚܕ *cepit*, *clauſit*, ܐܟܠ *comedit*, ܐܠܠ *vlulauit*, ܐܪܙ *arctauit*, ܐܬܪ *ligauit*, ܐܙܕ *occurrit*, ܐܥܦ *effudit*; poſteriore vero modo, ܐܒܕ *periit*, ܐܙܠ *abiit*, ܐܠܦ *didicit*, ܐܣܛ *faſtidiuit*, ܐܡܪ *dixit*, ܐܬܪ *protendit.* Aſt ܐܬܐ *venit* in Inf. quidem habet ܡܬܐ, ſed in Fut. ܐܬܐ pro ܢܬܐ. Præterea Syri non ferunt concurſum duorum *Olaph*: igitur in 1. perſ. ſing. Futuri Peal dicunt ܢܟܠ vel ܐܟܠ; in *Peal* ܐܟܝܠ pro ܐܐܟܠ ſeu ܐܟܠ:

ܐܬܐ: at in reliquis perſonis extruſum ܐ redire poteſt; vt ܐܬܝܬ; ܐܬܝ, ܐܬܝܢ.

In *Imperatiuo* etiam dicitur ܐܟܝ ܐܟܢ ܐܟܢܘ ܐܟܢܝ, ab ܐܡܪ *dixit*; ܐܙܠ ܐܙܠܘ ܐܙܠܢ ܐܙܠ, ab ܐܬܐ *abiit*; ܐܬܐ ܐܬܘ ܐܬ ܐܬ, ab ܐܬܐ *venit*.

b) In *Ethpeel*

1. rad. ܐ vbique quieſcit, vocali ſua ad præcedens ܬ præformatiuum remiſſa: vt in Præterito & Fut. ܐܬܬܐ pro ܐܬܐܬ, & hoc pro ܐܬܐܬ; Infin. ܐܬܬܐܬܘܬ pro ܐܬܐܬܘܬ; Imperat. ܐܬܬܐ pro ܐܬܐܬ; Partic. ܐܬܬܐܬ pro ܐܬܐܬ. Vid. lib. I. c. I. §. VII. a.

Sed in ܐܬܡ *cepit, clauſit*, ܐ radicale, abiecta vocali ſua, conformatur præcedenti ܬ, vt fiat ܐܬܬܡ pro ܐܬܐܡ, & hoc pro ܐܬܐܡ *clauſus eſt* Matth. 25, 10. Apoc. 21, 25. In quibusdam vero 1. rad. ܐ vel quieſcit vel mutatur in ܬ; vt ab ܐܬܐ *luxit* fit ܐܬܬܐ, vnde Fut. ܢܬܬܐܘܢ *triſtabuntur* Luc. 6, 25. vel ܐܬܬܐ, vnde ܢܬܬܐܘܢ idem, Apoc. 18, 15.

c) In *Pael*, ܐ poſt præformatiuas itidem vel quieſcit, remiſſa ad illas vocali ſua; vt Inf. ܠܡܐܠܦ pro ܠܡܐܠܦ; Fut. ܢܠܦ pro ܢܐܠܦ *docebit*; Partic. ܡܐܠܦ & ܡܠܦ, pro ܡܐܠܦ & ܡܐܠܦ; vel prorſus eliditur, vt ܡܠܦ pro ܡܐܠܦ *docere* Matth. 11, 1. ܢܠܦ pro ܢܐܠܦ *docebit* c. 5, 19. ܠܦ pro ܐܠܦ c. 4, 23. ܡܠܦ Pl. ܡܠܦ pro ܡܐܠܦ *docti* Ioh. 6, 45.

d) In *Ethpaal*, ܐ pariter quieſcit, remiſſa ad præformatiuam ܬ vocali, vt Præt. ܐܬܐܫ *ſanatus eſt* Luc. 8, 36. Inf.

Inf. ﬠﬠﬠ pro ﬠﬠﬠ *adfligi* 1 Theſſ. 3, 4. vel mutatur in ﬠ, vt ﬠﬠﬠ pro ﬠﬠﬠ, & hoc pro ﬠﬠﬠ *ſuſpirauit* Marc. 7, 34. ﬠﬠﬠ pro ﬠﬠﬠ *negotiatus eſt* Matth. 25, 16. 17.

e) In *Aphel* & *Ettaphal*, 1. rad. ﬠ (vt facilius pronunciari queat) vbique mutatur in ◌ mobile ſeu diphthongeſcens, vt eſt in Paradigmate. Aſt ﬠ *venit*, ﬠ in *Aphel* mutat in *Iud* mobile, vt ﬠ *adduxit*, ﬠ *adducere*, ﬠ *adduc*, ﬠ *adducam*, ﬠ *adducens*. Idem imitatur ﬠ *credidit* ab obſoleto ﬠ: quod tamen non eſt Verbum *Aphel*, ſed quadrilitterum in *Pael*.

f) ﬠ, quum ſignificat *abiit*, anomalicum eſt. Nam 3. rad. *Lomad*, in incremento vocis ſyllabico, occultatur, remiſſa vocali ſua ad præcedentem mediam radicalem, ſi hæc vocali careat: vt in Præterito ﬠ pro ﬠ *abiit* F. ﬠ *abii* Ioann. 9, 11. in Fut. ﬠ *abibis* F. ﬠ & ﬠ *abibitis* M. & F. ﬠ & ﬠ *abibunt* M. & F. Act. 17, 15. & in Particip. ﬠ *abiens* F. ﬠ & ﬠ *abeuntes* M. & F. 1 Tim. 5, 24. ex edit. *Polygl.* Extra prædictum caſum reliqua regugularia ſunt. Quin nec intra prædictum caſum anomalia eſt, ſi verbum ﬠ notet *prodeſſe*: vt Matth. 5, 13. ﬠ *prodeſt*. Conf. ſupra, lib. I. c. II. § XI. b. & c. III. §. VII. a. β. ה.

g) *Verba 1. rad.* ו ſeu *Ee*, quæ habent mediam radicalem *He*, flectuntur vt *Verba 1. rad. Olaph*: nempe ﬠ *meminit*, ﬠ *profuit*, & ﬠ *laſciuus fuit*. Vide lib. I. c. I. §. III. d. & c. III. §. VII. c.

VERBVM QVIESCENS

Ettaphal.	Aphel.	Ethpaal.
ܐܬܬܦܥܠ ܐܬܦܥܠ cet.	ܐܬܦܥܠ ܐܦܥܠ cet.	ܐܬܬܥܒܕ ܐܬܥܒܕ ܐܬܬܥܒܕ ܐܬܥܒܕ cet. ܐܬܥܒܕ vel ܐܬܬܫܬܩ ܐܬܫܬܩ cet.
ܛܒܥ ܛܒܥ	ܛܒܥ	ܛܒܥ l. ܛܒܥ
cet. ܐܬܦܥܠ	cet. ܐܦܥܠ	ܐܬܫܬܩ l. ܐܬܥܒܕ cet.
ܐܬܦܥܠ	ܐܦܥܠ	ܐܬܥܒܕ
ܐܬܬܦܥܠ ܐܬܦܥܠ ܐܬܬܦܥܠ ܐܬܦܥܠ cet.	ܐܦܥܠ ܐܬܦܥܠ cet. cet.	ܐܬܬܥܒܕ ܐܬܥܒܕ cet. vel ܐܬܬܫܬܩ ܐܬܫܬܩ ܐܬܫܬܩ cet.
ܛܒܥ ܐܬܦܥܠ	cet. ܛܒܥ	cet. ܛܒܥ ܛܒܥ vel cet. ܛܒܥ ܛܒܥ
ܛܒܥ ܐܬܦܥܠ	cet. ܛܒܥ	

1. rad. *Olaph*, ܐܟܠ *comedit.*

Peal.	Ethpeel.	Pael.
ܐܟܠ ܐܟܠܬ	ܐܬܐܟܠ ܐܬܐܟܠܬ	ܐܟܠ ܐܟܠܬ
ܐܟܠܐ ܐܟܠܬܢ	ܐܬܐܟܠܐ ܐܬܐܟܠܬܢ	cet.
ܐܟܠ	cet. ܐܬܐܟܠ	
ܐܟܠ ܐܟܠ ܐܟܠܢ	vel	
ܐܟܠܬ ܐܟܠܬ ܐܟܠܬܢ	ܐܬܐܟܠ ܐܬܐܟܠ	
ܐܟܠ ܐܟܠܬ	cetera.	
ܒܐܟܠ l. ܐܟܘܠ	ܒܐܬܐܟܠ l. ܐܬܐܟܘܠ	ܒܐܟܘܠ l. ܐܟܠ
ܐܟܘܠ l. ܐܟܠ ܐܟܠ	ܐܬܐܟܠ l. ܐܬܐܟܘܠ	ܐܟܠ l. ܐܟܘܠ
ܐܟܘܠ ܐܟܠ		
ܐܟܠ l. ܐܟܠ	ܐܬܐܟܘܠ	ܐܟܘܠ
ܐܟܠ ܐܟܠ ܐܟܠ	cet.	cet. vel
cetera.	vel	ܐܟܠ
	ܐܬܐܟܠ	ܐܟܠ ܐܟܠ
	cet.	cet.
ܐܟܠ	ܐܬܐܟܠ	ܐܟܠ
ܐܟܠ ܐܟܠ	ܐܬܐܟܠ ܐܬܐܟܠ	cet. ܐܟܠ ܐܟܠ
ܐܟܠ ܐܟܠ	vel	vel
ܐܟܠ ܐܟܠ	ܐܬܐܟܠ ܐܬܐܟܠ	cet. ܐܟܠ ܐܟܠ
	cet.	
ܐܟܠ ܐܟܠ	ܐܬܐܟܠ	ܐܟܠ
ܐܟܠ ܐܟܠ	ܐܬܐܟܠ ܐܬܐܟܠ	ܐܟܠ ܐܟܠ
ܐܟܠ ܐܟܠ	ܐܬܐܟܠ ܐܬܐܟܠ	ܐܟܠ ܐܟܠ

§. XV. *Verba* I. *rad. Iud,*

a) in *Peal*

α) ſub *Iud,* vbi id vocali vacuum eſſe debuerat, adſumunt *Chevotzo;* vt יָדַע pro יָדְעָ *cognouit,* לְמַדוּ pro לִמְדוּ *diſcite,* יֵלֵד pro יִלֵּד *natus.*

β) In Præterito mediam radicis vel per *Pethocho* mouent, vt יָדַע *cognouit,* יָכַד *grauis fuit,* יָרַד *curauit;* vel per *Revotzo,* vt יָלַד *peperit,* יָרַשׁ *hæreditauit,* יָשַׁב *ſedit.* Conf. §. X. a. α. Solum vero נָתַן pro נָתַת *dedit,* ת ſuum occultat, remiſſa vocali ad præcedentem I. rad. *Iud,* quoties hæc ſecundum α) debuerat adſumere *Chevotzo.* Vide lib. I. c. III. §. VII. a. β. ג. Schema flexionis eius hoc eſt:

קָטַל	l.	נָתַן	קָטַל
קָטַלְתָּ		נָתַתָּ	קָטַלְתָּ
קָטַלְתְּ		נָתַתְּ	קָטַלְתְּ
קָטַלְתִּי		נָתַתִּי	קָטַלְתִּי
קָטַלְנוּ		נָתַנּוּ	קָטַלְנוּ
קְטַלְתֶּם	l.	נְתַתֶּם	קְטַלְתֶּם
קְטַלְתֶּן		נְתַתֶּן	קְטַלְתֶּן
קָטְלוּ		נָתְנוּ	קָטְלוּ
קָטְלָה		נָתְנָה	קָטְלָה
קָטַל		נָתַן	קָטַל
קָטְלָה		נָתְנָה	קָטְלָה
קָטְלוּ		נָתְנוּ	קָטְלוּ

γ) In Infinitiuo, Imperatiuo & Futuro, Verba יָדַע *cognouit,* & יָשַׁב *ſedit,* non vt *quieſcentia* flectuntur, ſed vt *defectiua* ad modum יָצָא *exiit.* Hinc Infin. דַּעַת *cognoſcere,* שֶׁבֶת *ſedere;* Imp. דַּע *cognoſce,* שֵׁב *ſede;* Fut. אֵדַע *cognoſcam,* אֵשֵׁב *ſedebo.* Quomodo & נָתַן *dedit,* in Imp. habet תֵּן *da:* Infinitiuum vero & Futurum, quibus caret, ex ſynonymo לָתֵת mutuatur.

b) In *Ethpeel,* I. rad. *Iud,* remiſſa vocali *Chevotzo,* quam ex *Peal* habet, ad præcedens א præformatiuum, quieſcit, vt אֵלֵד

ﬢﬣﬤ pro ﬢﬣﬤ; niſi vbi ſec. analogiam flexionis Verbi regularis, accipit *Pethocho*, vt ﬢﬣﬤ cet. Conf. lib. I. c. I. §. VII. c.

c) In *Pael* & *Ethpaal* regularia ſunt omnia, excepto inuſitato ﬢﬣﬤ, Hebr. יָעַר, a quo in *Pael* eſt ﬢﬣﬤ *condixit, congregauit*, & in Ethpa. ﬢﬣﬤ *congregatus eſt.*

d) In *Aphel* & *Ettaphal*, 1. rad. *Iud* mutatur in ﬢ, vt ﬢﬣﬤ pro ﬢﬣﬤ *generauit*, & ﬢﬣﬤ *generatus eſt.* Excipiuntur tamen duo Verba, in quibus *Iud* manet: ﬢﬣﬤ *eiulauit*, & ﬢﬣﬤ *lactauit*; Iac. 5, 1. Marc. 5, 38. Luc. 11, 27. c. 23, 29.

VERBVM QVIESCENS

Ethpaal.	Aphel.	
ܐܶܬܬܶܒ	ܐܶܬܝܒ	ܐܰܬܝܒ ܐܶܬܬܝܒ

I. rad *Iud*, יָלַד *peperit.*

Peal.	Ethpeel.	Pael.
יָלַד	יִתְיַלַּד	יַלֵּד
יָלְדָה	תִּתְיַלַּד	תַּלֵּד
יָלְדוּ	יִתְיַלְּדוּ	יַלְּדוּ
יָלַדְתָּ	תִּתְיַלַּדְתָּ	תַּלַּדְתָּ
יָלַדְתְּ	תִּתְיַלְּדִי	תַּלְּדִי
יָלַדְתִּי	תִּתְיַלַּדְתִּי	תַּלַּדְתִּי
יָלַדְנוּ	תִּתְיַלַּדְנוּ	תַּלַּדְנוּ
יָלְדוּ	יִתְיַלְּדוּ	יַלְּדוּ
יָלְדָן	תִּתְיַלַּדְנָה	תַּלַּדְנָה
יָלְדוּן	יִתְיַלְּדוּן	יַלְּדוּן
יָלְדָא	תִּתְיַלַּדְנָא	תַּלַּדְנָא
יָלְדִין	יִתְיַלְּדִין	יַלְּדִין

§. XVI.

§. XVI. Verba quieſcentia media rad. *Olaph*

a) in *Peal, Ethpeel, Aphel* & *Ettaphal,* ſequuntur canonem illum lib. I. c. I. §. VII. a. α. Nempe ʔ quieſcit, remiſſa vocali ſua ad præcedentem litteram, ſi hæc per analogiam Verbi regularis vocali carere debuiſſet: vt

α) in *Peal,* in Præterito, ܛܒ pro ܛܳܒ *bonus, hilaris fuit,* ܥܳܒ *doluit,* ܝܳܥ *defeſſus fuit,* ܒܳܐ, vnde Fem. ܒܳܐܬ *tæduit* Hebr. 3, 10. ܣܳܒ *conſenuit,* ܣܐ, vnde Imp. ܣܳܐ *calceis inſtrue* Act. 12, 8. Pl. ܣܳܐܘ *calceate* Eph. 6, 15. ܒܥܐ *petiit,* Fut. ܢܒܥܐ *petet;* ܢܥܳܐ *tædebit* 2 Theſſ. 3, 13. & per metatheſin (lib. I. c. I. §. X.) ܢܳܐܥ Act. 9, 38. & cum duplici *Olaph* ܢܳܐܥܐ Gal. 6, 9. Particip. ܥܳܒܐ, F. ܥܒܳܬܐ ibid.

β) In *Ethpeel,* ܐܬܬܒܥ pro ܐܬܬܒܥ *deprecatus eſt* Act. 20, 27. Inf. ܠܡܬܒܥ pro ܠܡܬܒܥ *deprecari* Luc. 14, 18. At ab inuſitato ܒܥ fit ܐܬܒܥ pro ܐܬܥ, & hoc pro ܐܬܒ *male adfectus fuit* Matth. 26, 8. ܡܬܒܥ *male adfectus* Luc. 11, 53. nempe quia & per radicalium litterarum metatheſin (Vide lib. I. c. I. §. X. a.) dicitur ܐܬܥ Matth. 21, 15. Fem. ܐܬܥܬ *male adfecta fuit* Neh. 2, 10. ad inſtar Verborum 1. rad. ʔ §. 14. b. vnde & bis aliquando ponitur ʔ, vt ܐܬܒ Marc. 14, 4.

γ) In *Aphel,* ܐܒ pro ܐܥ *malefecit* Act. 7, 19. ܢܒ *malefaciet* c. 12, 1. ܐܛ pro ܐܛ *bene fecit,* Imp. ܐܛ *benefacite* Luc. 6, 35. ܡܛܝܢ *benefacientes* v. 33. ܡܥܒܢ *dolen-*

dolentes C. 14, 21. ܐܠܐ *fatigauit* Act. 24, 4. vel eliſo *Olaph*, ܐܠ Iob. 3, 16. ܟܐܠ *ceſſans* Gal. 6, 9. ܐܢܥܠ *calceauit* Luc. 15, 22. ܐܥܠ *commodauit* C. 11, 5.

δ) in *Ettaphal*, ܐܬܢܥܠ *calceatus eſt*, & alia quædam, allegantur ab *Edm. Caſtello* in Lex. Heptagl. ſub his Verbis, ſed ſine adiectis auctoritatibus: vnde ſuo loco a nobis relinquuntur. At

b) in *Pael* & *Ethpaal Olaph* mutant in *Iud*, facilioris pronunciationis cauſſa; vt ܦܕ *parauit* Luc. 2, 31. ܐܬܦܕ *paratus eſt* Matth. 20, 23. ܣܦܕ *polluit*, ܐܬܣܦܕ *pollutus eſt*: retinent tamen *Olaph* ܐܬܪܡ *elatus fuit* Ex. 15, 1. & ܐܬܒܥ *inquiſitus eſt* Act. 25, 26.

§. XVII. Verba med. rad. *Wau*,

a) in Coniugationibus *Peal*, *Ethpeel*, *Aphel*, *Ettaphal*,

α) vel *perfecte* flectuntur, nempe

א) quæ ſimul tertiam rad. ܐ vel ܗ habent: ܐܘ *doluit*, ܐܘܐ *fuit*, ܐܘܝ *tumuit*, ܐܘܒ *aduſſit*, ܐܘܠ vel ܠܘܐ *comitatus eſt*, ܐܘܥ *deſiderauit*, ܐܘܨ *ſtatuit*, ܐܘܬ *irriguus fuit*, ܐܘܐ *æqualis, dignus fuit*, ܐܘܠ *pœnituit*. Quamuis enim ab ܐܘܐ *fuit*, ſecundum edit. *Gutbier.* reperiatur ܢܗܘܐ Luc. 1, 32. tamen *Polygl.* rectius ibi habent ܢܗܘܐ *erit*.

ב) Specialiter ſequentia: ܚܘܥ *cupiit*, F. ܐܬܚܘܥ Matth. 12, 18. ܠܘܐ inuſitatum, Aph. ܐܠܘ *iniuſte egit* Apoc.

22, 11. ܝܕ *exultauit* F. ܐܝܕ Act. 2, 26. Imp. ܗܝܕ, Fut. ܢܝܕ Apoc. 19, 7. Particip. ܝܕ Phil. 2, 17. ܫܚ *ſaliit* Act. 3, 8. ܬܡܗ *ſtupuit* Gen. 27, 33. Pl. ܬܡܗ Marc. 9, 15. Fut. ܢܬܡܗ 2 Theſſ. 2, 2. Ethpe. ܐܬܬܡܗ *obſtupefacti* Iud. 3, 26. vnde & Nomen ܬܡܗ *ſtupor* Luc. 21, 25. ܬܗ idem Eſa. 7, 4. Aph. ܐܬܗ c. 42, 17.

β) vel vt *quieſcentia*, quorum paradigma eſt ܩܡ *ſurrexit* p. 62. & 63.

γ) vel vtroque modo, diuerſa tamen ſignificatione: vt ܕܪ *intuitus eſt*, Marc. 10, 27. at ܕܟ *canduit, albuit*, Matth. 17, 2. F. ܐܕܟ Leu. 13, 4. Inf. ܡܕܟ Leu. 13, 4. Aph. ܐܕܟ idem, Marc. 9, 3. vnde ܕܟܐ *albus*; obſoletum ܙܟ, Aph. ܐܙܕܟ *odoratus eſt* 1 Cor. 12, 17. at ܙܟ Aph. ܐܙܟ *refocillauit*, 1 Tim. 5, 10. Vide tamen ܢܬܙܟ *dilatabitur* Eſa. 60, 5. ܫܚ *liquatus eſt*, vnde ܢܫܬܚ *liquabuntur* 2 Petr. 3, 12. Aph. ܐܫܚ *auſus eſt* 2 Cor. 10, 3. at ܫܬܚ *germinauit* Matth. 13, 5.

b) In Coniugationibus *Pael* & *Ithpaal*

α) Aliqua quidem ſeruant *Wau*: vt, præter illa, quæ perfecte flecti diximus ſub a. α. ܐ & ܒ, hæc ſequentia: ܪܓ *turbauit* Gal. 5, 7. ܐܬܪܓ *turbatus eſt* Ioh. 14, 1. 27. ܨܚ *ſobrius fuit* 1 Theſſ. 5, 6. ܙܕ *viatico inſtruxit* Act. 28, 10. ܙܘ *copulauit* Matth. 19, 6. ܐܬܙܘ *copulatus eſt* 1 Tim. 5, 14. ܓܠ *polluit* Gen. 49, 4. ܐܬܓܠ *pollutus eſt* Ioh. 18, 28. ܟܚ *arguit* 1 Tim. 5, 20. ܐܬܟܚ *correptus eſt* Eph. 5, 13. ܥܒܕ *excruciauit* Ez. 28, 24.

28,24. ܡܥܩܒ *impediuit* 1 Theſſ. 2,18. ܐܬܪܡܝ *confugit* Act. 14, 6. ܐܬܪܚܒ *dilatauit* 2 Cor. 6, 13.

β) Pleraque vero mutant *Wau* in *Iud:* ܐܬܕܒ *liquefecit*, ܐܬܕܦ *proſpexit*, ܐܬܕܢ *condemnauit*, ܐܬܩܛ *ſtabiliuit*, ܐܬܪܡ *exaltauit.* Excipe ܐܬܒ, quod *Wau* vel ſeruat, vel in *Iud* mutat, pro diuerſa ſignificatione: vt ܥܒܪ *excœcauit*, ܐܬܥܒܪ *excœcatus eſt*, ab ܥܘܪ *cœcus*; at ܥܪܪ *excitauit.*

γ) Quædam, geminatis 1. & 3. radicalibus, fiunt quadrilittera: vt a ܙܥ *contremuit*, fit ܐܬܙܥܥ *commouit*, & ܐܬܙܥܥ *commotus fuit*; a ܪܡ *altus fuit*, ܐܬܪܡܡ *exaltauit*, ܐܬܪܡܡ *exaltatus eſt.*

c) In *Peal,*

α) in *Præterito* Verbum ܡܝܬ *mortuus eſt* mediam ܘ mutat in ܝ, quod quieſcit in *Chevotzo*, & flectitur ad inſtar Coniugationis *Ethpeel*, hoc modo:

Plur.			Sing.	
ܡܝܬܢ	ܡܝܬ	ܡܝܬ	ܐܢܬ	ܐܢܐ
ܡܝܬܝܢ	ܡܝܬ	ܡܝܬ	ܐܢܬ	ܐܢܐ
ܡܝܬ	ܡܝܬ		ܗܘ	

Vide exempla Matth. 2, 19. 20. c. 9, 18. Rom. 6, 2. c. 7, 4. 10. Gal. 2, 19. Tale etiam foret ܐܬܪܚ *odoratus eſt*, quod *Caſtellus* Lex. Heptagl. ſed ſine adiecta auctoritate adfert.

β) Exempla Infinitiui: ܕܝܢ *iudicare*, ܐܬܪ *emoueri* Act. 12,15. ܚܙܐ *intueri* 2 Cor. 3, 7.

γ) in *Imperat.* & *Futuro*, ישׂם *posuit* itidem habet *Iud* cum præuio *Chevotzo*, hoc modo:

Imperatiuus.

שִׂימוּ שִׂימִי שִׂים שִׂם

Futurum.

Plur.		Sing.	
יָשִׂימוּ		יָשֵׂם	
תָּשִׂימוּ	תָּשִׂימִי	תָּשִׂים	תָּשֵׂם
יָשִׂימוּ	תָּשִׂימְנָה	תָּשִׂים	יָשֵׂם

Exempla sunt Matth. 6, 20. c. 9, 18. c. 12, 18. c. 22, 44. Act. 4, 21. Hebr. 1, 13. regularia vero אָדִין *iudicabo* Ioh. 12, 47. תִּכְלַם *contemnet* Matth. 6, 24. תִּדָּנִי *iudicabitis* c. 19, 28. נָבַט *intuere* Gen. 15, 5. הַאֲזִינוּ *auscultate* F. Esa. 49, 1.

δ) Exempla *Participii Poel*, דַּיָּנִים *iudicantes* Matth. 7, 2. חַטָּאִים *peccans* c. 23, 16. מֵת *moriens*, מֵתִים *morientes* 1 Cor. 15, 22. & ante 3. gutturalem, מְנָאֵף *adulterans* Matth. 19, 9. נִבְעָת *commotus* Matth. 2, 5. נִבָּט *intuens* Act. 27, 12. coll. lib. I. c. II. §. X. b. De lectione ו participialis in his Verbis relege lib. I. c. I. §. III. a.

ε) Exempla Participii *Peil*: דָּן *iudicatus* Ioh. 3, 18. שָׂם *positus* Matth. 3, 10. שָׂמוּם *positæ* Ioh. 2, 6.

d) *Ethpeel* & *Ettaphal* in flexione prorsus coincidunt: probabiliter ex ratione supra commemorata §. VI. α. & β. Geminatur autem in *Ethpeel* ל characteristicum, verosimiliter ex eius confusione cum *Ettaphal*, in qua ו characteristicum

risticum *Aphel* post præformatiuum ܐ mutari solet in ܐ, coll. §. VI. b. Exempla sunt: ܐܬܪܥܫ *commotus est*, Matth. 2, 3. ܢܬܪܡܡ *exaltabitur*, c. 23, 12. ܐܬܬܪ pro ܐܬܬܬܪ *conculcabitur*, c. 5, 13. ܐܬܬܒ pro ܐܬܬܬܒ *persuadeberis*, Act. 23, 21. ܐܬܪܡ *requiescite*, Matth. 26, 45. ܕܢܬܕܢ *iudicandus*, Ioh. 3, 18. Attamen ab ܐܦ *persuasit*, frequentius fere dicitur ܐܬܦ *persuasus est*, Act. 18, 20. mutato ܐ posteriori in ܗ, sec. regulam lib. I. c. I. §. IX. a.

e) In *Aphel* confer exempla, ܩܡ *constituit* Matth. 4, 5. ܢܩܡ *suscitabit* c. 22, 24. ܠܡܩܡ *suscitare* c. 3, 9. ܡܫܠܡ *abluentes* 1 Petr. 3, 21. ܐܦ *persuasus*.

VERBVM QVIESCENS

Ethpaal.	Aphel.	Ettaphal.
אֶתְכְּתַב	אַכְתַּב	אֶתַּכְתַּב
אֶתְכְּתַבְתְּ	אַכְתַּבְתְּ	אֶתַּכְתַּבְתְּ
אֶתְכְּתַבְתִּי	אַכְתַּבְתִּי	אֶתַּכְתַּבְתִּי
אֶתְכְּתַבְנָא	אַכְתַּבְנָא	אֶתַּכְתַּבְנָא
אֶתְכְּתַבְתּוּן	אַכְתַּבְתּוּן	אֶתַּכְתַּבְתּוּן
אֶתְכְּתַבְתֶּן	אַכְתַּבְתֶּן	אֶתַּכְתַּבְתֶּן
אֶתְכְּתַבוּ	אַכְתַּבוּ	אֶתַּכְתַּבוּ
אֶתְכְּתַבָא	אַכְתַּבָא	אֶתַּכְתַּבָא
אֶתְכְּתַבָה	אַכְתַּבָה	אֶתַּכְתַּבָה
אֶתְכְּתַבְתָּא	אַכְתַּבְתָּא	אֶתַּכְתַּבְתָּא
אֶתְכְּתַבְתָּה	אַכְתַּבְתָּה	אֶתַּכְתַּבְתָּ

med. rad. *Wau,* ܩܘܡ *ſtetit.*

Peal.		Ethpeel.		Pael.	
ܩܵܡ	ܩܵܡܵܐ	ܐܶܬܩܰܛܰܠ	ܐܶܬܩܛܰܠܬ	ܩܰܛܶܠ	ܩܛܰܠܬ
ܩܵܡܬ	ܩܵܡܬܝ	ܐܶܬܩܛܰܠܬ	ܐܶܬܩܛܰܠܬܝ		
ܩܵܡ		ܐܶܬܩܛܰܠ			
ܩܵܡܐ	ܩܵܡܬ	ܐܶܬܩܛܶܠ			
ܩܵܡܬܐ	ܩܵܡ	ܐܶܬܩܛܰܠ			
ܩܵܡ	ܩܵܡܬ	ܐܶܬܩܛܶܠ			
ܩܝܵܡ		ܐܶܬܩܛܝܵܠ		ܩܝܰܛܶܠ	
ܩܵܡܬ	ܩܵܡ	ܐܶܬܩܛܰܠ	ܐܶܬܩܛܶܠ	ܩܛܰܠ	ܩܛܶܠ
ܩܵܡ	ܩܵܡܬ	ܐܶܬܩܛܶܠ	ܐܶܬܩܛܰܠ		
ܩܵܡ		ܐܶܬܩܛܶܠ			
ܩܵܡ	ܩܵܡ	ܐܶܬܩܛܰܠ	ܐܶܬܩܛܶܠ	ܩܛܰܠ	ܩܛܶܠ
ܩܵܡ	ܩܵܡ	ܐܶܬܩܛܶܠ	ܐܶܬܩܛܰܠ		
ܩܵܡ		ܐܶܬܩܛܶܠ			
ܩܵܡ	ܩܵܡ	ܐܶܬܩܛܰܠ	ܐܶܬܩܛܶܠ	ܩܛܰܠ	ܩܛܶܠ
ܩܵܡ	ܩܵܡ	ܐܶܬܩܛܶܠ	ܐܶܬܩܛܰܠ		
ܩܵܡ		ܐܶܬܩܛܶܠ			
ܩܵܡ	ܩܵܡ	ܐܶܬܩܛܰܠ	ܐܶܬܩܛܶܠ	ܩܛܰܠ	ܩܛܶܠ
ܩܵܡ	ܩܵܡ	ܐܶܬܩܛܶܠ	ܐܶܬܩܛܰܠ		
ܩܵܡ		ܐܶܬܩܛܶܠ			
ܩܵܡ	ܩܵܡ	ܐܶܬܩܛܰܠ	ܐܶܬܩܛܶܠ	ܩܛܰܠ	ܩܛܶܠ
ܩܵܡ	ܩܵܡ	ܐܶܬܩܛܶܠ	ܐܶܬܩܛܰܠ		
ܩܵܡ		ܐܶܬܩܛܶܠ			

§. XVIII.

§. XVIII. Verba *3. rad. Olaph* (præter hæc quatuor ܬܪܨ *conſolatus eſt*, ܬܥܡ *taminauit*, ܙܝܢ *condecorauit*, ܙܥ *fœdauit*, quæ gutturalia ſunt, & de quibus ſupra egimus §. XII.) reſpondent Hebræorum quieſcentibus nonſolum א, ſed etiam ה; quæ apud Syros coincidunt, & eodem flectuntur modo: vt ܩܪܐ *vocauit*, ܣܢܐ *odit*, ܡܠܐ *impleuit*; ܒܢܐ *ædificauit*, ܪܒܐ *creuit*, &, quod nobis pro paradigmate horum Verborum ſeruiet, ܓܠܐ *manifeſtauit*. Sunt autem illa

a) vel ſimplicis tantum anomaliæ, quorum typum paradigma ܦܠ exhibet. Vbi tamen nota,

α) in *Præterito Peal* pro ܦܠ etiam ܦܠ dici poſſe, mutato ܦ in ܥ; vti in reliquarum Coniugationum Præteritis fit regulariter: nempe ܥܒܕ *gauiſus eſt*, ܥܪܒ *creuit*, ܥܦܢ *putidus factus eſt*, ܥܒܪ *inebriatus eſt*, ܥܕܠ *ceſſauit* 1 Petr. 4, 1. Ea autem ſic flectuntur:

Plur.			Sing.	
ܥܒܕ	l. ܥܒܕ	ܥܒܕ	ܥܒܕ	ܥܒܕ
ܥܒܕ	ܥܒܕ	ܥܒܕ	ܥܒܕ	ܥܒܕ
ܥܒܕ	l. ܥܒܕ		ܥܒܕ	

Exempla ſunt: ܥܒܕ (*Gutbier.* ܥܒܕ perperam) *gauiſa eſt* Luc. 1, 47. ܥܪܒ *creuit* F. Rom. 5, 20. 1 Tim. 1, 14. ܥܕܠ *ceſſauit* F. Matth. 14, 32. ܥܒܕ *gauiſi ſunt* Matth. 2, 10. ܥܦܢ *putidæ factæ ſunt* Pſ. 38, 6.

β) Ver-

β) Verbum ܣܢܐ *odit* in *Participio Poel* & *Peil* ſeruare *Olaph:* illic quidem ante Suffixa, vt ܡܣܢܝ *oſores noſtri* Luc. 1, 71. hic vero etiam abſolute, vt ܣܝܢܝ *odio habiti* Matth. 10, 22. c. 24, 9. vtrumque ad imitationem Verbi perfecti.

γ) In *Ethpeel* Imperatiuum ſing. maſc. ordinarie quidem formari ܐܬܓܠܐ *reuelare* Pſ. 94, 1. ܐܬܬܒ *reſipiſce* Apoc. 3, 3. 19. at a ܕܐ fieri ܐܬܗܦܟ *conuertere* Luc. 9, 38. c. 22, 32. &, ſine *Iud* otiante, ܐܬܐ Pſ. 6, 5. & 80, 15. reliqua tamen paradigmati conformari, vt ܐܬܗܦܟ *conuertere* F. Pſ. 116, 7. ܐܬܗܦܟܘ *conuertimini* Actor. 3, 19. Zach. 1, 4. ܐܬܡܠܝ *implemini* Eph. 5, 18.

b) Vel dupliciter anomala, vt

α) cum *Olaph* proſthetico, ܐܫܬܐ pro ܫܬܐ vel ܐܬܐ *bibit*, vnde fem. ܐܬܬܐ *bibit* Hebr. 6, 7. ܐܫܬܘ *bibi* Matth. 26, 42. ܐܫܬܝ *bibimus* Luc. 13, 26. ſec. *Polygl.* at ܐܬܝ ibid. ſec. *Gutbier.* & ſec. vtramque editionem Act. 10, 41. velut ex ܐܬܐ *bibit*; ܐܫܬܘ *biberunt* M. Marc. 14, 23. Sic & in Imperat. ܐܫܬܝ *bibe* M. Gen. 24, 14. 16. ܐܫܬܐ *bibe* F. Luc. 12, 19. ܐܫܬܘ *bibite* M. Matth. 26, 27. Conf. ſimile ܐ prostheticum in ܐܫܟܚ *inuenit*, §. X. f. & lib. I. c. I. §. V. b. β. בּ. At reliqua Tempora ſunt analogica: vt ܐܫܬܐ *bibam* Matth. 26, 29. ܐܬܫܬܐ *bibere* Marc. 15, 23. ܐܫܬܐ *bibens* Matth. 11, 18.

β) cum 1. rad. *Olaph*; vt ܐܬܐ *venit*; de quo vide ſupra, §. XIV. a. & c.

γ) Verbum ܚܝܐ *vixit*, cuius media *lud* excidit poſt litteras præformatiuas; vt Inf. ܡܚܝܐ pro ܡܚܝܝܢܐ *viuere* Ezech. 18, 21. 22. vel cum inſerto *Olaph*, ܡܐܚܝܐ idem Gen. 6, 20. Fut. ܐܚܐ pro ܐܚܝܐ *viuam* Pſ. 118, 17. ܢܚܐ *viuet* Ioh. 6, 57. ܢܐܚܝ *viuent* Eſa. 26, 19. Sic in *Aphel* ܐܚܝ pro ܐܚܝܚ *ſeruauit* Matth. 27, 42. ܡܚܝܚܐ *ſeruare* ibid. vel ܡܐܚܝܚܐ Hebr. 7, 25. ܐܚܝ *ſeruabo* Ioh. 12, 47. ܬܚܐ *ſeruabis* 1 Cor. 7, 16. Fem. ibid. ܐܚܝ *ſeruа* Luc. 23, 37. ܡܚܝܐ pro ܡܚܝܝܢܐ *viuificans* Fem. a Maſc. ܡܚܐ pro ܡܚܝܐ idem. Specialiter in Imp. *Peal* ܚܝ pro ܚܝ *viue* Dan. 2, 4. & in Particip. ܚܐ *viuens*, Fem. ܚܝܐ pro ܚܝܝܢܐ 1 Tim. 2, 15. Pl. ܚܝܡ Matth. 15, 27. vel ܚܐܡ 1 Cor. 15, 2.

δ) Vbi media radicis pariter eſt *Olaph*. Hæc enim Verba ſuam ſimul ſequuntur anomaliam, de qua ſupra §. XVI. Vt ܙܥ pro ܙܥܐ *increpauit* Matth. 8, 26. Imp. ܙܥ pro ܙܥ *increpa* Luc. 17, 3. Inf. ܡܙܥ *increpare* Marc. 8, 32. Part. ܙܥܡ *increpantes* Matth. 20, 31. vel ܙܥܐܡ Marc. 10, 13. Sin vltima ܐ ſecundum litt. a. mutata ſit in ܝ, vt ܠܐ pro ܠܐ, & hoc pro ܠܐ *laborauit*, flexio Præteriti ſit hoc modo:

Sing.		Plur.	
ܠܐ	ܠܐܬ	ܠܐ	ܠܐܢ l. ܠܐܢ
ܠܐ	ܠܐܬ	ܠܐ	ܠܐܝ
ܠܐ		ܠܐ	ܠܐ l. ܠܐ

Exem-

Exempla sunt Rom. 16, 6. 12. 1 Cor. 15, 10. Apoc. 2, 3. Ioh. 4, 38. Phil. 4, 3. Rom. 16, 12. Luc. 5, 5.

ε) Verba quadrilittera in ـــ terminata: quæ vero ceterum plane ἀναλόγως ad typum Verbi ـــ in *Pael* & *Ethpaal* flectuntur: vt in *Pael*, Præterit. ـــ *publicauit*, Inf. ـــ, Imp. ـــ, Fut. ـــ, Part. act. ـــ, pass. ـــ; & in *Ethpa.* Præt. ـــ; Inf. ـــ, Imp. ـــ, Fut. ـــ, Part. ـــ.

VERBVM QVIESCENS

Ettaphal.	Aphel.	Ethpaal.
אֶתַּתַּפַּל אֶתַּתְּפַל	אַתְפֵּל	אֶתְתַּפַּל אֶתְתְּפַל
		אֶתְתַּפָּל
אֶתְתַּפְקַד	אַפְקֵד	אֶתְפְּקַד
אֶתַּתַּל אֶתַּתֵּן	אַתֵּן אַתֵּל	אֶתְתַּל אֶתְתֵּן
אֶתְתַּנַּא אֶתְתַּנָּא	אַתְנֵא אַתְנָא	אֶתְתְּנָא אֶתְתַּנָּא
אֶתְתַּנָּא	אַתְנָא	אֶתְתְּנָא
אֶתַּתְּקַל אֶתַּתְּקֵל	אַתְקֵל אַתְקֵל	אֶתְתְּקַל אֶתְתְּקֵל
אֶתְתַּקְטַל אֶתְתַּקְטֵל	אַתְקְטֵל אַתְקְטֵל	אֶתְתְּקְטַל אֶתְתְּקְטֵל
אֶתְתַּקְטַל	אַתְקְטֵל	אֶתְתְּקְטַל
אֶתַּתַּרְגַּם אֶתַּתַּרְגֵּם	אַתַּרְגֵּם אַתַּרְגֵּם	אֶתְתַּרְגַּם אֶתְתַּרְגֵּם
אֶתְתַּרְגַּם	אַתַּרְגֵּם	אֶתְתַּרְגַּם

vlt. rad. *Olaph*, *manifestauit.*

Peal.	Ethpeel.	Pael.
		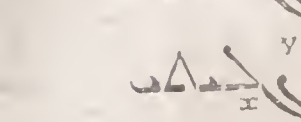
	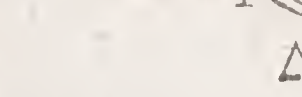	
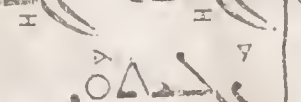	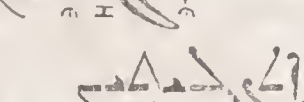	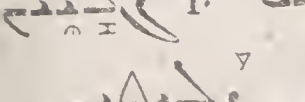
	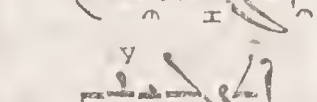	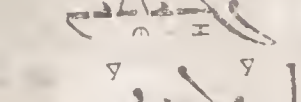
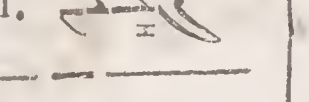	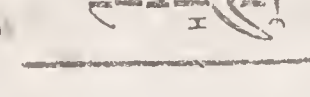	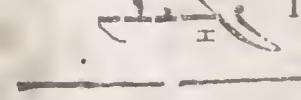
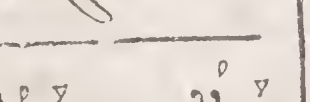	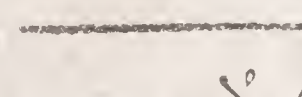	
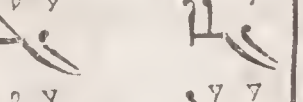		
	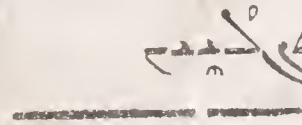	
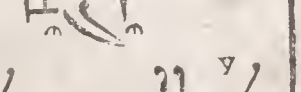	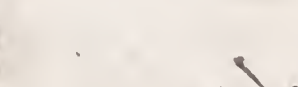	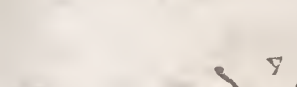
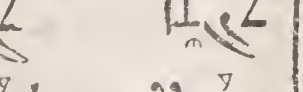	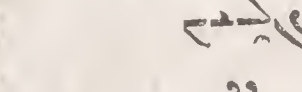	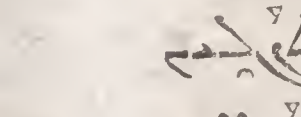
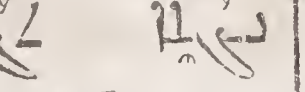	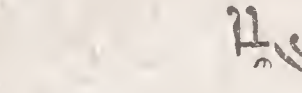	
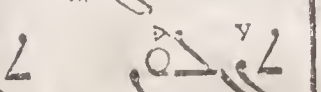		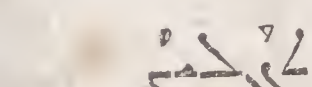
		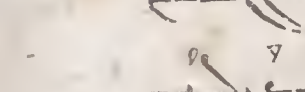
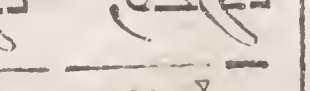		
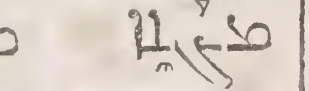	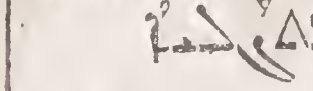	
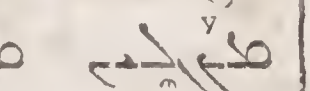	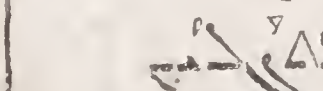	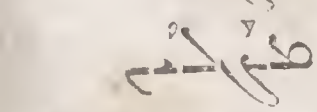
		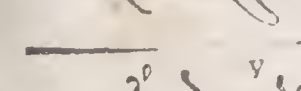
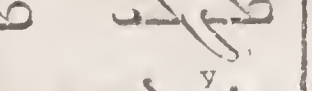		
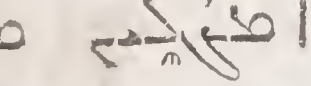	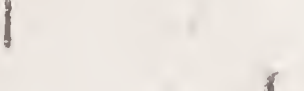	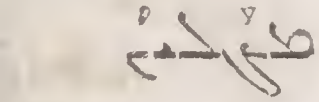
	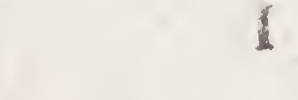	

§. XIX.

§. XIX. Verba *defectiua*, quatenus a *geminatis* distinguuntur, ordinarie ac regulariter alia non sunt, quam quæ *primam radicis* Nun habent; vt ܢܓܪ *traxit*, ܢܚܬ *descendit*, ܢܛܪ *seruauit*, ܢܣܒ *accepit* cet. Referri tamen ad illa possunt (si Infinitiuum, Imperatiuum & Futurum *Peal* spectes) ex Verbis *1. rad. Iud*, ܝܕܥ *cognouit*, & ܝܬܒ *sedit*: de quibus supra, §. XV. a. γ. Nam quæ tertiam radicalem *Nun* vel *Thau* habent, apud Syros integre flectuntur: vt ܗܡܝܢ *credidimus* Gal. 2, 16. ܣܒܪܢ *sustinuimus* 1 Thess. 3, 1. a ܣܒܪ *sustinuit*; ܬܒܥܝܬ *descendistis* 1 Cor. 11, 17. ܐܬܟܠܡ *pudefacta es* Ier. 2, 36. a ܟܠܡ *pudefactus est*. Et quamuis huc pertinere videatur Verbum *med. rad. Lomad* ܠܡܕ *adscendit*; vtpote a quo dici videntur, elisso *Lomad*, Imp. ܣܩ *adscende*, Inf. ܡܣܩ *adscendere*, Fut. ܐܣܩ *adscendam*, Aph. ܐܣܩ *adscendere fecit* cet. tamen istæ formæ defectiuæ non sunt a ܠܡܕ, sed a cognato Chald. ܣܩ *adscendit*.

Et Verba quidem *Pe-Nun* in *Ethpeel*, *Pael*, *Ethpaal*, per omnia Tempora & Modos, nec non in Præterito & Participiis *Peal*, perfecte flectuntur: at in Infinitiuo, Imp. & Fut. *Peal*, & in integris Coniugationibus *Aphel* & *Ettaphal*, illud *Nun* suum amittunt: vt ܡܦܩ pro ܢܦܩ *exire* Act. 16, 10. ܦܩ pro ܢܦܩ *exi* Esa. 7, 3. ܢܦܩ pro ܢܢܦܩ *exibit* Matth. 2, 6. ܐܦܩ pro ܐܢܦܩ *eiecit* c. 9, 25. ܡܬܦܩ pro ܡܬܢܦܩ *eiicere* c. 7, 5. cet.

Excipiuntur tamen ab hac *defectiuorum* regula

a) *geminata*, vt ܬܪ pro ܢܬܪ *auersatus est*.

b) *qui-*

b) *quieſcentia med. rad. Wau*, vt ﻗﻮﻡ pro ﻗﺎﻡ *quieuit*, ﻫﺎﺝ *agitatus eſt.*

c) quæ *mediam He* habent, vt a ﻧﻮﺭ *luxit*, ﻳﻨﻮﺭ *luceat* Matth. 5, 16. ﻳﻨﻮﺭ *accendit* Act. 16, 29. & a ﺭﻏﺎ *fremuit*, ﺗﺮﻏﻮﻥ *fremetis* Eſa. 16, 7.

Porro in Imperatiuo Futuroque *Peal* habent *Pethocho*; ﻧﻄﺮ *ſerua*, a ﻳﻄﺮ Matth. 19, 17. ﻗﺒﻞ *accipite*, a ﻗﺒﻞ c. 25, 28. ﺻﻌﺪ *adſcende*, ab inuſitato ﺻﻌﺪ pro ﺻﻌﺪ *adſcendit*, Ioh. 7, 8. ﺩﺑﻖ *adhære*, a ﺩﺑﻖ, Act. 8, 29. ﻳﻘﺒﻞ *accipiet* c. 8, 17. ﻳﻄﺮ *ſeruabit* Act. 16, 23. ﻳﺪﺑﻖ *adhærebit* Matth. 19, 5. at *Revotzo*, ﻧﻔﻞ *cade*, a ﻧﻔﻞ, Matth. 21, 21. ﻧﻘﺮ *excutite*, a ﻧﻘﺮ, c. 10, 14. ﻳﻨﻔﻞ *cadet* c. 5, 29. ﻳﺘﻦ *dabit*, a ﻧﺘﻦ, c. 20, 28. ﺍﺭﻳﻢ, a ﺭﻣﻰ, *traham* Ioh. 12, 32.

VERBVM

VERBVM DEFECTIVVM 1. rad. *Num*, ܢܦܠ *exiit*.

Peal.	Ethpeel.	Pael.	Ethpaal.	Aphel.	Ettaphal.
ܢܦܠ ܢܦܠ	ܐܬܢܦܠ ܐܬܢܦܠ	ܢܦܠ	ܐܬܢܦܠ	ܐܢܦܠ	ܐܬܬܢܦܠ
ܢܦܠܐ ܢܦܠܐ					
ܢܦܠ					
ܢܦܠ ܢܦܠ ܠ					
ܢܦܠ ܢܦܠ ܠ					
ܠ ܢܦܠ					
ܢܦܠܐ	ܐܬܢܦܠ	ܢܦܠ	ܐܬܢܦܠ	ܐܢܦܠ	ܐܬܬܢܦܠ
ܢܦܠ ܢܦܠ	ܐܬܢܦܠ	ܢܦܠ	ܐܬܢܦܠ	ܐܢܦܠ	ܐܬܬܢܦܠ
ܢܦܠ ܢܦܠ					
ܠ ܢܦܠ					
ܢܦܠ ܢܦܠ	ܐܬܢܦܠ	ܢܦܠ	ܐܬܢܦܠ	ܐܢܦܠ	ܐܬܬܢܦܠ
ܢܦܠ ܢܦܠ					
ܢܦܠ					
ܢܦܠ ܢܦܠ ܠ					
ܢܦܠ ܢܦܠ ܠ					
ܠ ܢܦܠ					

§. XX.

§. XX. Verba *med. rad. geminatæ* in Coniugationibus *Ethpeel, Pael, Ethpaal* vbique, in *Peal* vero nonnisi in Participio *Peil*, perfecte flectuntur: vt in *Peil*, ﬠﬠﬠ *concupiscens* Phil. 1, 23. ﬠﬠﬠ *duplicatus* 1 Tim. 5, 17. ﬠﬠﬠ *vulnerati* Act. 19, 16. ﬠﬠﬠ *fractus* Matth. 12, 20. In *Ethpeel*, ﬠﬠﬠ *misericordiam consecuti estis* Rom. 11, 30. ﬠﬠﬠ *comminuti sunt* Dan. 2, 35. ﬠﬠﬠ *confringetur* Matth. 22, 44. ﬠﬠﬠ *conspersus* Hebr. 9, 13. In *Pael*, ﬠﬠﬠ *comminuit* F. Dan. 2, 34. 35. ﬠﬠﬠ *loqui* Dan. 12, 34. ﬠﬠﬠ *loquimini* Zach. 8, 16. ﬠﬠﬠ *comminuet* F. Dan. 2, 44. In *Ethpaal*, ﬠﬠﬠ *sermo fiet* Act. 9, 6. ﬠﬠﬠ *loquendæ* Rom. 8, 26.

Aſt in *Peal*, (excepto *Peil*) *Aphel* & *Ettaphal*, media radicis eliditur, remiſſa eius (ſi quam habeat) vocali ad primam radicalem; idque vel

a) cum compenſatione,

α) ordinarie quidem per geminationem primæ radicalis, ſi hanc præcedat aliqua præformatiuarum litterarum, vt in Fut. *Peal*, ﬠﬠﬠ, ﬠﬠﬠ, ﬠﬠﬠ, pro ﬠﬠﬠ, ﬠﬠﬠ, ﬠﬠﬠ *adſpergam*, *adſperges* M. & F. quæ lege *errâs*, *terrûs*, *terrſin*; in *Aph.* ﬠﬠﬠ *addek* pro ﬠﬠﬠ *qdkek*, *comminuit*, in Fem. ﬠﬠﬠ *add'kath* pro ﬠﬠﬠ *adk'kath*; in *Ettaphal* ﬠﬠﬠ *ettaddak* pro ﬠﬠﬠ *ettadkak*, *commimutus eſt*.

β) Per geminationem vltimæ radicalis, ſi præformatiua nulla adſit, & vltima radicalis vocalem habeat: vt in Præt. *Peal* ﬠﬠﬠ *reſſáth* pro ﬠﬠﬠ *adſperſit* F. ﬠﬠﬠ *reſſêth* pro ﬠﬠﬠ *adſperſi*.

b) Sine compenſatione, ſi neque præformatiua adſit, neque vltima radicis vocalem habeat; vt in Præt. *Peal* ריס *ras* pro ריסס *r'ſas*, *adſperſit*, Imp. רוס *rûs* pro רוסס *r'ſûs*, *adſperge.*

Excipiuntur vero ab hac Geminatorum lege, quæ mediam *Olaph* geminant: vt עָלַל pro עָלַל *eminuit*, עָטַט pro עָטַה *decuit*, עָכַכ *increpauit*, עָמַל ſeu עָמַם *laborauit*, עָפַפ, vnde עָפֵר *pulcher*, עָשַׁשׁ, vnde עָשַׁשׁ *ſordidus*: vtpote quæ pertinent partim ad §. XVI. partim ad §. XVIII.

Porro in *Peal*, in Præteriti 3. pl. fem. dicitur indifferenter בָּאוּ & בָּאָה *ingreſſæ ſunt*, Matth. 25, 10. Marc. 16, 5.

In Imperatiuo, בֹּאוּ *intrate* Matth. 7, 13. פְּרֹץ *frange* Leu. 6, 21. & per *Pethocho*, קַנֵּא *æmulare* Apoc. 3, 19. Pl. קַנְאוּ *æmulamini* 1 Cor. 14, 1.

In Fut. itidem non ſolum תָּבוֹא *ingredieris* Matth. 8, 8. יָבוֹז *exſpoliabit* Marc. 3, 27. יִזֶּה *adſperget* Leu. 4, 6. 17. 18. Pl. יִזּוּ *adſpergent* c. 3, 2. אֲרַחֵם *miſerebor* Rom. 9, 15. ſed etiam per *Pethocho*, תְּקַנֵּא *æmulaberis* Pſ. 37, 1. תַּחְמֹד *concupiſces* Rom. 7, 7. יֵחָתֵת *patietur* Matth. 16, 21. Reperitur quidem & תְּרַחֵם *miſereberis* Matth. 18, 33. ſine *Revotzo* ſub præformatiua, quod vero vel mendoſum eſt, vel a cognata radice רחם pro רחם deriuandum, vti חָתַת & חָתַת eſt *duplicauit*.

In Partic. actiuo loco mediæ radicalis aſſumitur *Olaph*, vt נָשָׂא *patiens* 1 Petr. 2, 23. רָחָם *miſerans* Rom. 9, 15. חֹצֵץ *abſcindens* Luc. 5, 36. חָמֵד *concupiſcens* Gal. 5, 17. quod vero *Olaph* in Feminino & plurali rurſus abit, vt יֹצְאוֹת *erumpentes*

Ex.

Ex. 26, 24. ﬠ֫ *concupiſcens* F. Iac. 4, 5. ﬠ֫ *patientes* 1 Petr. 4, 19. Manet tamen *Olaph*, regulariter in ﬠ֫ *ingreſſus eſt*, ﬠ֫ *ingrediens* M. Ioh. 10, 1. ﬠ֫ F. Ioh. 19, 41. Pl. ﬠ֫ Matth. 10, 12. Fem. ﬠ֫ c. 12, 45. raro in aliis, vt ﬠ֫ *concupiſcentes* Ebr. 11, 16.

In *Pael* & *Ethpaal* nonnulla radicales geminant, fiuntque quadrilittera; vt ﬠ֫ *traxit* Act. 8, 3. ﬠ֫ *exacerbauit* Num. 20, 24. ﬠ֫ *amaritudine adfectus eſt* Act. 17, 16. quin, accedente *Schin*, quinquelittera; vt ﬠ֫ *pellecti* Iud. v. 8.

In *Aphel* manet aliquando *Olaph* characteriſticum Coniugationis poſt præformatiuas Temporum; vt ﬠ֫ pro ﬠ֫ *amare* Rom. 13, 8. ﬠ֫ *habitabit* Act. 2, 26. & in Participio media rad. eliſa aliquando redit, ſed occultata; vt ﬠ֫ pro ﬠ֫ *obumbrantes* Hebr. 9, 5.

VERBVM med. rad. geminatum ﬠּ֫ *adſperſit.*

Peal.	Ethpeel.	Pael.	Ethpaal.	Aphel.	Ettaphal.
ﬠּ֫ ﬠּ֫	ﬠּ֫ ﬠּ֫	ﬠּ֫	ﬠּ֫	ﬠּ֫	ﬠּ֫
ﬠּ֫ ﬠּ֫	ﬠּ֫ ﬠּ֫				
ﬠּ֫	ﬠּ֫				
ﬠּ֫ ﬠּ֫					
ﬠּ֫ ﬠּ֫					
ﬠּ֫					
ﬠּ֫	ﬠּ֫	ﬠּ֫	ﬠּ֫	ﬠּ֫	ﬠּ֫
ﬠּ֫ ﬠּ֫	ﬠּ֫ ﬠּ֫	ﬠּ֫	ﬠּ֫	ﬠּ֫	ﬠּ֫
ﬠּ֫ ﬠּ֫	ﬠּ֫ ﬠּ֫	ﬠּ֫	ﬠּ֫	ﬠּ֫	ﬠּ֫

CAPVT II.
DE
PARADIGMATIBVS NOMINVM.

§. I.

Nomen conſiderabimus itidem ratione Accidentium ſuorum: vt ſunt *Forma*, *Species*, *Figura*, *Qualitas*, *Genus*, *Motio*, *Comparatio*, *Caſus*, *Numerus*, *Status*, *Flexio*.

§. II. Ratione *Formæ* Nomina generatim vel *nuda* ſunt, quæ litteris mere *radicalibus* conſtant, vt ﬠﬤ *vir*; vel *aucta*, in quibus vltra radicales litteras etiam *ſeruiles*, eæque *formatiuæ* accеſſerunt, ſiue hæ ſint *præformatiuæ* ab initio Nominum, vt ﬠﬤﬤ *adſpectus*, a ﬠﬤ *vidit*; ſiue *adformatiuæ* in illorum fine; vt ﬠﬤﬤ *eleemoſyna*, a ﬠﬤ *iuſtus fuit*; ſiue vtriusque generis ſimul, vt ﬠﬤﬤ *miſerator*, a ﬠﬤ *miſertus eſt*, ﬠﬤﬤ *cogitatio*, a ﬠﬤ *cogitauit*, cet. Conf. lib. I. c. I. §. V. b. β.

Potiores Nominum Syriacorum formas ſequentia dabunt paradigmata §. XI. & XII. Vt ſignificatione aliæ ab aliis differunt, & vel *habitum* ac *profeſſionem* ſignificant, v. g. ﬠﬤ *iudex*, ﬠﬤ *hortulanus*; vel *actorem*, vt ﬠﬤ *habitator*, ﬠﬤ *raptor*, cet. ita & origo illarum ex diuerſis Radicum Coniugationibus diuerſa eſt, quarundam ex *Peal*, vt ﬠﬤ *infans*, ﬠﬤ *ſcriptum*, aliarum ex *Ethpeel*, vt ﬠﬤ *obediens*; ex *Pael*, ﬠﬤ *diuiſio*, ﬠﬤ *blasphemator*, quod eſt ex Participio eius Coniugationis actiuo, ſicut contra ex

paſſiuo ſub eadem forma dicitur ܫܠܡ *perfectus* 2 Tim. 3, 17. Hebr. 9, 11, Iac. 1, 4. ex *Ethpaal* ܐܬܬܫܠܡ ἡ οἰκουμένη; ex *Aphel*, ܐܫܠܡ *commonefactio*; ex *Ettaphal*, ܐܬܬܫܠܡ *perſuaſio* cet.

§. 2. Ratione *Speciei* Nomina ſunt vel *primitiua*, quæ, licet a Verbis, tanquam radicibus, tamen ab alio Nomine deducta non ſunt, vt ܪܚܡ *miſericors*; vel *deriuatiua*, quæ ab alio Nomine deducta ſunt, vt quum a ܪܚܡ *miſericors* fit ܪܚܡܘܬܐ *miſericordia*.

§. III. Ratione *figuræ* Nomina vel *ſimplicia* ſunt; vt ܪܫ *caput*, ܐܝܕ *manus*: vel *compoſita*, qualia apud Syros plura quam apud Ebræos ſunt; vt ܩܛܪܓ̈ܐ *accuſator*, q. d. *edax criminationis* vel *excidii*, Matth. 4, 1. ܩܠܐ *voces*, qs. *filiæ vocum* Act. 12, 22. ܒܪܢܫ *homo*, *filius hominis*, Rom. 3, 4. ܒܥܠ ܕܒܒܐ *inimicus*, *dominus inimicitiæ* Matth. 13, 28. 39. ܒܥܠ ܕܕܝܢܐ *aduerſarius*, *dominus iudicii* Luc. 12, 58. ܫܢ ܕܦܝܠ *ebur*, *os elephanti* Apoc. 18, 12. ܣܡܟܬܐ χειροθεσία, *impoſitio manus* 1 Tim. 4, 14. ܬܟܠܬܐ Chald. ס̈ס̈ג̈ונא *color cæruleus* Ex. 25, 5. a ܡܢܐ (quidquid hoc tandem ſit) & ܓܘܢ *color*, ܬܘܕܝܬܐ *gratiarum actio* Apoc. 7, 12. ܒܟܘܪܐ *primitiæ prouentuum* Ex. 23, 19. ܫܘܩܕܐ *ſuſceptio oneris*, pro *diligentia* 2 Petr. 1, 5. ܐܣܬܘܬܐ *fundamentum* Luc. 6, 49. ex Hebr. שׂוּת *ponere* & אֲשִׁשׁוֹת *fundamenta*; & *numeralia* inprimis cum denario compoſita, vt ܚܕܥܣܪ *vndecim*, ex ܚܕ *vnus* & ܥܣܪ *decem*, ܬܪܥܣܪ *duodecim*, ex ܬܪܝܢ *duo* & ܥܣܪ *decem* cet. de quibus infra in appendice huius Capitis §. XIV. De aliis vero, quæ ſcribendo

do quidem diuiſa, ſenſu vero compoſita ſunt, in ſyntaxi lib. III. c. II. §. II - IV. exponemus.

§. IV. Ratione *Qualitatis* Nomina vel *Subſtantiua* ſunt, vel *Adiectiua*: & *Subſtantiua* quidem vel *adpellatiua*, vel *propria*, ſiue perſonarum, ſiue locorum, ſiue fluuiorum, montium, menſium cet.

§. V. *Genus* Nominum eſt vel *maſculinum*, vel *femininum*, vel *commune* ſeu *epicœnum*. Dignoſcitur autem *Genus* vel per *terminationem*, vel per *ſignificationem*.

Quod igitur a) ad *terminationem*, notanda eſt

α) Regula: *Feminina* ſunt, quæ in Singulari abſoluto in formatiuas ſyllabas ܬ, ܐ & ܬ̲; in conſtructo in ܬ, ܬܐ & ܬ̲; in emphatico in ܬܐ, ܬܐ, ܬ̲; & in Plur. abſoluto in ; in conſtructo in ; in emph. in , terminantur: vt *epiſtola*, Pl. *epiſtolæ*; *regnum*; *creatura*. Reliqua, quæ his terminationibus non gaudent, ſunt *Maſculina*. *Communia* vero ſunt Nomina animalium vtriusque ſexus ſub eadem terminatione: vt *aſinus*, *camelus* cet. & ſpecialia quædam, vt *aer*, *timor*, *ventus* vel *ſpiritus*, *gladius*, *luna*, *ſol*, *verbum*.

β) Declaratio regulæ: Quid ſit *abſolutum*, *conſtructum*, *emphaticum*, §. X. exponemus. Nec vero obſtant regulæ א) *rex*, *electus*, & alia huius generis, in quibus eſt quidem ſyllaba adformatiua, verum non in ſtatu abſoluto, (vtpote in quo habent &) ſed in empha-

emphatico: nec ב) illa emphatica ſingularia, in quibus ל non adformatiuum, ſed radicale eſt; vt ܒܝܬܐ *domus*, ܚܕܬ & emph. ܚܕܬܐ *nouus*, ܒܐܪ *fouea*, ܝܪܬܐ *hæres*, ܡܘܬܐ *mors*, ܫܪܪܐ *veritas*, ܫܘܒܚܐ *decus* cet.

γ) Exceptio a regula: Sunt Feminina ſub terminatione maſculina: ܐܪܚ emph. ܐܪܚܐ *nauis*, ܥܠ emph. ܥܠܬܐ *coſta*, ܫܡ *ſignum*, ܐܪܥ emph. ܐܪܥܐ *terra*, ܟܐܕ emph. ܟܐܕܐ *hydria*, ܫܓܝܐ *error*, ܫܡ *ſignum*, ܐܒܢ *lapis*, ܡܠܚ *ſal*, ܢܦܫ emph. ܢܦܫܐ *anima*, cet. Quo & Pluralia quædam pertinent, v. g. ܡܠܐ *verba*, ܐܡܐ *cubiti*, ܫܢܐ vel ܫܢܬܐ *anni*, ܫܥܐ *horæ*, cet. Sunt viciſſim Pluralia Maſculina ſub terminatione feminina: vt ܥܘܕܐ, ܪܥܘܬܐ, ܪܥܘܬܐ *paſtores* cet. de quorum tum his tum illis vide infra §. IX. e. f.

Quod vero b) ad *ſignificationem*, Maſculina ſunt quæ mares aut virilia, Feminina vero, quæ feminas aut muliebria munera, vrbes regionesue, & gemina corporis membra notant; quantumuis illa femininam, hæc maſculinam habeant terminationem. Vt ܐܒܗܬ *patres*, ܐܡ emph. ܐܡܐ *mater*, ܐܘܫܠܡ *Hieroſolyma*, ܒܪܟ *genu*; ܥܝܢ emph. ܥܝܢܐ *oculus* cet.

§. VI. Ratione *Motionis*, Femininum formatur a Maſculino adiecta terminatione ܬ; vt ܫܦܝܪܬܐ *pulchra*, a ܫܦܝܪ *pulcher*, ܓܠܝܬܐ *reuelata*, a ܓܠܝ *reuelatus*; ܦܩܝܕܬܐ *viſitata*, a ܦܩܝܕ *viſitatus*; ܚܫܝܠܬܐ *valida* 1 Cor. 1, 25. a ܚܫܝܠ *validus*, ܐܚܘܬܐ emph. ܐܚܘܬܐ *cognata*, ab ܐܚܝ *cognatus*.

At

At a ܙܥܘܪ emph. ܙܥܘܪܐ *paruus* Eph. 3, 8. fit fem. ܙܥܘܪܬܐ *parua*, cum interpoſito *Iud*, Matth. 13, 22. Sic a ܡܫܡܥ emph. ܡܫܡܥܐ *obediens*, fit fem. ܡܫܡܥܬܐ Iac. 3, 17. indeque formæ Femininorum emphaticæ, ܫܡܫܢܬܐ *miniſtra* Rom. 16, 1. a ܫܡܫ *miniſter*; ܚܝܝܬܐ *viuificatrix* 1 Cor. 15, 45. a ܚܝܐ *viuificator*; ܬܩܝܦܬܐ *valida* Hebr. 5, 7. a ܬܩܝܦ *validus*; ܐܪܥܐ ܕܝܬܒܬܐ *terra habitata* Apoc. 3, 10. c. 20, 2. a ܕܝܬܒ *habitabilis*; ܬܪܝܬܐ *ſecunda* Apoc. 6, 3. a ܬܪܝܨ *ſecundus*; ܫܡܝܐ Pl. ܫܡܝܬܐ *cæleſtia*, a ܫܡܝ *cæleſtis*. Credo, vt differentia inter Feminina & Maſculinorum emphatica ſit euidentior.

§. VII. *Comparationis* gradus non diſtinguunt terminatione Syri, ſed circumſcribunt: qua de re in Syntaxi lib. III. c. II. §. XII.

§. VIII. *Caſus* itidem non terminatione, ſed Particulis aut conſtructione dignoſcuntur. Etenim

a) *Nominatiuus* ex habitu orationis per ſe liquet; vt Ioh. 1, 1. *In principio erat* ܡܠܬܐ *Verbum.*

b) *Genitiuus* a) ex ſtatu Nominis, a quo regitur, conſtructo, vt ܡܠܟܐ ܕܐܠܗܐ *verba Dei;* b) vel ex Præfixo ܕ, poſt Nomen regens a) in ſtatu emphatico vel β) conſtructo poſitum, vt ܕܡܠܟܐ ܕܐܠܗܐ idem, q. d. *verba quæ* ſunt verba *Dei*, vel ܕܡܠܟܝܗ ܕܐܠܗܐ idem, q. d. *verba eius*, verba, dico, *quæ* ſunt verba *Dei.*

c) *Datiuus* ex Præfixo *Lomad*, vt ܠܐܠܗܐ *Deo.*

d) *Accuſatiuus* α) ex habitu ad præcedens Verbum actiuum tranſitiuum; vt Ioh. 1, 14. ܚܙܝܢ ܒܗ *vidimus gloriam eius;* β) rarius ex præmiſſo ܐܬ, ad inſtar Ebr. את & Chald. ית; vt Gen. I, 1. *In principio creauit Deus* ܒܪܝܫܝܬ ܐܬ ܫܡܝܐ ܘܐܬ ܐܪܥܐ *cælum & terram*, quod quidem Angli, velut Nomen eſſet, verterunt, *eſſe cœli & eſſe terræ*, alibi vero rectiùs pro Accuſatiui nota habuerunt, v. g. Coh. 2, 3. c. 3, 17. c. 4, 1. cet. γ) frequentius vero ex Præfixo *Lomad*, quod vti tertium, ita quartum quoque Caſum, ac adeo generatim *Obiectum* tum *cui*, in Datiuo, tum *quod*, in Accuſatiuo, notat; vt Ioh. 3, 16. ܓܪܡ ܐܠܗܐ ܠܥܠܡܐ *dilexit Deus mundum;* aut δ) ex præcedentibus Præpoſitionibus ܒܬܪ *poſt*, ܠܘܬ *ad*, ܥܠ *propter*, ܥܠ *ſuper* cet.

e) *Vocatiuus*, ſimilis Nominatiuo in ſtatu emphatico, innoteſcit vel α) ex habitu orationis, vt Apoc. 16, 7. ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ *Domine Deus;* vel β) ex præmiſſa Interiectione vocandi ܐ o! vt Matth. 15, 28. ܐ ܐܢܬܬܐ *o mulier!* Luc. 24, 15.

f) *Ablatiuus* denique ex Præfixo *Beth*, & Particulis ſeparatis ܒܥܒܘܪ *pro*, ܒ *a, ex, præ*, ܥܡ *cum*, ܒܬܚܘܬ *ſub*, cet.

§. IX. *Numerus* Nominum eſt triplex:

a) *Singularis*, regulariter de vno; niſi capiatur collectiue, quo caſu adiicitur *Ribbui*, v. g. ܣܘܣܝܐ *equitium* ſeu *equi* Iac. 3, 3. Apoc. 9, 7. 9. 17. ܥܕܬܐ *grex* Matth. 8, 30. 31. 32. Vide ſupra lib. I. c. III. §. IV.

b) *Dualis*, de duobus, habens in abſoluto terminationem ـܝܢ, reſpondentem Chaldaicæ ـܝܢ vel ـܝ, & Ebraicæ ـים; nec tamen in pluribus quam his quatuor, ܬܪܝܢ *duo*, ܬܪܬܝܢ

ܬܪܝܢ *duæ*, ܡܐܬܝܢ *ducenti*, Ioh. 6, 7. c. 21, 8. & propr. ܡܨܪܝܡ *Aegyptus* vtraque, ſuperior & inferior. Quibuscum tamen caue confundas Pluralia Nominum Participiorumue 3. rad. *Olaph*, eadem gaudentia terminatione, v. g. ܒܚܝܪܐ *electi*, a ܒܚܝܪ *electus*. Alias *Dualis* apud Syros exprimitur per Plurale cum adiecto Numerali *duo*; vt Matth. 21, 28. ܬܪܝܢ ܒܪܝܢ *filii duo*; Luc. 5, 2. ܬܪܬܝܢ ܐܢܝܐ *naues duæ*; item Matth. 20, 30. c. 28, 38. Ioh. 11, 7.

c) *Pluralis Maſculinorum* ordinarie terminatur in abſoluto ܐ, conſtr. ܝ, emph. ܝܢ, vt a ܓܒܪ *vir* fit Pl. abſolutum ܓܒܪܐ, conſtr. ܓܒܪܝ, emph. ܓܒܪܝܢ *viri*: at in Nominibus, quæ in Singulari in ܐ vel ܝ exeunt, Pluralia abſoluta terminantur in ܐ, emphatica in ܐܝ; vt a ܒܚܝܪ *electus* fit Pl. abſol. ܒܚܝܪܐ, & emph. ܒܚܝܪܐܝ *electi*; a ܫܬܐ *potus* Pl. abſol. ܫܬܝܐ, emph. ܫܬܝܐܝ.

d) *Pluralis* vero *Femininorum* clauditur terminantibus ſyllabis, in abſoluto ܬ, conſtr. ܬ, emph. ܬܐ: vt a ܛܡܐ *impura*, fit Pl. abſol. ܛܡܬܐ, conſtr. ܛܡܬ, emph. ܛܡܬܐ *impuræ*.

e) Sunt tamen *Maſculina*, quæ in Plurali formantur vt Feminina; v. g. ܟܘܪܣܝܐ *ſolium*, Pl. ܟܘܪܣܝ *ſolia*; ܪܥܝܐ *paſtor*, Pl. ܪܥܝ *paſtores*; ܐܬܪ *locus*, Pl. ܐܬܪܝ *loca*, ܚܝܬܐ emph. ab abſoluto inuſitato ܚܝܬ vel ܚܝܬ *ſerpens*, Pl. ܚܝܬܐ *ſerpentes*; ܐܕܐ ab inuſit. ܐܕ vel ܐܕ *leo*, Pl. ܐܕܐ *leones*; ܐܕܐ

ab inusit. *præsepe*, Pl. *præsepia*; *medicus*, Pl. *medici*.

f) Sunt viciſſim *Feminina*, quæ in Plurali terminantur vt Maſculina: v. g. *lacrima*, *lacrimæ*; *later*, *lateres*; emph. *pilus*, *pili*; *modius*, *modii*; *annus*, Pl. *anni*, *verbum*, *verba*; *cubitus*, *cubiti*; *hora*, *horæ*; *quæſtio*, *quæſtiones*, ſec. Polygl. Tit. 3, 9. *palmes*, *palmites*; *fundamentum*, *fundamenta*; quo & *mulieres*, plurale tantum, pertinet.

g) Sunt & quæ in Plurali vtramque formam habent, virilem & femininam; vt ex *Maſculinis* *pater*, Pl. & *patres*; *dies*, Pl. & ; *cor*, & *corda*; vel *nox*, & *noctes*; *dominus*, vel *domini*; *fluuius*, Pl. & *fluuii*; *ſpiritus*, Pl. & .

h) Ex compoſitis illis (de quibus ſupra §. III.) alia poſteriorem tantummodo compoſitionis partem terminatione plurali adficiunt; vt *inimici* Rom. 5, 10. *fundamenta*, quo & pertinet *ſepulcra* Matth. 27, 52. alia priorem; vt *homines*; alia vtramque; vt *voces*, 1 Tim. 6, 20. *accuſatores*, 2 Tim. 3 3. *œconomi*, 1 Petr. 4, 10. quomodo & adformatiua *abſtractorum* terminatio compoſitorum Nominum poſteriori adiicitur: vt *œconomia*, *archiſacerdotium*.

i) De-

i) Defectiua & tantum Pluralia sunt, ܐܰܦ̈ܶܐ seu ܐܰܦܹ̈ *facies*, ܙܰܒ̈ܢ̈ seu ܙܰܒ̈ܢ̈ *pretium*, ܚܰܝ̈ܶܐ *vita*, ܚܰܪ̈ܝ̈ܶܐ *libertas*, ܡ̈ܰܝ̈ *aqua*, ܢ̈ܶܫ̈ *mulieres*, ܫ̈ܡ̈ܰܝ̈ *cælum*: quibus adde ܒ̈ܢ̈ *filii*, & ܒ̈ܢ̈ܳܬ̈ *filiæ*, quæ in Sing. habent ܒ̈ܪ̈ f. ܒ̈ܪ̈ *filius*, & ܒ̈ܪ̈ܬ̈ seu ܒ̈ܪ̈ܬ̈ܳ *filia*.

§. X. *Status* Nominum est triplex: *absolutus*, cum indefinite capiuntur; *constructus*, quum sequens aliquod Nomen, quod diuersæ rei & Latinis Genitiui Casus sit, regunt, sine interueniente nota Genitiui seu Præfixo ;; *emphaticus* vero, quum siue definite siue indefinite sumuntur: vt absol. ܡ̈ܠ̈ܟ̈ *rex*, quisquis ille fuerit; constr. ܡ̈ܠ̈ܟ̈ ܫ̈ܠ̈ܡ̈ *rex Solymæ*, emph. ܗ̈ܪ̈ܘ̈ܕ̈ܣ̈ *Herodes rex*.

Ac flexio quidem Nominum pro diuerso Numero & Statu ex sequentibus liquebit paradigmatibus. Nota vero:

a) Status absolutus singularis in quibusdam Nominibus obsoleuit: vt in ܥ̈ܝ̈ܢ̈ *fons*, ܣ̈ܘ̈ܣ̈ *equus*, ܫ̈ܒ̈ܚ̈ *laus*, ܬ̈ܡ̈ܗ̈ *miraculum*, ܡ̈ܓ̈ *magus*, cet. quorum absoluta secundum analogiam concipi quidem possunt ܥ̈ܝ̈ܢ̈ܳ, ܣ̈ܘ̈ܣ̈ܳ, ܫ̈ܒ̈ܚ̈ܳ, ܬ̈ܡ̈ܗ̈ܳ, ܡ̈ܓ̈ܳ, sed nullibi exstant.

b) Status emphaticus pluralis masculinorum apud Syros ordinarie quidem in ܐ̈ desinit, v. g. ܡ̈ܠ̈ܟ̈ܐ̈ *reges*; in aliquibus tamen chaldaizat, terminatus in ܝ̈ܬ̈ܳ, nempe in ܐ̈ܝ̈ܕ̈ܝ̈ܬ̈ܳ *manus*, ܐ̈ܠ̈ܦ̈ܝ̈ܬ̈ܳ *millia*, ܒ̈ܢ̈ܝ̈ܬ̈ܳ *filii*, ܡ̈ܝ̈ܬ̈ܳ *aquæ*, ܫ̈ܡ̈ܝ̈ܬ̈ܳ *cæli*, ܫ̈ܢ̈ܝ̈ܬ̈ܳ *anni*; & generatim in illis, quorum Singularis in ܐ̈ vel ܬ̈ finitur, vt ܒ̈ܚ̈ܝ̈ܪ̈ܐ̈ *electi*, ܡ̈ܪ̈ܝ̈ *domini*, ܙ̈ܢ̈ܐ̈ *scortatores*.

c) Paradigmata digeſſimus ſecundum ordinem vocalium, quibus Maſculinorum vltimæ, Femininorum vero penultimæ ſyllabæ in ſtatu abſoluto ſingulari vtuntur: vt facilius euolui, & ad illa conſimiles Nominum formæ exigi queant.

§. XI. Paradigmata regularia Nominum Maſculinorum:

Pluralia.			Singularia		
Emphatica,	Conſtructa,	Abſoluta,	Emphatica,	Conſtructa,	Abſoluta,
ימַיָּא	ימֵי	ימָא	יַמָּא	יַם	יָם	*mare.*

יָם pro יַמָּא. Vide Act. 4, 24. Sic ab יַעַם *populus*, יַעֲמָא Pl. יַעֲמַיָּא Matth. 4,16. Act. 4,25. At a שַׂק *ſaccus* fit שַׁקָּא Apoc. 11,3.

גַּבְרַיָּא	גַּבְרֵי	גַּבְרָא	גַּבְרָא	גַּבַּר	גֶּבֶר	*vir.*

Sic זִמְנָא *tempus*, גְּשְׁמָא *corpus*, חַכְמָא *imperitus*; כַּפְנָא *fames*; & ſic emphatica אַגְרָא *merces*, אַסְרָא *ſtannum*, אַרְזָא *cedrus*, concipe ab abſolutis, quanquam obſoletis, גְּשְׁמָא, כַּפְנָא, אַרְזָא, pro גְּשְׁמָא, כַּפְנָא, אַרְזָא, coll. lib. I. c. II. §. IX. b. *a*.

מְסַאֲבַיָּא	מְסַאֲבֵי	מְסַאֲבָא	מְסַאֲבָא	מְסַאֲבַ	מְסַאֲבַ	*immundus.*

Nempe א in hoc Nomine gutturale eſt, coll. lib. I. c. I. §. VII. a. idemque, præcedente conſona ſine vocali, ſequitur canonem ſuum, ibid. b. Vide Act. 10, 14. 28. 1 Cor. 7, 14. 2 Cor. 6, 17. Sic אַעְזָא *gramen*, Pl. אַעֲזַיָּא, vel per metatheſin אַעֲזָא *gramina* Gen. 1, 11. Eſa. 27, 10. concipe ab abſoluto אַעְזָא Hebr. דֶּשֶׁא *gramen*.

כְּתָבַיָּא	כְּתָבֵי	כְּתָבָא	כְּתָבָא	כְּתָבַ	כְּתָבַ	*liber.*

Sic

Sic ܒܣܪܐ *caro*, ܓܢܒܐ *latus*, ܥܠܐ *conſilium*: & ſic emphatica ܐܒܠܐ *luctus*, ܐܓܡܐ *ſtagnum*, ܐܪܥܐ *area*, ܐܟܣܐ *nauis*, ܐܡܪܐ *agnus*, ܐܐܪܐ *teſticulus*, concipe ab ܒܣܪ, ܓܢܒ, ܪܥ, ܟܣ, ܡܪ, coll. lib. I. c. II. §. IX. b. α.

ܡܕܒܚܐ ܡܕܒܚ ܡܕܒܚ̈ ܡܕܒܚ̈ܐ } ܡܕܒܚ ܡܕܒܚ *altare.*

Sic ܡܕܢܚ *Oriens*, ܡܕܦܬ *apertio*, ܡܕܟܪ *vterus.*

ܡܫܠܡܐ ܡܫܠܡ ܡܫܠܡ̈ ܡܫܠܡ̈ܐ ܡܫܠ̈ܡ ܡܫܠ̈ܡ ܡܫܠ̈ܡ *reprobatus.*

Quia *Iud* in Participiis paſſiuis *Pael* & *Aphel* ponitur loco 3. rad. *Olaph*, igitur hæc in emphatico Singulari & omni Plurali eandem flexionem habent, ac illa quæ in ܐ radicale terminantur. Vide ܟܣܝ *occultatus* Luc. 8, 17. ܦܠܓ *paralyticus* Matth. 8, 6. ܡܫܠ *reprobatus* 1 Tim. 4, 4. indeque Pl. ܡܫ̈ܠ 1 Cor. 1, 28. 2 Cor. 13, 5. 7. ܫܠܡ *completus*, emph. ܫܠܡܐ 1 Ioh. 4, 18. Pl. emphat. ܫܠ̈ܡܐ Col. 4, 12. Sic a ܫܬܐ *potus* fit ܫܬ̈ܐ.

ܟܟ̈ܪܐ ܟܟ̈ܪ ܟܟ̈ܪ̈ ܟ̈ܪ ܟ̈ܪ ܟ̈ܪ *talentum.*

ܨܦ̈ܪܐ ܨܦ̈ܪ ܨܦ̈ܪ̈ ܨ̈ܪ ܨ̈ܪ ܨ̈ܪ *paſſer.*

ܚܣܝܢ ܚܣܝܢ ܚܣܝܢ̈ ܚ̈ܣܝܢ ܚ̈ܣܝܢ ܚ̈ܣܝܢ *potens.*

ܓܠܓ̈ܠ ܓܠܓ̈ܠ ܓܠ̈ܓ̈ܠ ܓ̈ܠ̈ܓ̈ܠ — — *rota.*

Concipe a ܓ̈ܠ̈ܓ̈ܠ. Sic emph. ܡܓ̈ܡ̈ܓ̈ܐ *thuribulum*, Pl. ܡܓ̈ܡ̈ܓ̈ܐ.

ܥܠܡܐ ܥܠܡܟ ܥܠܡܗ ܥܠܡܝ ܥܠܡܢ ܥܠܡܟܝ *ſæculum.*

Sic ܦܥܠܐ *operarius*, *miles*, ܣܦܪܐ *ſcriba.*

ܐܘܦܐ ܐܘܦܟ ܐܘܦܗ ܐܘܦܝ ܐܘܦܢ ܐܘܦܟܝ *occurſus.*

Vid. Matth. 25, 1. Ioh. 11, 20. Act. 28, 15.

ܒܝܬܐ ܒܝܬܟ ܒܝܬܗ ܒܝܬܝ ܒܝܬܢ ܒܝܬܟܝ *carcer.*

Non reperimus quidem niſi emphaticum ſingulare ܒܝܬܐ Act. 8, 33. & plurale 2 Cor. 6, 4. c. 12, 4. vti tamen a ܣܟ formatur Nomen ܣܟܝܐ *occultum*, & a ܫܓ ܫܓܝܐ *error*, ita & huius Nominis formam abſolutam concipiendam eſſe putauimus ܒܝܬ, quæ, quoniam ܬ non radicale, ſed adformatiuum habet, aliter flectitur, quam præcedens ܦܥܠ. Sic ܗܘܡܐ *turba*, ܚܛܘܦܐ *raptus*; ܥܘܠܐ *iniuria*, ܟܢܘܫܐ *congregatio*, ܣܘܣܝܐ *equus* Apoc. 6, 2. ܠܚܨܐ *oppreſſio*, ܪܕܘܦܐ *perſecutio* Rom. 8, 35. Pl. ܪܕܘܦܝܬܐ 2 Cor. 12, 10. ܒܗܬܐ *conturbatio*, Pl. ܒܗܬܝܬܐ Marc. 13, 8. c. 14, 2.

ܡܝܬ ܡܝܬܟ ܡܝܬܗ ܡܝܬܝ ܡܝܬܢ ܡܝܬܟܝ *cadauer.*

Vid. Act. 9, 40. Apoc. 11, 8. Manet *Pethocho* in incremento finali, probabiliter quia implicat geminationem ſequentis litteræ, ad inſtar Ebr. לְשַׁד *ſuccus*, vnde לְשַׁדִּי *ſuccus meus*, גָּמָל *camelus*, vnde Pl. גְּמַלִּים *cameli.*

ܦܬܐ ܦܬܟ ܦܬܗ ܦܬܝ ܦܬܢ ܦܬܟܝ *ala.*

Contractum ex ܦܬܬ, quod flectendum fuerat ſec. ſequens paradigma ܪܓܠ *pes.* Sic ܩܣܡ *feſtuca*, ܦܣܩ *ſors.*

— — — ܫܠܝܐ — ܫܠܝ *tranquillitas.*

Vide Luc. 2, 13. & c. 8, 24. Sic ܥܠܝܐ *eiulatus*, ܒܟܝܐ *fletus*, videntur eſſe emphatica ab abſolutis inuſitatis ܥܠ & ܒܟ.

ܫܠܝܐ

ܡܠܟ ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ܡܠܟܝܢ ܡܠܟܬ ܡܠܟܬܐ *rex.*

Differt a ܡܠܟ emph. ܡܠܟܐ *conſilium*, quod vide ſub ܣܦܪ *liber.* Sic ܡܪܐ *dominus*, ܡܠܟ *imago.* At ܪܡ *elatus*, emph. ܪܡܝܐ Ex. 15, 3. ſequitur regulam τ̃ *Olaph* lib. I. c. I. §. VII. a.

ܛܥܝܢ ܛܥܝ ܛܥܝܐ ܛܥܝܢ ܛܥܝܬ ܛܥܝܬܐ *infans.*

Pro ܛܥܝ, coll. lib. I. c. II. §. IX. b. *α.* Sic ܝܬܝܡ *olus*, ܝܬܝܡ *orphanus*; &, mutato ob ſequens ; *Revotzo* in *Pethocho*, ſec. lib. I. c. II. §. X. b. ܩܢܐ *aceruus*, emph. ܩܢܝܐ Gen. 31, 46. ܝܪܚ emph. ܝܪܚܐ *menſis.*

ܫܒܝ ܫܒܝܐ ܫܒܝܢ ܫܒܝܬ ܫܒܝܬܐ *captiuus.*

Sub terminatione Pluralis abſoluti atque emphatici chaldaizante, coll. ſupra §. IX. c. & §. X. b. Sic ܒܚܝܪ *electus*, ܥܘܪ *cæcus*; & Participia *Peil* & *Ithpeel* Verborum 3. rad. ܐ. Attamen a ܓܠܐ *manifeſtus*, & ܟܣܐ *tectus*, etiam reperitur emph. ܓܠܝܐ & ܟܣܝܐ Matth. 6, 4. ad analogiam paradigmatis ſequentis; & a ܛܥ *infans* fit Pl. emph. ܛܥܝܐ; velut ab inuſitato ܛܥ.

ܪܓܠ ܪܓܠܐ ܪܓܠܝܢ ܪܓܠܬ ܪܓܠܬܐ *pes.*

Sic ܓܢܣ *genus* Matth. 13, 47. c. 17, 21. 1 Cor. 14, 10.

ܚܙܘܬ ܚܙܘܬܐ ܚܙܘܬܝܢ ܚܙܘܬ ܚܙܘܬܐ ܚܙܘܬܝܢ ܚܙܘܬ ܚܙܘܬܐ *adſpectus, ſpeculum.*

Vide Eph. 6, 6. Ex. 38, 8. Sic ܓܠܝܐ *retectio.* Quomodo & ܡܫܟܢ *habitaculum*, ܡܫܬܐ *potus*, licebit concipere ab abſolutis, quamquam inuſitatis, ܡܫܟܢ, ܡܫܬ. Sic Participia

ticipia Verborum 3. rad. *Olaph* in *Pael, Ethpaal, Aphel, Ettaphal:* vt ܩܛܘܠܐ *ſcortator*, Pl. emph. ܩܛܘܠܬܐ Apoc. 21, 8.

ܪܫܝܥܐ ܪܫܝܥ ܪܫܝܥ ܪܫܝܥ ܪܫܝܥ ܪܫܝܥ *reſtis.*

ܪܥܝܐ ܪܥܝ ܪܥܝ ܪܥܝ ܪܥܝ ܪܥܝ *paſcens.*

Vide Luc. 17, 7. Iudæ v. 12. Quæ eſt flexio Participii qua Participii. At

ܪܥܝܐ ܪܥܝ ܪܥܝ ܪܥܝ ܪܥܝ ܪܥܝ *paſtor.*

Quomodo & ܐܣܝ Pl. ܐܣܝܐ *medici:* at ܡܪܝ vtroque modo ܡܪܝ & ܡܪܝ *domini;* a ܬܡܢ *octo* fit ܬܡܢܝܢ *octoginta.*

ܐܣܘܬܐ ܐܣܘܬ ܐܣܘܬ ܐܣܘܬ ܐܣܘܬ ܐܣܘܬ *ſolium.*

ܪܫܐ ܪܫ ܪܫ ܪܫ ܪܫ ܪܫ *caput.*

Sic ܒܝܫ *malus*, ܕܝܢ *iudicium*, ܟܐܒ *dolor*, ܫܪܝ *rectus*, ܫܐ *dæmon.* At

ܥܝܢܐ ܥܝܢ ܥܝܢ ܥܝܢ ܥܝܢ ܥܝܢ *oculus.*

Sic ܐܪܙ *robur*, ܐܤܦ *lignum*, ܚܪܒ *gladius.* Sic ܫܟܚ *inuenis*, Pl. ܫܟܚܐ, emph. ܫܟܚܐ, concipe ab abſoluto Sing. ܫܟܚ; pariterque ܙܥܘܪ *binnulus*, ab ܙܥܘܪ.

ܥܘܕܪܢ ܥܘܕܪ ܥܘܕܪ ܥܘܕܪ ܥܘܕܪ ܥܘܕܪ *egenus.*

Sic ܦܣܚ *claudus*, ܒܛܠ *inanis;* at ܢܒܝ *propheta*, Pl. ܢܒܝܐ.

ܝܠܝܕ ܝܠܝܕ ܝܠܝܕ ܝܠܝܕ ܝܠܝܕ ܝܠܝܕ *natus.*

Pro ܝܠܝܕ, coll. lib. I. c. II. §. IX. b. *α.* Sic ܝܗܒ *datus.*

ܩܕܝܫܐ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ *ſanctus.*

Chald. קַדִּישׁ. Sic ܚܟܝܡ *ſapiens*, ܬܩܝܦ *validus.* At

ܓܒܪܐ

ܣܓܺ *multus*, in incremento adſumit ܐ, vt ܐܣܓܺ Matth. 2, 18. Pl. ܐܣܓܺ, ܐܣܓ, ܐܣܓ Matth. 7, 13. Luc. 1, 7. Apoc. 2, 19.

ܛܒ ܛܒ ܛܒ ܛܒ ܛܒ ܛܒ *bonus.*

Sic ܒܘ *culex*; ܟܐ *vas*, ܪܙ *arcanum*, ܡܪ i. q. ܡܪܝ *dominus*; ܒܝ *teſtudo*, a ܒܝ; at ܐܢܫ *homo*, emph. ܐܢܫܐ, Pl. ܐܢܫܐ, emph. ܐܢܫܐ Ioh. 6, 64.

ܟܬܒ ܟܬܒ ܟܬܒ ܟܬܒ ܟܬܒ ܟܬܒ *liber.*

Sic ܐܝܕ *brachium*, ܚܙܘ *viſus*, ܥܢܢ *nubes*, ܩܝܡ *fœdus*, ܢܘܪ *lucerna.* At ܐܠܗ pro ܐܠܗ, Chald. ܐܠܗܐ *Deus*, ſequitur canonem רפ *Olaph* lib. I. c. II. §. IX. b. α. indeque per accidens flectitur ad typum ſequentis paradigmatis.

ܓܢܒ ܓܢܒ ܓܢܒ ܓܢܒ ܓܢܒ ܓܢܒ *fur.*

Sic ܓܢ *hortulanus*, ܟܕܒ *mendax*, ܕܝܢ *iudex*, ܩܝܡ *membrum*, ܚܒܪ *debitor*, ܩܝܡ *ſtabilis*: item ܚܠܠ *inquilinus*, ܚܠܠ *abundantia*, ܪܚܡܢ *miſerator*, ܡܫܠܡ *proditor*; nec non ܩܕܡ *primus.*

ܙܒܢ ܙܒܢ ܙܒܢ ܙܒܢ ܙܒܢ ܙܒܢ *tempus.*

Sic ܐܣܦ *cingulum*, ܚܘܪ *albus*, ܠܫܢ *lingua*; ܫܪܫ *radix*, ܡܠܬܐ *verbum*, ܓܠܝ *reuelatio*; item ܚܫܒ *accuſatio.*

ܙܝܙܢܐ ܙܝܙܢ ܙܝܙܢ ܙܝܙܢ ܙܝܙܢ ܙܝܙܢ *zizanium.*

ܢܨܪܝ ܢܨܪ ܢܨܪ ܢܨܪ ܢܨܪ ܢܨܪ *Nazarenus.*

Sic ܣܘܪܝ *Syrus*, ܐܪܥܝ *terreſtris*, ܒܪܬ *vnigena.*

ܬܘܟܚܐ ܬܘܟܚ ܬܘܟܚ ܬܘܟܚ ܬܘܟܚ ܬܘܟܚ *ductus.*

Sic ܦܠܓܐ *diuiſio*, ܢܚܡ emph. ܢܚܡܐ *conſolatio*; & cum

Nun formatiuo ܐܲܠܝܼܨܵܐ *adflictio*, ܐܲܬܘܼܒܵܐ *retributio*, ܐܲܬܪܵܐ *oblatio*; ܐܲܬܘܼܪܵܐ *dominium*; it. ܐܲܝܗܘܼܕܵܝ *Iudæus*; & quadrilittera, ܐܲܓܘܼܠܵܐ *volutatio*, ܐܲܬܒܲܗܪܵܐ *gloriatio*, ܐܲܬܘܼܕܥܵܐ *notificatio*, ܐܲܬܘܼܡܵܐ *promiſſio*.

ܛܘܼܪܵܐ ܛܘܼܪܵܐ ܛܘܼܪܹܝ ܛܘܼܪܵܐ ܛܘܼܪ ܛܘܼܪ *mons*.

Sic ܛܘܼܒܵܐ *beatitudo*, ܢܘܼܢ *piſcis*; it. ܪܘܼܚܡ emph. ܪܘܼܚܡܵܐ *amor*, ab ܪܚܡ pro ܪܚܡ *amauit*. Aliter vero ſequens

ܝܘܼܡܵܐ ܝܘܼܡܵܐ ܝܘܼܡܹܝ ܝܘܼܡܵܐ ܝܘܼܡ ܝܘܼܡ *dies*.

Sic ܣܘܼܦ *finis*: & ſic maſculina ܢܘܼܥ *motus*, ܕܘܼܒ *debitum*; ܝܘܼܢ *columba*, ܡܘܼܪ *locus excelſus*, concipe ab abſolutis ܢܘܼ, ܣܘܼ, ܢܘ, ܡܘ.

ܙܥܘܼܪܵܐ ܙܥܘܼܪܵܐ ܙܥܘܼܪܹܝ ܙܥܘܼܪܵܐ ܙܥܘܼܪ ܙܥܘܼܪ *paruus*.

Sic ܟܘܼܫܵܦ *magus*, ܚܘܼܠܵܐ *infernus*, ܬܘܼܚܡ *terminus*. At

ܒܘܼܪܟܵܐ ܒܘܼܪܟܵܐ ܒܘܼܪܟܹܝ ܒܘܼܪܟܵܐ ܒܘܼܪܟ ܒܘܼܪܟ *genu*.

Nempe transpoſito *Etzozo* ante incrementum finale, ſec. lib. I. c. II. § XI. c. Sic ܦܓܪܵܐ *corpus*, ܥܘܼܬܪ *diuitiæ*, ܩܘܼܕܫ *ſanctitas*, ܫܘܼܩ *vlcus*, & ſic emph. ܐܘܼܪܚܵܐ *via*, ܐܘܼܪܟܵܐ *longitudo*, ܐܘܼܟܠܵܐ *cibus*, ܐܘܼܟܡܵܐ *nigredo*, concipe ab abſolutis ܐܘܼܪ, ܐܘܼܟ, ܐܘܼܡ, ܐܘܼܟ, obſeruato canone τ̃ *Olaph* lib. I. c. II. §. IX. b. *α*.

ܙܪܥܵܐ ܙܪܥܵܐ ܙܪܥܹܝ ܙܪܥܵܐ ܙܪܥ ܙܪܥ *olus*.

Sic ܙܪܥܵܐ *ſemen*, ܦܓܵܪ *pagus*: it. ܦܫܝܼܬܵܐ *faſcia*, ܦܬܝܼܬ *fruſtum*.

ܚܫܘܼܟܵܐ ܚܫܘܼܟܵܐ ܚܫܘܼܟܹܝ ܚܫܘܼܟܵܐ ܚܫܘܼܟ ܚܫܘܼܟ *tenebræ*.

Sic ܢܣܝܼܢܵܐ *tentatio*, ܣܝܼܕܘܼܢ *ſindon*.

ܚܛܘܼܦܵܐ ܚܛܘܼܦܵܐ ܚܛܘܼܦܹܝ ܚܛܘܼܦܵܐ ܚܛܘܼܦ ܚܛܘܼܦ *raptor*.

Sic

Sic ܡܰܠܳܐ *familiaris*, qs. *cognitor*, ܥܳܒܶܕ *opifex*, ܥܰܠܰܝ *iniquus*; ܝܰܬܺܒ *habitator*, ܦܰܬܳܓ *mensa*, qs. *expositor* ciborum, ܫܳܡܰܥ *auditor*: item ܣܶܦܪܳܐ *libellus*, ܥܽܘܬܪܳܐ *diuitiæ*.

§. XII. Paradigmata regularia Nominum Feminorum:

Pluralia.			Singularia,		
Emphatica.	Constructa.	Absoluta.	Emphatica.	Constructa.	Absoluta.
ܐܰܒܽܝ̈ܳܬܳܐ	ܐܰܒܽܝ̈ܳܬ	ܐܰܒܽܝ̈ܶܬ	ܐܰܒܽܝܳܬܳܐ	ܐܰܒܽܝܳܬ	ܐܰܒܽܝܬ *grauida.*

In huius, vt & sequentis formæ ܐܶܓܪܳܐ statu emphatico singulari, vocalis a prima ad mediam radicalem transponitur, sec. lib. I. c. II. §. XI. c. Sic a ܚܰܒܺܝܬ *socia*, ܫܰܡܫ *vsus*, ܛܰܡܳܐ *impura*, ܛܽܘܡܳܐ pro ܛܰܡܳܐ idem, ܒܰܫܪ *euangelium*, ܥܰܩܪ *sterilis*, ܢܰܩܡ *vindicta*; fiunt emphatica ܒܰܫܪܳܐ Luc. 6, 10. ܫܰܡܫܳܐ Rom. 1, 26. 27. ܛܽܘܡܳܐ Matth. 12, 43. ܛܽܘܡܳܐ Apoc. 18, 2. Leu. 5, 2. ܩܰܕܫܳܐ Matth. 5, 23. Marc. 1, 15. ܩܰܕܺܝܫܳܐ Luc. 1, 7. 36. ܢܰܩܡܳܐ Luc. 21, 22. Et sic a ܚܰܕܬ *noua* fit emph. ܚܰܕܬܳܐ, Ch. ܚܕܬܐ, contracte pro ܚܰܕܰܬܳܐ Matth. 9, 16. c. 26, 28. Apoc. 21, 1. 2. Pl. ܚܰܕ̈ܰܬܳܐ *nouæ* Matth. 9, 17. c. 13, 52. Attamen a ܛܽܘܡܳܐ *impura*, frequentius reperitur ܛܰܡܳܐ, seruato vocalium ordine, Marc. 1, 26. c. 3, 30. cet. quin & ܫܰܬܺܝܩܳܐ pro ܫܰܬܺܝܩܳܐ *muta*, coll. lib. I. c. II. §. IX. a. ζ. Sed ab inusitato ܝܰܕܥ fit ܝܰܕܺܝܥܳܐ *cognitio*, sec. regulam τῦ *Iud* lib. I. c. II. §. IX. b. α.

ܐܰܪܡܠܬܳܐ	ܐܰܪܡܠܬ	ܐܰܪܡܠܬ	ܐܰܪܡܠܬܳܐ	ܐܰܪܡܠܬ	ܐܰܪܡܠܬ *vidua.*

Sic ܡܰܬܢܬܳܐ *donum*, ܡܰܚܫܒܬܳܐ *cogitatio*, ܡܰܛܪ pro ܡܰܛܪ *custodia*: it. ܡܰܟܪ *honorata*, ܡܗܝܡܢ *fidelis*, ܡܰܫܟ *ornata*,

(vnde Apoc. 21, 3. emph. ܩܠܝܬܐ) ܩܒܠܐ *accepta.* At ܩܛܠܐ *ruina* facit emph. ܩܛܠܬܐ Luc. 2, 34.

ܒܥܝܪܐ ܒܥܝܪܐ ܒܥܝܪܐ ܒܥܝܪܐ ܒܥܝܪܐ ܒܥܝܪܐ *beſtia.*

Vide Dan. 4, 14. 15. 17. Sic ܒܥܝܪ *gaudium*, emph. ܒܥܝܪܐ pro ܒܥܝܪ, coll. lib. I. c. II. §. IX. a. δ.

ܛܠܝܬܐ ܛܠܝܬܐ ܛܠܝܬܐ ܛܠܝܬܐ ܛܠܝܬ ܛܠܝܬ *puella.*

Sic ܒܪܝܪܐ *electa*, ܒܢܝܬܐ *ædificata*, ܙܟܝܬܐ *pura*; nec non Participium *Ethpeel*, vt ܐܬܒܢܝܬܐ *ædificata.* Item Participia actiua *Pael* & *Aphel*, vt ܡܫܕܐ *reiiciens* f. emph. ܡܫܕܝܬܐ, ܡܟܣܐ *tegens* f. ܡܟܣܝܬܐ: at paſſiua in ſtatu emph. ſingulari loco *Chevotzo* habent *Pethocho*; vt ܡܫܕܐ *reiecta*, emph. ܡܫܕܬܐ, ܡܠܝܐ *impleta*, emph. ܡܠܝܬܐ, Hebr. 6, 8. Marc. 4, 28. Vid. lib. I. c. II. §. IX. a. γ.

ܓܕܝܠܐ ܓܕܝܠܐ ܓܕܝܠܐ ܓܕܝܠ ܓܕܝܠ *prætextus.*

Scribitur & ܓܕܝܠ in Singulari abſoluto Matth. 19, 3. Sic a ܚܛܐ *triticum* fit emph. ܚܛܬܐ Marc. 4, 28.

ܙܕܩܐ
ܙܕܩܐ ܙܕܩܐ ܙܕܩܐ ܙܕܩ ܙܕܩ *eleemoſyna.*
ܙܕܩܐ

Sic a ܕܒܚ *ſacrificium* fit emph. ܕܒܚܐ Phil. 2, 17. & ܕܒܚܐ Rom. 12, 1. a ܕܚܠ *terror*, ܕܚܠܐ Rom. 1, 27. & ܕܚܠܐ Deut. 22, 21. a ܕܚܠ *timor*, ܕܚܠܐ 1 Cor. 2, 3. a ܢܩܒ *femina*, ܢܩܒܐ Gen. 1, 27. & ܢܩܒܬܐ Matth. 19, 4. at ܬܠܐ *vitula*,

vitula, ܥܓܠܬܐ Hebr. 9, 12. ab ܥܓܠ *annulus*, ܥܓܠܐ 1 Reg. 21, 8.

At ܡܬܠܐ *parabola*, emph. ܡܬܠܐ Matth. 24, 32. Pl. ܡܬܠܐ Gal. 4, 14. obſeruat canonem *Olaph* lib. I. c. I. §. VII. a. Sic & emphatica ܚܛܐ *granum*, ܦܫܬܐ *palmes*, nec non contracta ܓܦܢ *vitis*, ܐܓܪ *later*, concipe ab abſolutis ܚܛܐ, ܦܫܬ, ܓܦܢ.

ܐܓܪܬܐ ܐܓܪܬ ܐܓܪ ܐܓܪ ܐܓܪ *epiſtola*.

Habet med. rad. grauem ſeu geminatam, ex Ebr. אִגֶּרֶת.

Sic ܣܪܟ *corrigia*, emph. ܣܪܟܐ Marc. 1, 6.

ܫܒܚܬܐ ܫܒܚ ܫܒܚ ܫܒܚ ܫܒܚ ܫܒܚ *laudatio*.

Sic ܢܣܐ *miraculum*, emph. ܢܣܝܢܐ Marc. 12, 11.

ܫܪܫܬܐ ܫܪܫ ܫܪܫ ܫܪܫ ܫܪܫ ܫܪܫ *catena*.

ܒܝܫ ܒܝܫ ܒܝܫ ܒܝܫ ܒܝܫ ܒܝܫ *malum*.

Sic ܒܝܬ *ouum*, ܫܪܝ *rectum*, ܣܟ *conſcientia*.

ܩܪܝܬܐ ܩܪܝܬ ܩܪܝܬ ܩܪܝܬ ܩܪܝܬ ܩܪܝܬ *vrbs*.

Sic a ܐܚܪܢ emph. ܐܚܪܝܢ: at a ܫܢܝ *alia*, ܐܚܪ; & a ܬܐܢ *ficus*, ܬܐܝܢ vel ܬܝܢ.

ܬܪܥܬܐ ܬܪܥ ܬܪܥ ܬܪܥ ܬܪܥ *portic*.

Sic ܚܒܪ *collega*, Pl. ܚܒܪܬ Matth. 18, 29. ܐܒܗܡ *pollex*, Pl. ܐܒܗܡ Leu. 8, 23. 24. ܥܠܐ *holocauſtum*, Pl. ܥܠܘܬ Num. 23, 3. & ܙܚ pro ܙܚܚ, emph. ܙܚܐ *increpatio* 2 Cor. 2, 6. At ܚܕ *diſputatio*, Pl. ܚܕܬ Tit. 3, 9.

ܥܩܬܐ ܥܩܬ ܥܩ ܥܩ ܥܩ ܥܩ *anguſtia*.

Sic ܫܥ *hora*.

ܥܓܠ

ܟܪܟܐ ܟܪܟ ܟܪܟ ܟܪܟ̈ ܟܪܟ̈ ܟܪܟ̈ *currus.*

Sic ܟܠ *comedens.* At ܛܝܪ *auis*, emph. ܛܝܪܐ.

ܟܬܒ̈ ܟܬܒ̈ ܟܬܒ̈ ܟܬܒ̈ ܟܬܒ̈ ܟܬܒ̈ *conueniens.*

Sic ܙܢܐ *scortum*, ܙܢܝ, Pl. ܙܢ̈ Apoc. 17, 1. 5. ܚܪ̈ *desolata*, Gal. 4, 27. a ܚܪ̈; & ܫܦܝ *decens* Prou. 13, 19. Pl. ܫܦ̈ Rom. 10, 15. a ܫܦ.

ܩܠܢ̈ܣ ܩܠܢ̈ܣ ܩܠܢ̈ܣ ܩܠܢ̈ܣ ܩܠܢ̈ܣ ܩܠܢ̈ܣ *conuicium.*

ܒܬܘܠ ܒܬܘܠ ܒܬܘܠ ܒܬܘܠ ܒܬܘܠ ܒܬܘܠ *virgo.*

Sic ܡܘܠ *circumcisio*; ܡܘܠ emph. ܡܘܠܐ *thus.*

ܡܘܡ̈ ܡܘܡ̈ ܡܘܡ̈ ܡܘܡ̈ ܡܘܡ̈ ܡܘܡ̈ *macula.*

Sic ܡܘܠ *offendiculum*, ܢܫܩ *osculum.*

Apocopen ת adformatiui in statu absoluto singulari passa sunt Nomina, quæ terminantur in ܘ vel ܝ, eademque ו & ܝ ante terminationem pluralem mouent: vt

ܒܪ̈ܝܬܐ ܒܪ̈ܝܬ ܒܪ̈ܝܬ ܒܪܝܬ ܒܪܝܬ ܒܪܝܬ *creatura.*

Sic ܡܠܐ *plenitudo*, ܒܥܝ *captiuitas.*

ܓ̈ܡܠܘܬ ܓ̈ܡܠܘܬ ܓ̈ܡܠܘܬ ܓܡܠܘܬ ܓܡܠܘܬ ܓܡܠܘܬ *gratiarum actio.*

Sic ܡܣܕܐ *fundatio*, ܥܕܬ *grex.*

ܒ̈ܨܪ̈ ܒ̈ܨܪ̈ ܒ̈ܨܪ̈ ܒܨܪ̈ ܒܨܪ̈ ܒܨܪ̈ *lucrum.*

Solum fuerit ܪܫ *principium*, quod ת suum seruat in absoluto Ioh. 1, 1. 2 Thess. 2, 13. ܟܬ̈ܢ̈ *tunicæ* Leu. 8, 13. concipe a ܟܬ̈ܢ̈ pro ܟܬ̈ܢ̈ Matth. 5, 40.

ܩ̈ܪ̈ܝ̈ ܩ̈ܪ̈ܝ̈ ܩ̈ܪ̈ܝ̈ ܩܪ̈ܝ̈ ܩܪ̈ܝ̈ ܩܪ̈ܝ̈ *trabs.*

Sic

Sic ܐܘܢܐ *angulus*, ܐܝܢܐ *iunctura*, ܣܘܥܕܢܐ *cœna*, ܡܪܓܢܝܬܐ *margarita*, ܛܠܠܐ *vmbra*.

ܡܥܡܕܢܐ ܡܥܡܕܢܝ ܡܥܡܕܢܝ ܡܥܡܕܢܐ ܡܥܡܕܢܐ *baptiſmus*.

ܟܬܒܐ ܟܬܒ ܟܬܒ ܟܬܒ ܟܬ ܟ *plaga*.

Vide Apoc. 21, 9. at

ܩܪܝܐ ܩܪܝ ܩܪܝ ܩܪܝ ܩܪ ܩ *res*.

Sic ܕܡܘܬܐ *ſimilitudo*. Sed

ܨܠܘܬܐ ܨܠܘܬ ܨܠܘܬ ܨܠܘ ܨܠ ܨ *precatio*.

ܡܠܟܘܬܐ ܡܠܟܘܬ ܡܠܟܘܬ ܡܠܟ *regnum*.

Sic ܚܛܝܬܐ *delictum*, ܬܘܒܠܢܐ *vtilitas*.

ܡܐܐ ܡܐ ܡܐ ܡ *myrias*.

ܫܪܪܬܐ ܫܪܪ ܫܪܪ ܫ *rectitudo*.

Sic ܚܪܝܬܐ *libertas*. At ܢܒܝܐ *prophetia*, Pl. ܢܒܝ.

ܡܕܝܢܐ ܡܕܝ ܡܕ *diſſenſio*.

Vide 1 Cor. 1, 10. Sic ܡܕܝ *militia* c. 9, 7. Apoc. 19, 14. At ܣܗܕܘܬܐ *teſtimonium*, Pl. emph. ܣܗܕ Marc. 14, 56. Deut. 4, 45.

ܒܥܘ ܒܥ ܒ *petitio*.

Vide Deut. 3, 24. Rom. 10, 1. Eph. 6, 18. 1 Tim. 5, 5. Sic ܢܨܚܐ *victoria*, ܡܫܟܢܐ *taberna*. At

ܡܪܝ ܡܪ ܡ *dominium*.

Vide Col. 1, 16. 2 Petr. 2, 10.

§. XIII. Specialia in flexione ſunt, quæ vel maſculina, in Plurali terminationem femininam, vel feminina, in Plurali maſculinam habent, de quibus ſupra §. IX. e. f. g. vel maſculina, in Plurali emphatico chaldaizant, ibid. b. vel ante terminationem pluralem adſumunt ſiue *He*, vt ܐܡܗܬ *matres*, ab ܐܡ; ſiue *Wau*, vt ܢܗܪܘܬ *fluuii*, a ܢܗܪ; ſiue *Iud*, vt ܐܬܪܘܬ *loca*, a ܐܬܪ; vel vocales ſiue mutant, vt ܛܠܝܐ *pueri*, a ܛܠܐ; ſiue nouas inferunt, vt ܨܠܘܬ *precationes*, a ܨܠܘ. Inprimis adiicimus hæc ſequentia:

Maſculina.

Pluralia.			Singularia.		
ܐܒܗܝ	ܒܗܝ	ܒܗܝ	ܐܒ	ܒܐ	*Pater.*
ܐܒܗܬܐ	ܒܗܬܐ	ܒܗܬܝ			
ܒܢܝ	ܒܢ	ܒܢܝ	ܐܒܪ	ܒܪ	*filius.*
ܐܬܐ	ܒܬ	ܒܬܝ	ܐܬܪ	ܒܬ	*domus.*

Vide Matth. 12, 25. Tit. 1, 11.

ܐܫܡܗ	ܒܫܡܗ	ܒܫܡܗ	ܫܡ	ܒܫ	*nomen.*
ܐܫܡܗܬܐ	ܒܫܡܗ	ܒܫܡܗ			
ܐܬܪܘܬܐ	ܒܬܪܘ	ܒܬܪܘ	ܐܬܪ	ܒܬ	*locus.*

Feminina.

ܐܡܗܬ	ܒܡܗ	ܒܡܗ	ܐܡ	ܒܐ	*mater.*
ܒܢܬ	ܒܢ	———	ܐܬܬ	ܒܬ	*filia.*

Abſolutum ܐܬܬ *filia* obſoleuit.

ܐܬܘܬ

ܐܲܚܽܬܳܐ	ܚܲܬܳܐ	ܐܲܚܽܬ	ܐܲܚ	—	—	*ſoror.*
ܐܲܡܬܳܐ	ܡܲܬܳܐ	ܐܲܡܬ	ܐܲܡ	ܐܲܡܳ	ܐܲܡܳ	*ancilla.*
ܐܲܓܪܳܐ	ܓܲܪܳܐ	ܐܲܓܪ	ܐܲܓ	ܐܲܓܳ	ܐܲܓܳ	*cubitus.*
ܐܲܡܘܿܬܳܐ	ܡܲܘܿܬܳܐ	ܐܲܡܘܿܬ	ܐܲܡ	ܐܲܡܳ	ܐܲܡܳ	*gens.*
ܫܢܲܬܳܐ	ܫܢܲܬ	ܫܢܲ	ܫ	ܫܢܳ	ܫܢܳ	*annus.*
ܣܦܲܬܳܐ	ܣܦܲܬ	ܣܦܲ	ܣ	—	—	*labium.*
ܐܲܬܪܳܐ	ܐܲܬܪ	ܐܲܬ	ܐ	ܐܳ	ܐܳ	*locus.*

§. XIV. Nomina *numeralia* ſunt vel *cardinalia* vel *ordinalia.*

Ordinalia.			Cardinalia.		
Fem.	Maſc.		Fem.	Maſc.	
ܩܲܕܡܳܝܬܳ	ܩܲܕܡܳܝ	*primus.*	ܚܕ݂ܐ	ܚܕ݂	*vnus.*
ܬܲܪܢܳܝܬܳ	ܬܲܪܢܳܝ	*ſecundus.*	ܬܪ݂ܝܢ	ܬܪ݂ܝ	*duo.*
ܬܠܺܝܬܳܝܬܳ	ܬܠܺܝܬܳܝ	*tertius.*	ܬܠܬ	ܬܠܬ	*tres.*
ܪܲܒܺܝܥܳܝܬܳ	ܪܲܒܺܝܥܳܝ	*quartus.*	ܐܪ݂ܒܥ	ܐܪ݂ܒܥ	*quatuor.*
ܚܲܡܺܝܫܳܝܬܳ	ܚܲܡܺܝܫܳܝ	*quintus.*	ܚܡܫ	ܚܡܫ	*quinque.*
ܫܲܬܺܝܣܳܝܬܳ	ܫܲܬܺܝܣܳܝ	*ſextus.*	ܫܬ	ܫܬ	*ſex.*

Poſt Præfixa ܘ pro ܫܬ dicitur ܫܬܝ Luc. 1, 26.

ܫܒܺܝܥܳܝܬܳ	ܫܒܺܝܥܳܝ	*ſeptimus.*	ܫܒܥ	*ſeptem.*
ܬܡܺܝܢܳܝܬܳ	ܬܡܺܝܢܳܝ	*octauus.*	ܬܡܢ	*octo.*
ܬܫܺܝܥܳܝܬܳ	ܬܫܺܝܥܳܝ	*nonus.*	ܬܫܥ	*nouem.*
ܥܣܺܝܪܳܝܬܳ	ܥܣܺܝܪܳܝ	*decimus.*	ܥܣܪ	*decem.*
ܚܕ݂ܥܣܪ ܬܪ݂ܝܣܪ	ܚܕ݂ܥܣܪ ܬܪ݂ܝܣܪ	*vndecimus.*	ܚܕ݂ܥܣܪ ܬܪ݂ܝܣܪ	*vndecim.*
ܬܪ݂ܬܥܣܪ	ܬܪ݂ܬܥܣܪ	*duodecimus.*	ܬܪ݂ܬܥܣܪ	*duodecim.*
cet.	cet.		ܬܠܬܥܣܪ	*tredecim.*

ܥܣܪ ܐܚܕ ܥܣܪ *quaduordecim.*
ܥܣܪ ܚܡܫ ܥܣܪ *quindecim.*
vel ܥܣܪ ܬܪܬܝ ܥܣܪ Ioh. 11, 18.
ܫܬ ܥܣܪ } ܫܬ ܥܣܪ *ſedecim.*
ܫܬ ܥܣܪ }
ܫܒܥ ܥܣܪ ܫܒܥ ܥܣܪ *ſeptendecim.*
ܬܡܢ ܥܣܪ } ܬܡܢ ܥܣܪ *octodecim.*
ܬܡܢ ܥܣܪ }
ܬܫܥ ܥܣܪ ܬܫܥ ܥܣܪ *nouendecim.*

Porro Communis generis ſunt Cardinalia hæcce: ܥܣܪ *viginti*, ܬܠܬܝܢ *triginta*, ܐܪܒܥܝܢ *quadraginta*, ܚܡܫܝܢ *quinquaginta*, ܫܬܝܢ *ſexaginta*, ܫܒܥܝܢ *ſeptuaginta*, ܬܡܢܝܢ *octoginta*, ܬܫܥܝܢ *nonaginta.* A quibus formantur *Ordinalia*, addita terminatione M. ܝܐ, F. ܝܬܐ, vt ܥܣܪܝܐ *vigeſimus*, ܥܣܪܝܬܐ *vigeſima*, cet. Reliqua ſunt: ܡܐܐ *centum*, ܡܬܬܐ *ducenti*, ܬܠܬܡܐܐ *trecenti*, ܫܒܥܡܐܐ *ſeptingenti*, ܬܫܥܡܐܐ *octingenti*, ܬܫܥܡܐܐ *nongenti*; ܐܠܦ *mille* (pro ܐܠܦ vel ܐܠܦ, vnde emph. ܐܠܦܐ, & Pl. ܐܠܦܝ, ܐܠܦ) & ܪܒܘ *myrias.*

CAPVT

CAPVT III.
DE
PARADIGMATIBVS PARTICVLARVM.

§. I.

QVid ſub *Particularum* nomine comprehendatur, diximus ſupra c. I. §. I. Sunt autem, ſi *figuram* ſpectes, vel *ſimplices*, vt ܗܵ *ecce*, ܥܠ *ſuper*; vel *compoſitæ*, vt ܐܝܟܵ *vbi*, ܐܝܟܢܵ *quomodo*, ܡܢܵ vel ܡܢܘ *quis*, ܡܵ *quæ*, ܐܢܵ *vnde*, ܒܠܝ *ſine*, ܗܵ *hæc*, ܗܘ *ille ipſe*, ܗܝܼ *tunc*, ܗܲܟ *ſimiliter*, ܥܒܼ *igitur*, ܗܲܟܵ *ita*, ܗܠܹ *hi*, ܗܵ *hic*, ܗܵ *iam*, ܡܛܼ *quapropter*, ܡܼ *aliquid*, Chald. ܡܝܢܝ, ܡܕܡ vel ܡܕܥܡ *idem*, ܡܲ *hinc*, ܥܒ *a nunc*, ܡܫܬܵ *ſtatim*, ܠܥܠܡ *vnquam*.

§. II. Si *ſpeciem* conſideres, *Aduerbia*, quæ inter Particulas locum tenent, aliquam multa a Nominibus vel Participiis deducuntur, adiecta terminatione ܐ, ܐܝ, maximeque ܐ: vt ܐܚܪܝܐ *poſtremo* a ܐܚܪܝ *poſtremus*, ܩܕܡܝܐ *primum* a ܩܕܡܝ *primus*; ܬܢܝܢܐ *iterum* a ܬܢܝ *ſecundus*; ܫܘܦܪܐ *ſedulo* a ܫܘܦܪ *ſolicitus*, ܒܝܫܐ *male* a ܒܝܫ *malus*, ܙܥܘܪܐ *parum* a ܙܥܘܪ *paruus*, ܓܠܝܐ *manifeſte* a ܓܠܝ *manifeſtus*, ܕܟܝܐ *pure* a ܕܟܝ *purus*, ܟܣܝܐ *clam* a ܟܣܝ *occultatus*, ܒܗܬܐ *feſtinanter* a ܒܗܬ *feſtinans*, cet.

§. III. Sunt autem *Particulæ* vel *ſeparatæ*, quales omnes hactenus adlatæ, vel *inſeparabiles:* & hæ vel *præfixæ*, ab initio, vel *ſuffixæ*, in fine vocum.

§. IV. *Particulæ* vel litteræ *præfixæ* Syris ſunt tantum quatuor, technica voce ܠܘܒ̣ܕ comprehenſæ. Quarum notanda eſt tum *ſignificatio*, tum *præfigendi ratio.*

§. V. Quod ad *ſignificationem*, ܕ & ܘ cum Hebræorum Præfixis בְ & וְ *copulatiuo* (nam conuerſiuum, ſiue Præteriti, ſiue Futuri, non habent Syri) plane conueniunt; ܕ vero ܕ̃ ܐ reſpondet, notans vel Pronomen *qui quæ quod*, vel cauſſale *vt* vel *quod*, vel *Genitiuum* Caſum, cet. ܠ non *Datiui* ſolum, ſed etiam *Accuſatiui* nota eſt. Reliquorum Præfixorum, quæ Hebræis ſunt, defectum Syri alia ratione ſupplent. Nam loco *He demonſtratiui* & *Vocatiui* Nomen ipſum ponunt in ſtatu emphatico; vt הַמֶּלֶךְ ܡܠܟܐ *rex* definite, vel *o rex!* vocatiue: *interrogatiuum He*, vt & *Mem* & *Caph*, per ſeparatas Particulas הֲ vel הַ ܗ *numquid?* מִן ܡܢ *a, ex, præ*, & כְּ ܟ *ſecundum*, exprimunt.

§. VI. Ceterum *præfigendi ratio* apud Syros in Præfixis vniformis eſt: nempe

a) regulariter ſine vocali, vt ܫܡܐ *in nomine*, ܡܠܟܐ *regis*, ܗܘ *& ille*, ܝܘܡܐ *diei.*

b) ante litteras vocali deſtitutas, ordinarie per *Pethocho*, vt ܫܡܝܐ *in cælo*, ܬܪܝܢ *duorum* vel *ſecundus*, ܫܒܩ & *reliquit*, ܠܥܠܡܐ *pueris;* quod

c) fit etiam, quum media radicis *Olaph*, remiſſa vocali ſua ad primam, quieſcit, vt ܟܐ pro ܟܐܬ *in centum*

Marc.

Marc. 4, 20. ܡܐܬ̈ pro ܡܐܬ̈ *quod centum* v. 8. ܡܐܬ pro ܡܐܬ *& increpauit* Luc. 23, 40. ܠܡܐܬ pro ܠܡܐܬ *τοῖς centum;* aut quum media *He* occultatur, vt 2 Tim. 1, 17. ܠ̈ܪ̈ܘ̈ܡ̈ *Romam.*

d) Ante litteras *Olaph* & *Ee*, quum hanc ſequitur *He*, quacunque vocali inſtructas, & ante *Iud Chevotzatum*, iſtas litteras, adſumta illarum vocali, faciunt quieſcere: vt ܒܐܪܥ pro ܒܐܪܥ *in terra*, ܐܪܥ̈ *terræ*, ܐܪܥ *& terra*; ܒܐܟ pro ܒܐܟ *in naui*, ܐܟ *quod nauis*, ܐܟ *& nauis*, ܐܟ *naui*; ܒܐܝܕ *in manu*, ܐܝܕ̈, ܐܝܕ, ܐܝܕ; ܒܐܦ̈ܥ *in vipera*, ܐܦ̈ܥ̈, ܐܦ̈ܥ, ܐܦ̈ܥ; ܒܐܘܪܚ *in via*, ܐܘܪܚ̈, ܐܘܪܚ, ܐܘܪܚ; ܢ̈ܦ̈ pro ܢ̈ܦ̈ *quod prodeſt* 2 Tim. 2, 21. ܙ̈ܟ̈ pro ܙ̈ܟ̈ *& recordatus eſt;* ܒ̈ܝ̈ pro ܒ̈ܝ̈ *in nato*, ܒ̈ܝ̈, ܒ̈ܝ̈; ܒ̈ܝ̈, ܒ̈ܝ̈;

e) Ante ܐ̈ *ſex* & ܐ̈ *ſexaginta*, ſpecialiter per *Revotzo*, vt ܒ̈ *in ſexaginta* Marc. 4, 20. ܐ̈ *qui ſexaginta* v. 8. Matth. 13, 8. 23. ܐ̈ *& ſexaginta* Apoc. 11, 3. c. 12, 6. c. 13, 18. ܐ̈ *& ſex* Iac. 5, 17. ܠ̈ *τοῖς ἕξ* Ex. 31, 17. probabiliter, quod numeralia iſta pronunciata fuerint velut ſcripta cum ܐ prosthetico ܐ̈ & ܐ̈, coll. lib. I. c. I. §. V. b. β. vnde & ܐ̈ ſcribitur Luc. 1, 26. 36.

f) In ܠ̈ *contra* pro ܠ̈, & ܠ̈ *ante* pro ܠ̈, *W'au* cum vocali ſua transponitur 2 Tim. 3, 8. At ſi Pethocho pereat, præfixio eſt regularis, vt ܠ̈ 2 Theſſ. 2, 4. ܠ̈ Act. 26, 20.

§. VII.

§. VII. *Suffixæ* Particulæ ſunt *Pronominâ*, ſiue *perſonalia* ſiue *poſſeſſiua*; quæ cum ex *Pronominibus ſeparatis perſonalibus* orta ſint, igitur antequam illa explicentur, hæc vna cum reliquis Pronominibus præmittenda ducimus. Sunt autem *Pronomina*

PERSONALIA.

Pluralia.			Singularia.		
Fem.	Comm.	Maſc.	Fem.	Comm.	Maſc.
	נַחְנוּ *nos.*			אֲנִי *ego.*	
אַתֶּנָה *vos.*		אַתֶּם *vos.*	אַתְּ *tu.*		אַתָּה *tu.*
הֵנָּה *illæ.*		הֵם *illi.*	הִיא *illa.*		הוּא *ille.*

Pro הוּא & הִיא dicitur quoque הַהוּא *ille*, הַהִיא *illa:* & pro הֵם, הֵנָּה, *illi*, *illæ*, dicitur הָהֵם, הָהֵנָּה, a) exprimendo Acc. Caſui poſt verba tranſitiua, vt הָהֵם אֲכָלָם *vorauit eos* Apoc. 20, 9. הָהֵנָּה מִלְאוּם *impleuerunt eas* Luc. 5, 7. b) reddendo Verbo ſubſtantiuo *ſumus, eſtis, ſunt*, vt הָהֵם אַתֶּם *vos eſtis* Matth. 5, 13. 14. הָהֵם הַבַּיִת *qui domi ſunt* v. 15. הָהֵנָּה שָׁלֹשׁ *tres ſunt horæ* Act. 2, 15. Hinc differunt הָהֵם שָׁלְחוּ *miſerunt ipſi* Ioh. 7, 32. & הָהֵם שָׁלְחוּם *miſerunt illos:* prius ſubiectiue, poſterius obiectiue capitur.

DEMONSTRATIVA.

זֹאת *hæ.*	זֶה	זֹה		זֶה *hic.*
אֵלֶּה *hi* vel *hæ.*	*hi.*	זֶה	*hæc*	

Pro זֹה eſt זֶה, ſi ſequatur הִוא, cum quo coaleſcit, vt הִוא זֶה *hæc eſt* Luc. 22, 53. Ioh. 2, 11. 1 Ioh. 5, 4. Apoc. 20, 5.

RELA-

RELATIVVM.

Separatum non exſtat, exprimitur vero per Præfixum ? §. V.

INTERROGATIVA.

a) De *Perſona*, in vtroque Genere & Numero, ܡܢ *quis? quæ? quinam? quænam?* Matth. 11, 16. ܠܡܢ *cuinam?* ܡܢ ܐܡܐ ܕܝܠܝ ܐܠܝܢ ܐܚܝ *quænam éſt mater mea? & quinam ſunt fratres mei?* Marc. 3, 33. Frequentius tamen loco ܡܢ, dicitur ܡܢܘ pro ܡܢܝܢ Matth. 3, 7. etiam de pluribus, vt ܡܢܘ ܐܠܝܢܘ *quinam ſunt?* Apoc. 7, 13. Reperitur & ܡܢܐ *quis?* & ܡܐ *quæ?* Matth. 22, 28. Relatiue capitur ܕܡܢ pro *qui* Hebr. 5, 2.

b) At de *Re*, ܡܐ vel ܡܕܡ *quid?* vel *quam?* Matth. 27, 4. c. 5, 47. raro ܡܢܐ idem, Iud. 13, 17. Neh. 11, 24. Reperitur quidem Luc. 8, 30. ܡܢ ܫܡܟ *quisnam*, pro *quodnam eſt nomen tuum?* ſed hoc inde eſt, quod huic interrogationi reſpondetur proferendo nomen, quod non rem, ſed perſonam notat.

c) De *Perſona* & de *Re* indifferenter, Plur. ܐܝܟܡܝܢ *quinam?* vel *quænam*, ſiue perſonæ femineæ, ſiue res? 1 Theſſ. 4, 2. Hebr. 3, 17. 18. c. 5, 12. Denique ܐܝܟܡܝܢ ܕܡܐ *quales?* 2 Petr. 3, 11.

RECIPROCA.

Formantur per ܢܦܫܐ *anima*, vel ܩܝܢܐ *ſubſtantia*, cum adiectis Suffixis: de quibus in Syntaxi lib. III. c. III. §. VIII.

POSSESSIVA.

Siue per mera Suffixa, ſiue per ﻟ cum adiectis Suffixis. Vide ibid. §. XIV.

§. VIII. *Suffixa* Pronomina ſunt *Verborum*, vel *Nominum*, vel *Particularum*. Et *Verbalia* quidem conſiderabimus, pro differentiis *Temporum Modorum*que: vbi præmonuerimus, Verba 1. & 2. perſonæ non admittere Suffixa eiusdem perſonæ.

§. IX. *Suffixa Præteritorum*

a) 3. Perſ. Sing. Maſc. ﻗَﺘَﻠَﻪُ *interfecit*:

Pluralia.			Singularia.		
Fem.	Comm.	Maſc.	Fem.	Comm.	Maſc.
ﻗَﺘَﻠَﻨَﺎ *nos* C.			ﻗَﺘَﻠَﺘْﻨِﻲ *interfecit me* C.		
ﻗَﺘَﻠَﻜُﻦَّ *vos* F.		ﻗَﺘَﻠَﻜُﻢْ *vos* M.	ﻗَﺘَﻠَﺘِﻚِ *te* F.		ﻗَﺘَﻠَﻚَ *te* M.
ﻗَﺘَﻠَﻬُﻦَّ *eas*.		ﻗَﺘَﻠَﻬُﻢْ *eos*.	ﻗَﺘَﻠَﺘْﻬَﺎ *eam*.		ﻗَﺘَﻠَﻪُ *eum*.

Sic ab ﺍِﻗْﺘَﺎﺩَ *conduxit* fit ﺍِﻗْﺘَﺎﺩَﻧِﻲ *conduxit nos* Matth. 20, 7. ﻋَﺮَﻓَﻚَ *nouit* ﻋَﺮَﻓَﻚَ *nouit te* Ioh. 17, 25. ﺍَﺣَﺒَّﻪُ *amauit*, ﺍَﺣَﺒَّﺘْﻨِﻲ *amauit me* Ioh 15, 9. ﺍَﺧَﺬَ *adprehendit*, ﺍَﺧَﺬَﺗْﻬَﺎ *adprehendit illam* Marc. 1, 31. ﺍَﺧْﺮَﺟَﻪُ *erexit*, ﺍَﺧْﺮَﺟَﺘْﻬَﺎ *erexit eam*, ibid. ﺍَﺩْﺧَﻞَ, ﺍَﺩْﺧَﻠَﺘْﻪُ *ingredi fecit eum* Ioh. 18, 16.

At Verba 3. rad. ﻱ vel ﻩ in Suffixis hunc ſequuntur typum: vt ﺩَﻋَﺎ *vocauit*

ﺩَﻋَﺎﻧَﺎ *nos*. C.			ﺩَﻋَﺎﻧِﻲ *vocauit me* C.		
ﺩَﻋَﺎﻛُﻦَّ *vos*. F.		ﺩَﻋَﺎﻛُﻢْ *vos*. M.	ﺩَﻋَﺎﻙِ *te* F.		ﺩَﻋَﺎﻙَ *te* M.
ﺩَﻋَﺎﻫُﻦَّ *illas*.		ﺩَﻋَﺎﻫُﻢْ *illos*.	ﺩَﻋَﺘْﻬَﺎ *eam*.		ﺩَﻋَﺎﻩُ *eum*.

Vide

Vide Act. 23, 18. Luc. 14, 10. Esa. 54, 6. Matth. 18, 32. Luc. 8, 54. Act. 16, 10. Gal. 1, 6. Matth. 4, 21. Sic a ﬠﬢﬡ *elegit*, ﬠﬢﬡﬣ *elegit eum* 2 Tim. 2, 4. ﬠﬢﬡﬤ *eam* Zach. 3, 2. ﬠﬢﬡﬥ *nos* Eph. 1, 4. ﬠﬢﬡﬦ *vos* 2 Thess. 2, 13. ﬧﬨﬢ *odit eos* Ioh. 17, 14.

Pael ﬩שׁשׂ *ostendit.*

﬩שׁשׂﬥ *nobis* C. ﬩שׁשׂﬣ *ostendit mihi* C.
﬩שׁשׂﬥשּׂ *vobis F.* ﬩שׁשׂﬦשּׂ *vobis* M. ﬩שׁשׂﬣשּׂ *tibi F.* ﬩שׁשׂﬡשּׂ *tibi* M.
﬩שׁשׂﬥשּׂ *eis* F. ﬩שׁשׂﬦשּׂ *eis* M. ﬩שׁשׂﬤשּׂ *ei* F. ﬩שׁשׂﬤשּׂ *ei* M.

Vide exempla Zach. 3, 1. Act. 10, 28. Luc. 4, 5. Matth. 3, 7. Ioh. 20, 20.

b) 3. Sing. Fem. אַאָאּ *interfecit.*

אַאָאּﬥ *nos* C. אַאָאּﬣ *interfecit me* C.
אַאָאּﬥשּׂ *vos* F. אַאָאּﬦשּׂ *vos* M. אַאָאּﬣשּׂ *te* F. אַאָאּﬡשּׂ *te* M.
אַאָאּﬥשּׂ *eas.* אַאָאּﬦשּׂ *eos.* אַאָאּﬤשּׂ *eam.* אַאָאּﬤשּׂ *eum.*

Exempla sunt: בּגּדּﬣ *peperit me* (ab בּגּדּ) Ier. 20, 14. ﬣהּוּﬤﬣ *concepit me* Ps. 51, 7. ﬡבּגּדּ *peperit te* Ier. 22, 26. ﬣזּ﬷אּﬣ *parturiit te* (in Pael) Cant. 8, 5. ﬤבּגּדּ *duxit eum* Luc. 4, 1. ﬤבּגּהּ *custodiuit eum* Ioh. 12, 7. ﬤאּ﬷טּ *vorauit illud* Luc. 8, 5. ﬤבּגּדּ *peperit eum* Matth. 1, 25. ﬧיּךּכּ *reliquit illam* Marc. 1, 31. ﬧאּהּכּ *obleuit eam*, & ﬧיּאּהּלּ *posuit eam*, Ex. 2, 3. ﬧיּבּהּטּטּ *illuminauit eam* (in Aphel) Apoc. 21, 23. ﬧיּאּהּךּטּ *effudit illam* Matth. 26, 7. טּבּגּﬥ *adprehendit nos* Ier. 6, 24. טּבּגּﬣ *adsecuta est nos* (in Aphel) Num. 20. 14. טּאּהּךּﬦ *audiuit eos* Ioh. 10, 8. טּבּגּﬦטּ *accendit eos* (in Aphel) Esa. 47, 14.

At Verba 3. rad. ו in Peal, e.g. נָצָא *vidit*, a יָצָא:

נָצָאנוּ *nos* C. נָצָאַנִי *vidit me* C.

נָצָאֲכֶם *vos* F. נָצָאֲכֶם *vos* M. נָצָאַךְ *te* F. נָצָאֲךָ *te* M.

נָצָאֵן *eas.* נָצָאֵם *eos.* נָצָאָהּ *eam.* נָצָאוֹ *eum.*

Exempla ſunt Ex. 2, 2. 6. Num. 22, 33. Iob. 42, 5. Matth. 26, 71.

In Pael vero & Aphel, e.g. כָּסָּה, a כָּסָה *occuluit:*

כִּסָּנוּ *nos* C. כִּסָּנִי *occuluit me* C.

כִּסָּכֶם *vos* F. כִּסָּכֶם *vos* M. כִּסָּךְ *te* F. כִּסָּךָ *te* M.

כִּסָּן *eas.* כִּסָּם *eos.* כִּסָּהָ *eam.* כִּסָּהוּ *eum.*

Sic כִּסָּנִי *texit me* Pſal. 44, 16. חִיָּנִי *ſeruauit te* F. Matth. 9, 22. הֲבִיאָן vel ſec. Polygl. הֲבִיאָהוּ *adduxit eum* c. 14, 11. הִכְסָהוּ *occuluit eum* Ex. 2, 2. כִּסָּם *occuluit illos* Ioſ. 2, 4.

c) 2. Sing. Maſc. כָּסִיתָ *interfeciſti.*

כָּסִיתָנוּ *nos* C. כָּסִיתַנִי *interfeciſti me* C.

כָּסִיתָן *eas.* כָּסִיתָם *eos.* כָּסִיתָהּ *eam.* כָּסִיתוֹ *eum.*

Exempla ſunt: יְדַעְתַּנִי *cognouiſti me* Ioh. 14, 9. חִיִּיתָנוּ *ſeruauiſti eum* Ioh. 1, 10. פָּקַדְתּוֹ *viſitaſti eum*, & זָכַרְתּוֹ *meminiſti eius* Hebr. 2, 7. & in Aphel, הַעֲלִיתַנִי *adſcendere feciſti me* Pſ. 71, 20. הִשְׁפַּלְתּוֹ *humiliaſti eum*, & הִמְשַׁלְתָּ *dominari feciſti eum*, ibid. הַעֲלִיתָנוּ *adſcendere feciſti nos* Ex. 17, 3. Pſ. 44, 8. 10 - 12. & in Verbis 3. rad. ו, הֲרִיתַנִי *erudiuiſti me* Ier. 31, 18.

31, 18. ܐܰܚܙܰܝܬܢܝ *oſtendiſti mihi* Ex. 33, 12. ܐܰܚܝܰܝܬܢܝ *viuificaſti me* Pſ. 71, 20.

d) 2. Sing. Fem. ܩܛܰܠܬ *interfeciſti.*

ܩܛܰܠܬܰܢ *nos* C. ܩܛܰܠܬܢܝ *interfeciſti me* C. ܩܛܰܠܬ *eas.* ܐܢܘܢ ܩܛܰܠܬ *eos.* ܐܝܬ̈ܐ ܩܛܰܠܬ *eam.* ܐܝܬ̈ܘ ܩܛܰܠܬ *eum.* ܐܢܘܢ

Exempla: ܐܰܒܕܬܢܝ *deſtruxiſti me* Iud. 11, 35. ܝܠܕܬܢܝ *peperiſti me* Ier. 2, 27. ܐܰܪܓܙܬܢܝ *ad iram prouocaſti me* Ez. 16, 26. ܐܝܬ̈ܘ ܫܰܬܬ *poſuiſti illud* v. 19. ܐܰܫܒܥܬܰܢ *adiuraſti nos* Ioſ. 2, 17. 20. ܐܰܫܠܚܬܰܢ *demiſiſti nos* v. 18. ܐܢܘܢ ܐܰܫܟܚܬ *inueniſti eos* Ier. 2, 34.

e) 1. Sing. ܩܛܰܠ *interfeci.*

ܩܛܰܠܟ̣ *vos* F. ܩܛܰܠܟ̣ *vos* M. ܩܛܰܠܟ *te* F. ܩܛܰܠ *interfeci te* M. ܩܛܰܠ̈ *eas.* ܩܛܰܠ̈ *eos.* ܩܛܰܠ *eam.* ܩܛܰܠ *eum.*

Exempla: ܐܰܝܕܥܟ *noui te* Ex. 33, 12. ܝܠܕܬܟ *genui te* Ebr. 1, 5. ܐܰܪܚܡ̈ *miſertus ſum tui* Matth. 18, 33. ܐܰܝܕܥܟ̣ *noui vos* Matth. 7, 23. ܫܰܬܬ *poſui vos* Ioh. 15, 16. At a ܝܗܒ *dedit,* ܝܗܒܬܟ *dedi te* Gen. 17, 5. ܝܗܒ̈ *dedi illud* Leu. 6, 17. Et in Pael ܦܩ̈ܕܬܟ *præcepi tibi* Ex. 31, 11. ܐܰܫܒܚ̈ *glorificaui te* Ioh. 17, 4. ܩܪܒ̈ *adduxi eum* Matth. 17, 16. ܐܰܫܠܡ̈ *perfeci illud* Ioh. 17, 4. ܦܩ̈ܕܬܟ̣ *præcepi vobis* Matth. 28, 20. ܫܕ̈ܝܬ *miſi vos* Ioh. 4, 38. ܫܕ̈ܝܬ *miſi eos* Ioh. 17, 18. Item in Aphel ܐܰܠܒܫܬܟ *indui te* Zach. 3, 4. ܐܰܪܚܡ̈ *dilexi vos* Ioh. 15, 9. ܐܰܝܠܕܬܟ̣ *genui vos* 1 Cor. 4, 15. ܐܰܝܕܥ̈ *notificaui vobis* Ioh. 15, 15.

Quæ vero tertiam rad. ܐ in ܗ mutant, ita flectuntur, vt a ܚܙܐ *vidit,* ܚܙܝ *vidi:*

ܚܙܝܢܟ̇ *vos* F. ܚܙܝܟ̇ *vos* M. ܙܝܢܟ̇ *te* F. ܙܝܟ̇ *vidi te* M.
ܚܙܝܢܗ̇ *eas*. ܚܙܝܗ̇ *eos*. ܙܝܗ̇ *eam*. ܙܝܗ̇ *eum*.

Exempla: ܙܝܟ̇ *vidi te* Ioh. 1, 49. ܙܝܗ̇ *bibi illum* Matth. 26, 42. ܚܪܬܟ̇ *elegi vos* Ioh. 15, 16. 19. & in Pael ܚܘܝܬ̇ *oſtendi vobis* Ioh. 10, 32.

f) 3. Plur. Maſc. ܩܛܠ *interfecerunt*.

ܩܛܠ̇ *nos* C. ܙܩܛܠ̇ *interfecerunt-me* C.
ܚܙܩܛܠ̇ *vos* F. ܚܩܛܠ̇ *vos* M. ܙܩܛܠ̇ *te* F. ܩܛܠ̇ *te* M.
ܚܙܩܛܠ̇ *eas*. ܚܩܛܠ̇ *eos*. ܩܛܠ̇ *eam*. ܩܛܠ̇ *eum*.

Exempla: ܝܕܥ̇ *nouerunt me* Ier. 2, 8. ܙܩܦ̇ *transfixerunt eum* Apoc. 1, 7. ܩܒܠ̇ *duxerunt eam* Matth. 22, 28. in Pael, ܫܕ̇ *miſerunt nos* Ioh. 1, 22. ܫܐܠ̇ *interrogarunt eos* c. 9, 19. & in Aph. ܐܚܘܝ̇ *indicarunt ei* Act. 25, 2. Reperitur & ܐܪܓܙ̇ pro ܐܪܓܙ̇ *ad iram prouocarunt me* Zach. 8, 14. ܦܩܕ̇ *mandauerunt mihi*.

At a ܚܙܐ *vidit*, Pl. ܚܙܝ *viderunt*, fit

ܚܙܝ̇ l. ܚܙܝ̇ *nos* C. ܙܚܙܝ̇ vel ܙܚܙܝ̇ *viderunt me* C.
ܚܙܝ̇ *vos* F. ܚܙܝ̇ *vos* M. ܙܚܙܝ̇ *te* F. ܚܙܝ̇ *te* M.
ܚܙܝ̇ *eas* F. ܚܙܝ̇ *eos*. ܚܙܝ̇ *eam*. ܚܙܝ̇ *eum*.

Exempla: ܒܥܐ̇ *quæſiuerunt me* Eſa. 65, 1. & ܒܥܝ̇ *idem* Rom. 10, 20. ܩܪܐ̇ *vocarunt nos* Act. 28, 2. ܚܙܝ̇ *viderunt eum* Matth. 2, 10. ܡܠܝ̇ *impleuerunt eas* Luc. 5, 7.

A ܢܣܝ̇ *tentarunt*, & ſimilibus formis, dicitur

ܢܣܝ̇ *nos* C. ܙܢܣܝ̇ *tentarunt me* C.
ܚܙܢܣܝ̇ *vos* F. ܚܢܣܝ̇ *vos* M. ܙܢܣܝ̇ *te* F. ܢܣܝ̇ *te* M.
ܚܙܢܣܝ̇ *eas*. ܚܢܣܝ̇ *eos*. ܢܣܝ̇ *eam*. ܢܣܝ̇ *eum*.

Exem-

Exempla: ܢܣܝܘܢܢ *tentarunt me* Hebr. 3, 9. ܙܕܝܘ *conuiciati ſunt ei* Ioh. 9, 28. Sic in Aph. ܐܝܬܝܘ *adduxerunt eum* v. 13.

g) 3. Plur. Fem. ܢܦܩ vel ܢܦܩ: vnde ܢܣܝܢ *caſtigarunt me* Pſal. 16, 8. ܐܫܟܚܘ *inuenerunt eum* Luc. 24, 3. & ܥܒܕܘ ܥܒܕ *fecerunt me, & pararunt me,* Pſ. 119, 73. in Aph. ܐܬܬܡܗ *obſtupefecerunt nos* Luc. 24, 22.

h) 2. Plur. Maſc. ܩܛܠܬܘܢ *interfeciſtis:* vnde in Peal ܒܩܪܬܢܢ *viſitaſtis me* Matth. 25, 35. ܐܡܠܟܬܢ *amauiſtis me* Ioh. 17, 27. ܐܬܚܙܬܢ *comprehendiſtis me* Marc. 14, 49. ܐܫܟܚܬܘܗܝ *inueniſtis eum* Matth. 2, 8. ܥܒܕܬܘܗܝ *feciſtis illud* c. 21, 13. In Pael, ܟܢܫܬܢ *congregaſtis me*, & ܟܣܝܬܢ *veſtiuiſtis me;* it. in Aph. ܐܫܩܬܢ *bibendum dediſtis mihi*, c. 25, 35. Poſt Fem. ܩܛܠܬܝ *interfeciſtis* nulla Suffixorum exempla hactenus nobis ſuppetunt.

i) 1. Plur. ܩܛܠܢ vel ܩܛܠܢܐ *interfecimus:*

ܩܛܠܢܟܝ *vos* F. ܩܛܠܢܟܘ *vos* M. ܩܛܠܢܟ *te* F. ܩܛܠܢܟ *te* M. ܩܛܠܢܝܗ *eas.* ܩܛܠܢܝܗܘ *eos.* ܩܛܠܢܗ *eam.* ܩܛܠܢܘܗܝ *eum.*

Exempla: ܚܒܠܢܟ *læſimus te* Mal. 3, 8. ܫܡܥܢܘܗܝ *audivimus illum* Marc. 14, 58. ܫܒܩܢܗ *reliquimus eam* Act. 21, 3. ܝܗܒܢܗ *dedimus eam* Deut. 29, 8. ܚܙܝܢܟ *vidimus te*, ܙܢܐܢܟ *cibauimus te*, ܐܫܩܢܟ *bibendum dedimus tibi*, ܩܒܠܢܟ *excepimus te*, ܟܣܝܢܟ *veſtiuimus te* Matth. 25, 37. 38. ܒܪܟܢܟܘܢ *benedximus vobis* Pſ. 118, 26.

§. X. *Suffixa Infinitiuorum,*

a) in

a) in *Peal*, ܩܛܠ *interficere*,

ܩܛܠܢ *nos* C. ܩܛܠܢܝ *me* C.

ܩܛܠܟܝ *vos*. F. ܩܛܠܟܘܢ *vos* M. ܩܛܠܟ *te* F. ܩܛܠܟ *te* M.

ܩܛܠܝܢ *eas*. ܩܛܠܘܢ *eos*. ܩܛܠܗ *eam*. ܩܛܠ *eum*.

Exempla: ܩܒܘܪ *sepelire me* Matth. 26, 12. ܩܛܠܢܝ *interficere me* Ioh. 7, 19. ܩܛܠܟ *interficere te* v. 20. ܪܓܡ *lapidibus obruere te* c. 11, 8. ܬܦܣ *adprehendere eum* c. 7, 30.

At in Verbis 3. rad. ו, ܣܢܐ *odisse*

ܣܢܐܢ *nos* C. ܣܢܐܢܝ *me* C.

ܣܢܐܟܝ *vos* F. ܣܢܐܟܘܢ *vos* M. ܣܢܐܟ *te* F. ܣܢܐܟ *te* M.

ܣܢܐܝܢ *eas*. ܣܢܐܘܢ *eos*. ܣܢܐܗ *eam*. ܣܢܐ *eum*.

Exempla: ܚܙܐܢܝ *videre me*, ܚܙܐܟ *videre te* Luc. 8, 20. ܒܥܐ *quærere eum* Matth. 2, 13. ܣܢܐܘܢ *odisse vos* Ioh. 7, 7.

b) In reliquis Coniugationibus, terminatio ܘ ante Suffixa mutatur in ܐ, excepto Suffixo 3. perſ. pluralis, vt:

ܩܒܠ *accipere*.

ܩܒܠܐܢ *nos* C. ܩܒܠܐܢܝ *me* C.

ܩܒܠܐܟܘܢ *vos* M. ܩܒܠܐܟ *te* F. ܩܒܠܐܟ *te* M.

ܩܒܠܐܟܝ *vos* F.

ܩܒܠܐ *eos*. ܩܒܠܐ *eam*. ܩܒܠ *eum*.

ܩܒܠܐ *eas*.

Exempla: ܕܟܝܐ *purificare me* Matth. 8, 2. ܩܒܠ *accipere eum* Ioh. 14, 17. ܦܫܩ *explicare illud* Ebr. 5, 11. ܐܒܕ *perdere nos* Marc. 1, 24. ܕܝܢ *condemnare vos* Col. 2, 18. ܐܝܬܐ *adducere illos* Ioh. 10, 16.

§. XI.

§. XI. *Suffixa Imperatiuorum,*

a) Singularis Masc. vt ܩܛܠ *interfice.*

ܩܛܠܢ *nos* C. ܩܛܠܢܝ *me* C.

ܩܛܠܝܢ *eas.* ܩܛܠ̈ *eos.* ܩܛܠܐ *eam.* ܩܛܠܗ *eum.*

Exempla in Peal: ܦܨܢܝ *eripe me* Matth. 14, 30. ܙܟܝܢܝ *vindica me* Luc. 18, 3. ܨܠܒܗ *crucifige eum* Ioh. 19, 6. ܥܒܕ̈ *fac illud* Ex. 26, 31. ܩܛܥܗ *abscinde eam* Matth. 18, 8. Ioh. 12, 7. ܦܨܢ *libera nos* Luc. 11, 4. ܐܝܬܝ̈ *obduc eos* Ex. 25, 28. & in imperfectis, ܢܟܠ *comede illud* Apoc. 10, 9. ܡܫܟܢܝ *trahe me*, & ܐܥܠܢܝ *introduc me* Cant. 1, 4. ܫܬܢܝ *pone me* Cant. 8, 6. ܢܬܠ *pone eum* Num. 21, 8. ܬܬܠ *pone eam* Ex. 30, 18. ܢܨܚ *frange eum*, a ܐܚ pro ܙܐܚ Leu. 6, 21. ܦܠ̈ *serua eos* Ioh. 17, 11.

In Ethpeel: ܐܬܕܟܪܢ *recordare mei* Luc. 23, 42. In Pael: ܚܠܨܢܝ *libera me* Pf. 31, 2. ܚܘܢ *iuua me* Matth. 15, 25. ܩܕܫ *sanctifica illum* Ex. 40, 10. ܩܕ̈ *sanctifica illos* Ex. 40, 13. In Aphel: ܐܫܡܥܢ *audire me fac* F. Cant. 2, 14. ܐܟܠ *ciba eum* Rom. 12, 20. ܐܣܩ *adscendere fac eum* Ex. 33, 12. ܐܬܒ *argue eum* Matth. 18, 15. ܐܦܩ *eiice eam* Gal. 4, 20.

At *Verba 3. rad.* ܐ sequuntur hunc typum, in Peal:

ܒܥ *quære.*

ܒܥܢ *nos* C. ܒܥܢܝ *me* C.

ܒܥܝܢ *eas.* ܒܥ̈ *eos.* ܒܥܐ *eam.* ܒܥܗ *eum.*

Exempla: ܡܚܢܝ *dele me* Ex. 32, 33. ܬܪܨ ܬܪ *erue eam,*

eam, & abſcinde eam Matth. 5, 29. ܚܕܝ *reſponde nobis* 1 Reg. 18, 26. ܫܕܪ ܐܢ *dimitte eos* Marc. 6, 36.

In Pael & Aphel ita:

ܦܘܩ *cripe*

ܦܩܢ *nos* C. ܦܩܕ *me* C.

ܦܩܗ ܐܢ *eas.* ܦܩ ܐܢ *eos.* ܦܩܐ *eam.* ܦܩܗ *eum.*

Exempla: ܚܘܝ *oſtende mihi* Ex. 33, 18. ܚܘܝ *oſtende nobis* Ioh. 14, 8. Et in Aph. ܐܝܬܝ *adduc eum* Matth. 17, 17. ܐܬܪ *vivifica me* Pſ. 119, 25. ܐܫܪ ܐܢ *laua eos* Ex. 40, 12.

b) *Sing. Fem.* vt ܩܛܠ *interfice.*

ܩܛܠܢ *nos* C. ܩܛܠ *me* C.

ܩܛܠ ܐܢ *eas.* ܩܛ ܐܢ *eos.* ܩܛܠܐ *eam.* ܩܛܠ *eum.*

Exemplum in Pael, ܩܛܠ *crede mihi* Ioh. 4, 21.

Et in Verbis 3. rad. ו, vt ܒܥܐ *quære.*

ܒܥܝܢ *nos* C. ܒܥܝ *me* C.

ܒܥ ܐܢ *eas.* ܒܥ ܐܢ *eos.* ܒܥܝܐ *eam.* ܒܥܝ *eum.*

Exempla: in Pael, ܚܘܝ *oſtende mihi* Cant. 2, 14. & in Aphel, ܐܝܬܝ *adduc eum* 2 Sam. 14, 10.

c) Plur. Maſc. vt ܩܛܠ *interficite,*

ܩܛܠ *nos* C. ܩܛܠ *me* C.

ܩܛܠ ܐܢ *eas.* ܩܛ ܐܢ *eos.* ܩܛܠ *eam* ܩܛܠ *eum.*

Exempla: ܫܩܠ *tollite me* Ion. 1, 12. ܨܠܒ *crucifigite eum* Ioh. 19, 6. ܣܒ *capite eum,* ab abſoluto ܐܬܐ Marc. 14, 44. ܫܠܡ *retribuite ei* Apoc. 18, 6. transpoſito *Etzotzo* ante incrementum finale, ſec. lib. I. c. II. §. XI. a. Quam flexionem imitantur & illa Verba, quæ in Imperatiuo abſo-

absoluto *Pethocho* habent; vt a ܐܶܫܡܰܥ *audite*, fit ܐܶܫܡܰܥܘܢܝ *audite me* Gen. 23, 8. a ܣܒܽ *sumite*, ܣܒܘܗܝ *sumite eum* Ioh. 18, 31. & ab ܐܡܰܪ *dicite*, ܐܡܪܗ *dicite illud* Matth. 10, 27. Aliud est, vbi 1. rad. in Imperatiuo deficit: vt ab ܝܗܰܒ *date*, ex ܝܗܒ *dedit*, dicitur ܗܒܗ *date illum* 2 Sam. 20, 21. ܗܒܗ *date illam* Gen. 34, 8. pro quo tamen & ܗܒ legitur Matth. 25, 28. Aliquando interponitur *Nun* epenthet. vt ܡܫܡܫܢܝ pro ܡܫܡܫܝ *contrectate me* Luc. 24, 39. ܩܒܠܗ *capite eum* Pſ. 2, 11. In Pael & Aphel ܐܦܩܗ *eiicite eum* Matth. 25, 30. ܐܝܬܝܗ *adducite eum* Marc. 14, 44. ܐܡܕܘ *baptizate eos* Matth. 28, 19. ܐܠܦ ܠܝ *docete eos* v. 20. ܒܥܝܗ *intingite eam.*

At in Verbis 3. rad. *Olaph*, a ܒܥܐ *quærite* fit

ܒܥܝ *nos* C. ܒܥܝܢܝ *me* C.

ܒܥܝܗ *eas.* ܒܥܐ *eos.* ܒܥܝܐ *eam.* ܒܥܝ *eum.*

Exempla: ܒܥܝܢܝ *quærite me* Eſa. 46, 19. ܫܪܝܗ *ſolvite eum* Ioh. 11, 44. ܚܙܝܗ *videte eum* Hebr. 3, 1. ܒܥܝܐ *exquirite eam.* In Pael & Aphel: ܐܚܘܝ *indicate mihi* Matth. 2, 8. ܐܝܬܝܗ *adducite eum* Marc. 11, 2.

d) Plur. Fem. vt ܩܛܠܢ *interficite.*

— *nos* C. ܩܛܠܢܝ *me* C.

ܩܛܠܗ *eas.* ܩܛܠ *eos.* — *eam.* ܩܛܠܗ *eum.*

Exempla: ܫܡܥܢ *auſcultate me* Eſa. 51, 4. & in Pael, a ܫܒܚܘ *laudate*, ܫܒܚܗ *laudate eum* Rom. 15, 11.

§. XII. *Suffixa Futurorum,*

a) Sing. & Pl. 1. perſ. & Sing. Maſc. 2. nec non Maſc. &

Fem. 3. perſ. ܢܩܛܠ *interficiam*, ܢܩܛܠ *interficiet* & *interficiemus*, ܢܩܛܠ *interficies*.

ܢܩܛܠ *interficiet*.

ܢܩܛܠ *nos* C. ܢܩܛܠ *me* C.

ܢܩܛܠ *vos* F. ܢܩܛܠ *vos* M. ܢܩܛܠ *te* F. ܢܩܛܠ *te* M.

ܢܩܛܠ *eas*. ܢܩܛܠ *eos*. ܢܩܛܠ *eam*. ܢܩܛܠ *eum*.

Exempla: In Peal, ܢܩܛܠ *prætereat me* Matth. 26, 39. ܢܩܛܠ *comedet me* Ioh. 6, 57. ܢܩܛܠ *rependet tibi* Matth. 6, 18. ܢܩܛܠ *amabit eum* Marc. 12, 33. Ioh. 14, 23. ܢܩܛܠ *inueniet eam* Matth. 10, 39. ܢܩܛܠ *hæredites nos* Ex. 34, 9. ܢܩܛܠ *perficiet vos* Hebr. 13, 21. ܢܩܛܠ *rapiet eos* Ioh. 10, 28. Et in defectiuis: ܢܩܛܠ *agnoſcam te* Ex. 33, 13. 17. ܢܩܛܠ *ponam te* v. 22. ܢܩܛܠ *iudicabo te* Luc. 19, 22. ܢܩܛܠ *iudicabo eum* Ioh. 3, 17. ܢܩܛܠ *concupiſcet eam* Matth. 5, 28. ܢܩܛܠ *ponam eam* Ioh. 10, 18. ܢܩܛܠ *ſumam eam* v. 17. ܢܩܛܠ *ſerues eos* Ioh. 17, 15.

Sic in Pael: ܢܩܛܠ *ceſſare faciet eam* Hebr. 9, 26. ܢܩܛܠ *condemnabit* F. *eam* Matth. 12, 42. Et in Aphel: ܢܩܛܠ *amabit eum* Luc. 7, 42. ܢܩܛܠ *profanabit eam* Ex. 31, 14. ܢܩܛܠ *perdet eam* Matth. 10, 39. ܢܩܛܠ *adſcendere facias nos* Ex. 33, 15. ܢܩܛܠ *perdam vos* M. v. 3. & ܢܩܛܠ *perdam vos* F. Zeph. 2, 5.

Nota: Pro ܢܩܛܠ ſcribitur & ܢܩܛܠ; vt ܢܩܛܠ *vinciet eum* Matth. 12, 29. ܢܩܛܠ *interficiet eum* c. 21, 38. ܢܩܛܠ *tradet eum* c. 26, 16. quin & ܢ, vt ܢܩܛܠ *inueniet*

inueniet eum c. 18, 13. Item pro ـِ aliquando eſt ـے; vt ܠܡܥܠܝ *ingredi facias nos* c. 6, 13. at ܠܡܥܠܝ idem Luc. 11, 4. ܠܡܬܒܕܢ *moleſtes me* Luc. 11, 7.

At in Verbis 3. rad. *Olaph*, a ܒܢܐ *ædificabit* fit

ܒܢܝ *nos* C. ܒܢܢ *me* C.

ܒܢܝܟ *vos* F. ܒܢܝܟ *vos* M. ܒܢܐ *te* F. ܒܢܐ *te* M.

ܒܢܝ *eas.* ܒܢܝ *eos.* ܒܢܐ *eam.* ܒܢܐ *eum.*

Exempla: ܢܩܪܢ *inuocabit me* Pſ. 89, 26. ܐܫܕܟ *dimittam te* Ioh. 19, 10. ܢܪܥܐ *paſcet eum* Matth. 2, 6. ܐܒܢܐ *ædificabo eam* c. 16, 18. (at ܢܫܕܐ pro ܢܫܕܐ *dimittet eam* c. 19, 7.) Sic in Pael: ܐܣܝ *ſanabo eum* c. 8, 7. ܐܡܠܐ *aſſimilabo eam* c. 11, 16. ܢܕܟܝ *purificabit nos* Tit. 2, 14. Quo-modo & quadrilittera in Præterito per ـِ terminata: vt a ܐܬܦܣ fit ܐܬܦܣܐ *publicabit eam* c. 1, 19. Item in Aphel: ܐܬܪܡܢ *proiiciet me* Ioh. 5, 7.

b) Sing. Fem. 2. perſonæ, quorum exempla nulla habemus.

c) Plur. Maſc. 2. & 3. perſonæ, ـُـْـَـوْـَـوْـَـو

Exempla: ܬܣܒܘܢܢܝ *capietis me* Matth. 26, 55. ܬܒܥܝܢܢܝ *quæretis me* Ioh. 7, 36. ܬܫܟܚܘܢܢܝ *inuenietis me*, ibid. ܡܣܒܝܢ *cingent te*, ܡܥܩܬܝܢ *adfligent te*, & ܡܗܪܣܝܢ *deſtruent te*, Luc. 19, 43. ܡܚܘܝܢ *manifeſtabunt eum* Matth. 12, 15. ܬܫܐܠܘܢ *rogabitis eum* c. 6, 8. ܬܥܒܕܘܢ *facietis illam* Matth. 6, 1. ܪܕܦܝܢ *perſequemini eos* Matth. 23, 34. ܒܙܙܝܢ *prædabuntur eas*, & ܢܪܬܘ *hæreditabunt eas* Zeph. 2, 9. Sic in Pael, ܩܪܥܘܢ *lacerabunt vos* Matth. 7, 6. ܡܚܝܒܘܢ *condemnabunt eam* c. 12, 41. & in Aphel, ܡܫܠܡܝܢ *perdent eum* v. 14. ܡܣܪܩܘܢ *tradent vos* c. 24, 9.

d) Plur. Fem. 2. & 3. perſ. vt ܩܝܡܢ *ſtabilient eam*, & ܣܝܡܢ *collocabunt eam*, Zach. 6, 11.

§. XIII. *Suffixa Participiorum* rariora ſunt: & vero a Suffixis Nominum vix differunt. Vide ܣܢܝ *odio proſequentes me* Ex. 20, 5. Pſ. 9, 14. ܝܕܥܝ *noſcentes eum* Act. 24, 23.

§. XIV. Quod ad *Suffixa Nominum*, ſunt ea vel *Maſculinorum*, vel *Femininorum*: & tum hæc tum illa vel *analoga* & *regularia*, vel *ſpecialia* & *anomala*. Dicuntur autem *Singularia*, quæ Nomini Singulari; *Pluralia* vero, quæ Plurali Nomini ſubiiciuntur. De quibus nota ſequentes regulas.

a) Ante Suffixa Nomen ipſum concipe in ſtatu emphatico, & loco terminationis emphaticæ ܐ pone Suffixa.

b) Si contingat, Nomen ipſum Singulare ante Suffixa nullam omnino habere vocalem, primæ Nominis litteræ ſubiiciatur *Revotzo*; vt a ܒܪ *filius*, fit emphaticum ܒܪܐ, hinc

hinc vero cum Suffixis ſingularibus 1. perſ. Sing. nec non 2. & 3. perſ. Plur. fit ـِي pro ـِى *filius meus* Marc. 2, 5. ـِيكْ & ـِيكِ *filius veſter* M. & F. Ioh. 9, 19. ـِيهُمْ *filius illorum*, ـِيهِنَّ *filius illarum*. Sic ـِىْ *nomen meum* Gen. 48, 16. ـِىْ *ſanguis meus* Ioh. 6, 54. 55. ـِيهُمْ *nomen illorum* Gen. 5, 2. ـِيهِنَّ *ſanguis illarum* Hebr. 13, 11.

c) Si contingat, ante Suffixa concurrere tres, in Feminis vero vt plurimum poſt *Zekopho* & *Etzotzo*, duas conſonas deſtitutas vocali; his efferendis adſume vocalem *Pethocho*: vt a M. ـَـْـلا *onus*, ـَـْـلِى *onus meum* Matth. 11, 30. a ـَـْـشَا *cubile*, ـَـْـشَاىْ *cubile meum* Iob. 7, 13. Dan. 4, 10. 13. a ـَـْـדָשׁ *ſanctuarium*, ـَـْـדָשֵׁיהֶם *ſanctuarium illorum* 2 Par. 36, 17. ab ـَـْـלָט *palatium*, ـَـْـלָטִי *palatium meum* Dan. 4, 4. Sic a F. ـَـْـהֲבָה *amor*, ـَـْـהֲבָתִי *amor meus* Luc. 15, 9. a ـَـْـסוּס *equitium*, ـَـْـסוּסִי *equitium meum* Cant. 1, 8. ـَـْـכָלַי *cibus meus* Ioh. 4, 34. ـَـْـעָתִי *hora mea* Ioh. 2, 4. ـَـْـעָתְכֶם *hora veſtra* Luc. 22, 53. Sic ـَـْـבָר *verbum* (quia *Lomad* implicite geminat ad inſtar Hebr. מִלָּה) facit ـَـْـבָרִי *verbum meum* Matth. 13, 23. ـَـْـשָׁתִי *vxor mea* Iud. 15, 1. & ـَـْـמַלְכֶם *laborem veſtrum* Eſa. 55, 2. Et ـَـْـחֶדְוַת *gaudium* (quia eſt pro ـَـْـחַדְוַת) ante Suffixa ـִ, ـְ, ـֵי, ـֶם, ـֶן, facit itidem ـَـْـחֶדְוָתִי *gaudium meum*, & ـَـْـחַדְוַתְכֶם *gaudium veſtrum*, Ioh. 15, 11. ـَـْـחַדְוָתָן *gaudium illorum* Luc. 24, 41. Reperio tamen Pſ. 16, 2. ـَـْـבוֹב *bonum meum* ſine *Pethocho*.

d) No-

d) Nomina Singularia Maſculina, quæ ſtatum emphaticum per ـا terminant, Suffixum 1. perſ. Sing. formant ـِي (excepto ـَـمْـسِـيـحـَـا, quod habet ـَ), 2. & 3. plur. ـَـيـهـُـمْ, ـَـيـهِـنَّ, ـَـيـهـُـمْ, ـَـيـهِـنَّ: vt ـَـلـْـبـَـا, emph. ـَـلـْـبـَـا, ـَـلـْـبـِـي *puer meus* Matth. 8, 6. 8. ـَـرَ‌ـْـعـَـا, emph. ـَـرَ‌ـْـعـَـا *ſolium*, ـَـرَ‌ـْـعـِـي *ſolium meum* Act. 7, 49. ـَـشـْـتـَـا *potus*, ـَـشـْـتـَـيـهـُـمْ *potus veſter*, & ـَـشـْـتـَـيـهـُـمْ *potus illorum*, Dan. 1, 10. 16. ـَـبـْـرَ‌ـْـحـَـا *fuga*, ـَـبـْـرَ‌ـْـحـَـيـهـُـمْ *fuga veſtra* Matth. 24, 20. Marc. 13, 18.

e) Nomina numeralia cardinalia a III. vsque ad X. licet ſint Singularis Numeri, tamen Suffixa adſciſcunt Pluralia: vt ـَـتـْـلـَـتـْـهـُـمْ *tres illi* 1 Ioh. 5, 7. 8. ـَـاَرْبـَـعـْـهـُـمْ *quatuor illi* Dan. 1, 7. Apoc. 4, 8. ـَـاَرْبـَـعـْـهـِـنَّ *quatuor illæ* Apoc. 6, 6. ـَـشـَـبـْـعـْـهـُـمْ *ſeptem iſti* Matth. 22, 26.

§. XV. Suffixa analoga Nominum Maſculinorum.

a) ـَـمـَـلـْـكـَـا, emph. ـَـمـَـلـْـكـَـا *rex*.

ـَـمـَـلـْـكـَـيـهـُـمْ *reges mei* C.				ـَـمـَـلـْـكـَـيـهـُـمْ *meus* C.			
ـَـمـَـلـْـكـَـيـهـِـنَّ *tui* F.	ـَـمـَـلـْـكـَـيـهـُـمْ *tui* M.	ـَـمـَـلـْـكـَـيـهـِـنَّ *tuus* F.	ـَـمـَـلـْـكـَـيـهـُـمْ *tuus* M.				
ـَـمـَـلـْـكـَـيـهـِـنَّ *illius* F.	ـَـمـَـلـْـكـَـيـهـُـمْ *illius* M.	ـَـمـَـلـْـكـَـيـهـِـنَّ *illius* F.	ـَـمـَـلـْـكـَـيـهـُـمْ *illius* M.				
ـَـمـَـلـْـكـَـيـهـِـنَّ *noſtri* C.				ـَـمـَـلـْـكـَـيـهـُـمْ *noſter* C.			
ـَـمـَـلـْـكـَـيـهـِـنَّ *veſtri* F.	ـَـمـَـلـْـكـَـيـهـُـمْ *veſtri* M.	ـَـمـَـلـْـكـَـيـهـِـنَّ *veſter* F.	ـَـمـَـلـْـكـَـيـهـُـمْ *veſter* M.				
ـَـمـَـلـْـكـَـيـهـِـنَّ *illarum.*	ـَـمـَـلـْـكـَـيـهـُـمْ *illorum.*	ـَـمـَـلـْـكـَـيـهـِـنَّ *illarum.*	ـَـمـَـلـْـكـَـيـهـُـمْ *illorum.*				

b) ـَـ,

b) ܒܪ, emph. ܒܪܐ *Filius.* c) ܒܝܬܐ, emph. ܒܝܬܐ *cubile.*

ܒܪܝ *meus* C. ܒܝܬܝ *meum* C.

ܒܪܟ *tuus* F. ܒܪܟ *tuus* M. ܒܝܬܟ *tuum* F. ܒܝܬܟ *tuum* M.

ܒܪܗ *illius* F. ܒܪܗ *illius* M. ܒܝܬܗ *illius* F. ܒܝܬܗ *illius* M.

ܒܪܢ *noſter* C. ܒܝܬܢ *noſtrum* C.

ܒܪܟܝ *veſter* F. ܒܪܟܘ *veſter* M. ܒܝܬܟܝ *veſtrum* F. ܒܝܬܟܘ *veſtrum* M.

ܒܪܗܝ *illa-rum.* ܒܪܗܘ *illo-rum.* ܒܝܬܗܝ *illa-rum.* ܒܝܬܗܘ *illo-rum.*

Pluralia Suffixa ſub b) & c) cum illis ſub a) coincidunt: dummodo obſeruaueris, ܒܪ in Pl. habere ܒܢܝ, emph. ܒܢܐ, coll. c. II. §. 13.

d) ܫܬܐ *potus:*

ܫܬܝ *mei* cet. ܫܬܝ *meus* C.

ܫܬܟ *tuus* F. ܫܬܟ *tuus* M.

ܫܬܗ *illius* F. ܫܬܗ *illius* M.

ܫܬܢ *noſter* C.

ܫܬܟܝ *veſter* F. ܫܬܟܘ *veſter* M.

ܫܬܗܝ *illarum.* ܫܬܗܘ *illorum.*

§. XVI. Suffixa analoga Nominum Femininorum.

a) ܒܬܘ, emph. ܒܬܘܬܐ *virgo:*

ܒܬܬܝ *meæ* C. ܒܬܝ *mea* C.

ܒܬܬܟ *tuæ* F. ܒܬܬܟ *tuæ* M. ܒܬܟ *tua* F. ܒܬܟ *tuæ* M.

ܒܬܬܗ *illius* F. ܒܬܬܗ *illius* M. ܒܬܗ *illius* F. ܒܬܗ *illius* M.

ܒܬܬܢ

ܢܚܢ *noſtræ* C. ܢܚܢ *noſtra* C.

ܟܝ *veſtræ.* ܟܝ *veſtræ.* ܟܘ *veſtra.* ܟܘ *veſtra.*

ܗܝ *illarum.* ܗܝ *illorum.* ܗܘ *illarum.* ܗܘ *illorum.*

b) ܒܪܬ *filia*, ante Suffixum ـ *Pethocho* ſuum a prima ad ſequentem litteram transfert, vt ܒܪܬܝ *filia mea* Marc. 5, 23. aſt in reliquis ſeruat, vt ܒܪܬܟ *filia tua* c. 5, 35. ܒܪܬܟܝ *filia veſtra* Gen. 34, 8. De Suffixis poſt ܚܕܘܬܐ *gaudium* vide lib. I. c. II. §. IX. a. δ.

§. XVII. Suffixa ſpecialia Nominum Maſculinorum. Tria hæc Nomina, ܐܒܐ *pater*, ܐܚܐ *frater*, ܚܡܐ *ſocer*, ante Suffixa Singularia (excepto Suffixo 1. perſ. Sing. ante quod e contrario *Olaph* loco *Pethocho* adſumit *Zekopho*) adſciſcit ܘ: vt ܐܒܐ *pater*

ܐܒܘܢ *noſter* C. ܐܒܝ *meus* C.

ܐܒܟܝ *veſter* F. ܐܒܟܘ *veſter* M. ܐܒܟ *tuus* F. ܐܒܟ *tuus* M.

ܐܒܗܝ *illarum.* ܐܒܗܘ *illorum.* ܐܒܗ *illius.* ܐܒܗ *illius.*

Sic ܐܚܝ *frater meus* Luc. 6, 42. ܐܚܟ *frater tuus* Matth. 5, 23. ܚܡܟ *ſocer tuus* F. Gen. 38, 13. ܐܚܗ *frater illius* M. Matth. 4, 18. ܚܡܗ *ſocer illius* M. Ioh. 18, 13. ܚܡܬ idem F. Gen. 38, 25. cet.

§. XVIII. *Suffixa Particularum* ſunt vel *Singularia*; vt a) poſt ܒ *in*, & ܠ notam *Datiui*:

ܒܢ *in nobis* C. ܒܝ *in me* C.

ܒܟܝ *in vobis* F. ܒܟܘ *in vobis* M. ܒܟ *in te* F. ܒܟ *in te* M.

ܒܗܝ *in illis.* ܒܗܘ *in illis.* ܒܗ *in illa.* ܒܗ *in illo.*

b) ܠܐ

b) ܠ݂ܠ *ad*, & ܡ݂ *a, ex,*

ܠ݂ܢ *ad nos* C. ܠ݂ *ad me* C.

ܠ݂ܟ݁ *vos* F. ܠ݂ܟ *vos* M. ܠ݂ *te* F. ܠ݂ *te* M.

ܠ݂ܗ݁ *illas.* ܠ݂ܗ *illos.* ܠ݂ *eam.* ܠ݂ *eum.*

c) ܒ݂ܬ݁ *poſt,*

ܒ݂ܢ *nos* C. ܒ݂ *poſt me* C.

ܒ݂ܟ݁ *vos* F. ܒ݂ܟ *vos* M. ܒ݂ *te* F. ܒ݂ *te* M.

ܒ݂ܗ݁ *illas.* ܒ݂ܗ *illos.* ܒ݂ *illam.* ܒ݂ *illum.*

Sic ܒ݂ *poſt,*

ܒ݂ *nos* C. ܒ݂ *poſt me* C.

ܒ݂ܟ݁ *vos* F. ܒ݂ܟ *vos* M. ܒ݂ *te* F. ܒ݂ *te* M.

ܒ݂ܗ݁ *illas.* ܒ݂ܗ *illos.* ܒ݂ *illam.* ܒ݂ *illum.*

d) ܠ݂ܥ݁ *contra*, quod, vbi *Pethocho* ob incrementum ſyllabicum finale abiicitur, *Wau* cum ipſius vocali transponit, non vero, vbi *Pethocho* manet.

ܠ݂ܥ݁ܢ *nos* C. ܠ݂ܥ݁ *contra me* C.

ܠ݂ܥ݁ܟ݁ *vos* F. ܠ݂ܥ݁ܟ *vos* M. ܠ݂ܥ݁ *te* F. ܠ݂ܥ *te* M.

ܠ݂ܥ݁ܗ݁ *illas.* ܠ݂ܥ݁ܗ *illos.* ܠ݂ܥ݁ *eam.* ܠ݂ܥ *eum.*

Exempla vide Matth. 12, 30. Ioh. 12, 18. Rom. 8, 31. Marc. 9, 40. Eſa. 57, 12.

§. XIX. Vel ſunt *Pluralia Maſculinorum;* vt ܐ݂ ſeu ܐ݂, quod vicem ſupplet Verbi ſubſtantiui *Eſſe*, ܚ݂ *ſeorſim*, *ſolus*, ܒ݂ *ſine*, ܒ݂ ſeu ܒ݂ *circa*, ܠ݂ *pro*,

ܥܠ *ſuper*, ܠܘܬ vel ܠܘܬ *verſus*, ܩܕܡ *ante*, ܬܚܬ pro ܬܚܘܬ *ſub.* Vt

ܥܠܝ *ſuper me* C.	ܩܕܡܝ *ante me* C.
ܥܠܟ *te* F. ܥܠܟ *te* M.	ܩܕܡܟ *te* F. ܩܕܡܟ *te* M.
ܥܠܗ *illam.* ܥܠܘ *illum.*	ܩܕܡܗ *eam.* ܩܕܡܘ *eum*
ܥܠܢ *nos* C.	ܩܕܡܢ *nos* C.
ܥܠܟܝ *vos* F. ܥܠܟܘ *vos* M.	ܩܕܡܟܝ *vos* F. ܩܕܡܟܘ *vos* M.
ܥܠܗܝ *illas.* ܥܠܗܘ *illos.*	ܩܕܡܗܝ *illas.* ܩܕܡܗܘ *illos.*

Exempla vide Ioh. 8, 16. 29. Matth. 4, 10. Marc. 9, 2. Luc. 24, 18. Marc. 1, 30. Ioh. 13, 29. Act. 25, 11. 2 Tim. 3, 9. In Polyglottis habetur quidem Ioh. 8, 9. ܒܠܚܘܕ *ſola*, ſed mendoſe pro ܒܚܕܘ, vti rectius Ioh. 12, 24.

§. XX. Vel ſunt *Pluralia Femininorum*, nempe poſt ܒܓܠ *propter:*

ܒܓܠܢ *nos* C.	ܒܓܠܝ *propter me* C.
ܒܓܠܟܝ *vos* F. ܒܓܠܟܘ *vos* M.	ܒܓܠܟ *te* F. ܒܓܠܟ *te* M.
ܒܓܠܗܝ *illas.* ܒܓܠܗܘ *illos.*	ܒܓܠܗ *illam.* ܒܓܠܘ *illum.*

At ܒܝܢ & ܒܝܢܬ *inter*, vtriusque Generis Suffixa Pluralia regit; maſculina, vt ܒܝܢܝ *inter me* Gal. 2, 2. ܒܝܢܟ *inter te* Matth. 18, 15. ܒܝܢܢ *inter nos* Luc. 16, 26. & feminina, vt ܒܝܢܬܗܘܢ *inter vos* Ioh. 1, 26. ܒܝܢܬܗܘܢ *inter illos* c. 8, 59.

§. XXI. Præterea Pronomina perſonalia ܐܢܐ *ego*, ܐܢܬ Fem. ܐܢܬܝ *tu*, ܗܘ *ille*, ܗܝ *illæ*, ܚܢܢ *nos*, ܐܢܬܘܢ F. ܐܢܬܝܢ *vos*, Participiis, aut Nominibus Adiectiuis, aut ſibi ipſis aliisue Pronominibus ſubiecta, quum vim habent Verbi

ſub-

ſubſtantiui, *ſum, es, eſt,* cet. cum præcedente voce velut in vnam coaleſcunt, idque vel

a) in lectione ſolum, vt α) אָנֹכִי אֶדְבֵּר *adhortans ſum,* i. e. *adhortor* Eph. 4, 1. אֶהְיֶה קָדוֹשׁ *ſanctus ſum* 1 Petr. 1, 16. אֲנִי הוּא *ego ſum* Marc. 6, 50. β) circa אַתָּה & אַתְּ *tu,* exempla deficiunt; γ) עַל־פִּי נֹשֶׁה *debitor eſt,* ſ. *debet* Ioh. 19, 7. עַל כִּי גָדוֹל הוּא *quod maior ſit* Hebr. 11, 26. עַל כִּי בַמִּדְבָּר הוּא *in deſerto eſt* Matth. 24, 26. עַל כִּי רוֹעֶה הוּא pro עַל כִּי רוֹעֶה (lib. I. c. III. §. VII. a. α. ב. *.) *paſtor eſt* Ioh. 10, 2. עַל כִּי גַנָּב הוּא *fur eſt* v. 1. עַל כִּי טָהוֹר הוּא *purus eſt* Ioh. 13, 10. δ) עַד כִּי עָצְבָה נַפְשִׁי *contriſtata eſt* Matth. 26, 38. עַד כִּי עוֹמֶדֶת הוּא *permanens eſt* Ioh. 9, 41. עַד כִּי הִיא *illa eſt* Gen. 23, 19. עַד כִּי הִיא *quæ ipſa eſt* Col. 3, 5. ε) יְלִידֵי נַעֲשִׂינוּ *nati ſumus,* ſec. Polygl. Act. 2, 8. quomodo id legendum foret נוֹלַדְנוּ. ς) אֲשֶׁר הָיוּ *vultis* Matth. 26, 15. אֲשֶׁר הָיוּ *fatigatis* v. 10. אֲשֶׁר הָיוּ *ſeruamini* 1 Petr. 1, 5. אֲשֶׁר הָיוּ *anguſtamini* v. 6. אֲשֶׁר הָיוּ *amatis* v. 8. quæ lege אֲשֶׁר יָגַעְתֶּם, אֲשֶׁר חֲבַשְׁתֶּם, אֲשֶׁר הָיוּ, אֲשֶׁר הָיוּ, אֲשֶׁר הָיוּ. ζ) אֲשֶׁר הָיוּ *quærentes eſtis* ſ. *quæritis* F. Matth. 28, 5. Luc. 24, 5. quod lege אֲשֶׁר בִּקַּשְׁתֶּם. Ceterum η) אֲשֶׁר *illi,* & אֲשֶׁר *illæ,* loco eius mutant *He* initiale in *Olaph,* אֲשֶׁר & אֲשֶׁר, coll. ſupra §. VII.

b) In ſcriptione non minus quam in lectione, vt α) אֶדְבֵּר pro אֲנִי אֶדְבֵּר *adhortor* Rom. 12, 1. אֶבְקֵשׁ *rogo* Eph. 3, 13. β) אַכְבֵּשׁ pro אַתְּ כּוֹבֵשׁ *cubas* M. Cant. 1, 8. אַרְעֶה *paſcis* ibid. γ) אֶתְהַלֵּל *gloriaris* F. & אֶבְטַח *confidis,* pro אַתְּ מִתְהַלֶּלֶת & אַתְּ בּוֹטַחַת Ier. 49, 4. אַתְּ מְשֻׁלַּחַת *ſoluta es,* pro

ܐܝܟ ܠܐ Luc. 13, 12. δ) ܡܟܬܝܪ *honoratum eſt* Hebr. 13, 4, ܡܒܪܟ *benedictus eſt* 1 Petr. 1, 3. pro ܐܝܬ ܡܟܪ, & ܐܝܬ ܡܟܝܪ; ܡܚܝܒ pro ܐܝܬ ܠܗ ܚܝܒ *debitor eſt* Gal. 5, 3. ܡܢ vel ܡܢܘ *quis eſt?* pro ܐܝܬ ܠܝ vel ܐܝܬ ܠܝܬ Matth. 3, 7. 1 Theſſ. 2, 19. ܡܢܐ pro ܐܝܢ ܠܡܢܐ *quid eſt?* Hebr. 2, 6. ܗܢܐ pro ܐܝܢ ܠܗܢܐ *hic eſt* Matth. 3, 3. ε) ܐܬܓܠܝ pro ܐܬ ܠܓܠܝ *manifeſtum eſt* Gal. 3, 11. ζ) ܢܪܓܡ pro ܠܢ ܡܚܢ ܢܪܓܡ *lapidamus* Ioh. 10, 33. ܢܚܙܐ pro ܠܢ ܡܚܝ ܢܚܙܐ *videmus* Ioh. 9, 41. ܢܬܪܕܡ *ſoporati eramus* Matth. 28, 13. ܡܬܢܣܝܢ *probamur*, & ܡܬܡܠܠܝܢ *loquimur* 1 Theſſ. 2, 4. ܚܝܒܝܢ *debitores ſumus* 2 Theſſ. 1, 3. η) ܐܟܠܬ pro ܐܝܟ ܐܟܠܬ *comeditis* Gal. 5, 15. ܐܟܠ *vultis* Matth. 7, 12. ܫܡܫܬ *miniſtratis* Hebr. 6, 10. ܬܬܙܕܩܘ *iuſtificamini* Gal. 5, 4.

c) At Pronomina iſta, qua Pronomina, manent integra: vt Luc. 16, 5. 7. ܐܝܟ ܚܒܐ ܠܡܪܝ *quantum debes?* Ioh. 11, 26. ܗܠܐ ܡܗܝܡܢܬ *credisne tu?*

GRAM-

GRAMMATICAE SYRIACAE

LIBER III.
DE
SYNTAXI ET IDIOMATIBVS LINGVAE SYRORVM.

CAPVT I.
DE
IDIOMATIBVS VERBORVM SYNTACTICIS.

§. I.

DE Syntaxi & idiomatibus Syrorum in Verbis, hoc ordine agemus, vt quæ circa *Significationem* & *Vocem*, circa *Compoſitionem*, *Numerum*, *Perſonam*, *Genus*, *Modum*, *Tempus*, peculiaria habent, vna cum *ſingularibus loquendi formulis*, exponamus.

§. II. Verba *ſignificationem* ſubinde vel aliam prorſus, vel determinatiorem ſortiuntur, prout a) vel *forma* differunt; vt ܦܠܓ *diuiſit*, tranſitiue, at ܬܠܓ *diuiſus, dimidiatus fuit*, intranſitiue & quaſi paſſiue, Ioh. 7, 14. ܙܕܐ *intuitus eſt*, at ܙܕܐ *albuit*; ܥܪܐ *excitauit*, at ܥܘܪ *excœcauit*, ܐܬܥܘܪ *excœcatus eſt*: b) vel *Coniugatione*, vt ܫܐܠ *rogauit*, in Peal, at ܫܐܠ in Pael *interrogauit*, ܐܫܐܠ in Aphel *commodauit*; ܩܪܒ *adpropinqua-*

pinquauit, at ܕܒ *adduxit*, *obtulit*, ܩܪܒ *prælíatus fuit*; ܕܒܩ *flagrauit*, at ܕܒܩ *fouit*, ܐܒܩ *amauit*; ܪܚܡ *amauit*, at ܪܚܡ vel ܐܬܪܚܡ *misertus est*; ܪܩܕ *saltauit*, at ܐܬܪܩܕ *planxit*: c) vel *originatione*; vt ܫܝܒ *consenuit*, ex Hebr. שׂוּב *canum fieri*, at ܫܘܒ *polluit*; ܗܓܪ *angariauit*, at ܐܬܗܓܪ *relictus est*, illic cum ܗ radicali, heic vero cum prosthetico ab ܐܬܓܪ; ܙܥ *agitauit*, ex Hebr. זוּד *moueri*, at ܕܘܕ *patruus*, ex Hebr. דּוֹד idem: d) vel *syntaxi Casuum*, vt ܐܘܕ cum seq. Præfixo ܠ, *confiteri*, *profiteri* Marc. 1, 5. at cum ܥ, *gratias agere* Matth. 11, 5. e) vel denique *ellipsi Nominum*, vt ܫܢܐ, quod ex Hebr. שִׁנָּה *mutationem* proprie infert., *insaniit* & *discessit*, illic, subaudito ܠܒܐ *mentem*, heic vero ܐܬܪ *locum* mutauit.

§. III. Verba *Neutra* loco *Passiuorum* sæpe Syris veniunt: vt a) *Videte*, ܠܐ ܬܬܥܘ *ne erretis*, pro μὴ πλανηθῆτε *ne in errorem inducamini* Luc. 21, 8. sic 1 Tim. 2, 14. b) ܢܬܩܕܘ *vt ardeant*, pro, *vt comburantur*, Matth. 13, 30. ܘܒܢܘܪܐ ܢܬܩܕܘ *& ardent igne*, pro, καὶ πυρὶ κατακαίεται *& igne cremantur* v. 40. Sic Hebr. 13, 11. Apoc. 8, 7. c) *Arbor, quæ fructus bonos non fert, abscinditur*, ܐܬܩܛܥ ܘܢܦܠ *& cadit* (pro βάλλεται *proiicitur*) *in ignem* Matth. 3, 10. Sic c. 5, 25. 29. c. 9, 19. c. 13, 47. c. 18, 8. 9. c. 21, 21. Luc. 12, 28. Ioh. 7, 47. ܕܥܠ ܐܬܐ ܘܢܦܠ ܕܐ *quod cadebat in illud*, pro, *iniiciebatur ei* Ioh. 12, 6. d) ܢܦܩܘ *exibunt*, pro, ἐκβληθήσονται *expellentur* seu *eiicientur* Matth. 8, 12. Sic c. 9, 33. ܐܦܩ ܐܢܐ *cum exiero*, pro, ὅταν μεταστῶ, *cum amotus fuero* a villicatione Luc. 16, 4. e) ܢܣܩܘ ܡܢ ܫܪܫܝܗܘܢ *& adscenderunt* (pro *subtractæ sunt*) *e radicibus suis*, Iudæ v. 12.

f) *Venit*

f) *Venit ad Ioannem,* ܡܢ ܩܕܡ ܝܘܚܢܢ *vt ſtaret* (ex Hebr. עמד) *ab illo*, ſcil. in baptiſterio ſeu aquis baptiſmi, pro, τοῦ βαπτισθῆναι, *vt baptizaretur*, ſeu (vt Syri vocant) *vt conſtitueretur* in baptiſterio; Matth. 3, 13. vnde ibid. paſſiue in Ethp. ܡܬܥܡܕ ܠܘܬ *vt a te baptizer* v. 3. Sic v. 5.

§. IV. Contrà, *paſſiuæ* vocis Verba pro Actiuis aliquando veniunt. Quo ſpectat, quum nonſolum Ioh. 5, 3. & 6. ܡܫܕܝܢ ܗܘܘ *proiecti erant*, idem valet ac *iacebant*, ſed etiam quum Coniugationes paſſiuæ & Participium *Peil*, velut Deponentia ſunt, & actiue ſignificant: vt ܐܬܕܟܪ *recordatus eſt*, qs. *recordari factus eſt* Luc. 23, 4. ܐܬܟܣܝ *recubuit*, qs. *ſuffultus eſt* Matth. 15, 35. ܐܬܝܕܥ *agnouit*, qs. *noſcere factus eſt* Col. 1, 6. ܐܬܟܠ *obediuit*, qs. *dicto audiens factus eſt* Matth. 8, 27. ܐܬܬܐܒ *deſiderauit*, *deſiderio incenſus eſt* Matth. 13, 17. ܐܒܝܠ *lugentes*, *luctum patientes* Matth. 5, 4. ܐܚܝܕ *tenentes* Matth. 14, 3. Hebr. 1, 3. c. 2, 14. ܡܘܠܝܠ *& lamentabantur* Luc. 23, 27. ܐܬܚܓܪ ܒܣܝܦܐ *accinctus eſt gladium* Rom. 13, 4. ܐܬܘ ܗܘܘ *aduenientes* (qs. *aduecti*) *fuerant* Ioh. 11, 19. ܐܝܬܝܢ *ducentes* Act. 21, 16. Iac. 3, 4. ܕܚܝܡܝܢ *qui cingentes* (qs. *circumdati*) *eum* Matth. 8, 18. ܐܬܐ ܗܘܐ *onuſtus erat*, pro *ferebat*, Ioh. 12, 6. ܕܟܢܫ ܡܝܐ *qui collegerat aquas* (collectionem illarum paſſus) ſeu *hydropicus* Luc. 14, 2. ܟܐܒ ܢܦܫܗ *continens ſeipſum* Tit. 1, 8. ܪܥܒܝܢ ܘܨܝܢ *eſurientes ac ſitientes*, qs. *famem ac ſitim patientes*, Matth. 5, 6. ܡܬܐܒ *deſiderans*, qs. *deſiderio accenſus* Rom. 15, 23. ܥܒܝܕ *operatus* v. 18. ܝܬܒ ܥܠ *inſidens*

(qs. *insidere factus*) *pullo*, Ioh. 12, 15. ܗܘ ܕܥܠ ܚܡܪܐ ὁ δὲ βαςάζοντες αὐτόν, qs. *qui suscipere facti erant illum* Luc. 7, 14. ܟܠ ܕܐܝܬ ܠܗ *omne quod possidens* (qs. *possidere facta* seu *possessionata*) *erat* c. 21, 4. ܒܛܚ *confidens* seu *confisus* Hebr. 2, 13. Conf. lib. II. c. I. §. VIII. d. δ.

§. V. Verba *Passiua* apud Syros non minus, quam Græcos, aliquando *reciprocam* actionem notant: ܐܬܚܒܪ *coniunctus fuit*, ܐܬܬܪܥ *confortatus est*, ܐܬܐܪܟ *elongatus est*; pro, *coniunxit se, confortauit se, elongauit se*; ܐܬܗܦܟ *conuersus est*, pro, *conuertit se* Matth. 9, 22. Strictius tamen actiones reciprocas per Verbum transitiuum, & Nomen ܢܦܫ *animam* cum Suffixis, (vti c. III. in Syntaxi Pronominum §. VIII. docebimus) exprimunt.

§. VI. Coniugatio *Ettaphal* quoniam rarioris vsus est, igitur *Ethpeel* passiua format nonsolum ex *Peal*, verum etiam ex *Aphel*: vt ܐܬܚܙܝ ܠܗ, non *visum*, sed *videre factum* seu *ostensum est eis*, Matth. 2, 12. ܐܬܓܠܝ ܠܗ, non *vt cognosceretur*, sed *vt notificaretur Israeli*, ἵνα φανερωθῇ, Ioh. 1, 31. Sic c. 3, 21. Vide supra lib. II. c. I. §. VI. b. α. β.

§. VII. Loco Substantiui Verbi, *Sum, es, est*, cet. Pronomina personalia, *Ego, Tu, Ille*, cet. vsitatissime veniunt. Exemplorum cumulum dedimus lib. II. c. III. §. XXI. Addimus heic Tit. 1, 12. ܟܕܒܝܢ ܗܢܘ *mendaces sunt*.

§. VIII. Verbum *Habere* Syri non habent, sed per ܐܝܬ *est*, cum seq. Præfixo *Lomad*, ceu Datiui nota, circumscribunt: vt Matth. 3, 9. ܐܒܐ ܐܝܬ ܠܢ ܠܐܒܪܗܡ *Pater est nobis Abraham*, πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ; c. 5, 46. ܐܓܪ ܐܝܬ ܠܟܘܢ ܠܕܝ

τίνα μισθὸν ἔχετε; 2 Tim. 1, 13. ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαινόντων λόγων. Vnde constructio ad sensum est 2 Ioan. v. 9. *& Patrem & Filium est ei*, pro, *habet*. Sic Matth. 26, 11. Ioh. 12, 8.

§. IX. Sed nec *compositis Verbis*, qualibus Græci Latinique, vtuntur: supplent vero illorum defectum per *simplicia*, eaque I. vel absolute posita, vt Act. 26, 5. *scientes*, pro, *præscientes*, Eph. 3, 3. *scripsi*, pro προέγραψα, & sic Rom. 9, 23. 2 Cor. 12, 21. *Videre* item, pro *visum recipere* Matth. 11, 5. Marc. 10, 51. 52. *dare*, pro *reddere* Luc. 3, 11. Act. 23, 33. *viuere*, pro *reuiuiscere* Luc. 15, 24. 32. *mensurare*, pro *remensurare* Matth. 7, 2. *sedere*, pro *considere* Marc. 14, 54. II. vel cum adiectis quibusdam *Verbis Particulisue auxiliaribus*.

Nempe a) Composita cum Præpositione *Ante* vel *Præ*, seu quæ *anticipationem* notant, per *præuenit*, Verbis in eadem Persona, Tempore, & Numero coniunctis; vt Marc. 13, 23. *præueni dixi*, i. e. *prædixi*, Act. 2, 31. *præuenit vidit*, i. e. *præuidit*; &, si plura cupis exempla, Act. 7, 52. Rom. 3, 9. 25. c. 11, 35. c. 12, 10. Gal. 3, 8. Eph. 1, 2. inuerso item ordine Ioh. 20, 4. *cucurrit, præuenit eum*, pro, *præcucurrit:* vel per Particulas, vt Matth. 2, 9. *ibat ante illos*, pro, *præcedebat*, Rom. 1, 2. *ab-ante promisit*, προεπηγγείλατο; Col. 1, 5. *ab-ante audiuistis*, pro, προηκούσατε, 2 Cor. 13, 2. προείρηκα, *prædixi*, item Luc. 22, 47. Rom. 1, 2. c. 15, 4. Eph. 2, 10.

b) Quæ *aduerſationem*, per ܠܘܬ *aduerſus*, & ܥܠ *contra:* vt Matth. 5, 39. ܠܐ ܬܩܘܡܘ ܠܒܝܫܐ μὴ ἀντιςῆναι τῷ πονηρῷ, & plura exempla Matth. 26, 62. Luc. 13, 17. c. 21, 15. Act. 6, 10. c. 7, 51. c. 13, 45. c. 27, 15. c. 28, 19. Rom. 7, 23. c. 13, 2. 2 Tim. 2, 25. Sic Rom. 11, 18. ܠܐ ܬܬܟܠ ܥܠ ܥܩܪܐ μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων, Iac. 4, 11.

c). Quæ *ſocietatem*, per ܥܡ *cum:* vt Act. 25, 5. ܢܚܬܘܢ ܥܡܢ *deſcendant nobiscum*, pro συγκαταβάντες, 2 Tim. 1, 8. ܬܬܟܫܠ ܥܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ Hebr. 4, 15. *qui non poſſit* ܕܠܐ ܡܫܬܘܬܦ ܥܡ συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν.

d) Quæ *iterationem*, per adiectum ܚܕܬ ܡܢ *a capite*, ſeu *denuo;* vt Hebr. 6, 6. ܠܡܚܕܬ ܠܡܬܩܢܘܬ ἀνασαυρῶντας, 1 Petr. 1, 3. ܚܕܬ ܡܢ ܐܝܠܝܢ ἀναγεννήσας ἡμας, v. 23. ܚܕܬ ܡܢ ܕܐܬܝܠܕܘ ἀναγεγεννημένοι.

Denique e) quæ cum *Nominibus* ſunt compoſita, per diuiſa a Verbis nomina, vt Rom. 11, 20. ܠܐ ܬܬܪܝܡ ܠܒܟ μὴ ὑψηλοφρόνει; Marc. 3, 4. ܐ ܛܒ ܐ ܠܐ ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι; c. 4, 20. ܡܬܬܝܢ ܐܢܫ καρποφορῶντες; Matth. 19, 18. ܠܐ ܬܣܗܕ ܣܗܕܬ ܠܐ ὁ ψευδομαρτυρήσεις.

§. X. Verba *paſſiua* aliquando in Singulari iunguntur Nominibus Pronominibusue Pluralibus, velut *Impersonalia:* vt Matth. 3, 16. ܐܬܦܬܚ ܠܗ ܫܡܝܐ *& apertum eſt ei cælos*, pro, *& aperti ſunt ei cæli;* Luc. 2, 13. ܐܬܚܙܝ ܠܗܘܢ ܓܝܫܐ ܣܓܝܐ *viſum eſt* (Germ. *man ſahe*) *exercitus multos;* pro *viſi ſunt*, vel *adparue-*

paruerunt exercitus multi; Hebr. 7, 13. ܐܸܫܬܲܟ̈ ܥܡܐ (cum impoſito ſimul in edit. Polyglotta *Ribbui*, de quo lib. I. c. III. §. IV.) *dictum eſt hæc*, pro, *dicta ſunt.* De aliis Imperſonalibus, quæ videntur, agemus infra c. II. de Syntaxi Nominum §. XVIII.

§. XI. Syri adloquentes in *ſecunda perſona*, poſt interveniens vel Participium vel Pronomen relatiuum, ſermonem aliquando *ex ſecunda in tertiam* deflectunt: vt Luc. 13, 34. *O Hieroſolyma, Hieroſolyma,* ܐ̈ܪܘܫܠܡ ܐ̈ܪܘܫܠܡ ܩܛܠ̈ܐ ܢܒ̈ܝܐ ܘܪ̈ܓܡ ܠ̈ܐܝܠ̈ܝ *occidens prophetas & eos qui miſſi ſunt ad ſe*, pro, *ad te;* Gal. 4, 21. *Dicite mihi vos,* ܐ̈ܡܪ̈ܘ ܠ̈ܝ ܕ̈ܨܒ̈ܝܢ ܠ̈ܡܗܘ̈ܐ *qui volunt* (pro *vultis*) *eſſe ſub lege.* Rom. 2, 1. ܐ̈ܢܫ ܕ̈ܕ̈ܝܢ ܠ̈ܚܒܪܗ ܘ̈ܗ *o homo, qui iudicat proximum ſuum.*

§. XII. *Enallage* tam *Generis*, quam *Numeri*, eſſe creditur, Ier. 3, 13. ܐ̈ܬܪ̈ܘ ܕ̈ܟ̈ܝ *agnoſce* (Fem. pro ܐ̈ܬ̈ܝ) *peccata tua;* Marc. 13, 28. ܐ̈ܦ ܥ̈ܢ̈ܦ̈ܗ ܕ̈ܢ̈ܘ *rami eius emolliti ſunt*, pro ܐ̈ܬ̈ܝ: forte tamen ܗ feminínum, quia ſine præuia vocali non legitur, librariorum ſiue errore ſiue licentia omiſſum.

§. XIII. *Subiunctiuum* Syri, in exhortationibus, vel ſimpliciter per Futurum Imperatiui formant; v. g. Ioh. 11, 16. & c. 14, 31. 42. ܢ̈ܙܠ *ibimus*, pro, *ἄγωμεν eamus*, 1 Cor. 15, 32. ܢ̈ܐܟ̈ܘ ܢ̈ܫܬ̈ܐ *edemus & bibemus*, pro *φάγωμεν καὶ πίωμεν edamus & bibamus*, it. Ioh. 19, 24. vel per Imperatiuum efferunt, v. g. c. 11, 15. ܙ̈ܠ̈ܘ *ite, agite*, pro, *ἄγωμεν eamus* Marc. 1, 38. vel denique per Futurum cum præmiſſo ܐ̈ *veni*, vel ܬ̈ *venite;* vt Ioh. 11, 7. ܢ̈ܙܠ ܬ̈ *venite, ibimus*, pro *eamus.* Conf. Gen. 19, 32.

c. 31, 44. c. 37, 20. 27. Pſ. 82, (83) 5. Prou. 7, 18. Cant. 7, 11. Vide porro ſub finem §. XVI. dicenda.

§. XIV. Loco *Imperatiui* ſæpe numero venit Participium vel Adiectiuum, cum ſecunda perſona Præteriti Verbi Subſtantiui ܗܘܝܬ *fuit*, idque in præceptis tum adfirmantibus tum negantibus: vt Matth. 5, 25. ܗܘܝܬ ܡܬܚܕ ܐܢܬ *fuiſti* (q. d. *fueris*) *reconciliatus*, pro διαλλάγηθι *reconciliare*, ſeu *reconciliator*; Marc. 5, 34. ܐܬܝ ܒܪܝܐ ܐܢܬ *eſto ſana*; Matth. 6, 7. ܠܐ ܬܗܘܘ ܡܬܓܪܪܝܢ *ne fueritis garrientes*, pro, *nolite garrire*; Marc. 13, 37. ܗܘ ܥܩܝܡ ܐܬܘ *fuiſtis* (*fueritis*) *vigiles*, pro, *vigilate*. Sic Luc. 10, 37. c. 11, 2. c. 13, 14. Rom. 12, 9--14. 16. 1 Cor. 11, 24. c. 14, 20. Eph. 4, 32. Tit. 3, 1. 1 Ioh. 4, 1.

§. XV. Idem fit aliquando loco Subiunctiui, in adhortationibus in prima vel tertia perſona concipiendis: vt 1 Cor. 4, 1. ܗܟܢܐ ܢܗܘܝ ܒܢ ܐܢܫ *Sic ſumus* (*ſimus*, ſeu *fuerimus*) *æſtimati vobis*, οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος; Gal. 6, 9. ܠܐ ܢܬܟܠ ܠܢ *ne fuerit pertæſa nobis*, ſc. *anima*, i. e. μὴ ἐκκακῶμεν, *ne defetiſcamus*. 1 Tim. 2, 11. *Mulier in ſilentio* ܠܢ ܢܬܠܡܕ *fuit* (pro *ſit*, *eſto*) *diſcens*, μανθανέτω; v. 8. *Volo igitur*, ܒܥܐ ܐܢܐ *vt fuerint precantes*, pro, *vt precentur*. 1 Theſſ. 5, 12. 13. *Adhortamur vos*, ܡܫܬܕܠܝܢ ܐܢܚܢ *vt fueritis agnoſcentes*, pro, *vt agnoſcatis*. Sic Tit. 2, 9. 10. Hebr. 13, 5.

§. XVI. Quod ad *Tempora*, *Præteritum* Syrorum reſpondet ordinarie Latinorum Præterito *Perfecto*; vt ܩܛܠ *interfecit*. At *Præteritum Imperfectum* Syri per *Participium* cum adiecto Præterito Verbi ܗܘܐ *Fuit*; *Plusquamperfectum* vero per ſuum *Præteritum*, eodem Verbo Subſtantiuo ſuperaddito

dito, exprimunt. Quod ad *prius*, vide Marc. 1, 7. ܟܪܙ ܗܘܬ *prædicans fuit*, i. e. *prædicabat*; c. 3, 2. ܢܛܪܝܢ ܗܘܘ *obſervantes fuerunt*, i. e. *obſeruabant*; Luc. 9, 14. ܐܝܬܝܢ ܗܘܘ *entes* (vt ſic dicam) *fuerunt*, i.e. *erant*; Act. 20, 21. ܡܣܗܕ̈ ܗܘܝܬ *teſtificabar*. Quod ad *poſterius*, conf. Matth. 14, 3. ܐܚܕ ܗܘܬ *cepit fuit*, pro *ceperat*; Marc. 3, 8. ܫܡܥ̈ ܗܘܘ *audiuerunt fuerunt*, pro *audiuerant*; Ioh. 10, 22. ܗܘܬ ܗܘܬ M. & c. 3, 25. ܗܘܬ ܗܘܬ F. *fuit fuit*, pro *fuerat*. Vide porro Matth. 25, 20. c. 26, 48. 75. c. 27, 55. 57. Nota autem: Illud ſuum Imperfectum Syri etiam in Subiunctiuo, deſcribendis euentibus hypotheticis, adhibent: vt Pſ. 123, (124) 3. ܠܐ ܗܘܬ ܠܢ ܒܠܥ̈ *viuos deglutiebant*, i. e. *deglutiuiſſent nos*; v. 4. ܠܐ ܗܘܬ ܠܢ ܡܝ̈ ܐܬܝܪ̈ *ſubmergebant*, pro, *ſubmerſiſſent nos*; Gen. 31, 42. *Niſi Deus patris mei — adſtitiſſet mihi*, ܠܝ ܗܘܬ ܠܝ ܡܪܝ ܐܒܝ *nunc vacuum dimittebas*, i. e. *dimiſiſſes me*. Vide plura exempla Matth. 25, 27. Ioh. 5, 46, c. 8, 19. 39. 42. c. 18, 30. 36. c. 21, 25. 2 Cor. 11, 1. Gal. 4, 15. Hebr. 10, 2. c. 11, 15. 1 Ioh. 2, 19.

§. XVII. *Participia* cum adiectis Pronominibus Perſonalibus, exprimere Græcorum Latinorumque *Præſens* Indicatiui, (etiam Subiunctiui, ſiquidem id nexus orationis poſtulet), exempla ſupra lib. II. c. III. §. XXI. adlata abunde docebunt. Quodſi tamen *Participialiter* capiantur, ad notandum ſiue *agentis* ſiue *patientis ſtatum*, præmittunt illis Syri vel ſeparatum ܕ *dum*, vel Præfixum ; *qui*: vt ܕ Ioh. 1, 36. *Intuitus eſt Ieſum*, ܕ ܡܗܠܟ *ambulantem*, ſeu *dum ambularet*; Act. 22, 5. *vt adducerem eos Hieroſolymam* ܕ ܐܬܝܬ *vinctos*; vide porro Matth. 3, 6. c. 14, 25. Ioh. 6, 6.

c. 9,

c. 9, 2. 19. At ? Marc. 2, 14. *Vidit Leuin* ـ ـ ـ ـ *qui ſedens* erat, i. e. *ſedentem;* c. 11, 2. *inuenietis pullum* *qui vinctus* eſt, ſeu *vinctum.* Sic v. 4. Matth. 3, 7. c. 14, 26. c. 15, 32. c. 26, 64. Porro illud ـ facit periphraſin Ablatiui conſequentiæ in Participiis: vt Matth. 15, 20. ـ *cum non lotæ eſſent manus eius,* i. e. *non lotis manibus.* Sic Marc. 7, 2. 5. Ioh. 11, 44.

§. XVIII. Ceterum elegantiam Græcorum, qua *Participium* alii Verbo connectunt, Syri ita exprimunt, vt vtrumque Verbum in eodem Modo, Tempore ac Perſona, ſine interiecta *Copula* ponant, per *Aſyndeton:* vt Matth. 2, 8. *ite, exquirite,* πορευθέντες ἐξετάσατε, & ibid. *vt & ego* *veniam, adorem illum,* ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ; v. 9. *donec venit, ſtetit,* ἕως ἐλθὼν ἔστη; v. 11. *& prociderunt, adorarunt illum,* καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ. Sic ibid. v. 13. 14. 16. 21. 23.

§. XIX. Conſtructio *Verbi* cum ſuo ipſius *Infinitiuo,* ſine interueniente Præfixo *Lomad,* eſt emphatica: vt Luc. 1, 22. *innuendo,* i. e. identidem *innuebat;* Ioh. 9, 9. *ſimilis exſiſtendo,* i. e. perquam *ſimilis eſt.* Sic Act. 5, 28. c. 7, 45. Philem. v. 9. Hebr. 6, 14. Etiam in negatiua oratione: vt Ioh. 20, 5. *ingrediendo vero,* i. e. omnino vero *non introiit;* Rom. 9, 6. *non cadendo,* i. e. nequaquam *cecidit verbum Dei.*

§. XX. In ordinaria vero conſtructione Verbi vnius cum Infinitiuo alterius, *Infinitiuus* requirit Præfixum *Lomad:*

vt

vt Matth. 2, 13. ܒܥܐ ܗܪܘܕܤ ܠܡܒܥܝ ܠܗ Μέλλει Ηρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον; Luc. 15, 15. *Misit eum in agrum* ܠܚܩܠܗ ܕܢܪܥܐ *ad pascendum sues.* Sic Matth. 4, 17. c. 6, 24. c. 14, 5.

§. XXI. Attamen in constructione Verborum, loco *Infinitiui* sæpe ponitur

a) Verbum finitum eodem Genere, Numero, & Persona cum Verborum altero, *Wau* copulatiuo interiecto, aut per *Asyndeton* subaudito; vt Luc. 20, 11. 12. ܘܫܕܪ ܘܐܘܤܦ *& addidit & misit*, καὶ προσέθετο πέμψαι.

b) Futurum cum Præfixo, *vt*, siue expresso siue subaudito. Vt, cum expresso quidem *Dolath*, Matth. 2, 22. ܕܢܦܠ ܕܐܙܠ *timuit vt abiret*, pro *abire*; c. 16, 3. ܠܐ ܬܕܥܘܢ ܕܬܒܚܘܢ *non nouistis vt probetis*, i. e. *probare*, & ܠܐ ܬܕܥܘܢ ܕܬܦܠܓܘܢ *non nouistis vt discernatis*, pro *discernere*, v. 24. ܕܨܒ ܕܐܬܐ ܒܬܪܝ ܢܫܠܡ *quisquis vult vt veniat post me*, pro *venire*; it. c. 17, 10. Marc. 1, 45. c. 6, 7. Luc. 13, 11. c. 14. 28. 1 Cor. 2, 14. At sine *Dolath* Matth. 14, 28. ܦܩܕܢܝ ܠܘܬܟ ܐܐܬܐ *præcipe mihi, veniam*, id est, *venire*, seu *vt veniam ad te*; Luc. 18, 13. *Nec volebat*, ܠܐ ܨܒܐ ܠܡܪܡܝ ܥܝܢܘܗܝ *vel oculos suos attolleret*, pro *attollere*. Item v. 41. Ioh. 4, 7. 10. c. 6, 65. c. 13, 10. c. 21, 3. & in passiua voce Hebr. 12, 19. ܕܠܐ ܢܬܘܣܦ ܠܗܘܢ ܡܠܬܐ *vt ne adiiceretur sermo fieret*, pro *sermo fieri cum illis.*

c) Participium, idque vel absolute, vel cum adiecta Particula. Nempe α) *absolute*, tum in *actiua* voce, vt Matth. 12, 1. ܫܪܝܘ ܡܩܛܦܝܢ ܫܒܠܐ *cœperunt vellicantes spicas, & comedentes*, pro *vellicare* & *comedere*; forte subaudito ܠܡܐܟܠ

ܠܶܗܘܶܐ *esse*, vel ܠܶܗܘܹܝܢ *vt essent*; c. 13, 30. ܣܓܝ ܙܥܘܪܐ *finite crescentia*, pro *crescere*; item Marc. 2, 2. c. 7, 15. 18. Luc. 5, 21. c. 15, 14. c. 18, 16. Ioh. 5, 19. c. 8, 43. c. 11, 44. c. 18, 8. Act. 10, 47. c. 20, 32. 1 Ioh. 3, 15. Quo & pertinent Luc. 10, 40. ܐܡܪ ܠܝ ܕܬܥܕܪ ܠܝ *Dic ei*, vt sit *iuuans me*; c. 12, 13. ܐܡܪ ܠܐܚܘܗܝ ܕܢܦܠܓ ܥܡܝ ܐܬ ܝܪܬܐ εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ μου, μερίσαθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν; tum vero in voce *passiua*, vt Luc. 11, 53. ܫܪܘ ܠܡܩܛܪܘ ܠܗ ܣܓܝ ܩܫܝܐ *cœperunt male adfecti*, pro, *indignari*; 1 Ioh. 2, 8. ܫܪܐ ܠܡܚܙܐ ܠܗ *cœpit* lux esse *visa*, pro *videri*. At vero β) *cum adiecta Particula:* vt cum Præfixo *Dolath*, Hebr. 9, 23. ܐܬܚܝܒ ܠܗܠܝܢ ܕܟܝܐ ܢܬܕܟܝ *oportet vt hæc mundata* fiant, pro, *oportet hæc mundari*; cum ܠ vero, sequente *Dolath*, Act. 21, 32. ܒܛܠܘ ܡܢ ܕܢܩܛܠܘܢ ܠܦܘܠܘܣ *cessabant ab* eo *vt percuterent*, i. e. *percutere Paulum.*

§. XXII. *Passiua* Verba aliquando iunguntur *Datiuis*, notandæ caussæ efficienti seu agenti, ita vt Datiui perinde valeant, ac Ablatiui cum præmissa Præpositione ܡܢ *a* vel *ab:* vt Luc. 6, 4. ܠܐ ܡܬܚܙܐ ܠܟ *non videtur tibi*, i. e. *a te*; c. 8, 29. ܣܓܝ ܐܬܬܩܛܪ ܠܗ *captiuabatur ei*, pro, *ab eo*; c. 23, 41. *Nihil quod morte dignum sit*, ܣܓܝ ܕܥܒܕ ܠܗ *factum ei*, pro, *ab eo.* Sic Ioh. 8, 33. c. 9, 11. 15. coll. v. 18. item c. 13, 7. Act. 15, 24. c. 18, 18. c. 21, 23. Rom. 11, 2. 1 Thess. 2, 4. 1 Tim. 4, 4. Iac. 5, 15. Vide differt. nostram *de Solœc. Cas.* §. XIX.

§. XXIII. Syri in construendis Verbis cum suis Casibus aliquando a Latinorum syntaxi recedunt, dicentes v. g. *ingredi* vel *adscendere*, non *per ostium*, sed *ex ostio*, nec *per locum*, sed

ſed *ex loco; confiteri* item vel *abnegare*, non *aliquem* vel *aliquid*, ſed *in aliquo*, cetera. Vt Ioh. 10, 1. 2. ܡܢ ܠܐ ܥܠ ܬܪܥܐ ܕܥܐܠ *quisquis non ingreditur ex oſtio* in ouile, & ܡܢ ܕܣܠܩ ܒܐܬܪ ܐܚܪܢܐ *adſcendit ex loco alio*; Matth. 10, 32. *Quisquis* ܕܡܢ ܕܐܬܐ *confeſſus fuerit in me*, & v. 33. ܡܢ ܕܟܦܪ ܒܝ *quisquis vero abnegauerit in me.* Confer diſſert. noſtram *de Solœciſmo Caſuum* §. VI.

§. XXIV. Idem Verbum, quod in orationis protaſi præceſſerat, aliquando in apodoſi ſubticetur: vt Matth. 1, 22. ܗܢ ܕܟܠ ܗܘܐ ܕܐܬܥܒܕ *Hoc vero totum, quod factum eſt*, factum eſt, *vt impleretur* cet. Ioh. 20, 31. ܐܠܝܢ ܕܟܬܝܒܝ ܐܦ ܗܠܝܢ *Etiam hæc, quæ ſcripta ſunt*, ſcripta ſunt, *vt credatis.* Hebr. 7, 8. ܡܬܬܠܬܐ ܕܐܬܬܩܢ ܒܢܡܘܣܐ ܗܘܬ ܕܐܬܥܒܕ *Mutatio vero, quæ facta eſt legi priori*, facta eſt *propter eius imbecillitatem*; c. 8, 3. ܟܠ ܪܒ ܟܗܢܐ ܕܡܬܩܢ ܗܘ ܕܢܩܪܒ *Omnis enim pontifex qui conſtituitur*, conſtituitur, *vt offerat oblationes.*

§. XXV. Verbum Subſtantiuum ܗܘܬ *Fuit* redundat, ſeu expletiuum eſt, a) poſt negatiuum ܠܐ *non*, quo caſu vtcunque per *ſane* exprimi poteſt; vt Matth. 10, 20. ܠܐ ܗܘܝܬܟܘܢ ܡܬܡܠܠܝܢ *Nam non ſane vos loquimini*; c. 16, 11. ܠܐ ܗܘܬ ܐܡܪ ܠܚܡܐ ܐܠܐ ܡܢ ܚܡܝܪܐ *quod non ſane de pane dixerim*; & porro c. 20, 13. Ioh. 6, 32. 38. 36. 58. c. 13, 11. 17. Hebr. 2, 5. 16. c. 9, 24. 1 Ioh. 4, 10. etiam tum, cum negatiuum ܠܐ *non*, interrogatiue capitur pro *nonne?* vt Matth. 13, 55. ܠܐ ܗܘܬ ܐܡܗ ܕܝܠܗ ܕܢܓܪ

Nonne ſane hic eſt filius fabri? Forte quod ܗܘܐ *fuit* cum ܗܐ *ecce* a Syris confuſum eſt, vnde & cum eo alternat ibid. v. 56. *Et ſorores eius omnes* ܠܝܬ ܗܐ ܠܐ *nonne ecce! apud nos ſunt?* nec non Iac. 2, 4. 6. 7. coll. ibid. v. 5. 21. Sic Marc. 11, 13. Luc. 11, 40. c. 17, 17. b) poſt ſeipſum aut aliud Verbum, ſine immutatione Temporis Perfecti in Plusquamperfectum, quam alias Præteritis ſecundum §. XVI. inferre ſolet; vt Marc. 1, 45. ܗܘܐ ܫܪܝ non, *incepit fuit*, i. e. *inceperat*, ſed ſimpliciter, *incepit*, ibidemque ܗܘܐ ܠܡܥܒܕ ܠܐ ܐܝܟ *ita vt non poſſet*, Luc. 1, 8. ܗܘܐ ܗܘܐ *Factum eſt vero;* Ioh. 3, 25. ܗܘܐ ܥܠ ܬܟܣܐ *Facta eſt autem quæſtio.* c) Poſt ſynonymum ܐܝܬ vel ܐܬܐ *Eſt, Erat, Fuit;* vt Matth. 3, 4. ܗܘܐ ܐܬܘ *Fuit fuit*, pro *fuit* ſimpliciter. Verum hoc inde eſt, quod ܐܝܬ, perinde ac Hebr. יֵשׁ, cui originem debet, proprie ſubſtantiuum Nomen eſt, ac adeo ſyntaxis in exemplo adlato ita ſonaret: *exiſtentia eius fuit.*

§. XXVI. Addimus ſingulares vocum conſtructiones, & loquendi formulas, ex ordine Verborum, quibus illæ conſtant, alphabethico, vt facilius reperiri queant. Erunt autem Verba hæcce: ܐܒܝ *tenuit*, ܐܟܠ *comedit*, ܐܠܨ *coegit*, ܐܬܐ *venit*, ܒܐܫ *malus fuit*, ܒܛܠ *vacuus fuit*, ܒܨܥ *hortatus eſt*, ܓܠܐ *retexit*, ܓܪܐ *factus eſt*, ܕܒܪ *indicauit*, ܐܬܒܥܝ *vſus eſt*, ܕܟܐ *curtatus eſt*, ܗܓܪ *tæduit*, ܗܦܟ *pertigit*, ܗܠܝ *impleuit*, ܗܠܟ *traxit*, ܐܬܚܕ *accepit*, ܐܬܝܕ *adſcendit*, ܐܬܐ *exiit*, ܐܬܬ *poſuit*, ܒܨ *tranſiit*, ܥܠ *intrauit*, ܨܥܪ vel ܙܥܩ *clamauit*, ܩܛܠ *ſuccidit*, ܪܡܐ *proiecit*, ܫܕܪ *miſit.*

1 Tim.

1 Tim. 6, 1. ܠܡܪܝܗܘܢ ܕܝܠܗܘܢ ܢܣܒܘ ܒܟܠ ܝܩܪ *dominos ſuos in omni honore habeant*, proprie, *teneant*, Germ. *ſollen ihre Herren in allen Ehren halten.* 2 Theſſ. 3, 15. ܘܠܐ ܐܢܫ ܬܚܫܒܘܗܝ ܠܒܥܠ ܕܒܐ *neque tanquam inimicum habeatis eum*, Germ. *und haltet ihn nicht als einen feind.*

Matth. 27, 12. ܘܒܡܫܬܟܠܗ ܕܡܬܐ ܩܛܪܝܗܝ *& cum accuſarent eum*, proprie, *comederent accuſationes*, vel *excidia eius.* Sic c. 12, 10. Marc. 15, 3. 1 Tim. 3, 11. 2 Tim. 3, 3. Tit. 2, 3. Impersonaliter ſeu paſſiue, Luc. 16, 1. ܘܐܬܬܪܥ ܠܗ ܕܡܬܐ ܩܛܪܝܗܝ *& conſumtum eſt ei accuſationes eius*, (vide ſupra, §. X.) i. e. *& accuſatus eſt ei.* Hinc ܩܛܪܓܐ *accuſator*, *obtrectator*, & ſynecdochice *Diabolus*, Matth. 4, 1. 5. 8. 11. c. 25, 41. ܩܛܪܓܢܘܬܐ *obtrectatio* Rom. 1, 30. & diuiſim ܩܛܪܓܢܘܬܐ ܕܫܘܛܢܐ Ioh. 18, 29.

Phil. 1, 24. ܐܝܬ ܠܝ ܕܐܢܐ ܐܬܟܦ *cogit me res*, pro *neceſſum habeo*; c. 2, 25. ܐܬܟܦ ܠܝ *coegit me res*, pro ἀναγκαῖον ἡγησάμην *neceſſarium duxi*; Act. 15, 28. ܗܠܝܢ ܕܐܬܟܦܘ *hæc quæ coguntur*, pro ἀναγκαῖα *neceſſaria.*

1 Tim. 5, 15. ܕܐܙܠ ܠܩܕܡ ܐܢܬ *quod ante te venias*, id eſt, *proficias, progrediaris*, Germ. *daß du vor dich kommſt.* 2 Tim. 3, 9. ܠܐ ܢܬܩܕܡܘܢ ܠܩܕܡ ܐܢܫ *non venient ante ſe*, pro, *non proficient vltra.* Sic. 1 Cor. 11, 17.

Iac. IV, 2. ܘܠܐ ܐܬܝ ܠܟܘܢ ܕܬܒܥܘܢ *& non venit* quod quæritis, *in manus veſtras*, pro, *& non poteſtis adipiſci.* Ioh. 11, 35. ܘܕܡܥܗ ܐܬܐ ܠܗ ܕܡܬܐ *veniebant lacrimæ eius*, Germ. *die thränen kamen ihm*, pro, *lacrimabatur*; ad inſtar Hebr. Ezech. 24, 16. וְלֹא תָבוֹא דִמְעָתֵךְ *nec oborientur tibi lacrimæ.*

Matth. 26,8. ܥܠ ܗܘ ܐܚܐ ܘܐܬܟܥܣ ☞ *& male adfectus eſt eis*, ſcil. *animus*, ſeu ܠܒܐ *cor*, id eſt, *diſplicuit*. ܐܬܟܥܣ & ܐܬܟܥܝ idem, c. 21,15. Marc. 14,4. & in Præſenti, Luc. 11,53. *cœperunt* ܥܠ ܗܘ ܐܚܐ ܡܬܟܥܣܝܢ eſſe *quibus* cor *male adfectum eſſet*, pro *indignari, ægre ferre.*

Luc. 10,34. ܘܐܬܦܠ ܥܠܘܗܝ ☞ *& vacauit ipſi* (ſic enim proprie ſonaret) *ſuper eo*, pro *curam eius geſſit*; vt Latini dicunt *vacare litteris*, pro *operam dare, ſtudere.* Subaudiveris ܠܒܐ *cor, animus.* Sic Rom. 12,17. 2 Cor. 9,5. Gal. 2,10. 2 Tim. 2,15. c. 4,9. & in Peil Marc. 4,38. ܠܐ ܡܕܥ ܠܟ ܕܐܒܕܢ *nonne curæ eſt tibi quod perimus?* Luc. 10,40. Ioh. 12,6. Act. 17,21. 1 Petr. 5,7. ܕܥܠ ܟܘܢ ܗܘ ܐܝ ܕܥܠ ܐܢܘܢ *ſiquidem ei, ei* inquam (cum pleonaſmo Pronominis) *cura eſt ſuper vobis*, ſeu *curæ eſtis.*

Rom. 12,1. ܒܥܐ ܐܢܐ ܥܠ ܟܘܢ *Petens ſum igitur a vobis*, pro παρακαλῶ ὖν ὑμᾶς, *adhortor igitur vos.* Et ſic vbique fere pro *hortari* Syri dicunt *petere ab aliquo*, non ſine emphaſi, vt c. 15,30. c. 16,17. 1 Cor. 1,10. c. 16,15. cet.

1 Ioh. 3,21. ܓܠܝܐ ܐܦܝܢ ☞ *Retecta eſt facies noſtra*, pro παῤῥησίαν ἔχομεν, *fiduciam habemus*: vnde ܦܬܝܚܘ & ܦܬܝܚܐ *retectio faciei*, pro, παῤῥησία Phil. 1,20. 1 Tim. 3,13. Hebr. 3,6. & ܒܓܠܝ ☞ *in retecto oculo*, pro, *aperte, palam* Ioh. 16,25. c. 18,20. 2 Cor. 3,12. Hebr. 4,16.

Ioh. 12,42. ܕܠܐ ☞ *vt ne fierent foris, vt ne expellerentur*: vt Græcis actiue dicitur ἔξω ποιῆσαι *foris facere*, pro *exire iubere* vel *expellere* Act. 5,34.

2 Cor.

2 Cor. 3, 1. ܠܡܚܘܝ̈ܐ ܠܟ̈ܘܢ ܕܢ̈ *vt oſtendamus vobis, quid* ſeu quales *ſimus*, ἑαυτὰς συνιστάνειν.

1 Cor. 7, 31. *Et qui vtuntur ſæculo hoc, ſint tanquam* ܠܐ ܟܚܡ ܒܗ ܕܠܐ ܡܬܚܫܚܝܢ ܒܗ *non extra conuenientiam vſus*, pro, *ne abutantur.*

Luc. 18, 23. 24. ܥܬܝ ܐܬܩ *Curtatus* ſeu *confectus eſt ei*, ſc. ܪܘܚܐ *ſpiritus*, vel ܢܦܫܐ *anima*, pro, *triſtatus eſt.* Sic Matth. 14, 9. c. 17, 23. Ioh. 16, 20. 21. 22. c. 21, 17. Sic tranſitiue in Aphel 2 Cor. 2, 2. 5. c. 7. 8.

Hebr. 3, 10. ܘܩܛ ܒܗ ܒܕܪ ܐܬܩ *tæduit me generationis illius*, ſeu *faſtidium habui*; proprie, *tædio adfecta eſt mihi* (ſc. ܢܦܫܐ *anima*, vel ܪܘܚܐ *ſpiritus*) *in generatione illa.* Sic v. 17. Luc. 18, 1. Gal. 6, 9. 2 Theſſ. 3, 13. Hebr. 3, 10. 17. c. 12, 3.

Rom. 14, 4. ܡܪܗ ܒܝܕܘܗܝ ܩܐܡ *Poteſt dominus eius*, proprie, *pertingens* (puta ܚܝܠ *robur*) *eſt in manibus domini eius.* Sic in Fem. 2 Tim. 1, 12. Hebr. 11, 19. ܕܡܨ ܒܝܕܗ ܩܐܡ? *qui poteſt*, & in Peil c. 2, 2. ܕܡܨ ܒܝܕܗ ܩܐܡ? *qui poſſunt.*

Ioh. 11, 19. ܠܡܦܫ ܠܒܗܝܢ? *vt implerent cor illarum*, cum Præfixo ܠ obiectiuo, pro, *vt conſolarentur illas*; 1 Theſſ. 2, 11. ܡܠܝܢ ܠܒܟܘܢ *& implebamus cor veſtrum*, i. e. *conſolabamur vos.* Sic Iud. 19, 3. Vnde Phil. 2, 1. ܡܠܝܘܬ ܠܒܐ *implementum cordis*, pro, *ſolatium.* Lapſarunt *Troſtius* & *Gutbierius*, deriuantes iſta non a ܡܠܐ *impleuit*, ſed a ܡܠܠ *loquutus eſt*, ad inſtar phraſis Hebrææ דבר על לב *loqui ad cor* alicuius, pro *conſolari* Eſa. 40, 2. quod vero analogiæ grammaticæ repugnat: ſed & *Caſtellus Schaafiusque*, deducentes quidem

quidem a ܡܠܠ, ſed ita vt ſignificatum ei tribuant Verbi cognati ܡܠܠ *loquutus eſt*, quem tamen ſignificatum ܡܠܠ nonniſi in Pael, ܡܠܠ vero extra hanc ſyntaxin cum ܠ nunquam habet, ſicut nec ܡܠܠ ſequenti Præfixo ܕ iungitur, quod contra de ܡܠܠ *impleuit* valet, v. g. Act. 5, 3. ܡܠܠ ܣܛܢܐ ܠܒܟ *impleuit Satanas cor tuum.*

Hebr. 6, 15. ܐܪܟ ܪܘܚܗ *protraxit* (Aphel a rad. ܐܪܟ) *ſpiritum ſuum*, i. e. *exſpectauit patienter*, ſeu *longanimis fuit.* Sic c. 13, 22. Luc. 18, 7. Iac. 5, 7. Vnde ܐܪܟ ܪܘܚܗ *cuius ſpiritus protractus*, pro, *longanimis*, 1 Cor. 13, 4. 2 Tim. 2, 24. nec non ܪܘܚ ܐܪܟ vel ܪܘܚ ܐܪܟܐ *protractio ſpiritus*, pro, *longanimitas* 1 Tim. 1, 16. Hebr. 6, 12.

Iac. 2, 9. ܐܝܠ ܦܢܝ ܬܣܒܝܢ *faciem accipitis*, προσωπολημπτεῖτε. Sic Luc. 20, 21. Gal. 2, 6. Vnde ܬܒܝܥ ܦܢܝ *acceptio faciei*, προσωπολημψία *perſonæ reſpectus*, Matth. 23, 28. Luc. 12, 1. Ioh. 7, 24. 1 Tim. 5, 21. & ܬܒܝܥ ܦܢܝ *acceptor facierum*, pro, *hypocrita* Matth. 7, 5.

Deut. 29, 9. ܠܡܥܒܕ ܦܢܝ ܣܡܟ ܐܝܠ *vt faciatis adſcendere* (a ܣܡܟ *adſcendit*) *ad caput*, i. e. *ad felicem exitum perducatis.* Sic c. 28, 29. Prou. 13, 13.

Act. 26, 1. ܡܡܠܠ ܪܘܚܗ ܦܬܚ ὃ *exibat* (an *exire faciebat* ſeu *proferebat?*) *Spiritum*, i. e. *defendebat ſe.* Sic v. 2. 24. c. 19, 33. 40. c. 22, 1. c. 24, 10. Luc. 21, 14. 2 Cor. 12, 19. vnde 2 Tim. 4, 16. ܒܦܬܓܡܝ ܦܬܓ *in apologia mea.* Ratio & proprietas phraſeos non adeo liquida. Luc. 12, 11. ſec. Polygl. Angl.

Angl. legitur in Aphel, ܐܝܟܢܐ ܠܡܦܩ ܐܢܬܘܢ *quomodo prolaturi ſitis ſpiritum*, i. e. *vos defenſuri.*

Act. 4, 21. ܕܢܫܘܡ ܒܪܫ ܠܗܘܢ *Vt ponerent in capite illorum*, pro, *punirent illos;* vnde ܫܡ ܒܪܫ, vel coniunctim ܒܪܫܫܡ *poſitio in capite*, pro, *pœna, ſuplicium* Act. 22, 5. Hebr. 10, 29.

Act. 5, 4. ܒܠܒܟ ܣܡܬ *poſuiſti in corde tuo*, pro, *conſtituiſti;* Luc. 1, 9. ܕܢܫܘܡ ܩܛܘܪܐ *vt poneret odoramenta*, pro, *ſuffiret, ſuffitum faceret;* Tit. 3, 12. ܒܥܕܝ ܣܡܬ *poſui in mente mea*, pro, κέκρικα *decreui*, quomodo & Act. 19, 21. vnde in deteriorem partem flexa ſignificatione, ܫܡ ܒܪܫ *poſitio in mente*, pro, ὑπόνοια *ſuſpicio* 1 Tim. 6, 4. Item Matth. 6, 19. 20. ܠܐ ܬܫܬܘ ܠܟܘܢ *ponite vobis poſitiones*, pro, *congerite* vel *ſtruite vobis theſauros;* quomodo & Rom. 2, 5. Denique Eph. 1, 5. ܐܬܬܢ ܐܣܝܡ *poſuit nos in filios*, pro, *adoptavit*, vnde Rom. 8, 15. 23. & c. 9, 4. ܬܢܝ ܫܡ *poſitio filiorum*, pro, *adoptio.*

Ioan. 4, 4. ܠܗ ܠܡܐ ܗܘܐ ܛܥܝܢ *Opus erat ei*, pro, *oportebat eum;* velut per Latinismum.

1 Tim. 3, 3. Tit. 1, 7. ܠܐ ܡܫܟܝ ܥܒܪ *tranſiens ſuper vinum*, pro, πάροινος *vinoſus*, quod *Arabs Erpen.* ex Syro expreſſit, *nimius in bibendo vino.*

Ioh. 6, 21. 23. ܠܐ ܠܗ ܠܫܢܝܗ ܥܒܪ *Intrauit ſibi in annos ſuos*, pro, ἡλικίαν ἔχει *ætatem habet*, Germ. *er iſt zu ſeinen jahren gekommen*, Hebr. בָּא בַּיָּמִים Gen. 18, 11. vbi *Syr.* pariter ܥܠܘ ܒܫܢܝ *intrauerant in annos.*

Act. 25, 11. 12. ܐܶܠ ܩܲܛܣܪ ܐܶܬܲܐ *ad protectiones Cæsaris prouoco*, & ܩܲܛܣܪ ܐܶܬ *ad protectionem Cæsaris prouocasti*, pro, *Cæsarem adpello*, & *Cæsarem adpellasti*. Sic c. 26, 32. &, quod idem est, c. 28, 19. *coactus sum* ܐܶܬ ܩܲܛܣܪ ܐܶܬܲܐ *inclamare protectionem Cæsaris*. Ceterum ܐܲܬܲܐ & ܐܶܬ *Castellus* & *Gutbierius* verterunt *prouocationem* seu *adpellationem*, quasi esset a ܐܲܬ *clamare* Act. 21, 28. perperam, quia sic ܐܲܬܲܐ scribendum fuisset: est potius cum Præfixo ܐ, a ܛܪ Aph. ܐܲܛܪ *texit*, *protexit*. Vnde & Erpenianus *Arabs* ex Syriaco fonte phrasin istam vertit, *confugere ad asylum*, vel *implorare asylum Cæsaris*.

Hebr. 6, 12. ܠܐ ܢܬܟܠܠܘܢ ܠܟܘܢ & *vt ne succidatur vobis*, sc. ܪܘܚܐ *spiritus*, vel ܢܦܫܐ *anima*, pro, *vt ne segnescatis*, seu *defetiscatis*, oppositе ad ܐܪܟ̈ܘܬܐ ܕܪܘܚܐ *protractionem spiritus*, seu *longanimitatem*, ibid. Sic 1 Thess. 3, 3. Hebr. 10, 38. ܕܐ ܢܬܟܠܠ ܒܗ̈ ܐܢ *sin succidatur ipsi*, pro, *sin defetiscat*; vnde ibid. v. 39. ܟܠܝܘܬܐ *succisio*, nempe spiritus, pro *torpore*, Hebr. קְצַר רוּחַ Ex. 6, 9. Vide paulo ante sub ܩܨܨ vel ܩܨ *curtari*.

Act. 27, 42. ܕܠܐ ܢܫܕܘ ne *proiicerent natationem*, pro, *ne natatui se committerent*, seu *natarent*.

Luc. 19, 28. ܫܕܪܬܘܢ ܒܬܪܝ *misistis post me*, pro μετεπέμψασθέ με, *accersiuistis me*, Germ. *ihr habt nach mir geschickt*. Sic Act. 10, 29.

CAPVT

CAPVT II.
DE
IDIOMATIBVS NOMINVM SYNTACTICIS.

§. I.

IDiomata Nominum ſyntactica eo perſequemur ordine, quem Accidentia Nominum ſuggerunt, *Figura*, *Periphraſis*, *Qualitas*, *Genus*, *Comparatio*, *Caſus*, *Numerus*, *Status*, *Geminatio*, *Ellipſis*: quibus adiiciemus ſyntaxin *Numeralium.*

§. II. Ratione *figuræ* ſunt Nomina vel *ſimplicia* vel *compoſita.* Vide lib. II. c. II. §. III. Et *compoſitorum* quidem, quæ apud Græcos Latinosue ſunt,

1) alia per ſimplicia Syris efferuntur, v. g. ܚܕܬ *recens*, pro ἄγναφος *impexus* Matth. 9, 16. ܚܙܘܬ *viſus*, pro ἀνάβλεψις *recuperatio viſus* Luc. 4, 18. ܥܒܕ σύνδουλος *conſeruus* Matth. 18, 28. ܒܥܠ συγκοινωνὸς *particeps* Rom. 11, 17.

2) alia circumſcribuntur: vt

a) Compoſita *negatiua*, ſeu quæ *priuationem* notant, per ܠܐ *non*, ܠܒ *ſine*, vel ܠܝܬ *non eſt*, vel alia quacunque ratione. Sunt autem vel α) *Adiectiua*, v. g. 1 Cor. 7, 8. τοῖς ἀγάμοις, ܠܐܢܫܐ ܕܠܝܬ ܠܗܘܢ *illis quibus non ſunt vxores*; c. 1, 28. τὰ ἀγενῆ, ܙܥܘܪܝܬܐ ܕܠܝܬ *quorum parua eſt familia*; Act. 4, 13. ἀγράμματοι, ܠܐ ܝܕܥܝ ܟܬܒܐ *neſcientes litteras*; Eph. 1, 4. ἄμωμους, ܠܒ ܡܘܡܐ *ſine labe*; 1 Cor. 6, 2. ἀνάξιοι,

ܠܐ ܩܕܝܫܝܢ *non digni*; Matth. 12, 5. 7. ἀναίτιοι, ܠܐ ܒܝܫ *sine reprehenſione*; Ioh. 8, 7. ὁ ἀναμάρτητος, ܠܐ ܕܠܐ ܚܛܝܐ *ſine peccato*; Hebr. 11, 12. ἀναρίθμητος, ܕܠܐ ܠܗ ܡܢܝܢܐ *cui numerus non eſt*; 1 Cor. 1, 8. ἀνέγκλητος, ܠܐ ܡܬܬܒܥܐ *ſine accuſatione*; 2 Cor. 9, 15. & 1 Petr. 1, 8. ἀνεκδιήγητος & ἀνεκλάλητος, ܠܐ ܡܬܚܘܝܐ *quæ non enarratur*; Luc. 12, 33. ἀνέκλειπτος, ܠܐ ܡܬܪܥ *qui non tranſit*; Matth. 3, 12. ἀσβέστῳ, ܠܐ ܕܠܐ ܡܬܟܒܐ *qui non exſtinguitur*; quibus adde cumulum exemplorum Rom. 1, 31. nec non c. 12, 9. Luc. 24, 25. 2 Cor. 9, 4. Eph. 3, 8. Col. 1, 15. 16. 1 Tim. 1, 17. c. 3 2. c. 6, 14. 2 Tim. 2, 15. 23. Hebr. 2, 8. c. 11, 27. Iac. 2, 13. 1 Petr. 1, 22. item Eph. 5, 17. ἄφρονες, ܠܐ ܡܣܟܠܝ *carentes mente*. Vel β) *Subſtantiua*, v. g. Apoc. 17, 4. ἀκαθαρτήτων *immundities*; 1 Cor. 15, 53. 54. ἀφθαρσία & ἀθανασία, ܠܐ ܡܗܘ ܠܐ ܡܬܚܒܠ *non-corruptibilitas*, & ܠܐ ܡܝܬ ܠܐ *non-mortalitas*; Rom. 11, 30. 32. ἀπείθεια, ܠܐ ܡܬܫܡܥ ܠܐ *non-obedientia*; ad inſtar Hebraicorum אַל מָוֶת *immortalitas* Prou. 12, 28. אַל קוֹם עִמּוֹ *irreſiſtibilis* c. 30, 31. *ligna* אַל מִגִּים *putredinis expertia* Rom. 2, 23. ἀπιστία, ܠܐ ܗܝܡܢܘܬܐ *defectus fidei*.

b) *Societatem* notantia: α) per adiectum ܥܡ *cum*; vt Rom. 16, 7. Col. 4, 10. Philem. v. 23. ὁ συναιχμάλωτός μου, ܥܡܝ ܕܐܬܐ ܐܣܝܪܐ *captiuus qui eſt mecum*; Rom. 16, 3. 9. 21. ὁ σύνεργος ἡμῶν, ܕܥܡܢ ܕܐܬܐ ܦܠܚܐ *operarius qui nobiscum eſt*: β) per ܚܒܪ *ſocius*; vt Ioh. 11, 16. τοῖς συμμαθηταῖς, ܠܚܒܪܝܗ ܕܚܒܪ *diſcipulis ſociis ſuis*; 1 Petr. 5, 1. ὁ συμπρεσβύτερος, ܕܚܒܪ ܩܫܝܫܐ *pres-*

presbyter ſocius veſter: γ) per ܚܒܪ *conſors;* vt Eph. 3, 6. σύσσωμοι, ܒܪܝ̈ ܓܘܫܡܐ ܚܒܪ̈ *conſortes corporis.*

c) *Anticipationem* ſeu *prioritatem* dicentia, per ܩܕܡ *anticipatio:* vt Act. 2, 23. & 1 Petr. 1, 2. προγνώσει, ܒܝܕ ܩܕܡܬܗ ܕܝܠܗ *anticipatione ſcientiæ ſuæ;* 1 Tim. 5, 21. χωρὶς προκρίματος, ܠܐ ܢܬܩܕܡ ܠܒܟ *nec præueniatur mens tua.*

d) *Vniuerſitatem* connotantia, per ܟܠ *omne:* vt Luc. 23, 18. παμπληθεὶ, ܟܠ ܥܡܐ *tota multitudo;* c. 11, 23. τὴν πανοπλίαν, ܟܠ ܙܝܢܗ *totam armaturam;* 2 Cor. 6, 18. παντοκράτωρ, ܟܠ ܡܚܐ *qui omnia tenet;* vel inuerſo ordine, Apoc. 1, 8. c. 4, 18. ܟܠ ܡܚܐ *tenens omnia;* Sap. 18, 15. παντοδύναμος, ܟܠ ܝܟܠ *qui omnia poteſt;* Hebr. 4, 12. ἐνεργὴς, ܟܠ ܥܒܕ *omnia operans.*

e) Quæ *iterationem,* per ܫܘܬܦܐ ܡܢ ܪܫ *a capite:* vt Tit. 3, 5. ܫܘܬܦܐ ܡܢ ܪܫ παλιγγενεσία.

f) Quæ *ſpurium* quid, per ܟܕܒ *mendax;* vt 2 Cor. 11, 26. ψευδάδελφοι, ܐܚܐ ܟܕܒ̈ *fratres mendaces;* v. 13. ψευδαπόστολοι ܫܠܝ̈ܚܐ ܟܕܒ̈ܐ; 2 Pet. 2, 1. ψευδοπροφῆται & ψευδοδιδάσκαλοι ܢܒ̈ܝܐ ܟܕܒ̈ܐ & ܡܠܦ̈ܢܐ ܟܕܒ̈ܐ; Matth. 24, 24. ψευδόχριστοι ܡܫܝ̈ܚܐ ܟܕܒ̈ܐ; 1 Tim. 6, 20. ψευδώνυμος γνῶσις ܝܕܥܬܐ ܟܕܒ̈ܐ.

§. III. Species compoſitionis ſunt *Periphraſes,* quæ fiunt per Nomina quædam auxiliaria, vt ſunt

a) ܒܪ *filius,* Pl. ܒܢ̈ *filii;* v. g. ܒܪ ܐܡܢܐ *filius opificii,* pro, ὁμότεχνος, Act. 18, 3. c. 19, 24. 25. 38. ܒܪ ܓܒܪ̈ *filius familiæ magnæ,* pro, εὐγενὴς *nobilis* Luc. 19, 12. ܒܪ ܥܘܠܝ *fili iugi mei,* pro, σύζυγε *ſocie,* idem *iugum* trahens

Phil. 4, 3. ܒܪ ܡܠܦܢܐ *filius educatorum*, pro, σύντροφος *vna educatus* Act. 13, 1. ܒܪ ܫܘܪܐ *filius muri*, pro *antemurale* Esa. 26, 1. ܒܪ ܢܩܒܐ *filius seminis*, pro, *seminabile*, quomodo & Targ. *Onkel.* Leu. 11, 37. 38. ܒܪ ܒܣܪܐ *filius carnis*, *eadem carne satus*, *cognatus* Esa. 58, 7. Rom. 11, 14. ܒܪ ܙܢܝܐ *filius adulterii*, *nothus* Deut. 23, 2. ܒܪ ܝܘܡܗ *filius diei sui*, *eundem diem agens* Deut. 24, 15. Prou. 12, 16. ܒܪ ܫܥܬܗ *filius horæ suæ*, *eandem horam agens*, & aduerbialiter, *illico*, *statim* Matth. 13, 5. 20. Ioh. 5, 9. c. 13, 30. Act. 10, 33. c. 21, 32. Luc. 5, 13. etiam pluraliter Matth. 20, 34. & in Femin. c. 21, 20. ܒܪ ܐܢܫ *filius hominis*, pro *homo*, passim; ܒܪ ܓܘܙܐ *filius colli*, pro, *fimbria collaris* seu *collum ambiens* Pſ. 132, (133) 2. Et in Plurali : ܒܢܝ ܢܚܠܬܐ *filii hæreditatis*, συγκληρονόμοι Eph. 3, 6. ܒܢܝ ܐܬܪܐ *filii loci*, οἱ ἐντόπιοι Act. 21, 12. ܒܢܝ ܡܕܝܢܬܐ *filii vrbis*, συμπολῖται, & ܒܢܝ ܒܝܬܐ *filii domus*, οἰκεῖοι c. 2, 19. ܒܢܝ ܫܒܛܐ *filii tribus*, συμφυλέται 1 Theſſ. 2, 14. ܒܢܝ ܥܡܐ *filii populi*, *gentiles* Ioh. 18, 35. ܒܢܝ ܟܪܟܐ *filii comitatus*, σύνοδοι, συνοδία, συνέκδημοι, Luc. 2, 44. Act. 19, 29. ܒܢܝ ܫܢܝ *filii annorum meorum*, συνηλικιῶταί μου, Gal. 1, 14. ܒܢܝ ܚܪܐ & ܒܪ *filius* & *filii ingenuorum*, pro, ἐλεύθερος & ἐλεύθεροι 1 Cor. 7, 22. 1 Petr. 2, 16. ܒܢܝ ܩܪܛܝ *filii Cretæ*, *Cretenſes*, Tit. 1, 12. ܒܢܝ ܛܥܘܬܐ *filii idolorum*, *idololatræ* Apoc. 2, 14. 20. Caue tamen, cum *Caſtello* ad hanc claſſem referas periphraſin *lunatici*, Matth. 17, 15. ܒܪ ܕܝܪܚ ܐܝܬ *qui eſt ſui*, non *filius tectorum*, qs. *qui tecta ſcandit*, ſed potius *extra tecta*, qui domi non manet, coll. Luc. 8, 27. Nam & pluraliter dicitur. c. 4, 24. ܒܢܝ ܐܝܢܫ *qui ſunt extra tecta.*

Contra,

Contra, ܩܠܐ ܒܪܬ *filia vocis*, pro, *vox* Rom. 10,16.18. Gal. 4,20. Hebr.3,15. Pl. ܩܠ̈ܐ ܒܢ̈ܝ *voces* Act. 12,22.

b) ܒܝܬ *domus*: v. g. ܒܝܬ ܫܟܒܐ *domus pernoctationis*, i.e. *diuerſorium* Gen. 42,27. ܒܝܬ ܐܣܝܪ̈ܐ *domus vinctorum*, *carcer*, Matth. 5,25. Apoc. 2,10. ܒܝܬ ܒܘܣܡ̈ܐ *domus odoramentorum*, *thuribulum* Hebr. 9,4. ܒܝܬ ܡܦܠܛܐ *domus perfugii*, *aſylum* Pſ. 9, 10. ܒܝܬ ܕܝܢܐ *domus iudicii*, pro, *prætorium*, Act. 19, 19. ܒܝܬ ܫܚܪ̈ܬܐ *domus ligationis*, *carcer* Gen. 42, 17. ܒܝܬ ܝܠܕܐ *domus natiuitatis*, *natalitia* c. 40, 20. ܒܝܬ ܓܙܐ *domus gazæ*, & ܒܝܬ ܙܝܢ̈ܐ *domus armorum*, pro, *gazophylacium*, & *armamentarium*, c.39,2. Marc. 12,41.43. ܒܝܬ ܙܝܬܐ *domus olearum*, *oliuetum* Luc. 19,29.37. Act. 1,12. ܒܝܬ ܣܦܪ̈ܐ *domus librorum*, pro, *capſa libraria* 2 Tim. 4,13. ܒܝܬ ܩܒ̈ܪܐ *domus mortuorum*, i.e. *ſepulchrum* Matth. 14,2. ܒܝܬ ܡܟܣ̈ܐ *domus publicanorum*, i.e. *telonium* Matth. 9,9. ܒܝܬ ܡܫܟܢܐ *domus manſionis*, i.e. *diuerſorium* Marc. 14,14. ܒܝܬ ܢܛܪܬܐ *domus cuſtodiæ*, *carcer* Apoc. 2,10. ܒܝܬ ܩܒ̈ܘܪܐ *domus ſepulturæ*, pro, *ſepulchrum* Matth. 8,28. c. 27,60. vel Pl. ܒܝܬ ܩܒ̈ܘܪ̈ܐ idem Luc. 8,27. ܒܝܬ ܡܨ̈ܥ *domus capſarum*, ſeu *horreum* Luc. 12,18.24. ܒܝܬ ܩܘܪܒ̈ܢ *domus oblationis*, pro, *arca recipiendis donariis* Matth. 27,6.

c) ܡܪܝ *dominus*: v. g. ܡܪܝ ܒܥܝܬ̈ܐ *dominus inimicitiæ*, pro, *inimicus* Matth. 13, 28.39. ܡܪܝ ܙܥܐ *dominus luctæ*, pro, *aduerſarius* Pſ. 11, tit. ܡܪܝ ܕܝܢܐ *dominus iudicii*, *aduerſarius* Matth. 5,25. ܡܪܝ ܬܚ̈ܘܡܐ *dominus limitis*, pro *finitimus*, *vici-*

nus

nus, 2 Par. 14, 5. ܡܪܝ ܩܠܝܐ *dominus consilii*, *consiliarius* Rom. 11, 34. ܡܪܝ ܩܝܡܐ *dominus fœderis*, pro, *fœderatus* Gen. 14, 13.

d) ܪܫ *princeps*, *præfectus*: v. g. ܪܫ ܒܝܬܐ *præfectus domus*, *œconomus* Luc. 8, 3. indeque abstractum ܪܫܘܬܐ *œconomia* c. 16, 2. ܪܫ ܟܗܢܐ *præfectus sacerdotum*, ἀρχιερεὺς Hebr. 4, 14. ܪܫ ܥܕܬܐ ἀρχιποιμὴν 1 Petr. 5, 4. ܪܫ ܫܩܝܐ *archipincerna* Gen. 40, 1.

e) ܪܝܫ *caput*: vt ܪܝܫ ܐܒܗܬܐ *caput patrum*, *patriarcha* Act. 2, 29. ܪܝܫ ܟܢܘܫܬܐ *caput synagogæ*, *archisynagogus* Luc. 8, 41. ܪܝܫ ܡܠܐܟܐ *caput angelorum*, *archangelus* 1 Thess. 4, 16. ܪܝܫ ܣܒܘܬܐ *caput conuiuii*, ἀρχιτρίκλινος Ioh. 2, 8. 9.

§. IV. Aliæ Nominum *periphrases*, præter illas, quas modo memorauimus §. III. & quas supra c. I. §. XXVI. in syntaxi Verborum incidenter adtulimus, sunt hæ: ܦܬܚ ܕܬܪܥܐ *facies ostii*, pro, *velum* Matth. 27, 51. Marc. 15, 38. Hebr. 6, 19. c. 9, 3. ܕܠܝܬ ܠܗ *qui non est suus*, pro, ἀλλότριος *alienus* v. 25. ܩܛܪܐ ܫܠܡܐ *incensa integra*, pro, ὁλοκαυτώματα c. 10, 6. 8. ܡܪܐ ܕܚܘܒܐ *dominus debiti*, pro, *creditor*, Germ. *Schuldherr* Luc. 7, 41. ܟܦܢܝ ܕܛܝܒܘܬܐ *abnegantes beneficium*, pro, ἀχάριστοι *ingrati* 2 Tim. 3, 2. ܕܠܡܕ ܚܕܬ *cuius discipulatus recens est*, νεόφυτος 1 Tim. 3, 6. ܕܠܐ ܚܕܐ ܠܒܗ *cuius mens vigil est*, νηφάλεος v. 2. ܕܝܕܗ ܠܡܗܬܐ *cuius manus currit ad percutiendum*, πλήκτης *plagosus* v. 3. ܫܒܘܩ ܪܝܩܐ *vani gloria*, κενόδοξοι Gal. 5, 26. ܡܢ ܩܠܝܠ ܠܡܢ ܣܓܝ *modicum de multo*, pro, *aliquantulum* Rom. 15, 24.

§. V.

§. V. Ratione *Qualitatis*, Nomina Adiectiua Syris, quam vel Græcis vel Latinis, comparate pauciora sunt. Pensatur tamen illorum defectus a) per Substantiua ab aliis Substantiuis recta; vt ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ *Spiritus sanctitatis*, pro, *sanctus*, Matth. 4, 1. ܒܪ̈ܝܬܐ ܕܪܘܚܐ *donum spiritus*, pro, *spirituale* Rom. 1, 11. ܒܚܟܡܬܐ ܕܒܣܪܐ *in sapientia carnis*, pro, *carnali* 2 Cor. 1, 12. b) per Substantiua absolute quidem posita, sed cum Præfixo *Dolath;* vt, *Nouimus*, ܕܐܝܬ ܒܪ̈ܝܬܐ ܕܢܡܘܣܐ *quod lex spiritûs* (*spiritualis*) *sit*, ܐܢܐ ܕܒܣܪ̈ ܐܢܐ *ego vero carnis* (*carnalis*) *sum* Rom. 7, 14. ܕܒܡܪ̈ܡ̈ *in diuinis*, q. d. ܕܒܥܒ̈ܕ̈ܐ ܕܐܠ̈ܗܐ *in rebus Dei* Hebr. 2, 17. ܠܐ ܐ̈ܠ̈ܝܢ ܕܒܥܒ̈ܕ̈ܐ ܕܐ̈ܠ̈ܗ̈ *in illis quæ Dei sunt*, i. e. in rebus diuinis c. 5, 1. quomodo Luc. 8, 49. ܕܩܣܪ̈ & ܕܒܥܒ̈ܕ̈ sunt τὰ τοῦ Καίσαρος, & τὰ τοῦ Θεοῦ; item ܐܝܬ ܕܥܒ̈ܕ̈ *temporarius est* Matth. 13, 21. ܕܒܝܬ ܪ̈ܒ̈ܐ ܕܟ̈ܢܫܬܐ *ex* (subaudi ܐ̈ܢ̈ܫ̈ *hominibus*) *domus archisynagogi*, i. e. *ex domesticis* Luc. 8, 49. c) per Substantiua cum Suffixis; vt ܛܘܒ̈ܝܟ̈ *beatus es* (proprie, *beatitudines tuas!*) Matth. 16, 17. ܛܘܒ̈ܝ̈ܗ̈ *beatitudines illorum!* pro, *beati sunt* c. 5, 3 - - 11. d) per Participia passiua vel neutra; vt, *Ignis* ܕܠ̈ܐ ܕܥ̈ܠ̈ *qui non exstinctus sit*, pro, ἄσβεστος *inexstinguibilis* Luc. 3, 17. ܕܠ̈ܐ ܕܡܬܚܒ̈ܠ̈ ܘܠ̈ܐ ܕܡܬܚ̈ܙ̈ *qui non corruptus, nec visus* fit, pro ὁ ἄφθαρτος καὶ ὁ ἀόρατος *incorruptibilis & inuisibilis* 1 Tim. 1, 17. e) aut per aliam quamcunque periphrasin; vt ܕܟ̈ܢ ܕ̈ܝ̈ *qui est sicut hic*, pro, *talis* Matth. 9, 8. ܕ̈ܝ̈ܢ ܕ̈ *secundum quem*,

pro, *qualis* Marc. 13, 19. ; ܕ *quod*, & ܟܠ ܗܢܐ ܕܝ *omne hoc*, pro, *tantum quantum* Apoc. 18, 7.

§. VI. Syri Chriſtum, vbi is in textu Græco N. T. ὁ κύριος antonomaſtice audit, vocant ܡܪܢ *Dominum noſtrum:* vt Ioh. 21, 7. 12. Act. 1, 1. 1 Cor. 11, 26. plane vt ipſe Apoſtolus Syriſſante dialecto ſcribit, Μαρὰν ἀθά, h. e. *Dominus noſter venit* 1 Cor. 16, 22. pro quo, ὁ κύριος ἐγγύς, inquit Phil. 4, 5.

§. VII. Pluralia feminina, quæ in Singulari ſunt maſculina, & viciſſim Pluralia maſculina, quæ in Singulari ſunt feminina, ſequuntur *Genus* ſuorum Singularium.

a) Ad priorem Nominum claſſem ſpectant: Matth. 12, 43. & Luc. 11, 24. ܒܐܬܪ̈ܐ ܕܠܝܬ ܒܗܘܢ ܡ̈ܝ̈ܐ *in locis* (Fem.) *in quibus* (Maſc.) *aquæ nullæ ſunt;* Act. 19, 1. ܒܥܠ̈ܝܐ *in locis ſuperis;* Luc. 2, 13. ܓ̈ܝ̈ܫ̈ܐ ܣ̈ܓ̈ܝ̈ܐ *exercitus multi;* Luc. 1, 23. ܟܕ ܡܠܝ̈ܢ ܝ̈ܘ̈ܡ̈ܝ̈ܗ *cum impleti eſſent dies;* c. 17, 22. ܝ̈ܬ̈ܝ̈ܢ ܝ̈ܘ̈ܡ̈ܐ *venient dies;* Dan. 7, 9. ܬܪ̈ܥܝ̈ܢ ܝܬ̈ܒ̈ܝ̈ܢ *throni poſiti ſunt*, cet. quorum Pluralia, ſi terminationem ſpectes, ſunt Feminina, ſed a Singularibus deducta Maſculinis, ܐܬܪ *locus*, ܓ̈ܝ̈ܫ *exercitus*, ܝ̈ܘ̈ܡ *dies*, ܟܘܪܣܝ *thronus:* cuius generis plura dedimus lib. II. c. II. §. IX. e.

b) Ad poſteriorem vero claſſem confer: Num. 11, 31. ܐ̈ܡ̈ܝ̈ܢ ܬ̈ܪ̈ܬ̈ܝ̈ܢ *duo* F. *cubiti* M. Tit. 3, 9. ܡ̈ܢ ܫ̈ܐ̈ܠ̈ܬ̈ܐ *a quæſtionibus* M. *vero ſtultis* F. Ioh. 11, 35. ܘ̈ܐ̈ܬ̈ܕ̈ܪ̈ܪ̈ܘ ܕ̈ܡ̈ܥ̈ܐ *& oboriebantur lacrimæ eius;* Gen. 11, 3. ܐ̈ܠ̈ܝ̈ܢ *illos* F. poſt ܠ̈ܒ̈ܢ̈ܐ *lateres* M. Act. 17, 20. ܡ̈ܠ̈ܐ ܕ̈ܒ̈ܪ̈ܝ̈ܐ *verba* M. *peregrina* F. Luc. 12, 7. ܣ̈ܥ̈ܪ̈ܐ ܕ̈ܪ̈ܫ̈ܐ ܕ̈ܟ̈ܠ̈ܗ̈ܘ̈ܢ ܐ̈ܠ̈ܝ̈ܢ *pili comæ capitis*

capitis vestri omnes numerati sunt; Marc. 4, 32. *tulit* ܓܥܒ̈ ܣܘ̈ *ramos ingentes*; Luc. 5, 2. *Vidit* ܒ̈ܬ̈ ܬ̈ܪ̈ ܓ̈ܠ̈ *naues duas stantes*; c. 12, 19. ܫ̈ܢ̈ ܣ̈ *in annos multos*; Matth. 7, 25. ܣ̈ ܒ̈ܢ̈ ܣ̈ *fundamenta eius posita erant*, cet. a Singularibus Feminis ܐ̈ *cubitus*, ܫ̈ *quæstio*, ܕ̈ *lacrima*, ܡ̈ *verbum*, ܣ̈ *pilus*, ܥ̈ *ramus*, ܢ̈ *nauis*, ܣ̈ *fundamentum*.

§. VIII. Nomen ܡ̈ *Verbum*, quod feminini est Generis, cum ad Christum refertur, & τὸν ὑπερχλικὸν λόγον designat, vt masculinum construitur, respectu habito ad sensum: Ioh. 1, 1 - 4. 14. *In principio* ܡ̈ ܣ̈ ܗ̈ *erat* M. *Verbum*, ܐ̈ ܠ̈ ܣ̈ ܗ̈ ܐ̈ ܡ̈ ܗ̈ *& ille* (pro *illud*) *Verbum erat apud Deum*, cet. Sic Apoc. 13, 1. sqq. ܚ̈ ܣ̈ *bestia dentata*, quia Antichristum signat, non nisi masculinis iungitur, per syllepsin. Et vicissim ex Defectivis Pluralibus Masculinis Nomen ܫ̈ *Cælum* aliquando iungitur Singulari Feminino; vt Matth. 16, 2. ܫ̈ ܐ̈ *rubet cælum*. Sic ibid. v. 3. Iac. 5, 17. 18. At Masculino, Apoc. 19, 11.

§. IX. *Casus* Nominum, vocumque nominatiuarum, quomodo dignoscendi sint, diximus lib. II. c. II. §. VIII. Quibus nunc adiiciemus singularia quædam, idque secundum ordinem *Casuum* Latinorum. Primum esto: *Nominatiuus* aliquando absolute ponitur, & citra nexum syntacticum: vt Ioh. 19, 11. ܗ̈ ܣ̈ ܐ̈ ܗ̈ ܡ̈ ܗ̈ ܐ̈ ܗ̈ ܣ̈ ܗ̈ ܐ̈ ܗ̈ *Is qui tradidit me tibi, maius est peccatum eius quam tuum*, ex Græco ὁ παραδιδός με σοὶ μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει; Act. 15, 21.

ܗܘ ܕܝܠܗ ܡܫܬܕܪ ـ ـ ـ ܡܘܫܐ ܓܪ *Moſes enim* ـ ـ *ſunt ei præcones*, i. e. *habet ſuos præcones.* Conſtructio ſenſum magis quam ſyntaxin reſpiciens. Alia & plura exempla vide in diſſ. noſtra *de Solœc. Caſuum* §. VII.

§. X. *Genitiuus* aliquando vicem ſupplet Nominatiui, aut alius cuiusque Caſus per adpoſitionem adiecti: vt Act. 7, 40. ܡܨܪܝܡ ܐܪܥܐ ܡܢ *ex regione Aegypti*, i. q. *ex regione Aegypto*; Act. 20, 26. & Rom. 11, 8. ܗܘܡ ܝܘܡܐ *die hodierni*, ſeu *huius diei*, pro, *die hodierno*; quam ſyntaxin vtrobique & Arabs ſequitur. Idem *Genitiuus* pro Ablatiuo, in conſtructionibus per regimen: vt Luc. 24, 25. ܐ ܣܟܠܝ ܕܠܒܐ *o carentes rationis, & graues cordis*, pro *ratione, corde*; Act. 7, 51. ܐ ܩܫܝ ܕܩܪܒܐ *o duri ceruicis*, pro *ceruice*; Cant. 2, 5. ܕܚܘܪ ܥܩܬ ܐܢܐ *ægra amoris*, pro *amore.* Vide prædictam diſſert. §. XI.

§. XI. *Datiuus* poſt Verbum paſſiuum aliquando æquipollet *Ablatiuo* cum Præpoſitione *a* vel *ab*: vide ſupra c. I. §. XXII.

§. XII. Contra, *Accuſatiuus* poni videtur aliquando a) pro *Nominatiuo*, vbi eſt conſtructio ad ſenſum; vt Matth. 26, 11. ܠܐ ܠܝ ܒܟܠ ܙܒܢ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ *me vero non omni tempore eſt vobis*, pro, *ego non ſum vobis*, vel *me non habetis.* Sic Ioh. 12, 8. Apoc. 9, 11. b) pro *Datiuo*, vbi conceptus, quos nos Syrorum Verbis ſubdimus, a Syrorum conceptibus nonnihil differunt: v. g. Eph. 6, 13. *vt poſſitis* ܠܡܩܒܠ ܠܡܐ *obuiam ire Malo*, quaſi *obuium habere Malum*; Luc. 13, 2. ܠܐܝܢ

ܗܘ ܕܐܪܥܐ ܡܠܝܐ ܐܝܬ ܠܗ *quod ita factum est* seu *euenit illis*, qs. Germ. *daß dieſes ſie alſo betroffen hat*; sic Act. 7, 40. & c. 28, 5. 6. Item Deut. 20, 11. ܢܦܠܚܘܢܟ *seruient tibi*, qs. *colent te* seruitiis; Act. 6, 2. ܘܢܫܡܫ ܣܘܒܠܐ *& ministrabimus mensis*, qs. *ministrando curabimus mensas*. c) Pro *Ablatiuo*, post Verba *copiæ* vel *inopiæ*: vt Pſ. 104, 24. ܡܠܝܬ ܐܪܥܐ ܒܝܬ ܐܚܘܕܟ *plena est terra possessionem tuam*, pro, *possessione tua*; Col. 1, 9. ܕܬܬܡܠܘ ܒܝܕܥܬܐ *vt impleamini cognitionem*, pro, *cognitione*; Matth. 16, 26. *si - - animam suam destitutus fuerit*, pro *anima sua*, h. e. *si animæ suæ iacturam fecerit*. Item post Verba quædam neutra; vt Act. 2, 15. ܩܐܡ ܒܡܨܥܬܐ ܕܬܠܡܝܕܐ *stetit medium* (pro, *in medio*) *discipulorum*; Matth. 26, 39. ܢܥܒܪ ܡܢܝ *transeat me*, pro παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ.

§. XIII. *Gradus comparationis* non terminationibus, sed vel sensu vel periphrasi discernuntur. Quod a) ad *sensum*, confer Rom. 9, 12. ܪܒܐ ܢܗܘܐ ܠܥܒܕ ܙܥܘܪܐ *senex erit seruus paruo*, id est, *senior minori*; Matth. 11, 20. ܣܓܝܐܝܬ ܓܒܘܪܬܗ *virtutes eius multæ*, i. e. *plurimæ*, c. 22, 36. *Quodnam est præceptum in lege* ܪܒܐ *magnum*, i. e. *maximum?* Quod vero b) ad *periphrasin*, COMPARATIVVS describitur per Positiuum cum præced. vel seq. ܡܢ *præ*; vt Ioh. 10, 29. ܘܒܟܠܗܘܢ ܪܒ ܗܘ ܡܢ *præ omnibus magnus est*, pro, *maior omnibus*; 1 Cor. 1, 25. *Stultitia Dei* ܚܟܝܡ ܡܢ ܒܢܝ ܐܢܫܐ *sapiens est præ hominibus*, pro, *sapientior hominibus*. Aliquando emphaseos (vt videtur) causſa, interiicitur ܛܒ *valde*, vel ܝܬܝܪ *magis*; vt Hebr. 3, 3. ܣܓܝܐܝܬ *Magna est enim gloria huius* ܗܕܐ ܡܢ ܛܒ *valde*

præ gloria *Moſis*, pro, *longe maior;* item c. 4, 12. c. 11, 4. 26. Act. 20, 35. *Beatus eſt qui dat* ܢܬܠ̈ ܡܢ ܟܕ ܢܣܒ *magis præ illo qui accipit*, pro, *beatior eſt accipiente.* SVPERLATIVVS ſignificatur vel per quadrilittera, vt 1 Cor. 6, 2. ܙܥܘܪ̈ *ἐλαχίστων*, 2 Petr. 1, 4. ܪܒ̈ܐ *μέγιστα*; vel per geminationem Poſitiui, vt Ioh. 6, 6. ܙܥܘܪ ܙܥܘܪ *paruum paruum*, i. e. *minimum;* vel adiecto ܠܚܘܕ *valde*, vt Matth. 8, 28. ܒܝܫ ܠܚܘܕ *mali valde*, i. e. *peſſimi;* vel præmiſſo ܣܓܝ *multum*, vt Apoc. 18, 12. c. 21, 11. ܝܩܪ̈ܬܐ ܣܓܝ *τιμιωτάτη*; vel ſequente Præfixo ܕ ante Pluralem, vt Matth. 2, 6. ܙܥܘܪ̈ܐ ܒܝܗܘܕܐ *parua in regibus* (id eſt minima regum) *Iudæ;* vel per conſtructionem cum Genitiuo plurali, vt 1 Cor. 15, 9. ܙܥܘܪ ܫܠ̈ܝܚܐ *paruus* (i. e. minimus) *apoſtolorum;* Eph. 3, 8. vel denique per Poſitiuum abſolute poſitum, vt Matth. 5, 19. c. 25, 40. 45.

§. XIV. *Singularia collectiua*, ſeu quæ in Singulari multitudinem notant, iungi & Pluralibus poſſunt, reſpectu habito ad ſenſum: vt Ioh. 4, 30. ܐܢܫ̈ ܢܦܩܘ *& exiuerunt homo*, id eſt, *homines*; vnde impoſitum *Ribbui*, de quo lib. I. c. III. §. IV. Sic c. 6, 10. 14. 64. At ܥܢ̈ *ouis* ſeu *oues*, iungitur Singulari, etiam de multis; vt Ioh. 10, 3. ܥܢ̈ ܡܫܟܚ ܩܠܗ *& ouis audit*, (pro, *& oues audiunt*) *vocem eius.* Sic ibid. v. 4. 5. 7. 8. 12. 16.

§. XV. *Defectiua*, ſeu *Pluralia tantum*, modo pluralibus iunguntur, modo Singularibus; illud ſecundum grammaticam, hoc vero ad ſenſum: vt ܫܡ̈ܝ *cæli* vel *cælum*, Plurale

plurale in ſyntaxi eſt Marc. 1, 10. ܫܡ̈ܝ̈ܐ ܐܬܦܬܚ̈ܘ *ſciſſi ſunt cæli*, itemque Luc. 4, 25. Ioh. 1, 52. Act. 7, 56. Apoc. 21, 1. at ſingulare Matth. 16, 2. 3. ܫܡ̈ܝ̈ܐ ܐܬܚܡܪ *rubet cælum*, & Luc. 3, 21. Hebr. 9, 24. Sic ܚ̈ܝ̈ܐ *vitæ* vel *vita*, ſingulare eſt Ioh. 1, 4. ܒܗ̈ ܚ̈ܝ̈ܐ ܗ̈ܘܬ̈ *in ipſo vita erat*, at mox ibidem plurale, ܘ̈ܚ̈ܝ̈ܐ ܗ̈ܘ̈ ܢ̈ܘܪ̈ܐ ܕ̈ܒ̈ܢ̈ܝ̈ܢ̈ܫ̈ *& vitæ erant lux mundi*, item c. 3, 15. 16. c. 4, 22. c. 5, 26. 40. At ܦ̈ܬ̈ܚ̈ *facies portæ*, ſeu *velum*, ſingulare eſt Marc. 15, 38. ܐ̈ܬ̈ܪ̈ܥ̈ ܦ̈ܬ̈ܚ̈ *& velum ruptum eſt.* Quamuis enim in parallelis Matth. 27, 51. & Luc. 23, 45. editio Polygl. τὸ ܐ̈ܬ̈ܪ̈ܥ̈ ſigno *Ribbui* notauerit, quaſi illud Plurale eſſet, idemque cum ܐ̈ܬ̈ܪ̈ܥ̈ *ruptæ ſunt*; tamen falſum hoc eſſe, prodit locus cit. Lucæ, in quo ſequitur ܡ̈ܨ̈ܥ̈ ܒ̈ *ex medio ſui*, cum Suffixo ſingulari maſculino. Sic & duale proprium ܡ̈ܨ̈ܪ̈ *Aegyptus*; Hebr. 11, 26. ܐ̈ܘ̈ܨ̈ܪ̈ ܕ̈ܡ̈ܨ̈ܪ̈ *theſauri eius* (Fem. Sing.) np. *Aegypti*, & v. 27. ܐ̈ܫ̈ܒ̈ܩ̈ ܠ̈ܡ̈ܨ̈ܪ̈ *reliquit eam*, np. *Aegyptum.*

§. XVI. *Status conſtructus* pro abſoluto venit ante Præpoſitiones, ſiue a) præfixas, vt Matth. 16, 3. ܦ̈ܢ̈ܝ̈ ܕ̈ܚ̈ܙ̈ *acceptores facierum*, *hypocritæ*, pro ܦ̈ܢ̈ܝ̈; Luc. 1, 7. 18. ܒ̈ܝ̈ܡ̈ܝ̈ ܣ̈ܓ̈ܝ̈ܐ *prouecti in diebus ſuis*; v. 28. ܒ̈ܢ̈ܫ̈ ܒ̈ܪ̈ܟ̈ *benedicta in mulieribus*; v. 51. ܓ̈ܐ̈ܐ̈ ܒ̈ܪ̈ܥ̈ *inflatos mente*; c. 2, 36. ܣ̈ܓ̈ܝ̈ܐ ܒ̈ܝ̈ܡ̈ *prouecta in diebus ſuis*; Act. 23, 23. ܝ̈ܡ̈ܝ̈ ܕ̈ܝ̈ܡ̈ *iaculantes dextra*; 2 Tim. 3, 2. ܓ̈ܐ̈ܐ̈ ܒ̈ܪ̈ܟ̈ *abnegantes beneficium*, *ingrati*; Cant. 1, 8. ܫ̈ܦ̈ܝ̈ ܒ̈ܢ̈ܫ̈ *pulchra in mulieribus:*

lieribus: ſiue b) ſeparatas, vt 1 Tim. 1,9. ܥܡ̈ܝ̈ ܥܡ̈ܝ̈ *concumbentes cum maribus;* Apoc. 12,15. ܡ̈ܢ ܐܪ̈ܥܐ ܢ̈ܦ̈ܩ̈ *ablata a fluvio,* c. 14, 4. ܡ̈ܢ ܐܪ̈ܥܐ ܙ̈ܒ̈ܢ *emti ex terra.*

§. XVII. *Conſtructio per regimen* loco conſtructionis Subſtantiui cum Adiectiuo obtinet, vbi *dextrum* quid aut *ſiniſtrum* deſcribitur: vt Luc. 22, 50. Ioh. 18, 10. *amputauit* ܐܘ̈ܕ̈ܢ ܕ̈ܝ̈ܡ̈ܝ̈ *aurem eius dextri,* ſc. lateris, pro *dextram,* item Matth. 5, 29. 30. 39. Ioh. 21, 6. Apoc. 10, 2. Sic Iud. 3, 21. *Extendit* ܫ̈ܕ̈ܪ̈ ܐܝ̈ܕ̈ *manum ſuam ſiniſtri* lateris, pro *ſiniſtram.*

§. XVIII. *Geminatio* eorundem Nominum per adpoſitionem, ſenſum habet vel a) *intenſiuum,* de quo ſupra §. XIII. in deſcriptione Superlatiui; vel b) *diſtributiuum,* vt Matth. 20, 9. 10. ܕ̈ܝ̈ܢ̈ ܕ̈ܝ̈ܢ̈ *denarium denarium,* pro, *ſingulos denarios;* Ioh. 6, 7. c. 8, 9. ܚ̈ܕ̈ ܚ̈ܕ̈ *vnus vnus,* pro, *vnusquisque* ſeu *ſinguli;* c. 21, 25. Apoc. 21, 21. ܚ̈ܕ̈ ܚ̈ܕ̈ *vnum vnum,* pro, *ſingula* ſeu *ſingulatim;* c. 2, 6. ܬ̈ܪ̈ ܬ̈ܪ̈ *duas duas,* pro, *binas;* 2 Cor. 11, 24. ܐ̈ܪ̈ܒ̈ ܐ̈ܪ̈ܒ̈ *quadraginta quadraginta,* pro, *quadrageni;* Marc. 6, 40. *diſcubuerunt* ܡ̈ܣ̈ ܡ̈ܣ̈ ܐ̈ ܐ̈ ܐ̈ ܐ̈ ܐ̈ *areolis areolis* (id eſt *areolatim*) *centum centum, & quinquaginta quinquaginta,* id eſt, *centeni* & *quinquageni;* vel c) *pluratiuum* & *diuerſitatis;* vt Marc. 2, 17. ܒ̈ ܒ̈ ܒ̈ ܒ̈ *qui malo malo* (hoc eſt, diuerſis pluribusque malis) *adfecti erant;* Ioh. 5, 4. ܒ̈ ܒ̈ ܒ̈ *in tempore tempore,* id eſt, variis temporibus; 1 Tim. 1, 3. c. 4, 1. c. 5, 15. ܐ̈ ܐ̈ *homo homo,* quaſi vnus & alter, τινὲς *quidam.* Act. 10, 46. ܠ̈ ܠ̈ *diuerſis linguis;* c. 21, 34. ܡ̈ ܡ̈ *diuerſum quid;*

c. 25, 19.

c.25,19. ܟܠ ܟܠ ܕ ܢܫܐܠܘ *quæſtiones vero aliquam aliquam*, i.e. *varias*; vel d) *ſucceſſiuum*, vt Act. 11,4. c. 18,23. c. 21,19. ܒܬܪ ܒܬܪ *poſt poſt*, i.e. ordine, vnus poſt alterum.

§. XIX. Nomina quædam Subſtantiua, per *Ellipſin* ſuppreſſa, faciunt ſingulares & velut imperſonales locutiones; vt ܪܘܚܐ *ſpiritus* vel ܢܦܫܐ *anima*, in Verbis ܐܬܥܨܒ, ܐܬܟܪܗ, ܐܬܚܡܡ *contriſtatur*, *tædet*, *piget*, cum ſeq. Præfixo *Lomad*: exempla dedimus c. I. §. XXVI. ſub his ipſis Verbis. Item ܠܒܐ *cor*, poſt ܟܐܒ *doluit* cum Præfixo *Lomad*; vt Hebr. 10,34. ܘܟܐܒ ܠܒܟܘܢ ܥܠ ܐܝܠܝܢ ܕܒܣܘܪܐ & *doluit vobis* (cor) *ſuper illis qui vincti ſunt*, pro, καὶ τοῖς δεσμίοις (ſic enim legit interpres *Syr.*) συνεπαθήσατε, *condoluiſtis*; 1 Sam. 22,8. ܠܝܬ ܕܐܝܬ ܒܟܘܢ ܕܟܐܒ ܠܒܐ ܥܠܝ *nec eſt cui doleat ex vobis ſuper me*, qui condoleat mihi. Nec non ܐܪܥܐ *terra*, aut ܝܘܡܐ *dies*, poſt Verba ܢܗܪ *illuxit* Luc. 6,13. c. 22,66. c. 23,54. & ܐܬܚܫܟ *tenebraſcit* Ioh. 6,17.

§. XX. Deeſt item a) ܐܡܬܐ vel ܐܟܣܦܪܐ *nauem*, poſt ܕܒܪ *duxit* & ܐܝܬܐ *deduxit*, in ſignificatione *nauigandi*, v. g. Ioh. 6,19. Marc. 6,48. Luc. 8,23. item b) ܬܘܪܐ *iugum, par boum*, ſeu *vomerem*, poſt idem Verbum ܕܒܪ *duxit*, in ſignificatione *arandi*, v. g. 1 Sam. 8,12. coll. integra ſyntaxi Luc. 17,7. *Quis veſtrum habet ſeruum*, ܬܘܪܐ ܕܒܪ ܕ *qui ducit iugum* ſeu *vomerem*, id eſt, ἀροτριῶντα *arantem*. c) ܐܬܪ *locus* & ܙܒܢ *tempus*, ante relatiuum Pronomen *qui* vel *quod*, cum id ſignificat *vbi* vel *quando*. Sonabit igitur *vbi* proprie, *loco quo*; & *quando*, *tempore quo*; v. g. Marc. 4,15. c. 13,14. Ioh. 5,7. c. 7,31.

item Marc. 14, 9. ܒܟܠ ܐܬܪܐ ܕܢܬܟܪܙ ܣܒܪܬܝ *omni* (loco) *vbi prædicabitur euangelium meum.* Plenius expreſſa ſyntaxis eſt Matth. 6, 19. c. 8, 19. ܐܝܟ ܐܬܪ ܥܬ ܘܣܪܝܩܐ *loco quo* (i. e. *vbi*) *tinea & ærugo perdunt.* d) ܡܕܡ vel Pl. ܡܕ̈ܡ *res*, ante *qui quæ quod* abſolute poſitum; vt Hebr. 5, 1. ܒܟܠ ܐܠܝܗ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܐܢܫ *ſuper illis* (rebus) *quæ Dei ſunt.* e) ܦܓܪܐ *corpus*, poſt ܐܣܝ *lauit* Ioh. 9, 7. 11. 15.

§. XXI. Idem Nomen, quod in orationis Subiecto, aut membro ſiue antecedente ſiue ſequente expreſſum eſt, in eius Prædicato, vel membro ſiue ſubſequente ſiue antecedente ſubticetur: vt Marc. 11, 13. ܠܐ ܗܘܐ ܗܘܬ ܥܕܢܐ ܕܬܐܝܢ *tempus enim* illud *non erat* ſeu *fuerat* (tempus) *ficuum*; Hebr. 5, 14. ܕܠܓܡܪܝܐ ܗܢܘܢ ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ ܣܒܪܐ ܕܡܬܓܠܝܢ *Perfectorum vero* (cibus) *eſt cibus ſolidus.* Ioh. 1, 14. ܐܝܟ ܕܝܩܪ ܕܝܚܝܕ ܐܒܐ ܚܙܝܢ ܠܗ *gloriam tanquam* (gloriam) *vnigeniti a Patre*; c. 5, 36. *Eſt mihi* ܣܗܕܘܬܐ ܪܒܬܐ ܡܢ ܕܝܘܚܢܢ *teſtimonium maius quam* (teſtimonium) *Ioannis.* Sic c. 10, 21. c. 11, 4. Luc. 5, 3. Act. 23, 6. Hebr. 3, 3. c. 5, 14. Item poſt Suffixa & ante *Dolath:* vt Matth. 3, 4. ܗܘܬ ܠܒܘܫܗ ܕܝܘܚܢ ܥܒܝܪ ܕܥܘܪ *erat veſtitus eius* (veſtitus) *pili*; Col. 3, 22. ܠܡܪܝܟܝ ܒܣܪܐ *dominis veſtris* (dominis np.) *corporis*, i. e. corporalibus; Hebr. 12, 9. ܐܒܗܬܢ ܕܒܣܪܢ *patres noſtri* (np. patres) *carnis*, ſeu carnales. Hinc & ܡܢ ܩܕܝܫܐ, quod *ſpiritum ſanctitatis* ſeu *ſanctum* vertere ſolemus, cum ſimilibus conſtructionibus, ita reſolue, ac ſi plene dixiſſet

Syrus

Syrus, ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܗܘ ܪܘܚܐ *ſpiritum* illum *qui eſt ſpiritus ſanctitatis.*

§. XXII. De *Numeralibus*, quorum tum *Cardinalia* tum *Ordinalia* ſupra dedimus lib. II. c. II. §. XIV. ratione Syntaxeos nota:

a) *Cardinalia* ab XI. ad XIX. ita in vnam vocem componuntur, vt minor numerus antecedat; e. g. ܥܣܪ ܒܚܕ *vndecim*, q. d. *vnus decem.* Compoſiti vero numeri maiores, quanquam ſeparatis vocibus, ſic ordinantur, e. g. Apoc. 4, 4. ܐܪܒܥܝܢ ܘܬܪܬܝܢ ܣܒ *38 anni*; Marc. 6, 44. ܓܒܪܐ ܐܠܦ ܚܡܫ *5000 viri*; & inuerſo ordine Matth. 14, 21. ܐܠܦ ܚܡܫ *millia quinque*; ܐܠܦ ܬܠܬ ܡܐܐ *23000*; & Apoc. 14, 3. ܡܐܐ ܐܠܦ ܐܠܦ *144000.*

b) Eadem *Cardinalia* rem numeratam modo præcedunt, modo ſequuntur: vt Matth. 4, 8. *Vidit* ܬܪܝܢ ܐܚܝܢ *duos fratres*, at v. 21. ܐܚܝܢ ܬܪܝܢ *fratres duos*; Luc. 1, 56. ܬܠܬ ܝܪܚܝܢ *menſes tres*, at Act. 20, 3. ܝܪܚܝܢ ܬܠܬ *tres menſes.*

c) *Cardinalia* a III. & quæ ſequuntur, Nominibus rei numeratæ iunguntur plerumque per *appoſitionem* in ſtatu abſoluto; rarius per *regimen* in ſtatu *conſtructo:* vt Luc. 19, 17. ܥܣܪ ܩܪܝܐ *decem vrbes*, at Matth. 4, 25. ܥܣܪ ܕܩܪܝ, qs. *decas vrbium.* Sic 1 Cor. 4, 15. ܪܒܘܬ ܐܠܦ *myrias doctores*; c. 14, 19. ܪܒܘܬ ܐܠܦ *myrias verba*, & Matth. 18, 24. ܪܒܘܬ ܐܠܦ *myrias talenta*; pro, *doctorum*, *verborum*, *talentorum.* Vide diſſert. de *Solœc. Generis* §. XXII.

d) Pro *Ordinalibus* Syri aliquando vtuntur *Cardinalibus*, quibus & reliquarum vocum ſyntaxin adcommodant:

vt Matth. 20, 3. ܫܥܬܐ ܬܠܬ *in tribus horis*, pro *hora tertia*; v. 5. ܫܥܬܐ ܫܬ ܘܬܫܥ ܫܥ *in ſex & in nouem horis*, id eſt, *horis ſexta & nona*, it. ܫܥܬܐ ܐܚܕ ܥܣܪ ܐ *& circa vndecim horas*, i. e. *horam vndecimam*; c. 27, 45. ܥܕ ܫܥܬ ܬܫܥ *vsque ad horas nouem*, pro, *vsque ad horam nonam*; Marc. 15, 33. ܘܟܕ ܗܘܬ ܫܥܬܐ ܫܬ *& cum factæ fuiſſent ſex horæ*, pro, γενομένης δὲ ὥρας ἕκτης. Sic Ioh. 4, 6. 52. Act. 10, 30.

e) Inprimis id fit, ſi numerus denarium ſuperet; actum res numerata præcedit in ſtatu conſtructo: vt Luc. 3, 1. ܫܢܬ ܬܪܥܣܪ ܫܢ *anno τῶν quindecim*, pro, *decimo quinto*; Num. 33, 38. ܫܢܬ ܐܪܒܥܝܢ *anno τῶν quadraginta*, pro, *quadrageſimo*, cet. Quo caſu numeratum poſt numerale ſubauditur in Plurali, vt plena ſyntaxis docet Gen. 7, 11. ܫܢܬ ܫܬ ܡܐܐ ܫܢܐ *anno ſexcentorum annorum*, id eſt *ſexcenteſimo*; eaque talis fere, qualis ܝܘܡܐ ܗܢܐ *dies huius diei*, pro, *dies hodiernus*, Act. 20, 26. Rom. 11, 8. Vide ſupra §. X.

f) Sed & generatim *Cardinalia* cum & ſine Præfixo *Dolath*, in conſtructionibus per regimen æquipollent *Ordinalibus*; vt Dan. 1, 21. ܥܕ ܫܢܬ ܩܕܡܝܐ *vsque ad annum primum*; c. 2, 1. ܫܢܬ ܬܪܝܢ *anno ſecundo*. Sic ܬܪܝܢ *ſecundus* Matth. 22, 26. 39. Marc. 12, 21. Luc. 19, 18. ܬܪܝܬܐ *ſecunda* Luc. 12, 38. ܬܠܝܬܝ *tertius* Marc. 12, 21. Luc. 20, 12. Ioh. 2, 1. ܬܠܝܬܐ *tertia* Luc. 12, 38. ܫܬܝ *ſextus* c. 1, 26. 36. ܫܒܥܝ *ſeptimus* Iudæ v. 14. ܬܡܢܝ *octauus* Luc. 1, 59. 2 Petr. 2, 5.

g) Numeralia *partem* totius ſignificantia, exprimuntur vel per ſeparatas voces, vt ܬܠܬ ܩܕܡ *pars tertia*, ܪܒܥ

quarta,

quarta, ܪܒܥܝܐ *quinta*, ܥܣܪܝܐ *decima*, Apoc. 8, 7. ſqq. c. 6, 8. 2 Sam. 3, 27. Hebr. 7, 2. 4. 8. 9. vel per periphraſin, vt ܚܕ ܡܢ ܥܣܪ̈ *vnum de decem*, pro, *decima pars* Apoc. 11, 13.

h) *Vicem* notantia, vt *bis, ter* cet. deſcribuntur per Ordinalia, ſiue abſolute poſita, vt ܬܪܝܢ *duo*, pro *bis*, & ܬܠܬ *tres*, pro *ter*, Marc. 14, 30. 72. Luc. 18, 12. ſiue cum addito Nomine ܙܒܢ *tempus*, vel ܙܒ̈ܢ̈ *tempora*, vt ܒܚܕ ܙܒܢ *vno tempore*, pro *ſemel* 2 Cor. 11, 24. 25. ܬܪ̈ܝܢ ܙܒ̈ܢ̈ *duobus temporibus*, *bis* Marc. 14, 30. 72. ܙܒ̈ܢ̈ ܬܠܬ *ter* Act. 10, 16. ܙܒ̈ܢ̈ ܫܒ݂ *ſepties* Luc. 17, 4. ܫܒ݂ ܫܒ݂ ܙܒ̈ܢ̈ ܫܒ݂ ܥܕ ܫܒ݂ ܫܒ݂ *vsque ad ſeptuagies ſepties* Matth. 18, 22. At cum *vna vicium*, v. g. altera, tertia, quarta, notanda eſt, vna Numerali præfigitur *Dolath*; vt ܙܒ̈ܢ̈ ܕܬܪܝܢ *altera vice*, ſeu *iterum* Matth. 26, 42. Ioh. 3, 4. c. 9, 24. ܙܒ̈ܢ̈ ܕܬܠܬ *tertia vice*, *tertium* Marc. 14, 41. Dicitur tamen & ſeparata voce ܬܢܝܢܐ *iterum* Iudæ v. 12.

i) *Multiplicatiua*, ſeu quæ Latinis terminantur in *plum*, vt *duplum*, *triplum* cet. Syris exprimuntur per ܚܕ *vnum* cum ſeq. nomine numerali cardinali, & hoc vel cum Præfixo *Beth*, vt ܒܫܒ݂ ܚܕ *vnum in ſeptem*, i. e. *ſeptuplum* vel *ſeptuplo* Gen. 4, 15. Eſa. 30, 26. ܡܐܐ ܚܕ *vnum in centum*, pro *centuplo* Matth. 19, 29. Luc. 8, 8. vel ſine interueniente Præfixo, vt ܬܪܝܢ ܚܕ *vnum duo*, pro *duplo* Ier. 17, 18. quo & pertinet ܟܡ ܚܕ *vnum quot*, pro *quanto magis* Philem. v. 16. Hebr. 12, 25. & Rabb. על אחת כמה וכמה idem: vel per *cardinalia* cum præfixo *Beth*, vt ܒܐܪܒܥ *in quatuor*, ſubaudi ܙܒ̈ܢ̈ *duplicationibus*, id eſt, *quadruplum* Luc. 19, 8. coll. Luc.

18, 30. *Nemo relinquit domos* cet. *propter regnum Dei, quin recepturus ſit* ܒܫܒܥܬܐ ܣܓܝܐܬܐ *in duplicationibus multis*, id eſt, πολλαπλασίονα *multiplicia.*

k) *Diſtributiua*, vt *bini, terni, quini*, fiunt per geminationem cardinalium: de qua ſupra §. XIX.

CAPVT III.
DE
IDIOMATIBVS PARTICVLARVM SYNTACTICIS.

§. I.

PRonomina, quæ *ipſeitatem identitatem*que notant, exprimuntur per *Perſonalia* repetita, cum interpoſitis Particulis, ܐܝܟ ſeq. *Dolath, ſicut*, & ܟ *cum:* vt Hebr. 1, 12. ܐܢܬ ܗܘ ܘܫܢܝܟ ܐܢܬ ܗܘ *tu vero es ſicut es*, pro, *tu vero idem es*, ὁ αὐτός; c. 10, 1. 11. ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܟܕ ܡܬܩܪܒܝܢ ܗܢܘܢ *illa, cum* ſunt *illa, ſacrificia*, pro, *eadem:* Phil. 3, 1. ܟܕ ܡܬܩܪܒ ܗܘ ܠܡܩܪܒ τὰ αὐτὰ, *eadem.* Aliquando tamen illis ſignificandis inſeruit nuda Pronominum ܗܘ *ille* & ܗܘ *ipſe* combinatio: vt Ioh. 5, 9. ܗܘ ܗܘ ܝܘܡܐ *& ille ipſe dies*; v. 15. ܕܐܝܬܝܗ ܗܘ ܗܘ ܕܐܫܘܥ *quod Ieſus eſſet ille ipſe qui ſanaſſet eum.*

§. II. Eadem deſcribuntur per Præpoſitiones, ſiue ſeparatas ſiue præfixas, repetitas, cum interpoſito Suffixo pleonaſtico: a) per *ſeparatas*; vt Act. 9, 21. & Eph. 6, 22. ܒܗܕܐ ܥܠ ܗܕܐ *propter illud, propter hoc*, i. e. *propter hoc ipſum*; 1 Tim. 1, 6. ܡܢ ܗܠܝܢ ܡܢ ܗܢܘܢ *ex illis, ex his, ex his ipſis*; Hebr. 9, 21. ܒܗܕܐ ܡܢ ܗܘ ܕܡܐ *de eodem ſanguine*; vide & Act. 27, 30.

b) per

b) per *præfixas;* vt Matth. 3, 1. ܒܗܝ̈ ܒܝ̈ܡ̈ܝܐ ܗܢܘܢ *in illis vero, in diebus iſtis,* pro, *in his ipſis vero diebus*; item c. 8, 3. 13. Rom. 3, 30. Hebr. 2, 14. c. 9, 21. Sic Matth. 26, 44. *dixit* ܐܡܪ ܠܗ̇ ܗܘ ܡܠܬܐ *idem verbum*, it. Ioh. 5, 4. Hebr. 9, 24. Vide quæ porro dicemus §. VII.

§. III. Ceteroqui *Perſonalia Pronomina* quum in eadem oratione geminantur, prius Subiecti, poſterius Verbi Subſtantiui, *Sum es eſt*, vicem gerit: vt Matth. 3, 11. ܐܢܐ ܡܥܡܕ ܐܢܐ *ego baptizans ſum;* Ioh. 1, 19. ܐܢܬ ܡܢ ܐܢܬ *tu quis es?* c. 4, 29. ܗܠܐ ܗܘ ܗܢܐ ܡܫܝܚܐ *numquid ille ſit* (per craſin pro ܗܘ ܗܘ) *Meſſias;* Gen. 23, 19. ܗܝ ܗܝ *illa eſt;* Ex. 16, 8. ܘܢܚܢܢ ܡܢܢ ܐܢܢ *& nos quid ſumus?* At in Caſu obliquo geminatio habet emphaſin: vt Matth. 27, 4. ܠܢ ܠܢ *nobis quid nobis?* pro, *quid ad* NOS? Ioh. 21, 22. ܠܟ ܡܐ ܠܟ *quid ad* TE? c. 5, 36. ܠܝ ܐܝܬ ܠܝ *mihi vero eſt mihi,* pro, EGO *vero habeo.*

§. IV. *Pronomen 3. perſonæ,* aliquando venit loco Pronominis *1. vel 2. perſonæ,* reſpectu ad Prædicatum potius habito, quam ad Subiectum: vt Matth. 16 16. ܐܢܬ ܗܘ ܡܫܝܚܐ *Tu es Meſſias.* It. c. 11, 3. vbi ܗܘ eſt pro ܐܢܬ. Sic & in Suffixis, Hebr. 3, 6. ܘܒܝܬܗ ܗܘ ܐܢܚܢܢ *& eſt domus eius nos,* pro ܐܢܚܢܢ *& ſumus.*

§. V. Pronomen ܗܘ *ille* emphatice aliquando redundat, per expletiua Aduerbia *tantum, demum, tandem,* vtcunque reddendum: vt Matth. 15, 19. ܡܢ ܠܒܐ ܗܘ ܢܦܩܝ *Ex corde enim demum egrediuntur* cet. c. 11, 4. & Luc. 7, 19. ܐܚܪܢܐ ܗܘ ܢܣܒܐ ܐ *an alium demum exſpectaturi ſumus?*

Sic

Sic c. 12, 30. Ioh. 8, 26. 28. Rom. 2, 1. 4. c. 3, 28. 31. c. 14, 8. 1 Tim. 1, 4. c. 4, 10. c. 5, 9. Hebr. 13, 22. Vnde Col. 1, 19. ܟܠ ܗܘ ܕܒܗ verte, *quia in ipſo demum* (non in alio vllo) *voluit omnis plenitudo inhabitare*, non, vt Angli verterunt, *quia in ipſo voluit ille omnem plenitudinem inhabitare.*

§. VI. Pronomina ܗܢ *iſte*, ܗܕ *iſta*, ܐܠܝܢ *iſti*, ܐܠܝܢ *iſtæ*, Nominibus præpoſita vel ſubiecta, reſpondent Græcorum Articulo præpoſitiuo ὁ, ἡ, τό; & quidem ſine intercedente Præfixo *Dolath*, definite, vt Ioh. 5, 7. ܕܝܢ ܗܢ ὁ ἀνθρωπος; v. 9. 15. ܗܢ ܓܒܐ & ܓܒܐ ܗܢ ὁ ἄνθρωπος; at cum intercedente *Dolath*, indefinite; vt Hebr. 7, 7. ܕܡܟ ܗܢ τὸ ἔλαττον, & ܡܒܪܟ ܡܢ ܗܢ τὸ κρεῖττον, *quod melius eſt illo.* Solent & ante ; relatiuum redundare: vt Matth. 11, 3. ܐܬܝ ܗܢ ὁ ἐρχόμενος.

§. VII. Pronomina *partitiua*, ſeu *partes deſignantia*, notantur vel a) per ܐܢܫ Pl. ܐܢܫܝ ſequente ܡܢ, vt Rom. 11, 14. ܡܢ ܐܢܫܝ ܐܚܝ & vt *ſaluem homines* (i. e. *aliquos*) *ex illis*; Matth. 24, 23. ܐܢ ܐܢܫ ܠܟܘܢ ܐܡܪ ܠܟ *ſi homo*, id eſt, *ſi quis dixerit vobis:* vel b) per ; ܐܝܬ *Eſt* vel *ſunt qui* vel *quæ:* vt Matth. 13, 8. *Et dedit fructum*, ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܐܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܬܝܢ ܣܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܬܠܬܝܢ *fuit quod centum, & fuit quod ſexaginta, & fuit quod triginta*, id eſt, *aliquid quidem centuplicem, aliud vero ſexagenum, aliudque tricenum.* Sic c. 21, 35. c. 22, 5. c. 25, 15. Act. 23, 6. Aliquando tamen partium altera tertiaue exprimitur per ܐܚܪܢܐ Pl. ܐܚܪܢܝܬܐ *alius alia aliud;* vt Matth. 13, 4-7. ܕܐܝܬ ܗܘ ܕܢܦܠ ܥܠ ܗܘ ܐܘܪܚܐ ... ܐܚܪܢܐ ... ܐܚܪܢܝܬܐ ... ܐܚܪܢܐ ... ܐܚܪܢܐ ... ܐܚܪܢ

ܐܝܬ ܠܗ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ـ ـ ܐܫܬ *fuit* (aliquid) *quod caderet ad latus viæ, - - aliud vero cecidit ſuper ſaxum, - - & aliud cecidit inter ſpinas, - - aliud denique cecidit in terram bonam;* c. 16, 14. c. 25, 15. Ioh. 7, 12.

§. VIII. Pronomina *reciproca*, vt & quæ *ipſeitatem proprietatem*que notant, circumſcribuntur per ܢܦܫ *anima* & ܩܢܘܡ *ſubſtantia*, cum adiectis Suffixis: vt Matth. 23, 12. *Quisquis exaltauerit*, & *quisquis humiliauerit* ܢܦܫܗ *animam ſuam*, id eſt, *ſeipſum*. Ioh. 5, 43. ܒܫܡ ܢܦܫܗ *in nomine animæ ſuæ;* hoc eſt, *ſuo ipſius*, ἐν τῷ ἰδίῳ ὀνόματι; Prou. 3, 5. ܥܠ ܒܝܢܬܟ ܠܐ ܬܬܡܟ & *ſapientiæ tuæ ipſius ne innitaris;* v. 7. ܠܐ ܬܗܘܐ ܚܟܝܡ ܒܥܝܢܝܟ ܒܢܦܫܟ *ne ſis ſapiens in oculis tuis ipſius;* Luc. 11, 17. ܥܠ ܢܦܫܗ *contra animam ſuam*, & ܥܠ ܩܢܘܡܗ *contra ſubſtantiam ſuam*, pro, *contra ſeipſum;* Ioh. 5, 26. ܒܩܢܘܡܗ *in ſe ipſo.* Sic c. 6, 53. Rom. 1, 27. 2 Cor. 12, 15. Item Rom. 9, 3. ܐܢܐ ܩܢܘܡܝ *ego ſubſtantia mea*, per appoſitionem, pro *ego ipſe;* 1 Theſſ. 4, 9. ܐܢܬܘܢ ܩܢܘܡܟܘܢ *vos ipſi.*

§. IX. *Præfixorum* ܒ quæ ſit ſignificatio ordinaria, lib. II. c. III. §. V. expoſuimus. Speciatim ܒ alicubi *obiectiuum* eſt, notans Obiectum, in quo agens occupetur; nempe poſt Verba ܐܘܕܐ *confeſſus eſt*, ܟܦܪ *abnegauit*, ܡܠܐ *impleuit*, ܐܬܟܠ *aſſumſit:* vt Matth. 10, 32. *Quisquis* ܕܡܐܕܐ ܒܝ *confitebitur me*, ܐܐܕܐ ܒܗ *confitebor eum*, proprie, *in me*, & *in eo;* v. 3. *quisquis vero* ܕܡܟܦܐ ܒܝ *abnegabit me*, ܐܟܦܐ ܒܗ *abnegabo eum*, itidem proprie, *in me, in eo;* Act. 5, 3. ܡܠܐ ܣܛܢܐ ܠܒܟ *impleuit Satanas cor tuum.* Sic Num. 23, 7. c. 24, 3. 20. ܐܬܟܠ ܡܫܠܗ *aſſumſit ſententiam ſuam.*

§. X. Præfixum ܕ, quod relatiuum *qui quæ quod*, vel cauſſale *vt* vel *quod*, ordinarie ſignificat,

a) Nota *Genitiui* eſt in conſtructionibus per regimen, vbi loco conſtructi præceſſit Nomen in ſtatu vel emphatico vel ſuffixo; vt Eph. 6, 17. ܟܬܐ ܕܐܠܗܐ *verbum Dei*, 1 Petr. 1, 25. ܟܬܐ ܕܐܠܗܢ *verbum Dei noſtri.* Alicubi tamen abſolute, ſine præuio Nomine regente, Genitiuum notat: vt Rom. 14, 8 ܕܡܪܢ *Domini noſtri* (puta, peculium) *ſumus.* Hebr. 10, 39. *Nos vero non ſumus* ܠܐ ܚܢܢ ܕܡܢ - - ܕܡܘܬܐ *torporis*, - - *ſed fidei*, puta, filii.

b) Facit ex Subſtantiuis Adiectiua. Exempla dedimus c. II. §. V. b. quibus addimus Marc. 5, 15. 16. ܕܐܝܬ ܒܗ ܫܐܕܐ *is cuius ſunt dæmones*, pro, *dæmoniacus.*

c) Ex Numeralibus Cardinalibus Ordinalia. Vide c. II. §. XXI. f.

d) Nominibus Adiectiuis præfixum, vel particulariter illa capi docet; vt Ioh. 7, 31. c. 14, 12. ܡܢ ܕ ܐܠܝܢ *maiora hiſce*, q. d. aliqua *quæ maiora ſunt his;* Apoc. 22, 10. ܐܬܪ ܠܐ ܗܘ ܙܒܢܐ *illud enim tempus eſt* (aliquid *quod* eſt) *propinquum;* Luc. 6, 9. *Quid licitum eſt in ſabbato facere? bonum, an malum?* Hebr. 6, 13. ܒܐܝܢ ܕ ܝܬ *maiorem ſe* aliquem, & v. 16. ܒܐܝܢ ܕ *per maiorem ſe* quempiam; vti Ioh. 10, 10. dicitur ܡܕܡ ܕ *aliquid maius*, & Luc. 8, 17. ܡܕܡ ܕ *quidquam contecti;* vel aduerbialiter, vt Matth. 8, 28. *duo dæmones* ܒܝܫܝܢ *mali valde*, Ioh. 3, 3. 7. ܡܢ ܕ *denuo.*

e) Ex interrogatiuis facit relatiua: vt ܡܢ *quis, quæ, quinam, quænam?* item ܡܢ *quis?* ܡܐ *quæ?* ܐܝܢ *quinam* vel *quænam?* ܡܐ *quidnam?* item ܐܝܟ *vbi?* ܐܝܟ *quomodo?* ܐܡܬܝ *quando?* omnia interrogatiue: at Matth. 5, 39. ܡܢ
ܟܕ

ܡܢ ܕܡܚܐ ܠܟ *quisquis percusserit te;* Hebr. 8, 1. ܕܝܬܒ ܒܝܡܝܢܐ *qui sedit;* Apoc. 12, 13. ܕܝܠܕܬ ܠܬ *quæ peperit,* Rom. 1, 32. ܕܝܕܥܝ ܡܢ *qui cum nouerint;* Matth. 6, 12. ܐܝܟ ܕܫܒܩܢ ܠܚܝܒܝܢ *quod vultis,* Matth. 6, 19. ܕܐܝܟ ܕܚܦܪܝ ܓܢܒܐ *vbi fures perfodiunt;* Ioh. 8, 28. ܐܝܟ ܕܠܡܕܢ ܐܒܝ *quemadmodum docuit me Pater meus,* & ܟܕ ܬܪܝܡ ܐܢܬ ܒܪ ܐܢܫܐ *cum eleuabitis Filium hominis;* omnia relatiue. Vbi tamen interrogatio indirecta est, *Dolath* interrogatiuæ voci non subiicitur, sed præfigitur; vt Matth. 2, 4. *Interrogauit eos,* ܐܝܟܐ *vbi nasciturus esset Christus?*

f) Aliquando ἐλλείπει, e. g. ante Futura, in significatione causali *vt;* Ioh. 21, 3. ܐܙܠ ܐܢܐ ܠܡܨܝܕ *abeo* vt *vener pisces;* item in significatione *dum,* post ܥܕ *vsque,* v. g. Ioh. 5, 7. ܥܕ ܕܐܬܐ ܐܢܐ *vsque* dum *ego venio;* c. 9, 4. ܥܕ ܕܝܘܡܐ *vsque* dum *dies est;* c. 18, 28. ܥܕ ܕܢܐܟܠܘ *vsque* dum *comederent.* Vide c. I. §. XXI. b.

g) E contrario expletiuum est, & redundat, cum ab initio sermonis directi, post dicti signum; vt Matth. 1, 23. *Vt impleretur quod dictum est a Domino per Prophetam,* ܗܐ ܕܒܬܘܠܬܐ ܗܪܐ ܘܬܝܠܕ *Nempe* (sic enim vtcunque vertere licebit) *virgo concipiet,* cet. it. c. 2, 15. c. 3, 9. Ioh. 1, 23. item in ܗܠܐ *numquid?* Ioh 3, 4. c. 6, 61. 70. tum post Particulas conditionales ܐܢ *si,* ܐܦ *si, etsi,* & ܠܐ *nisi;* vt Matth. 10, 13. ܘܐܢ ܗܘܬ ܒܝܬܐ ܗܝ *& si sit digna domus* ista, q. d. *& si contingat, vt digna sit;* item Marc. 8, 3. Luc. 6, 7. Ioh. 8, 36. Act. 16, 15. Rom. 2, 26. 1 Cor. 14, 23. 1 Tim. 3, 15. Hebr. 6, 8. 3 Ioh. v. 10. Sic Matth. 9, 21. ܐܦ ܡܫܡܫ ܒܣܘܬܗ ܕܐܦܥ ܐܢܐ *si vel vestem eius solum attingerem;* Ioh. 8, 25. Marc. 13, 20. ܘܠܘ ܠܐ ܡܪܝܐ ܩܨܪ *& nisi Dominus curtauisset:* tum emphatice ante Propositionis Prædicatum, vt Ioh. 6, 63. ܪܘܚܐ ܗܝ ܕܡܚܝܐ ܠܐ ἐστὶ τὸ πνεῦμα ἐστὶ τὸ ζωοποιῶν.

h) Denique cum ܠܐ *non*, significat *sine*, & cum sequente ܕ, *præter, extra:* vt Gen. 15, 2. ܠܐ ܒܢܝܢ *sine liberis;* Hebr. 11, 11. ܠܐ ܒܙܒܢܐ *præter tempus*, q. d. *sine in - tempore.*

§. XI. Præfixum ܘ &, sæpe ἐλλείπει inter duo Verba immediate se subsequentia, respondentia Græcorum Compositis, quorum exempla dedimus c. l. §. IX. vel quorum prius respondet Participio: vt Matth. 2, 9. *vsque dum* ܥܕ ܐܬܐ *venit* (i. e. *veniens*) *stetit;* v. 11. ܘܣܓܕܘ ܠܗ *& prociderunt* (i. e. *procidentes*) *adorarunt eum.* Sic c. 13, 31. c. 14, 33. c. 15, 23. 25. c. 18, 26. Vide supra, c. l. §. XVIII.

§. XII. Præfixum ܠ seu *Lomad*, cum adiecto Pronomine Personali Suffixo, emphatice nonnunquam redundat: vt Matth. 10, 6. ܙܠܘ ܠܟܘܢ *abite vobis*, pro πορεύεσθε simpliciter; Ioh. 4, 49. ܐܙܠܘ ܠܗܘܢ *abierunt sibi;* Ioh. 1, 15. 27. 30. 37. & c. 5, 3. ܗܘܐ ܩܕܡܝ *& fuit sibi ante me.* Plura exempla vide Luc. 8, 23. Matth. 13, 2. c. 2. 18. c. 3, 2. Ioh. 4, 49. Matth. 10, 23. c. 9, 24. c. 12, 26. At post ܒܝܢ *inter*, notat alterum obiectorum distinguendorum: vt Matth. 18, 15. *Argue fratrem tuum* ܒܝܢܝ ܘܒܝܢܗ *inter te & ipsum solum.* Sic c. 20, 17. c. 24, 3. Ioh. 11, 38. Gal. 2, 2. Aliquando & cum ellipsi τοῦ ὁ &, vt Luc. 11, 51. c. 18, 11.

§. XIII. *Suffixa* Pronomina post Verba & Præpositiones sunt *Personalia*, vt ܡܚܐܢ *percussit eum*, ܡܢܝ *a te*, cet. post Nomina vero, *Possessiua*, vt ܪܫܝ *caput meum*, cet.

§. XIV. *Possessiua* sunt vel a) *Suffixa* inseparabilia, Verbis, Nominibus Particulisue solum adnexa, quorum Paradigmata lib. II. c. III. §. IX - XX. dedimus; vel b) *Separata*, quæ fiunt per ܕܝܠ (compositum ex Chald. ܕܝ *qui quæ quod*, ܠ nota Dativi) cum adiectiuis Suffixis, vt Matth. 6, 13. ܡܛܠ ܕܝܠܟ ܗܝ ܡܠܟܘܬܐ ܕܝܠܟ *quoniam tuum est regnum;* Ioh. 1, 11. ܠܘܬ ܐܬܐ ܠܘܬ *ad*

sua

ſua venit, ܠܐ ܕܝܠܗܘܢ ܘ *& ſui* (οἱ ἴδιοι) *non aſſumſerunt cum.* Vide porro c. 10, 12. 14. Luc. 10, 35. item Apoc. 1, 5. *& qui exſoluit mos* ܕܡܚܝܢ ܒܚܛܗܝܬܢ ܒܕܡܗ *a peccatis noſtris per ſanguinem ſuum;* c. 12, 4. ܕܒܪܗ ܠܝܘܚܢܢ *filium eius;* vel c) *vtriusque generis,* tum hæc, tum illa, maioris emphaſeos cauſſa, & vt Pronomina poſſeſſiua cum eleuatiore pronuncientur accentu; eo ſcilicet caſu, quo Græci pro communibus Poſſeſſiuis, μȣ, σȣ, αὐτȣ̃ vel αὐτῆς, ἡμῶν, ὑμῶν, αὐτῶν, adhibent poſſeſſiua emphatica, ἐμὸς, σὸς, ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος: vt Marc. 2, 18. ܬܠܡܝܕܝܟ ܘ *& diſcipuli tui, tui* inquam; Luc. 6, 42. ܒܥܝܢܟ *in oculo tuo ipſius;* Ioh. 4, 34. ܡܐܟܠܬܝ ܕܝ *cibus meus, meus* dico; & ſi plura deſideras, c. 5, 47. c. 7, 6. 8. c. 15, 21. Quin d) idem illud ܕܝ cum Suffixis, poſt Suffixa perſonaliter accepta, aliquando cum emphaſi redundat: vt 2 Cor. 1, 12. ܠܘܬܟܝ *apud vos, vos* dico; c. 5, 19. ܒܢ *in nobis, nobis* dico; & 1 Ioh. 2, 2. ܒܥܕܢ *pro nobis, nobis* dico.

§. XV. Caſum Obliquum Nominis præcedit aliquando Suffixum pleonaſticum cum ſequente Præfixo *Dolath*, ſi Nomen ſit *Genitiui;* at *Lomad,* ſi *Accuſatiui* Caſus: a) Illud quidem in Conſtructione Subſtantiui cum Subſtantiuo, ac adeo ante Genitiuum, v. g. Matth. 1, 20. ܒܪ ܕܘܝܕ *Filius Dauidis,* proprie *Filius eius,* nempe *Dauidis;* Act. 4 10. ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ *in nomine eius,* np. *Ieſu,* pro, *in nomine Ieſu:* Hoc vero b) ante Accuſatiuum, v. g. Matth. 1, 21. ܢܦܪܩ ܠܥܡܗ *ſeruabit populum ſuum,* proprie *ſeruabit eum,* np. *populum ſuum;* v. 25. ܢܣܒ ܠܐܬܬܗ *aſſumſit* (*eam,* nempe) *vxorem ſuam,* & ܝܠܕܬ ܒܪܗ *peperit filium ſuum,* cet. Aliquando merum Suffixum ſine ſequente *Lomad* interponitur: vt Matth. 25, 25. ܛܡܪܬ ܟܣܦܟ *occultaui talentum tuum,* pro ܟܣܦܟ; c. 27, 5. ܘܪܡܐ ܟܣܦܐ ὁ *& proiecit argentum;* c. 26, 51. Marc. 14, 47. & Ioh. 18, 11

ܐܘܕܝܗ ܕܟܠܗ *amputauit aurem eius;* 1 Tim. 6, 14. ܠܡܨܘܬܐ ܕܢܛܪ *vt ſerues præceptum.*

§. XVI. Iſtam Nominum Syntaxin pleonaſticam etiam Præpoſitiones imitantur nonnunquam: vt a) ܠܘܬ *ſecundum,* v. g. 1 Tim. 1, 8. ܢܡܘܣܐ ܕܠܘܬ *ſecundum legem,* quaſi *inſtar eius,* np. *legis;* b) ܒܬܪ *poſt,* v. g. Ioh. 1, 37. c. 18, 15. ܝܫܘܥ ܕܒܬܪ *poſt Ieſum,* quaſi in *veſtigiis eius,* np. *Ieſu;* Act. 10 23 ܒܬܪ ܝܘܡܐ *poſtero die,* ſeu *poſtridie,* qs. *ad ſuccedaneum illius,* np. *diei;* c) ܣܒܝܒ *circumcirca,* v. g. Apoc. 4, 4. & c. 5. 11 ܩܕܡ ܟܘܪܣܝܐ ܕܣܒܝܒ *circumcirca thronum,* qs. in *circuitibus throni;* d) ܠܘܬ *ad,* v. g. Luc. 23, 7. ܗܪܘܕܣ ܕܠܘܬ *ad Herodem, in adiunctione Herodis;* e) ܥܠ *propter,* v. g. ܚܛܝܬܐ ܕܥܠ ܚܛܝܬܐ *propter peccatum, in cauſſa peccati;* f) ܡܢ *a* vel *ex,* v.g. Act. 23, 6. ܥܡܐ ܕܡܢ *ex populo,* qs. *pars populi;* 3 Ioh. v. 12. ܘܐܦ ܕܡܢ ܩܕܡ ܐܝܟ ܕܡܢ ܓ *ab ipſa eccleſia, & ab ipſa veritate;* g) ܥܠ *ſuper, propter,* v. g. Rom. 13, 6. ܥܠ ܗܕܐ *ſuper hæc ipſa,* qs. *in eminentia horum;* Apoc. 4, 4. ܥܠ ܟܘܪܣܘܬܐ *ſuper thronos;* h) ܩܕܡ *coram,* v. g. Luc. 5, 19. ܩܕܡ ܝܫܘܥ *coram Ieſu,* qs. *ad anticam Ieſu;* Apoc. 5, 8. ܩܕܡ ܟܐܦܐ *ante agnum.* Vide & Act. 6, 6.

§. XVII. Quantum ad *Aduerbia,* aliqua illorum ex *Nominibus* fiunt, a) partim *Adiectiuis,* vt ܡܕܡ *ſtatim,* qs. ܒܚܕ ܒܫܥܬܐ *ex vna* eademque *hora* Matth. 3, 16. c. 21, 3. Ioh. 13, 32. ad inſtar Gr. ἐξ αὐτῆς, ſc. τῆς ὥρας Act. 10, 33. ܛܒ *bene,* qs. *bonum,* ſc. *miniſterium* 1 Tim. 3, 13. ܐܦ ܟܕ *cum bonum,* pro *quamuis,* Germ. *ob wol* Hebr. 5, 8. b) partim *Subſtantiuis,* vt ܒܪܡ *illico,* qs. *filius horæ ſuæ,* de quo ſupra c. II. §. III. a. ܒܫܠܡ, vel ܒܫܠܡ, & per Synærcſin ܒܫܠܡ *a tranquillitate,* item ܡܢ ܫܠܡ ܒܫܠܡ *a-ſub tranquillitate,* i. e. *illico, confeſtim,* Marc. 9, 8.

9, 8. 1 Theſſ. 5, 3. Act. 9, 3. Amant & alias Syri Aduerbiorum periphraſes: vt *propemodum,* ܩܪܝܒ ܡܥܛ *in exiguo quodam* Act. 26, 28. *partim,* ܡܢ ܩܛܝܪ ܡܢ *ex loco modico* Rom. 11, 25. vel ܩܛܝܪ ܡܠܬܐ *modicum exiguum* 2 Cor. 2, 5. vel ܡܥܛ ܡܢ ܣܓܝ *parum de multo* Rom. 15, 24. 1 Cor. 13, 9. 12. 2 Cor. 1, 14.

§. XVIII. ܗܐ *ecce!* emphatice redundat a) ante terminum temporis durantis, vt Luc. 7, 45. ܡܢ ܥܠܠ ܗܐ *ecce ex quo intrauit,* Gr. ἀφ' ἧς εἰσῆλθε; & c. 8, 29. Marc. 9, 21. Act. 10, 30. item Num. 22, 28. ܗܐ ܠܗܠܝܢ ܬܠܬ *ecce tribus vicibus,* ſeu *iam tertium;* nam & τῷ ἤδη *iam* reſpondet Matth. 3, 10. c. 15, 32. cet. b) poſt ܠܐ *non,* interrogatiue capiendum, vbi idem pro-in eſt ac ה interrogatiuum Hebræorum; vt Matth. 5, 46. ܗܐ ܠܐ *non ecce,* pro οὐχὶ *nonne?* ſic v. 47. c. 13, 27. 56. cet. Eius tamen loco alicubi alternat Verbum ſubſtantiuum ܗܘܐ *fuit,* v. g. Matth. 13, 56. Luc. 11, 40. Ioh. 6, 70. de quo vide ſupra c. I. §. XXV. a. c) in comparationibus, vt Act. 10, 47. ܗܐ ܐܝܟ ܕܢܚܢ ܩܒܠܢ ܐܬ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܐܦ ܚܢܢ *qui ecce! acceperunt Spiritum S. ſicut nos,* vbi *ecce! ſicut,* æquipollet Latino *perinde ac.*

§. XIX. Ceterum Syri Particulas ſat multas habent compoſitas: vt ܐܝܟܐ *vbi?* ܐܝܟܢܐ *quomodo?* ܡܢܐ *quæ?* ܐܡܟܐ *vnde?* ex ܐ Hebr. אי *interrogatiuo,* & ܗܟܐ כה *heic,* ܗܝܢ כן *ſic,* Chald. ܗܵ *hæc,* & ܡܟܐ *hinc;* item ܗܵܢ *hæc,* ܗܝܟܡܐ *tunc,* ܗܫܐ *nunc, igitur,* ܗܟܢܐ *ita,* ܠܐܟܡ *ſimiliter,* ܗܠܝܢ *hi,* ܗܫܥܐ *iam,* ex demonſtratiuo ܗܐ *ecce,* & Ch. ܗܵ *hæc,* ܐܝܼܕܝܼܢ *tunc,* ܗܫ *nunc,* ܗܟܢ *ita,* ܠܐܟ *ſicut,* Ch. ܐܠܝܢ *hi,* & ܫܥܐ *hora;* porro ܗܢܟܐ *hic,* ܗܢܠܟ *illic,* ex Rabb. הרי *ecce,* & ܟܐ *heic,* ܠܟ *illic;* ܡܕܡ *ſtatim,* ܡܟܐ *hinc,* ܡܢܐ *vnde?* ܡܫ *a nunc,* ܡܢܩܛ *ab vllo vnquam* tempore, ex ܡܢ *ab,* & ܚܕ *vna* ſeu *eadem,* ܟܐ *heic,* ܗܫ *nunc,* ܡܢܩܛ *vn-*

quam

quam; ܥܕ̈ *adhuc*, ܥܕ̈ ܕ *priusquam*, ܥܕ̈ ܕ *vsque dum*, ex ܥܕ̈ *vsque ad*, & ܗܫܐ *nunc*, ܠ *non*, ܕ *dum*; ܒܠܥܕ̈ Hebr. בִּלְעֲדֵי *ſine*, ex בַּל *non* & עַד *vsque ad*; ܝܘܡܢ *hodie*, ex ܝܘܡ *dies*, & ܗܢ *hic*; ܡܢܐ *igitur*, ex ܡ cum ſeq. Præf.? *quod*, & ܐ *ſi*; ܡܢܘ *quidquam*, num ex ܡܢ *de* & ܡ cum Præf.? *quod?*

Ἐπίμετρον Syntaxeos.

Synchyſis, ſeu transpoſitus vocum ordo, Syris frequens: vt a) Verbi ܗܘܐ *fuit*, Luc. 5, 3. *Vna illarum nauium* ܕܡܢܗܝܢ ܕܫܡܥܘܢ ܗܘܬ *Simeonis erat Petri*, pro, *erat Simeonis Petri*; b) Nominis, Matth. 16, 1. ܘܒܥܘ ܡܢܗ ܕܢܚܘܐ ܠܗܘܢ ܡܢ ܫܡܝܐ *Et rogabant eum ſignum de cælo vt oſtenderet ſibi*, pro, *vt ſignum de cælo* cet. c) Particulæ, Marc. 1, 45. *ita vt non poſſet Ieſus palam vt ingrederetur* (pro, *vt palam ingrederetur*, h. e. *palam ingredi*) *in vrbem*; cuiusmodi plura vide ſupra §. X. h. Hebr. 5, 7. c. 7, 28. ܢܡܘܣܐ ܐܢܫܐ ܡܩܝܡܝܢ ܟܗܢܐ *Lex homines eſt* (proprie *illa*) *infirmos conſtituens*, pro, *Lex eſt homines infirmos conſtituens*. Ioh. 8, 33. ܙܪܥ ܐܒܪܗܡ ܐܢܚܢܐ *Semen ſumus Abrahami*; & v. 37. ܚܛܝܬܐ ܥܒܕ ܗܘ *ſeruus eſt peccati*. Vide porro Ioh. 7, 31. c. 21, 23. 1 Tim. 3, 5. c. 6, 7. 1 Ioh. 5, 5. Deut. 31, 2.

FINIS.

HALAE MAGDEBVRGICAE,
TYPIS IOANNIS FRIDERICI GRVNERTI,
ACADEM. ET SENAT. TYPOGRAPHI.